

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

زنجبوری
شوری
شاهچرخ
نیسانی

پا مے

موجزاتی قرآنی

فاردن رسول محمدی
کردیہ بہ کردی

ایڈیشن

www.iqra-ahlamontada.com

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود كتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

بہ شیک لہ پہ پامہ کانی نور

پہ پامہ
موجیزاتی قورئانی

بیج الزمان

عیدی نوری

رایناوہ

فاردو اسکول عجمی

کر دیہ بہ کوری

لہ بلاو کراوہ کانی نووسینگی ھولتہ

ناوی کتیب:	په یامی موعجزاتی قورثانی
داننـانی:	سه عجزی نوری
وهر گیزی عه ره بی:	احسان تاسم الصالحی
ژماره و سالی چاپ:	چاپی یه که م/۱۴۱۰ک-۱۹۹۰ز
وهر گیزانی بو کوردی:	فاروق رسول یحیی
ژماره و سالی چاپ:	چاپی یه که م/۱۴۲۳ک-۲۰۰۲ز
چاپ و بلاو کردنه وهی:	نوسینگی ته فسیر/ مه ولیر
چاپکردنی:	چاپخانه ی نازه
ژماره ی سپاردنی:	(۶۹) سالی ۲۰۰۲
تیراژ:	۱۰۰۰ دانه

مه‌به‌ست له‌م زنجیره‌یه

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامی

۱. ده‌وله‌مه‌ندکردنی کتیب‌خانه‌ی کوردی‌یه به‌ گرن‌گترین و‌کاریگه‌رتترین ده‌قی ئه‌و کتیب‌انه‌ی که مه‌شخه‌لی سه‌رری ئی هزری هاوچه‌رخ‌ی ئیسلامین.
 ۲. ئاشناکردنی خوینه‌رو لاوی موسولمانی کورده به‌ ده‌قی ئه‌و کتیب‌انه‌ی که سه‌رچاوه‌ن بۆ رۆشنییری ئیسلامی و‌ سازینه‌ری بی‌داری و‌ قیامه‌تی ئیسلامی پی‌روژن.
 ۳. شاره‌زاکردنی راسته‌وخۆی لاوی کورد به‌م سه‌رچاوانه‌، ئازادکردنیانه له‌ گشت کۆت و‌به‌ندو بۆچونی ته‌سکی حزبا‌یه‌تی و‌ تاکره‌وی و‌ ره‌وتگه‌رایی.
 ۴. بناغه‌یه‌ک بی‌ بۆ بنیادنانی که‌سایه‌تیه‌کی ئیسلامی به‌هیز بۆ هه‌ر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای ئه‌نجامدانی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی هه‌بی که‌ خوای په‌روه‌ردگار پی‌ی سپاردوه.
- ده‌گه‌ل ریزو ته‌قدیرمان بۆ بیروپای نوسه‌رانی ئه‌م زنجیره‌یه، مه‌رجیش نیه‌ ئیمه‌ پابه‌ندی هه‌مو بیروبو‌چونه‌کانیان بین.
- با ده‌ستوری‌شمان له‌وه‌رگرتن فه‌رمایشته‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگار بی‌ت.

﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ؛ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

موعجزاتى قورئانى

www.iqra.ahlamontada.com

وتەى بىست و پىنچەم
لە كىتپى (وتە كان)

پەيامى موعجىزاتى قورئانى

مادەم موعجىزەيە كىر ھەمىشەيى وەك قورئانمان بە دەستە وەيە،
ئەوا گەران بە دواى بەلگەدا كارىكى زياد لە پىويستە!
ئايا وادەز انىت لە دەمكوت كردنى كەسانى مونكىردا پە كم دە كە وىت،
لە كاتىكدا كە قورئانمان بە دەستە وەيە كە ھەر خۇيشى بەلگەى حەقىقەتە؟!

بىدار كردنە وەيەك

(لە سەرەئەى دانانى ئەم و تەيەدا نىزامان و ابوو پىنچ "رۇشئائى" (شعلە) بنووسىن. بەلام لە كۆتائى رۇشئائى يە كەمدا - واتە دوو مانگ پىش دانسانى پىتە تازە كان^(۱) - ناچارى پەلە كردن بووسىن لە نووسىنىدا، تاكو ئەم پەيامە بە پىتە كۆنە كان چاپ بگەين. تەننەت ھەندى لەو رۇزانە بىست يان سى لا پەرەمان لە ماوەى دوو سى سەعاتدا دەنووسى! لەبەر ئەو، تەنھا سى "رۇشئائى" مان بە كورتسى و پوختى نووسى و، وازمان لە دوانە كەى تر ھىنا.
ھىوادارم كە برا بەرپزە كانم بە چىواى رىزدان و چارپۇشى يەو بەر واننە قسور و ناتەواوى و گرفت و ھەلە كانم).

ھەموو يە كىك لەو ئايەتە پىرۇزانەى قورئان كە لەم پەيامى "موعجىزاتى قورئانى" يەدا ھىئراون، يان ئەو يە لە لاينە مولىدانە و پەخنىيان ئاراستە كراوہ.. يان لە لاينە ئەھلى زانستە نوئى بە كانە و ئىعتىرازىيان لى گىراوہ.. ياخود دەستى شوبھە و گومانى شەيتانە كانى جىننى و ئىنسىيان بەر كە و تووہ.

جا ئەم و تەى بىست و پىنچەمە ھەموو ئەو ئايەتانەى ھىناوہ و، بە جوانترىن شىوہ و باشترىن روو، حەقىقەتە كان و سەرنج و لاينە وردە كانى روون كردو نەتەوہ، بە رادەيەك كە ئەو شتانەى ئەھلى ئىلھاد بە خالى لاوازى و ماىەى ناتەواوىيان دادەنا، ئەم پەيامە بە دەستووہ

(۱) ئەم رستەبە زياد كردنى دانەر خۇيەتى لە نوسخەيە كى دەست نووسدا و، كاتى دانانى ئەم پەيامە دەست نىشان دە كات. چونكە برىبارى بە كار ھىئائى پىتى لاتىنى و قەدغە كردنى پىتە ئىسلامى بە كان لە تور كىادا لە بەروارى ۲۳/۱۱/۱۹۲۸ زىدا بووہ. (وہر گىبەر لە چاپە عەرەبى بە كەوہ).

زانستی په کانی خوی چه سپاندو و په تی که هم موو په کیڅ له وانه بریتین له بریسکانه وهی
 ئیعجاز و سرچاوهی که مالتی ره و انبیژی قورئان!
 هرچی گومانه کانیشه نه و او ه لامي به هیز و گومان بریان له بهرام به ره وه دراوه ته وه، بی
 نه وهی به راشکاوای ناوی گومانه که بهینریت، تا کو به ناوهینانی، زهینه کان لیل نه بن، وهک
 نه وهی له نایه تی پیروزی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي﴾ و ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا﴾ دا بهرچا ده که ویت.
 مه گهر نه و گومانه ی که سه باره ت به چند نایه تیک دهریان پرپوه و، له مه قامی په که می و ته ی
 بیسته م دا باسمان کردوون.

پاشان هم په یامی "موعجزاتی قورئانی" په هر چند زور به پوختی و به و په پری خیرایی
 نوو سراوه، به لام لایه نی ره و انبیژی و زانسته کانی زمانی عه ره بی هینده به تیر و پری و به
 شیوازیکی زانستی یانه ی ره سه ن و قوول دهر خستوه که زانایان تووشی سه رسوورمان
 ده کات.

ئججا هر چند هم موو نه و که سانه ی که بایه خ بهم په یامه ده دن، به تیر و ته سه لی له گشت
 باسه کانی ناگه ن و سوودی ته و او ته یی لسی نابه ن، به لام هم موو په کیکی نه وان بهرچنی
 به شی گرنگی خوی له و باخچه ره نگین و خه ملاوه ده کات.

ئججا سه رباری نه وهی که هم په یامه له چند بارو دؤخیکی نائارام دا و به په له
 نوو سراوه، له سوود گه یان دن و دهر برینی مه به سه ته کانی دا قسوور و ناته و او بی پنه دیاره،
 که چی له روانگه ی زانسته وه، راستی و حقیقه ته کانی گه لی مه سه له و بابه نی گرنگی روون
 کردوه ته وه.

پهيامی موعجزاتی قورئانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿قُلْ لَیْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِیْمَانُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَاَلَوْ كَانَتْ
بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِرًا﴾ (الإسراء: ۸۸).

له نامیلکه عهدهبی په کام و، په یامه عهدهبی په کانی نور و، تفسیره کهمدا که ناوی: "إشارات الإعجاز في مظان الإعجاز" و له بیست و چوار و ته کانی پتیش و شوا، ناماژه مان بؤ نزیکه ی چل و روی تبعجازی نیوان و روه تبعجازی په له سنور به دهره کانی قورئانی حه کیم کردوه. له م په یامه شدا ناماژه بؤ پیش دانه له و روه تبعجازی یانه ده کهین و هندی به دریژی لیان ده وین و، به بوختی و کورتی و روه کانی تریشان له گه لدا تیه لکیش ده کهین. و ا له پیشه کی دا ناماژه بؤ پیناسه و ماهیه تی قورئانی پرؤز ده کهین.

پیشه کی

"که له سنی بهش پیک هاتووه"

بهشی په کهم:

"قورئان" چی په و، پیناسه که ی چونه؟

له "وتهی نوزده هم" دا ورون کراوه ته و و له چند په یامیکی تریش دا چه سپینراوه که: قورئان: سهر گوزه شته ی نه زه لیبی کتیبی مه زنی گه رد و و .. ته رجومانی نه به دینی نه و زمانه جور او جورانه ی بو نه و ه رانه که نایه ته ته کوینی په کان ده خویننه و و .. موفه سسیری کتیبی هر دوو جیهانی په نهان و ناشکرایه و ... دهر خهر و پیشانده ری گه نجینه معنه وی و په نهان کانی نه و ناوانه ی خوا و نه ده که له تویی لاپه ره کانی ناسمانه کان و زه وی دا شارر او نه ته و و .. کللیکه بؤ کردنه و هی حه قیقه ته کانی نه و کار و بارانه ی که له ناوه ند دیره کانی و روداوه کان دا حه شار درا و و ... زمانی جیهانی په نهان (غیب) ه له جیهانی بینرا و (شهادة) دا و .. گه نجینه ی گفت و گو نه زه لی په پاک و بی گهر د و، ناوردانه و ه نه به دی په کانی خوی میهره بانه که له جیهانی په نهانی پشت په رده ی نه م جیهانه بینرا و ه هاتووه و .. خور و بناغه و نه خشه و نه اندازه ی جیهانی معنه ویی ئیسلامه و .. نه خشه یه کی خاوین و موفه دده سی جیهانه کانی نه و دنیا یه و .. تفسیری ناشکرا و به لگیه مه حکم و ته رجومانی وروناکی زات و سیفات و کار و بار و ناوه کانی خوا و نه و و ..

پەروەردە کار (مُرَبِّي)ی ئەم جیهانی مَرُوقایەتی یەو .. بە وینە ی "ئاو" و "پروناکی" ش وایە بۆ مَرُوقایەتی مەزن کە ئیسلامەتی یە .. دانایی راستە قینە یە بۆ پرە گەزی مَرُوق و .. پڕی پێشان دەری گَرُوی ئادە میزادیشە بۆ لای ئەو شتانە ی کە بەختە وەری یان تێدایە و .. هەر وەك بۆ مَرُوق کتیبی شەریعەتە، کتیبی دانستیشە .. هەر وەك کتیبی دوعا و بەندایەتی یە، کتیبی فەرمان و بانگە وازیشە .. هەر وەك کتیبی ذیکرە، کتیبی فیکریشە و .. تاقانە کتیبی موقەددەسی پیرۆزە کە هەموو ئەو کتیبانە ی تێدا جەم بوویت کە پێداویستی یە مەعنەوی یە کانی مَرُوق دەهیننە دی. تەنانەت ئەم قورئانە بۆ مەشرەبی هەر یە کە لە ئەهلی مەشرەبە جۆر او جۆرە کان و رپیازی هەموو یە کئی لە خاوەن رپیازە جیا جیا کانی: ئەولیا و صیددیقان و خواناسان و زانا لیکۆلەرە کان، بۆ هەر یە ک لەمانە، نامە یە کئی پیشان داوہ کە شیاوی چیژ و پروناک کردنە وە ی مەشرەبە کە ی ئەو بیست و لە گەل پرون کردنە وە و رپەرەوی ئەو رپیازە دا بگۆنجیت. کەواتە ئەم کتیبە ئاسمانی یە دەلئی کتیبخانە یە کئی موقەددەسی پڕ لە کتیبە!

بەشی دوو هەم و تەواو کەری پێناسە کە:

لە وتە ی دوازدە هەم دا پرون کراو تەو و چە سپێتراو کە:
قورئانی پیرۆز: لە عەرشی هەرە مەزن و، لە (ناوی هەرە مەزن) و، لە پلە ی هەرە گەرە ی هەموو یە کئی لە ناوہ جوانە کانی خوا ی گەرە وە نازل بووہ. کەواتە قورئانی پیرۆز بریتی یە لە:

"گوفتاری خاوەنە" بەو سیفەتە ی کە "پەر وەرد گاری هەموو جیهانە کان" ه و .. "فەرمانی خوا ی گەرە" بەو سیفەتە ی کە خوا ی گەرە "خوا ی هەموو بوونە وەران" ه و .. "فەرماشتی ئەو" بەو سیفەتە ی کە "بەدبێتەری زەوی و ئاسمانە کان" ه و .. "فەرماشتی ئەزەلیی پیرۆزی ئەو" بەو سیفەتە ی کە پەر وەرد گاری رەھایە لە بوونە وەردا و .. "فەرماشتی ئەزەلیی ئەو" کە بە ناوی پادشایەتی و دەستە لاتداریی هەمە لایەنە و مەزنە وە فەرماشتی و .. "تۆماری ریز لێنانی خاوەندی میهرە بان" کە لەو بەزە یی یە فراوانە وە هەلقولاوہ کە هەموو شتیکی گرتو و تەو و .. "کۆمە لە نامە یە کئی پەر وەرد گاری یانە" ی ئەو تۆیە کە مەزنیی خوا یە تی ئەو پرون دە کە نەوہ، چونکە لە سەرەتای هەندی لەم نامانە دا چەند هیمما و پەر لە (شفسرة) یە ک بە کار هینراوہ کە ئەمە دە گە یەنن و .. ئەو کتیبە پیرۆزە یە کە دانایی لێ دەباریت و .. قورئانی پیرۆز لە موحیتی ئیسمی ئەعظە مەوہ نازل بووہ و دەروانیتە هەموو ئەو شتانە ی کە عەرشی ئەعظە م دەوہ ی داوون و، لەم نەھینی یە وە یە کە قورئانی پیرۆز، بە هەمیشە و بەردەوامی، ناوینکی شایستە و شایانی خۆ ی لێ نراوہ و پێی و تراوہ: "کلام اللہ" واتە: فەرماشتی خوا ی گەرە.

پلهی کتیب و صوحوفه پیروزه کانی پیغمبه رانی تر - علیهم السلام - له دواى پلهی قورئانی پیروزه دیت. به لام فرموده کانی تری خواوه ند - که هر گیز ته و او نابن - هندیکیان گفت و گو به که له شیوهی ئیلهام دا و، له روویه کی تایه تی به وه و به ناو نیشانیکی هنده کی و دره وشانه وهیه کی تایه تی ناو نیکی تایهت و په روه رد گاری و دهسته لاتیکی تایه تی و به میهره بانیه کی تایهت، ئاراسته کراوه. جا ئیلهامه کانی: مه لایکته و، مرؤف و، گیانله به ران، به پیی: "هممه کیئی" و "تایهت" بوونیان، گه لئی زور و جزواو جزورن.

به شی سئ ههم:

قورئانی پیروز: کتیبیکی ئاسمانی به و، به کورتی و پوختی کتیبه کانی گشت نه و پیغمبه رانهی که سه رده مه کانیاں له یه کتر جیا وازه و، په یام و نامیلکه کانی ههموو ئه ولیاکان که مه شره بیان جزواو جزوره و، ئاسه واری ههموو ئه صفیاکان که ریازه کانیاں له یه کتر جیا به، ههموو ئه مانه ی به پوختی له خؤ گرتوو و.. هر شش لاکه ی رووناک و دره خشانه و له تاریکیی وه هم و چلکی گومان خاوینه، چونکه خالی پشت بپن به سستی: "وه حی" ئاسمان و گوفتاری ئه زه لی به، به دلنایی و.. مه به ست و ئامانجیسی: به خته وه ریبه همیشه یی به، وهك به چاو ده بینریت و.. ناوه رؤکیسی: رپنماییه کی پاک و بپن گه رده، که ئه مهش به به داهت ده زانریت و.. له لای سه روه شی، به ئاشکرا: نوره کانی ئیمان و.. لای خواره وه شی: به لگه به، به "علم الیقین" و.. لای راستی: ته سلیم بوونی دل و هه ناوه، وهك به تاقی کردنه وه چه سپاوه و.. لای چه پیشی: رام کردن و مل بپن که چ کردنی ژیری به، به "عین الیقین" و.. به رو بو میسی: میهره بانیه خواوه ندی په حمان و، خانه ی به هه شته، به "حق الیقین" و.. پله و پایه شی: فبول بوونیه تی له لایه ن مه لایکته و ئاده میزاد و جیبینی به وه، که ئه مهش به "حدس" یکی راست زانراوه و ههستی بپن کراوه.

ههموو به کیک له سیفه تانه ی که له هر سئ به شه که ی پیناسه ی قورئانی پیروزدا باس کران، له چه ند جیگایه کی تر دا به چه شنیکى بپن گومان چه سپینراوه، بیان له مه و لا ده چه سپینریت. که واته ئه و ده عوایه مان ئیددیعا به کی بپن به لگه و بپن پشت و په نانی به، به لکو ههموو به کن له و سیفه تانه به لگه ی چه سپینر و بپن گومانی له سه ر هه به.

رۆشنایی یه کهم

ئهم رۆشنایی یه سنی تیشکی لئی بوو تهوه

تیشکی یه کهم

رِهوانیژی قورئان موعجیزه یه

ئهم رِهوانیژی یه خاوهن ئیبعجازه ی قورئان له: پاراوی و جوانی و پتهویی هۆنن و .. ناوازهیی و نامۆیی و باشیی شیوازه کان و .. تهواوی و بهرزی و خاویینی روونکردنه وه و .. هیز و راستیی و اتاكان و .. زمانپاراوی و رِهوانیی وشه کانیه وه، ههلقولاوه.

وا ههزار و سنی سهده ساله قورئانی پیروز، بهم رِهوانیژی یه ده راسایه ی، تهحه ددای زیره کترین رِهوانگۆ و کارامه ترین و تارخوین و مهنترین زانای نه وه ی ئاده میزادی کردو وه، که چی تا ئیستا نه چوونه ته مهیدانی و نه یان توانیوه له ئاستی دا ده م بکه نه وه، هه رچه ندهش قورئان به توندو تیژی په یتا په یتا تهحه ددای کردو ون. به لکو تیکرا به زه لیلی یه وه ملیان بۆ که چ کرد و سه ریان بۆ دانه وان، له کاتیگ دا که رِهوانگۆی وه هایان ئیدایه سه ری غرووری له هه ور ده خشیئیت!

وا به دوو "شیوه" ئامازه بۆ رووی ئیبعجاز له رِهوانیژی قورئان دا ده که یین:

شیوه ی یه کهم:

زۆربه ی دانیشتووانی دوور گهی عه رهب نه خوینده وار بوون، بۆیه ئهو شتانه ی که مایه ی شانازی یان بووه و، رووداوه میژوویی یه کان و، په ند و دانایی و، ره وشت جوانیی خۆیان، له شیعر و گوفتاره رِهوانه کانیان دا ده پاراست که ده ماو ده میان پی ده کرا، له بریی نوو سیننه و هیان. ئه وه بوو گوفتاری پر و اتا و دانایی له زه یینه کان دا جینی خۆیان ده گرت و له پیشینانه وه بۆ ئه وان ه ی دوا ی خۆیان ده ماو ده م ده مایه وه. ئهم پیویستی یه سه روستی یه ی ئه وان وای لئی کردبوون که باشترین و به به روترین کالای بازاری رۆژ گاره که یان "رِهوانیژی" و "زمانپاراوی" ییت، به راده یه ک که رِهوانگۆی هه ر تیره و هۆزێگ به رهمزکی سه ره برزی و پاله وانیککی شانازی پیوه کراوی هۆز داده نرا.

به لئی، ئه وه ته وه یه ی که دوا ی مو سلمان بوونیان، به زیره کی و وریایی خۆیان، جلهوی سیاسهت و حوکمرانی جیهانیان گرت ه ده ست، له ناو گشت نه ته وه کانی جیهان دا له چله پیوه ی بواری رِهوانیژی دا بوون و، رِهوانیژی له لایان گه لئی به ره وی پی ده درا و پیویستی یه کی زۆریشیان پیی هه بوو، ته نانهت به مایه ی شانازی خۆیانان ده ژمارد، بگه ره

تەنھا بە گوڤتاریڭك كه له زاری رەوانگۆیه کیانەوه دەر بچوايه یان جهنگ له نیوان دوو تیرەدا هەل دەگیرسان ناشتی دە که و تە نیوانیانەوه! تەنانەت حەوت پارچە شیعری رەوانگۆترین شاعیرانی خۆیان بە ئاوی زێر نووسیبوو هەو، بە دیواری کەعبەدا هەلیان و آسیبوو، کە پێیان دەوت: "المعلقات السبعة" و رەمزی شانازی یان بوو.

ئالەم کاتەدا قورئانی پێرۆز نازل بوو کە "رەوانبیزی" گەشتبوو چلە پۆیهی بایەخ و برەو پێدان. بە وینە ی موعجزە ی حەزرتی موسا و عیسا - دروودیان لە سەر بیټ - کە لە شیوە و جۆری شتانی بایەخ پێ دراوی زەمانی خۆیان بوون، کە بریتی بوون لە "سیحر" لە زەمانی حەزرتی موسادا و "پزیشکی" ش لە زەمانی حەزرتی عیسادا!

بەلێ، قورئان ئالەم کاتەدا هاتە خوار و، بە رەوانبیزی یە کە ی خۆی تەحەددای بوو سەر جەم رەوانگۆییانی سەر دەمە کە ی خۆی و گشت سەر دەمە کانی دوواتریش راگەیاندا و، داوای لە رەوانگۆ عەرەبە کان کرد کە بەرەنگاری ببنەوه و لاسایی بکەنەوه و بێنە مەیدانی و شتیکی هاووینە ی قورئان بەینن با وەك بچوو کترین سوورە تیشی وایت! ئەو هەبوو لە پیش دا بەم ئایەتە تەحەددای کردن: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ (البقرة: ۲۳) پاشان ئەم تەحەددای یە لە سەر توند کردن و فەر مووی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا نَارَ﴾ (البقرة: ۲۴) واتە: بەرەو دۆزەخ - کە خراپترین ئەنجامە - دەدرێنە بەر. ئەم شیوازش غرور و کەش و فەشی ئەوانی دەشکاند و گالته ی بە بیر و زبیری ئەوان دە کرد و حوکمی ئیعدامی هەر لە دنیا دا - چ جای قیامت - بوو دەردە کردن. واتە: یان دەبێ شتیك بلێن وە کو قورئان وایت، یان مادەم سوورن لە سەر کو فر و باوەر نەهێنان ئەوا گیان و ساماننان لە مەترسی دایە!

جا ئە گەر بەرەنگار بوونەوه ی قورئانیان بە هێنانی چەند دێرینکی وەك ئەو لە توانا دا بوايو، ئەو رینگایە یان بە ئاسانی بوو بگرایە تەبەر و بیانتوانیایە بە مە دەعوای تەحەددای یە کە ی قورئان بە تال بکەنەوه، ئایا رینگای جهنگ و کاولکاری یان هەل دەبژارد کە وەك ئاشکرایە مەترسی یە کانی ئەم رێ یە گەلێ زیاترە و ئەرك و گێرو گرافتە کانیشی یە کجار زۆرن؟ -

بەلێ، ئایا دە گوێجێ ئەو مەروڤە زیرە کانه ی کە لە دوایی دا بە سیاسەت و زیرە کیی خۆیان هەموو جیهانیان بەرپۆه برد، ئاسانترین و بێهۆ ی ترین رێ پشت گوێ بجەن و ئەو رینگای هەلەت و سەختە هەلبژێرن کە گیان و سامانیان لە ناو دەبات؟

خۆ ئە گەر رەوانگۆ کانیان بیانتوانیایە بە چەند پیتیك بەرەنگاری قورئان ببنەوه، ئەوا قورئان وازی لە دەعوای خۆی دەهێنا و، ئەوانیش لە کاولکاری ماددی و مەعنەوی رزگاریان دەبوو، کەچی رینگای ترسناک و دوور و درێژی جەنگیان هەلبژارد. بەو واتایە ی

که بهره‌نگار بوونه‌وی قورئان به پیت و گوفتار و دارشتنی هاوونته‌ی نه‌و، کارینکی مه‌حاله‌و له توانای که سیان دانیه. بویه له ناچارای دا ده‌ستیان دایه شمشیر و رپی جه‌نگیان گرت‌ه‌بر! پاشان دوو هانده‌ری یه کجار به‌هیز هه‌ن بۆ بهره‌نگاری کردنی قورئان و هینسانی گوفتاری وه‌ک نه‌و، که بریتین له:

یه‌که‌م: سووربوونی دوژمنانی له‌سه‌ر بهره‌نگار بوونه‌وی.

دووه‌م: حه‌زی دژستان و شوین‌که‌و تووانی بۆ چاولین‌کهری و لاسایی کردنه‌وی.

نه‌وه‌تاله ژیر تین و ته‌وژمی ئەم دوو ئاره‌زووه تونده‌ی هه‌ردوو لادا ملیونه‌ها کتیبی عه‌ره‌بی دانراون، بئ نه‌وه‌ی هه‌یج کام له‌و کتیبانه به هه‌یج جۆریک له قورئان بچیت! چونکه هه‌ر که‌سیک نه‌و کتیبانه ده‌بینیت - چ زانا بیت و چ نه‌زان - ناچاره که بلیت: قورئان له هه‌یج کامی ئەم کتیبانه ناچیت و هه‌یج کامیشیان هه‌ر گیز بهره‌نگاری قورئانی پئی نا کریت. جاییان نه‌وه‌یه ره‌وانیژی قورئان له هی هه‌موویان نزمته، که ئەمه‌ش به یه‌کده‌نگیی دۆست و دوژمنانی مه‌حال و به‌تاله، یان قورئان له سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌یه و پله‌ی له‌وان به‌رز و بلندتره.

ئه‌گه‌ر ده‌لتیت:

چۆن ده‌زانین تا ئیستا هه‌یج که‌سیک بهره‌نگاری قورئانی پئی نه‌کراوه؟ ئایا تا ئیستا که‌س پشتی به‌ خۆی و توانا و به‌هه‌ره‌کانی نه‌به‌ستوه تا کو برواته گۆره‌پانی ته‌حه‌ددیی قورئانه‌وه: ئایا هاو کاری و پشتگیری یان بۆ یه‌کتری هه‌یج سوودینکی له‌م بواره‌دا پئی نه‌گه‌یاندوون؟

له‌ وه‌لام‌دا ده‌لتین:

ئه‌گه‌ر بهره‌نگاری کردنی قورئان له‌ توانادا بوایه ئەوا پئی هه‌یج گو‌مانیک هه‌ولیان بۆ ده‌داو سستی یان تیدا نه‌ده‌کرد، چونکه کیشی شه‌ره‌ف و عیززت و له‌ناو‌چوونی گیان و سامانی پیوه به‌سه‌رابوو. خۆ ئەگه‌ر له‌ راستی دا ئەم بهره‌نگاری به‌ رووی بدایه ئەوا که‌سایینکی زۆر پشتیان ده‌گرت و ده‌یاندایه پالی، چونکه که‌سانی سه‌ر‌سه‌خت و نه‌یارانی حه‌ق له‌ هه‌موو کاتیک‌دا به‌ زۆری هه‌ن. ئنجا گه‌ر که‌سیک ببوایه پشتی ئەم بهره‌نگاری به‌ی بگرتایه ئەوا پئی ده‌ناسرا و ناوبانگی پئی ده‌رده‌کرد. نه‌وه‌بوو له‌ روودانی مشت و مریکی بچووک‌دا ده‌چوون شیعریان ده‌هۆنی به‌وه و به‌ مایه‌ی شانازی و ئازایه‌تی یان له‌ قه‌لم ده‌دا، ئەی ئەگه‌ر مملاتی به‌کی سه‌ر سوورپه‌ینی ئاوا رووی بدایه‌چۆن ده‌شاررایه‌وه و به‌ په‌نهانی له‌ میژوودا ده‌مایه‌وه؟ خۆ ئەوان ناشیرین‌ترین تانه و ته‌شه‌ریان به‌رامبه‌ر به‌ ئیسلام بلاو کرده‌وه، که‌چی له‌ بواری بهره‌نگار بوونه‌وی قورئان‌دا هه‌یج شتیک له‌ میژوودا باس نه‌کراوه، جگه‌ له‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی ده‌مه‌له‌به‌ستی "موسه‌یله‌مه‌ی دزۆزن" که‌ بۆ ئەم مه‌به‌سته هه‌لی به‌ستیوون.

ئەم موسه‌یله‌مه‌یه‌ش هه‌ر چه‌نده‌ خواه‌نی ره‌وانیژی به‌کی گالته‌پئی نه‌کراو بووه، که‌چی کاتی ره‌وانیژی به‌کی به‌راورد کراوه له‌ گه‌ل ره‌وانیژی نه‌و قورئانه‌دا که‌ له‌ سه‌رووی

هموو جوانی یه که وهیه، به ورینه له قهلم دراوه و له سهر لاپه ره کانی میژوودا بهو ناوه تو مار کراوه

بهم جوره، ئیعجاز له ره وانیزی قورئاندا یه قینیکه وهك دلتیابوون وایه له وهی که دوو که رت دوو ده کاته چوار. ههر بۆیه ده بیئ ئهو ئیعجازه وایئت.

شپوهی دووهم:

وا به پینج خال "حیکمهتی ئیعجاز له ره وانیزی قورئاندا" پروون ده کهینه وه.
● خالی بی کی:

پاراوی یه کی ده راسا له "هۆن" ی قورئاندا هیه.

کتیبی "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز" ههر له سهر تاوه تا کۆتایی، ئهم پاراوی و مهحکه می یه هۆنینی قورئانی روون کردووه ته وه. چونکه ههروهك میله کانی چرکه و خولهك و کات ژمیزی سهعات ههریه که بیان ریسای ئهوی تر ته واو ده کات، هۆنینی شپوه و روخساری هه موو یه کئی له: رسته کانی قورئان و، ریسای نیوان وشه کانی و، رینکیی مونا سه بهتی رسته کانی له ئاستی یه کۆری دا، به هه مان جوره. هه موو ئه مانهش له و ته فسیره ناو براوه دا به ته واوی پروون کراونه ته وه. ههر کهس دهیه ویت با سه ری لئی بدات و بیخوینته وه، تا کو بتوانیت ئهم پاراوی یه ده راسایه ی هۆنینی رسته و وشه کانی قورئان له جوانترین شپوهی دا ببینیت. به لام لی ره دا ته نها دوو نمونه بو هۆنینی وشه ده ست له ملانه کانی رسته کانی قورئان، ده هیننه وه. (که ده ری ده خه ن: جگه له و وشانه چ وشه یه کی تر ئاوا به رینکی و وردی و ته واوی جینگه یان ناگرته وه).

○ نمونه ی یه که م:

﴿وَلَيْنَ مَسْتَهْمُ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ (الانبیاء: ۱۰)

ئهم رسته یه بو ده رخستنی سام و گه وره یی سزای سز ه خ هینراوه، به لام به ده رخستنی کاریگه ری یه کجار سه ختی که مترینی ئهو سزایه! (تا کو ده ری بخت که نه گه ر که مترینی ئهو سزایه هینده سه خت بیئت، ده بی زوره که ی چون بیئت)؟! له بهر ئه وه، هه موو یه کئی له سیما و روخساره پینکهینه ره کانی ئهم رسته یه ی که بو "ته قلیل" (که م پیشان دان) هینراوه، بو ئهم ته قلیله ده روانیئت و به هیزی ده کات، تا کو سام و گه وره یی ئهو سزایه ده ربخت.

ئه وه تا وشه ی ﴿لَئِنْ﴾ بو گو مان دروست کردنه! خو گو مانیش "که می" ی ئهو شته به گوئی مرؤف دا ده دات.

وشه ی ﴿مَس﴾ که بهر که و تینکی که مه، ئه ویش "که می" ده گه یه نیئت.

ئنجا مادده ی وشه ی ﴿نَفْحَةً﴾ بوون و بهرامه یه کی که م ده گه یه نیئت، که ئه ویش به هه مان جو ر و اتای "که می" به ده سته وه ده دات. ههروهك صیغه و وه زنی وشه کهش، که مه صده ری

"المرة" یه، بۇ يەك دانەى بچروك به كار دیت، به پىی "عیلمى صەرف". كه ئەمەش، به هەمان جۆر، "كەمى" دەگەيە نیت.

تەنوينى تەنكیریش له وشەى ﴿نَفْحَةٌ﴾ دا بۇ مەبەستى "كەمى" ی نەفحە كەيە. بەو واتايەى كه شتىكى هیندە بچوو كه وهخته هەر هەستى پى نە كریت، بۇیه نانا سريت و به "نە كیره" ناوى دەبریت!

وشەى ﴿مِنْ﴾ یش بۇ "تبعيض" ه. واتە به شتىكى كەم، كه ئەمەش به هەمان جۆر "كەمى" دەگەيە نیت.

وشەى ﴿عَذَابٌ﴾ یش كه له چاو "نكال" و "عقاب" دا جۆرىكى سوو كه تە و تەنكى سزايە، ئاماژە بۇ ئەو "كەمى" يە دە كات.

به كار هينانى وشەى ﴿رَبِّكَ﴾ یش له برىي: "القهار، الجبار، المنتقم" به هەمان جۆر "كەمى" ی ئەو سزايە دەگەيە نیت، چونكه واتاي سۆز و ميهره بانى به گوئى هەستى مرؤفا دا دەدات!

بەم جۆره، ئەم پرستەيە ئەوه دەگەيە نیت كه:

ئەگەر له گەل ئەم هەموو "كەمى" يە دا سزاكه تا ئەم رادەيە سەخت و كارىگەر و توند و تيز بىت، دەبى سام و مەترسى عىقاب و تۆلەى خوا چەندە گوره بىت؟! سەرنج لەم "پرستە" يە بدە با به چاوى خۆت بىنيت كه چۆن: وشە و سيما و روخساره پىنكەينەره كانى، هاو كارىي يە كتر دەكەن و بە دەم خواستى يە كەوه دەرۆن و، هەريە كەيان له لايەنى خۆيەوه يارمەتیی هاتنە دىي مەبەستە كه دەدات.

ئەم ئموونەيەى كه هينامانەوه، "وشە" و "ئامانج" یشى ره چاو كردوو ه.

○ ئموونەى دوو هەم:

﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (البقرة: ۳).

روخساره پىنكەينەره كانى ئەم پرستەيە، ئاماژە بۇ پىنج مەرجى قبول بوونى "صەدەقه"

دە كات:

مەرجى يە كەم: ئەوه يە كه له (مِنْ) ي (تبعيض) ي وشەى ﴿مِمَّا﴾ وەر دە گيریت. واتە خيیره و مەند هەرجى يە كى هەيە نەيە خشيت، تاكو خۆيشى موحتاجى وەر گرتنى صەدەقه نە بىت!

مەرجى دوو هەم: ئەوه يە كه له وشەى ﴿رَزَقْنَاهُمْ﴾ وەر دە گيریت. واتە له "ئەحمەد" ي وەر نه گيریت و بيدات به "مەحموود"! بەلكو دەبى له مال و سامانى خۆى بىت. بەو واتايەى كه: لهو مال و سامانە بيه خشن كه رۆزىي خۆتانە.

مەرجى سى هەم: ئەوه يە كه له راناوى "نا" ي وشەى ﴿رَزَقْنَا﴾ وەر دە گيریت. واتە: به خشەرە كه مەنت نە كات و ئەو مالەى كه دەيە خشيت به لايەوه زۆر نە بىت. بەو واتايەى

صهدهقه کانتان منتهی تیدا نی یه، چونکه من رۆزیتان ددهم و له مال و سامانی من به بهنده کام ده به خشن.

مهرجی چوارهم: ئەو یه که له وشه **﴿يُنْفِقُونَ﴾** وهرده گهریت. واته: بهو که سهی به خشیت که له پیوستی و نهفهقهی ناچاره کیی خۆی دا خهرجی بکات. دهنه ئەو صهدهقهیه قبول ناییت گهر بدریت به که سینک له ههرزهیی دا خهرجی بکات.

مهرجی پینجهم: ئەو یه که ئەویش له وشه **﴿رَزَقْنَاهُمْ﴾** وهرده گهریت. واته ده بیی خیر کردن به ناوی خواوه بیت. بهو واتایه ی که: ئەو سهروهت و سامانهی له لاتانه هی منه، که واته ده بیی به ناوی منهو لیبی به خشن..

سه ره پای ئەم هه موو مهرجانهش، ئایه ته که "ته عمیم" ی تیدایه بۆ هه موو خیر و چاکه و صهدهقهیه ک. چونکه ههروه ک صهدهقه و خیر به مال و سامان ده کریت، به: زانست و گوفتار و کردار و نامۆزگاریش ده کریت. هه موو ئەم به شانەش وشه ی: "ما" ی **﴿مِمَّا﴾** بهو عوموومییه ته ی که تیایدایه، نامازه ی بۆ ده کات، به تایه ته ی له م پرسته یه دا. چونکه "ما" لیره دا به شیوازی "موتله ق" هاتوو ه که عوموم و گشتی بوون ده گه یه نیت.

به م جوړه، ئەم پرسته کورت و پوخته ی که له صهدهقه ده دویت، پینج مهرجی صهدهقه و خیر به "زیری" ی مروف ده به خشیت و، مهیدانه فراوانه که ی بۆ ده ره خات و، شیوه ی به خشینیشی فیر ده کات.

سیما و روخساره پیکهینتیره کانی پرسته کانی قورئانی پیروژ، گه لسی ریسای هۆینی وه ک ئەمه یان تیدایه. ههروه ک هۆینی وشه کانیشی له بهر امبه ر یه کتره وه بواریکی فراوانی وه ک ئەمه یان هه یه و، سه رجهم گوفتار و پرسته کانیشی دارای باز نه ی هۆینی وه ک ئەمانه ن.

○ بۆ نمونه:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ • اللَّهُ الصَّمَدُ • لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ • وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

ئەم ئایه ته مه زاناه شهش پرسته یان تیدایه: سیانی موثبه ت و سیانی مه نفی، که شهش پله ی "ته وحید" ده چه سپین و بهر په رچی شهش جوړی "شیرک" یش ده ده نه وه. جا هه موو یه کیک له م پرستانه، له لایه که وه "به لگه" یه بۆ پرسته که ی تر و له لایه کی تریشه وه ده بیت به "نه نجام" ی ئەو. چونکه یه که به یه کی ئەو پرستانه دوو واتایان تیدایه، پرسته که به بیی یه کیکیان نه نجامه و به بیی ئەوی تریشیان به لگه یه..

واته سوورته ی "ئیحلاص" سی دانه سوورته ی ریک و پینکی "ئیحلاص" ی تیدایه که له چه ندین به لگه ی یه کتر چه سپین پیک هاتوون! ئەویش به م جوړه ی خواره وه:

قُلْ هُوَ اللَّهُ: لَأَنَّهُ أَحَدٌ، لَأَنَّهُ صَمَدٌ، لَأَنَّهُ لَمْ يَلِدْ، لَأَنَّهُ لَمْ يُولَدْ، لَأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ.
ههروه ها: وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ: لَأَنَّهُ لَمْ يُولَدْ، لَأَنَّهُ لَمْ يَلِدْ، لَأَنَّهُ أَحَدٌ، لَأَنَّهُ هُوَ اللَّهُ.

ههروهه: هُوَ اللهُ: فهو أحد، فهو صمد، فإذا لم يلد، فإذا لم يولد، فإذا لم يكن له كفواً أحد.

ئيتز له سهر ئهم شيوهيه بو خؤت برؤ و قياس بكه!

○ نمونه به كي تر:

﴿الم • ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۱-۲).

هه موو به كينكي ئهم چوار رستهيه دوو واتاي تيدايه، چونكه رسته كه به پيني به كيك لهو دوو واتايه "به لگه" به بو رسته كاني تر و، به پيني واتا كه ي تريشي "ئه بنجام" ي ئهو رستانه به. جا بهم پي به و به شازده هيللي مونا سه به و په يوه ندي، نه خش و نيگار يكي هونيني ئيعجاز دروست ده بيت. ئه ممش كتبيي "اشارات الإعجاز" رووني كر دوو ته وه، به راده به كه كه ده لبيت هه موو به كينكي زور به ي ئايه ته كاني قورئان چاويكي تيدايه و ده پروا ئيته زور به ي ئايه ته كان و، روويه كيشي هه به پيني ده پروا ئيته ئه وان و، چه ندين هيللي مه عنه وي و مونا سه به و په يوه ندي يان له نيوان دا ده نوو سيئ و، بهم كار ه شي نيگار يكي "ئيعجاز" ده كيشيئ. وه كه له و ته ي سياز ده هه م دا باس كراوه. با شترين شا به ت له سهر ئه مه "اشارات الإعجاز" ه چونكه هه ر له سه ره تا وه تا كوئايي، ئهم "پاراويي هونين" هي قورئان روون ده كاته وه.

● خاللي سووه ي ن:

په وان بيئ ي ده راسا له "واتا كاني" قورئان دا.

ئه گه ر چه ز ده كه يت تامي په وان بيئ ي واتاي ئهم ئايه ته پرؤزه به چيؤيت:

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الحديد: ۱).

ئهو سه ر ي ئهم نمونه به بكه كه له و ته ي سياز ده هه م دا روون كراوه ته وه:

خؤت و ادابيئ كه له پيش هاتني نووري قورئان و له سه ر ده مي جاهيلي به ت و بياباني ژباني ده شته كي و نه زاني دا ده ژيئيت. ده بينيت لهو كاته دا كه هه موو شتيك به په ر ده ي بي نا گايي و، تاريكيي نه زاني و، به ر گي سه ر و شت و، به ر ي وشك دا پؤ شراوه.. به كسه ر زا به له ي ده نكي ئايه تي: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ يان ﴿سَبِّحْ لِمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (الإسراء: ۴۴) ده بيستيت و، ده بينيت كه ئهو بوونه وه ره بي هه ست و مردو وان، له زه يني گو ي بيستان دا ده بوو ژينه وه و به زا به له ي ده نكي ﴿سَبِّحْ﴾ و ﴿تَسْبِيحْ﴾ ژبانيان به به ر دا ده چيئ و بو ته سبيح و يادي خوا وه ندراده پهن و ليئ ده برين. هه روه ها رووي تاريكي ئاسمانيش كه چه ند ئه سته ريه كي بي گياني تيدا بليسه ده دات و، رووي زه ويش كه چه ند بوونه وه ر يكي زه بوون و ده سته و ساني له سه ر ده ژين، به زا به له و نووري: ﴿تَسْبِيحْ﴾ له به ر چاوي گو ي بيستان دا ده گو ر يت به "دهم و زمان" يكي ده م پارا و به ذيكرو ته سبيحي خوا وه نند و، هه موو ئه سته ريه كيش تيشكي نووري حه قيقه ت ده پر ژينيئت و

حیکمه تیکی له و پیری دانایی دا په خش ده کاته وه. پرووی زه ویش، بهو پرووناکي و زایه له ناسمانی یه ی قورئان، له بهر چاودا ده بیت به "سهر" یکی مه زن بز جه سته یه که ده ریا و وشکایی لهو سهره دا دوو زمانی دهم پاراون به ذیکر و ته سیح و ته قدیس و، سهر جهم پرووه کو گیانله بهر انیش به وینه ی چهند "وشه" یه کی ذیکر و ته سیح له بهر چاودا ده نوینن، ده لیت سهر تاسه ری زه وی گیانی به بهر دا کراوه و زینده وهر یکی خاوه ن ژیا نه!

○ نمونه یه کی تر:

سهری هم نمونه یه بکه که له و ته ی باز ده هم دا چه سپتر اوه:

﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿۱﴾ فَيَا آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْابٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿۳﴾ فَيَا آلاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴﴾﴾ (الر حسن: ۳۳-۳۶).

﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ (الملك: ۵).

گوئی له م نایه تانه رابگره و بیریان لی بکه روه و بزانه چی ده لئین؟
ته و ته ده لئین:

(ته ی گر وی جیننی و تاده میزاد!

ته ی له خوبایی و هه لگه پراوه کان!

ته ی ته وانه ی له ناو قوری کوله واری و لاوازی دا چه قیون!

ته ی سهر سه ختانی لاسار که له ناو هه ژاری و لاوازی دا ده تلینه وه!

ته گهر گوئی رایه لئی فهرانه کاتم نابن، ته و - گهر له توانا تاندایه - له سنووری مولک و ده سته لاتی من دهر بچن! خو که ناشتوانن ته و سنووره بشکینن و لئی دهر بچن، ته دی چو ن پر کیشی ده که ن فهرمانی پادشایه کی هینده مه زن پشت گوئی ده خن که ته ستیره و مانگ و خوره کانی له ده ست دایه و، هه موو ته وانه - به وینه ی سهر بازی تاماده و ملکه چ - گوئی رایه لئی فهرمانی ته و ده بن؟ ئیوه بهم سنوورشکاندن و یاخی بوونه تان سنگ له فهرانه وایه کی ته وهنده گه وره دهر ده پهرینن که خاوه نی چه نده ها سهر بازی گوئی رایه لئی سامداری و هه یه که ده توانن چه ندین بومی گه وره گه وره ی به ته ندازه ی چیا کان بگر نه شه ی تانه کانیستان، گهر بتوانن خو یانی له بهر ده م دا رابگرن!

هه وره ها ئیوه بهم کافری و ناشو کری یه تان، له ولاتی خاوه ن مولکیکی هینده مه زن و شکو داردا هه لده گه پرنه وه که چه ندان سهر بازی گه وره گه وره ی وای هه یه ده توانن به چه ندین بومیای گر گرتوو و پارچه ئاگر و پزیسکی به قه دهر زه وی و چیا کان بومبارانی دوژمنه کافره کان بکن، با هه ریه که له و دوژمنانه ش به ته ندازه ی زه وی و چیا سه خته کان گه وره و زه به لاج بن و، ده توانن له م ری یه وه له ت و پت و پهر ته وازه یان بکن، چ جای به دیهاتوو انیکی لاوازی وه ک ئیوه؟

هروه ها ئیوه سه ریچی له یاسایه کی جی به جی کراوی ئه و تو ده کهن که که سانیک په یوه سستی بوون ده توانن به ئیزن و فه رمانی خوای گه وره بۆمب و راجیمه ی به ئەندازه ی ئەستیره کانتان تی بگرن).

له بهر تیشکی پروناکیی ئەم نمونە یه دا: به هیزی و اتا و، په سه نیی په وان بیژی و، به ریزی سوود گه یاننده کانی تر، لیك بد هروه.

● خالی سنی ههم:

ناوازه یی ده راسای "شیوازی" قورئان.

به لئی، شیوازه کانی قورئانی پیروژ ههروه ک سه رسوور هین و قه ناعت به خشن، نامۆ و ناوازه شن! قورئانی پیروژ هه رگیز لاسایی که سی نه کردوو ته وه و هیچ که سیش ناتوانیت لاسایی بکاته وه. ئەوه تا هه ر له سه ره تایی نازل بوونیه وه و تا ئیستاش، وه کویه کهم جاری، پاریز گاری پارویی شیواز و لاوی و ناوازه یی خۆی کردوو!

○ بۆ نمونه:

پیتته پچر پچره کانی چه شنی: "الم. الر. طه. يس. حمسق" وه کو چه ند په رله (شفره) يه ک وان که له سه ره تایی چه ند سووره تیک دا دانراون. له "إشارات الإعجاز" دا شهش بریسکانه وه ی ئی عجازمان له باره یانه وه نووسیه، و الی ره دا هه ندیکیان لئ یاس ده کهین:

ئهو پیتته ناوبراوانه ی سه ره تایی سووره ته کان، "نیوه" ی هه موو "جووت" یکی سیفه ت و سروشتی پیتته هه جاتی به کانیا به کار هیناوه، له و پیتانه ی که پینان ده و تریت: "المهموسة، الجمهورية، الشديدة، الرخوة"^(۱) و به شه زوره کانی تری سیفه ت و سروشتی پیتته کان.. سه باره ت به "تاک" ه کانیش که نا کرین به دوو به شتی وه ک یه که وه ئەو له و به شه یان که له سه ر زمان قورسن وه کو پیتته کانی "قلقلة" نیوه که مه که یان و، له وانه شیان که له سه ر زمان سووکن وه کو "ذلاقة" نیوه زوره که یانی به کار هیناوه!

رپیازی قورئان له هه لئاردنی نیوه ی ئەو جزره حه رفانه و.. گرتنه به ری ئەم ریگا په نهانه ی که ژیری ناتوانیت له نیوان ئەم ری تیهه لکیشانه ی که خۆیان له دووسه د ئیحتیمال ده دن، په یی پی بیات و.. پاشان هینانی ئەو گوفتاره له ناوه ندی ئەو مه دانه

(۱) فذکر من (المهموسة) وهي ما يضعف الاعتماد على مخرجه، ويجمعها (ستشحك خصفه) نصفها وهي الحاء والهاء والصاد والسين والكاف. ومن البواقي (الجمهوره) نصفها يجمعه (لن يقطع أمر) ومن (الشديدة) الثمانية المجموعة في (اجدت طبقك) اربعة يجمعها (أطلقك). ومن البواقي (الرخوة) عشرة يجمعها (حمس على نصره) ومن المطبقة التي هي الصاد والضاد والطاء والظاء نصفها. ومن البواقي (المنفتحة) نصفها. ومن (القلقلة) وهي حروف تضطرب عند خروجها ويجمعها (قد طبح) نصفها الاقل لقلنتها. ومن (اللبنتين) الباء لأنها أقل ثقلًا، ومن (المستعلية) وهي التي يتصعد الصوت بها في الحنك الاعلى وهي سبعة: القاف والصاد والطاء والحاء والغين والضاد والطاء نصفها الاقل، ومن البواقي (المنخفضة) نصفها... (وهو كغيره له "تفسير البيضاوي" يهوه هیناوه تی ج ۱/ص ۶۰).

فراوانی که جیبی لى ئالوز بونو.. هر گیز به "ریکهوت" روو نادات و له توانای مروفا دا نی یه!

جا ئەم پیتە پچرپچرانەى که له سەرەتای سوورەتە کاندان و چەند پەرلە (شەفرە) و ڕەمزىکی خوایىن، پىنج شەش نەهینى بریسکانه وەى ئیعیجازى تریان تىدا بە (۱). تەنانەت زانایانى زانیاریى "نەهینى پیتە کان" و ئەولیا لیکۆلەرە کان گەلى نەهینى زۆریان لەم پیتە پچرپچرانە دەر هیناوه و، هیندە حەقیقەتى مەزنیان تىدا دیوه که له لایان چەسپاوه ئەم پیتە پچرپچرانە له خۆیان دا موعجزیه یه کى درەخشانی قورئانی پیرۆز! بەلام ئیمە لیرە دا ئەو دەر گایە ناخەینە سەر پىشت، چونکه شایانى نەهینى بە کانى ئەوان نین، و پیرای ئەو یه که ناشوانین بە جۆرىکی و ابى چەسپینى که هەموان بتوانن بپینن. بەلکو خوینەر رەوانە ی ئەو پىنج شەش بریسکانه وەى ئیعیجازە دە کەین که تايەتن بەم پیتانە وە له "إشارات الاعجاز" دا باس کراون.

ئىستاش چەند ئاماژە يەك بۆ شىوازە کانى قورئانى پیرۆز دە کەین له رووی: (سوورەت و، ئامانج و، تايەت و، گوفا و، وشە کانیه وە):
○ بۆ نموونە:

گەر بە وردى سەرنج لە سوورەتى "النبا": ﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ تا کۆتايى سوورەتە که بدرىت، ئەوا دەر دە کەويت که: وەصفى ئەحوالى دواڕۆژ و حەشر و بەهەشت و دۆزەخ دە کات و، بە شىوازيك دەيانچەسپينت که دلتايى و قەناعەت بە دلان بپەخشيت. چونکه دەرى دەخات که هەر چى کاروبارى خويى و ئاسەوارى پەرورە دگارى لەم دنيايە دا هەن، روويان لە حالەت و بارودۆخە کانى ئەو دنيايە.

جا لە بەر ئەو ی روونکردنە وەى شىوازی سەرانسەرى سوورەتە که دريژە دە کيشيت، ئەوا تەنها ئاماژە بۆ يەك دوو خالى دە کەين:

ئەم سوورەتە لە سەرەتاوه بۆ مەبەستى چەسپاندنى رۆژى قیامەت دەفەرموى:

زەويمان بۆ کردوون بە لانك و وەك رايەخىكى جوان و رەنگين بۆمان راختوون و.. چيا كانيشمان بە وينەى ستوون و ميخ بۆ داكو تاوان و پرمان کردوون لە چەندەها گەنجينه ی پيوست بۆ زيان و خانە و لانه و نيشتەجى کانتان.. ئيوە شمان بە نير و مى و هاوسەرى يە کتر بەدى هیناوه بە چەشنى که يە کترتان خوش دەويت و دلتان بە يە کترى دە کریتە وە..

(۱) نووسەر باسینكى گەلى ورد و نازەى لەم بارە يە وە نووسيوه. بروانە بۆ كتيبى: "إشارات الاعجاز" ص ۵۰- ۵۵ چاپە كەى بەغدا، ص ۴۱- ۴۴ چاپە تازە كەى ئەستەمبول و قاھيرە، ص ۳۱- ۳۶ چاپە تازە کانى تری پيش ئەم دوو چاپە. (وەر گیز)

شەۋىشمان ۋەك پەردە بەسەرتاندا داداۋەتەۋە تاكو تىايدا بچەۋىنەۋە .. رۇۋىشمان بۇ كىردوون بە مەيدانى ھەۋلدىن بۇ بەدەستەينانى رۇۋى و گوزەرائتان .. خۇرىشمان بە ۋىنەى چرايە كى رۋوناكى بەخش و ئاگردانىكى گەرم و گور بۇ داگىرساندوون و .. لە ھەورە كانىشەۋە ۋەك كانىاو ئاۋىكى ژيان بەخشمان بۇ باراندوون و .. لە ئاۋىكى سادەش - بەۋپەرى ئاسانى - چەندىن گول و بەرۋوبومى جۇراو جۇرتان بۇ دوست دە كەين كە رزق و رۇۋى ئىۋەيان ھەلگرتوۋە ..

كەۋاتە رۇۋى "فصل" - كە قىامەتە - چاۋەپىتانه و، ھىنەنى ئەو رۇۋە بۇ توانستى ئىمە كە ئەم كارانە دە كەين، كارىكى گەلى ئاسانە.
دواى ئەمە، ئاماژەيە كى پەنھانىش بۇ چەسپاندنى ئەو كارانە دە كات كە لە قىامەتدا رۋو دەدەن، ۋەك:

رۇشتن و وردوخاش بوونى چىاكان و .. درزتى بوون و لەت بوونى ئاسمانە كان و .. خۇ ئامادە كىردنى دۇزەخ و .. بەخشىنى باخچە رەنگىنە كانى بەھەشتىش بە دانىشتوۋانى. ۋەك ئەۋەى بلىت: ئەو كەسەى لە بەرچاۋى خۇتاندا ئەم ھەموو كارانە لە چىاكان و گۆى زەۋىدا رادەپەرىنىت، بە ھەمان جۇر لە دۋارۇۋىشدا كارى ئاۋا ئەنجام دەدات.
ئەۋەتا باس كىردنى چىاكان لە سەرەتاي سوورەتە كەدا ئاماژە بۇ بارودۇخى چىاكان دە كات لە دۋارۇۋىدا، ئەو باخچانەش كە لە پىشە كىي سوورەتە كەدا ھەن ئاماژە بۇ باخچە كانى بەھەشت دە كەن لەو دىيادا.
بۇ خۇت خالە كانى تر لەسەر ئەمەى باس كرا قىياس بىكە، تاكو بەرزى و مەۋداى ناسك و نىانىي شىۋازى قورئانت بۇ دەربىكەۋىت.

○ غم و نەيە كى تر:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۶﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ۲۶-۲۷).

ئەم ئايەتە بە شىۋازىكى بەرز و بلند: كاروبارە كانى خواۋەند لە گىرۋى ئادەمىزاددا و .. دەرەۋشانەۋە خۋايبى يە كان لە بەدۋاى يەكدا ھاتنى شەۋ و رۇۋىدا و .. تەسەررۋفاتە پەرۋەردگارى يە كان لە ۋەرزە كانى سالدا و .. كار بەرپى كىردنە كانى پەرۋەردگار لە: ژيان و مردن و ھەشر و نەشرى دىيائى رۋى زەۋىدا، دەرەدەخات.
ئەم شىۋازە ھىندە بەرز و ناۋازەيە كە ژىرىي كەسانى ھۇشمەند و زىرەك بۇ تىرامان و بىر كىردنەۋە راپىنچ دە كات.

جاله بهر شهوهی ئەم شیوازه بهرزە هینده پروون و دره خشانە که به کهمزین پروانین و سەرنجدان دەردە کهوئیت، ئەوای ئیستا دەر گای ئەو گەنجینهیە ناکهینهوه.

○ نمونەیه کی تر:

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۖ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۖ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۖ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ﴾ (الانشقاق: ۱-۵).

ئەم ئایەتانیە بە شیوازیکی بەرز و بلند مەودای گوئی پرایەتی و ملکه چیی ئاسمانە کان و زەوی بۆ فرمانە کانی خواوەند دەردەخەن..

چونکه هەر وهك سەر کردەیه کی مەزن بۆ پاپەراندنی داخواری یە کانی کاروباری "جیهاد" دوو فرمانگە ی سەربازی دادەمەزینیت، وهك فرمانگە کانی مەشق و جیهاد و، فرمانگە کانی تەجید و جەم کردنی موحاهیدان.. پاشان هەر ئەوه ندهی کاتی مەشق و جیهاد کۆتایی پێ دیت، ئەو دوو فرمانگە یە کی ئەرکی سەرشانیان تەواو بوو له چەند کاروباریکی تر دا دەخاتە کار. وهك بلیی لەم کاتەدا هەریهك لەم دوو جوژه فرمانگانە، چ بە زمانی کارمەند و خزمەتگوزارە کانیان و، چ بە زمانی خۆیان - گەر بدوین - بەو سەر کردەیهیان دەتین: (ئە ی پێشەوای مەزنان! که میك مۆلەتمان بدە با خۆمان ئامادە بکەین و بارو دۆخمان بسازین و ئەم شوینە له پاشماوێ کارە کانی پێشوومان خاوین بکەینهوه و ئەم پاشماوانە فری دەینه دەرهوه.. ئنجا به فرمانی خۆت شەرەفمەندمان بکە). پاشان هەریه که لەو دوو چەشنە فرمانگانە دەتین: (وا ئیستا ئەو پاشماوانە مان فری دا یه دەرهوه و، ئیستا ئامادە و ملکه چیی فرمانە کانتین، چ کارینکمان پێ دە سپیریت گوئی پرایەتین، هەر کارینک تۆ بیکەیت پەوا و خیر و جوانە).

هەر وهك ئەم نمونەیه ئاوا یه، ئاسمانە کان و زەویش بە هەمان جوژن، دوو فرمانگەن بۆ "تە کلیف" و "تاقی کردنەوه" دامەزینراون. جا هەر کات ماوێ کارە کەیان تەواو دە ییت، بە فرمانی خوای گەوره خۆیان لە هەموو ئەو شتانه خالی و بەتال دە کەنەوه که سەر بە فرمانگە ی "تە کلیف" ن و، دەتین: ئە ی پەروردگارمان لە چ کارینک دا دەتەوئیت فەرموو بە کارمان بهینە، چونکه گوئی پرایەتی کردنت حەقیکی واجه له سەرمان و، هەر کارینک که تۆ دە ییکەیت سەر تاپا حەق و پەوا یه.

دەسا فەرموو بە وردی سەیری ئەم شیوازه دەراسایه ی ئەم رستانە بکە.

○ نمونەیه کی تر:

﴿يَا أَرْضُ اْبْلَعِي مَاءَكَ يَا سَمَاءُ اَقْبَلِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقْضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (هود: ۴۴).

وا بەم شیوهیه ی خواریه وه و له ئاوینه ی نمونە هینانە وه دا ئامازە بۆ دلتوینک له دەریای رەوانبیریی ئەم ئایەتە پیرۆزه دە کەین، تا کو شیوازیکی پروون بکەینهوه:

ههروهك سهر كردهيه كى مەزن له جهنگىكى گشتى و جيهانى دا و پاش به ده سته هينانى سهر كه وتن، فرمان بۇ سوپايه كى دهرده كات و ده لئيت: "چى تر ته قه مه كه ن" .. به سوپا كه ي ديكه ي ده لئيت: (هيش رابگرن). جالو كاته دا كه ته قه و هيش راده وه ستيت، پرويان تى ده كات و پيان ده لئيت: (هه موو شتيك كۆتايى پى هات و، به سهر دوژمنان دا سهر كه وتين و، ئالاي خوژمان به سهر لووتكه ي قه لا كانيان دا هه لكرد و، ئه و سته مكار و خراپكارانه ش به سزاي خوژمان گه يشتن و مليان شكاند)!

به هه مان جوژ، ئه و پادشايه ش كه هه رگيز دژ و نه يار و هاووئنه ي نى يه، فرمانى له ناوبردى قه ومى نووحى بۇ ئاسمانه كان و زه وى دهر كردوه. ئه و انيش كه فرمانه كه يان جى به جى كرد، ئه م پادشايه رووى تيكردن و فهر مووى: (ئه ي زه وى! ئاوه كه ت قه وت بدو، تۆش ئه ي ئاسمان! ده ست له باران هه لگره و هينور به ره وه، چونكه ئه ر كى سهر شاتان كۆتايى پى هات). يه كسهر دواى ئه م فرمانه ئاوه كه كشايه دواوه و كه شتايى كارگوزارى "ئيلاهى" ش به ويئنه ي خيوته ي هه لدر او له سهر چپايه ك نيشته وه و سته مكار انيش به سزاي خوژمان گه يشتن!

ده سا فهر موو سه يرى بلنديى ئه م شيوازه بكه، ئه وه تا زه وى و ئاسمان به ويئنه ي دوو سه ربازى گوئى رايه ل و ملكه چى فرمانه كان، دهر ده خات!

ئه م ئايه ته پيرۆزه، به م شيوازه ي، ئاماژه بۇ ئه وه ده كات كه بوونه وهران و ئاسمانه كان و زه وى رقيان له بنى گوئى يى و مل نه داني مرؤفه. به م ئاماژه يه شى ده فهر مووى: (ئه و كه سه ي كه ئاسمانه كان و زه وى فهر مانبه ردار و گوئى رايه لى فرمانه كانى بن، نابى گوئى رايه لى بۇ نه كرى) دياره ئه مه ش سه رزه نشتيكى تونده بۇ مرؤف و، رينمايى يه بۇى، تالو مل نه دانه رزگارى بكات.

ده بينيت ئه م ئايه ته پيرۆزه به باس و ليئو انىكى بوختى جوانى خاوه ن ئيعجاز و به چه ند رسته يه كى كه م، رووداوى ئه و توفانه ي كه گشتى و هه مه لايه نه بووه، هاو ده م له گه ل سه رجه م ئه نجام و راستى يه كانى دا، كۆ كردوه ته وه.

بۇ خوژ دلوپه كانى ترى ئه م دهر يايه، له سه ر ئه م دلوپه قياس بكه.

ئىستاش بۇ ئه و شيوازه بېروانه كه قورئانى پيرۆز له په نجهره ي و شه كانيه وه پيشانى

ده دات:

○ بۇ نمونه:

سه يرى و شه ي: ﴿كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ بكه له ئايه تى پيرۆزى: ﴿وَالْقَمَرَ قَدْرًا نَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ دا (بس: ۳۹) با بزانيت كه چوژ شيوازىكى له و په رى ناسكى دا

پيش چاو ده خات، چونكه:

"مانگ" مەنزلیکی تایبەتی خۆی ھەبە کە باز نەبێ "ئریسا" یە. جا کاتێک کە مانگ لەو مەنزڵەدا وەکو دەمەداس (ھلالی) دەبێت، ئەوا شیوێ لە پەلی وشکی دارخورما دەچیت کە گەلاکانی لێ کرایتەو و ڕەنگی سپی بنوینیت.

ئەم ئایەتە پێرۆزە، بەم تەشبیھە باس کرا، وادەخاتە پێشچاوی ئەندێشە ییسەر کە: لە پشت پەردە ی ئاسمانی شینەو وەرەختێک ھەبێت یە کێک لە پەلە نوورانی و سپی و نووک تیزەکانی ئەو پەردە یە درپبیت و سەری لێ ھینایتە دەرەو و، "ئریسا" ش وەک ھیشوو یە کێ ھەلواسراوی ئەو درەختە وایت و، ئەستێرەکانی تریش وەک بەروبوومە نوورانی یەکانی تری واین!

بێ گوومان باس کردنی "ھیلال" بەم تەشبیھە بۆ کەسانێک کە سەرچاوی گوزەران و زۆربە ی بڑیوان لەسەر دارخورما بیت، لەو پەری جوانی و ناسکی و گونجای و بلندی دا یە. گەر خواو نەبێ چێزی ناسک و ھەستیار بیت، پە ی بەمە دەبەیت.

○ نمونە یە کێ تر:

وشە ی: ﴿تَجْرِي﴾ لە ئایەتی پێرۆزی: ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (یس: ۳۸) پەنخەرە ی شیوازیکی بەرز و بلند دەخاتە سەرپشت، وەک لە کۆتایی وتە ی نۆزدە ھەمدا چەسپینراو ە. چونکە:

وشە ی: ﴿تَجْرِي﴾ کە واتای سوورپانەو ی خۆر دە گە یە نیت، بە یادخستتەو ی ھەلس و کەوتە رێک و یینکەکانی توانستی خواو ەند لە سوورپانەو ی ھاوین و زستان و بەدوای یە کدا ھاتنی شەو و پۆژدا، مەزنیی کردگاری شکۆمەندمان تی دە گە یە نیت و، سەرنجی خەلکیش بۆ لای ئەو نووسراو ە صەمەدانی یانە رادە کیشیت کە قەلەمی توانستی خوا ی گەورە لەسەر لا پەری و ەرزەکاندا نووسیونی. بەمەش خەلکی لە حیکمەتی بەدییەنەری شکۆمەند شارەزادە کات.

ھەر و ھا کە خوا ی گەورە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ (نوح: ۱۶) واتە: (خۆری وەک چرا لێ کردو ە)، بە دەستەواژە ی ﴿سِرَاجًا﴾ پەنخەرە یە ک لەسەر ئەم چەشنە شیوازە دە کاتەو ە. چونکە:

ئەم شیوازە ئەو ە دەخاتەو ە یادی ئادەمیزاد کە ئەم جیھانە وەک کۆشکێک وایە و، شەک و خوار دەمەنی و ئارایشتەکانی ناویشی بۆ مرۆف و گیانلەبەران ئامادە کراون و، "خۆر" یش لەم کۆشکەدا وەک چرا یە کێ داگیرساوی ملکە چ و دەستەمۆ وایە.

قورئانی پێرۆز، بەم شیوازە، مرۆف لە گەورە یی و چاکە کاریی بەدییەنەر تی دە گە یە نیت و، بەلگە یە کێ لەسەر "تەوحید" پێشچا و دەخات. چونکە ئەو خۆرە ی کە موشریکان لەو گومانەدان مەزنترین و درەوشاوەترینی پەرسراو ە کانپانە، لە راستی دا جگە لە چرا یە کێ ملکە چ و بەدییەتوو یە کێ بێ گیان، ھیچی تر نی ە.

کهواته به کارهینانی وشه‌ی: ﴿سِرَاجًا﴾ لهم دهر برینه‌دا، مرؤف بؤ سؤز و به‌زه‌یی به‌دیهینه‌ر له نیوان گهوره‌یی په‌روه‌ر دگاری به‌که‌ی‌دا بی‌دار ده کاتوه‌و، چاکه‌کاری به‌کانی ئەو خواوه‌نده‌ش له نیوان فراوانیی میهره‌بانی به‌که‌ی‌دا له مرؤف ده‌گه‌یه‌نیت و، وایان لئ ده‌کات هه‌ست به‌و سه‌خواوه‌تمه‌ندی به‌ی خواوه‌ند بکه‌ن که له ناوه‌ندی گهوره‌یی ده‌سته‌لاتی ئەودا هه‌یه‌و، به‌م هه‌ست بئین کردنه‌ش "وه‌حدانییه‌ت" یان تی‌ده‌گه‌یه‌نیت. وه‌ک ئەوه‌ی بییان بلیت: چرایه‌کی ملکه‌چ و بئین گیان، ههر گیزاوه‌ر گیز شایسته‌ی په‌رسن نی‌یه!

پاشان باس کردنی جووله‌ی "خۆر" به‌ده‌سته‌واژه‌ی: ﴿تَجْرِي﴾ گه‌لنی هه‌لس و که‌وتی پێک‌و پێک و سه‌ر سوور هینی له‌مه‌ر: سووران و نوی بوونه‌وه‌ی زستان و هاوین و شه‌و و رۆژ یاد ده‌خاته‌وه‌و، به‌م یادخسته‌وه‌یه‌ش گهوره‌یی توانستی ئەو کردگار هه‌مان تی‌ده‌گه‌یه‌نیت که تاک و بئین‌هاوتایه له په‌روه‌ر دگاریتی خۆی‌دا.

به‌و واتایه‌ی که ئەم ده‌سته‌واژه‌یه‌ زه‌ینی مرؤف له‌خۆر و مانگه‌وه‌ ده‌گوێزته‌وه‌ بؤ لاپه‌ره‌کانی شه‌و و رۆژ و زستان و هاوین، له‌مه‌شه‌وه‌ سه‌رنجی بؤ لای دێره‌کانی ئەو پروداوانه‌ پاده‌کیشتیت که له‌سه‌ر ئەو لاپه‌رانه‌دا نووسراون.

به‌لئ، قورئان له‌به‌ر خودی "خۆر" له‌خۆر نادویت، به‌لکو له‌به‌ر ئەو که‌سه‌ی که پروناکیی داوه‌تی و کردوویه‌تی به‌چسرا، لئیی ده‌دوینت.. هه‌روه‌ها له‌ماهییه‌تی خۆر ناکوێتیه‌وه‌ که مرؤف پیوستی پینی نی‌یه، به‌لکو له‌باره‌ی فه‌رمانه‌ری به‌که‌ی‌ده‌کوێتیه‌وه‌ که له‌وه‌دایه‌ ئه‌رکی زه‌مه‌له‌کی خراوته‌ ته‌ستۆ بؤ پێک‌خستنی سنعه‌تی په‌روه‌ر دگار و، کراوه به‌مه‌لبه‌ندیک بؤ پێسای به‌دیهاتووانی و، قورمیشیک بؤ له‌گه‌ل یه‌ک‌سازاندنی سنعه‌ته‌کانی، له‌و شتانه‌دا که وینه‌کیشی ئەزه‌لی به‌تال و ده‌زووی شه‌و و رۆژ ده‌یانچینیت.

ده‌توانیت بؤ خۆت وشه‌کانی تری قورئان بؤ سه‌ر ئەمانه‌ قیاس بکه‌یت. چونکه هه‌ر چه‌ند وشه‌کانی به‌رواله‌ت وه‌ک وشه‌ی له‌گه‌ل‌په‌هاتووای ئاسایی له‌به‌ر چاودا ده‌نوینن، که‌چی له‌راستی‌دا هه‌ریه‌که‌یان ئه‌رکی چه‌ند کلیلیکیان خراوته‌ ته‌ستۆ بؤ کردنه‌وه‌ی گه‌نجینه‌کانی گه‌لنی واتای ناسک و نیان.

به‌م جۆره‌و له‌به‌ر بلندیی شیوازی قورئانه وه‌ک له‌زۆربه‌ی ئەم پروانه‌ی پێشوودا ده‌رکه‌وت که جاری وای بووه‌ عه‌ره‌بیکه‌ی ده‌شته‌کی شه‌یدای گوفتاریکی ئەم قورئانه‌ ده‌بوو و، پێش ئەوه‌ی ئیمان به‌هینیت سوژده‌ی ده‌بردا! وه‌ک ده‌گێرنه‌وه‌ که یه‌کیک له‌و ده‌شته‌کی یانه هه‌ر که‌ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿فَأَصْدَعُ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ (الحجر: ۹۴) به‌رگونی که‌وتوووه‌، یه‌کسه‌ر سه‌ری سوژده‌ی له‌زه‌وی ناوه‌، که لیبیان پرسیه‌وه: ئایا موسلمان بوویت؟ و توویه‌تی: نه‌خیر، به‌لام سوژده‌م بؤ ره‌وانیژی ئەم گوفتاره‌ بردا!

● خالی چوارهم:

زمانپاراوی (فصاحه)ی دهراسای "وشه کانی" قورئان.

به لئی، ههروهك قورئانی پیروژ له پرووی شیواز و دهرپرینی و اتا کانیه وه دارای "رهوانیژی" یه کی دهراسا و بی وینهیه، له وشه کانیشی دا لهوپه پری رهوانسی و "زمانپاراوی" دایه. به لگه ی گومان پریش له سهر زمانپاراوی و شه کانی قورئان شهویه که ههر چهنده بیان خوینیته وه و له گه لئان دا مامه له بکه میت هیشتا ههر لییان بیزار ناییت، ههروهك شایه تی زانایانی زانسته کانی "گوزاره کاری و رهوانکاری" (المعانی والیان) یش به لگه یه کی دره خشانن له سهر حکمه تی زمانپاراوی و شه کانی قورئان.

به لئی، گهر ههزاران جاریش قورئان دووپات بکریته وه، هیشتا ههر مرؤف بیزار ناکات، به لکو بهو دووپات بوونه وه یه پتر چیژ و شیرینی قورئان ده چیژیت. ته نانه ت زهینی منالی بچوو کیش ئەم قورئانه پیروژه ی به لاوه گران نی یه، شه وه تا بهوپه پری ئاسانی ده توانیت له بهری بکات! خۆ ئەو که سهش که به دهر دینکی سهخته وه گیرژده بووه و له هه موو قسه و گوفتاریکی ته نانه ت سوو که له و که میش بیزار ده بیت، ههر گیز له بیستی ئەم قورئانه بیزار ناییت، به لکو له زه تیکی تایه تی لئ ده چیژیت. سه باره ت بهو که سهش که له سه ره مهر گ دایه و له هه موو شتیک بیزاره، ئەوا به وینه ی سازگاری ئاوی زه مزه م له ده م دا، ئەم قورئانه ی له لا شیرینه و به میشک و گوئی ئاشنا و سازگاره.

حیکمه تی بیزار نه بوونی مرؤف له قورئانی پیروژ، له وه دایه که:

قورئانی پیروژ خۆراک و بژیوی "دلان" و.. هیز و خواستی "ژیوی یه کان" و.. پرووناکی و ئاوی "گیانه کان" و.. دهرمان و شیفای "دهروونه کان" ه. که واته ههر گیز ناییزیت و وه کونان وایه که پرژانه ده بخوین و لئی بیزار ناین، له کاتیک دا که ئە گهر پرژانه خۆشترین میوه بخوین، له ئەنجام دا لئی بیزار ده بین و له بهر چاومان ده که ویت!

واته له بهر شهویه قورئانی پیروژ: حهق و، حهقیقه ت و، راستی و، هیدایه ته و، خاوه نی زمانپاراوی دهراسایه، ئەوا ههر گیز بیزاری بهرهم ناهینیت، به لکو هه میشه پاریزگاری جوانی و لاوی خۆی ده کات به وینه ی پاریزگاری کردنی شیرینی و پاراوی یه که ی. ته نانه ت کاتی که یه کیک له سهر کرده و رهوانگۆیانی قوره یش بو بیستی قورئان پرؤشته خزمه تی پیغه مبه ر ﷺ و ویستی بزانیته ئەم قورئانه چی یه، دوا ی بیستی هاته وه و، وتی: (به خوا تامی ئەم قورئانه شیرینه و، جوانی پیوه دیاره و، ههر گیز گوفتاری مرؤف نی یه). پاشان به قه ومه که ی خۆی وت: (به خوا که ستان تیدا نی یه وه کو من شاره زای شیعری ئاده میزاد و جیننی بیت، به خوا شهویه ئەو ده لیت ههر گیز له مانه ناچیت!)! بۆیه هیچ رینگا چاره یه کیان له بهر ده م دا نه مایه وه مه گهر شهویه که به پیغه مبه ر ﷺ بلین: کابرایه کی ساحیره. تاکو به م فیله شوین که وتوو انیان له خسته بهرن و له پیغه مبه ر ﷺ دووریان بخه نه وه!

بەم جۆرە سەر سەخت ترینی دوژمنانیش لە بەردەم زمانپاراوی قورئاندا، حەپەسان و
واقیان و پەرمای و دەمیان بوو بە تەلەبی تەقیوا!

پروونکردنەوێ هۆکارە کانی "زمانپاراوی" لە ئایەت و گوفتار و پرستە کانی قورئانی
پیرۆزدا، گەلێ درێژە دە کیشیت. جا لە بەر ئەوێ درێژە ی پێ نە دەین، ئەو بوونوونە
پریسکە یە کێ ئیعجاز پێشان دە دەین کە لە بارو دووخ و چۆنیتیی پیتە هیجائیه کانی تەنها یە ک
ئایە تەوێ دە پریسکیتەو، کە بریتی یە لە ئایە تی:

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ
مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (آل عمران: ۱۵۴).

ئەم ئایە تە پیرۆزە هەموو پیتە کانی "هەجاء" و جۆر و پرە گەزی پیتە قورسە کانی لە جۆدا
کۆ کردووە تەو، کە چێ لە گەل ئەمەش دا پرەوانیی خۆی لە دەست نە داو! بە لکو سەرباری
جوانیی خۆی، پتر جوانیی پێ بە خشیو و ئاوازیکی زمانپاراویشی ئاویتە کردووە کە لە
چەند ژێ (اوتار) یە کێ گونجای جۆراو جۆرەو هەلقولاو...
فەر موو بە وردی سەیری ئەو پریسکە ی ئیعجازە بکە:

"ئەلف" و "یا" لە بەر ئەوێ سوو کترینی پیتە هیجائیه کانی و بە وینە ی دوو دانە برا
جار جار لە گەل یە کتر ی دا جێ دە گۆر نەو، ئەو هەریە کە یان بیست و یە ک جار لەم ئایە تە دا
دوو پات بوونە تەو... ئنجا لە بەر ئەوێ "میم" و "نون" (۱) یش برای یە کترین و دە کرێ لە
جیبی یە کتر دا دبیشن، ئەو هەریە کە یان سی و سێ جار دوو پات بوونە تەو... پاشان "صاد" و
"سین" و "شین" بە پێی مەخرەج و سیفەت و دەنگ، برای یە کترین، دە بینێ هەریە کە یان
سێ جار لەم ئایە تە دا بە کار هینراون.. "عەین" و "غەین" یش کە برای یە کترین دە بینێ
یە کە میان کە پیتی "عەین" هەش جار دوو پات بوو تەو چونکە بە کار هینانی لە سەر زمان دا
سوو کە، کە چێ پیتی "غەین" لە بەر ئەوێ بە کار هینانی قورسە سێ جار واتە نیوێ برا کە ی
بە کار هاتوو. "تاء" و "ظاء" و "ذال" و "زای" لە پروی مەخرەج و سیفەت و دەنگەو،
برای یە کترین، بۆ یە هەموو یە کتییان دوو جار بە کار هینراون.. "لام" و "ئەلف" یش کە لە
شێوێ "لا" دا یە ک دە گرن، بە شی "ئەلف" نیوێ بە شی "لام" دە بیست، بۆ یە لەم ئایە تە دا چل و
دوو جار "لام" بە کار هینراو، کە چێ "ئەلف" بە نیوێ ئەو: بیست و یە ک جار بە کار

(۱) "تەنوبین" یش هەر نوونە. (دانەر)

هینراوه.. "همزه" و "هاء" یش به پئی مه خره ج برای یه کترن، ده بینسی "همزه" سیازده جار^(۱) و "هاء" یش له بهر ئه وهی به یه ک پله له و سوو کتره چوارده جار دوویات بوونه ته وه.. "قاف" و "فاء" و "کاف" یش بران، جا له بهر ئه وهی "قاف" نوخته یه کی زیاتره ئه واده جار، که چی "فاء" و "کاف" یه کی نو جار به کار هاتون.. "باء" یش نو جار و "ئاء" یش دوازده جار به کار هاتووه چونکه سنی پله ی هه یه.. خو "راء" یش برای "لام" ه که چی به پئی حسابی "ته بجه دی"، "راء" دووسده و "لام" یش سی، واته "راء" به شهش پله له سهرووی لاهمه ویه، نه لیره دا به شهش پله له و خوارتره، ههروه ها "راء" گه لئی جار له قسه و گوفتاردا وریات ده بیته وه و ره زای گران ده بیته بویه ته نها شهش جار به کار هاتووه.. "حاء" و "حاء" و "ئاء" و "ضاد" له سه زمان دا قورسن و په یوه ندریشیان له نیوان دا هه یه، بویه هه یه که یان یه ک جار به کار هینراوه.. ئنجا له بهر ئه وهی "واو" له "هاء" و "همزه" سووک تر و له "یاء" و "ئالف" یش قورس تره، ئه واده حه فده جار، واته چوار پله له سهرووی "همزه ی ته قیله" و چوار پله له خوار "ئلفی خه قیفه" وه به کار هینراوه.

جا ئهم پیتانه، بهم بارودوخه رینک وینکه ده راسا و، په یوه ندری یه نادیارانه و، له گه ل ئه و رینک وینکی یه جوان و رینسا ورد و پینکه وه گونجانه ناسکه دا، به دلنیایی یه کی بن گومانی چه شنی: دوو که رهت دوو ده کاته چوار، ده یچه سپینیت که کاری مرؤف نی یه و هه رگیز ئاده میزاد ناتوانیت ته بنجانی بدات. خو مه حالیشه "رینکهوت" سه رله ورده کاری ئاوا ده ربکات و یاری پی بکات!

جا ههروه ک ئهم رینک وینکی یه سه رسوور هین و رینسا نامویه ی بارودوخی ئهم پیتانه، مایه ی زمانپار او ی و ره وانسی وشه کانی ئهم ئایه تن، ده گونجی جگه له مانه، گه لئی حیکمه تی تریشیان تیدا بیته.

جا ماده م ئهم رینک وینکی یه له م وشانه دا هه یه، ئه واین گومان رینک خستنیکی پر له نه پئی و گونجاندنیکی ره وناکی ئه وتوله وشه و پرسته و اتا کانی دا ره چاو کراوه، که ته گه ر چاو بتوانیت بیبیت له سه رسوورمان دا ده لیت: "ماشله الله" و، گه ر "عه قل" یش بتوانیت په پی پی بیات ئه و له حه په سان دا ده لیت: "بارک الله"!

● خالی پینجه م:

ته وایی ره وانکاری (براعة الیاب).

واته: ته فه ووق و مه حکمه می و سام و هه یهت. چونکه ههروه ک پار او ی له هونینی قورئان دا، و فه صاحه تیش له وشه کانی دا، و ره وانییژی له و اتا کانی دا، و ناوازه پی له شیوازی دا هه یه.. به هه مان جزر ته و او ی یه کی له راده به ده ر له "ره وانکاری" یشی دا هه یه.

(۱) ئه و همزه یه یه که تله ففوز ده کریت و ئه وهش ناکریت بیست و پینج جاره و، سنی پله له سهرووی برا که به وه یه که "ئلفی ساکینه" یه. چونکه "حه ره که" سیانن. (دانه ر)

به‌ئنی، "به‌یان"ی قورئان له به‌رزترین پله‌ی چینه‌کانی ئاخاوتن و به‌شه‌کانی گوفتاردایه، چه‌شنی: ته‌رغیب و ته‌رهیب، مه‌دح و ذم، ئیثبات و ئیرشاد، ئیفهام و ئیفحام. سووره‌تی: "الإنسان" نمونیه‌کی نیوان هه‌زارانی مه‌قامی "ته‌رغیب و ته‌شویق"ه، چونکه "به‌یان"ی قورئان له‌م سووره‌ته‌دا: ره‌وان و به‌خوره‌وه‌ك سه‌لسه‌بیل و.. به‌تامه‌وه‌ك میوه‌ی به‌هه‌شت و.. جوانه‌وه‌ك پۆشاک‌ی "حور العین"^(۱).

پیشه‌کیی سووره‌تی "الغاشیة"ش یه‌کیکه‌له‌ نمونه‌بێ سنووره‌کانی مه‌قامی "ته‌رهیب و ته‌هدید!" چونکه "به‌یان"ی قورئان له‌م سووره‌ته‌دا به‌ وینه‌ی کاریگه‌ریی قورقوشی به‌کولها‌توو له‌گویی گومرایان و.. بلیسه‌ی ئاگر له‌ناو ژیری‌یان‌دا و.. زه‌قسووم له‌گه‌روویان‌دا و.. گه‌ره‌ی دۆزه‌خ له‌روویان‌دا و.. "ضریع"ی در‌کاویش له‌سکیان‌دا.. کاریگه‌ریی هه‌یه!

به‌ئنی، له‌کاتی‌ک‌دا دۆزه‌خی کارمه‌ندی سزادان، نزیك بێ له‌رق‌دا شه‌ق به‌ریت: ﴿تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾.. ده‌بێ هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌چۆن بێت که‌فه‌رمانی سزادانی بۆ ده‌رکردوو‌ه؟!

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌پینچ سووره‌ته‌ش که‌به‌ ﴿الْحَمْلُ﴾ ده‌ست بێ ده‌که‌ن، یه‌که‌له‌هه‌زارانی نمونه‌ی مه‌قامی "مه‌دح"ن.

چونکه "به‌یان"ی قورئان له‌م سووره‌تانه‌دا: وه‌ك خۆر دره‌خش‌ان و^(۲).. وه‌ك ئه‌ستیره‌کان رازاوه‌ و.. وه‌ك ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌سام و.. وه‌ك مه‌لائیکه‌ت خۆشوپیست و مه‌ئووس و.. وه‌ك به‌زه‌یی هاته‌وه‌ی مرؤف به‌ساویان له‌م دنیا‌یه‌دا ناسک و.. به‌وینه‌ی به‌هه‌شتی نهرم و نیانی ئه‌وه‌دنیاش.. جوان و رازاوه‌یه!

ئهم ئایه‌ته‌ی خواره‌وه‌ش، یه‌که‌له‌هه‌زارانی نمونه‌ی مه‌قامی "ذم و زه‌جر"ه:

﴿أَيُّجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ (الحجرات: ۱۲).

ئهم ئایه‌ته‌په‌رۆزه، له‌شه‌ش پله‌دا، نه‌هی له‌"غه‌یبه‌ت" ده‌کات و، به‌سه‌رزه‌نشینی توندوتیژ مرؤفی لێ دوور ده‌خاته‌وه.

جا ماده‌م رووی گوفتار له‌م ئایه‌ته‌دا ئاراسته‌ی غه‌یبه‌تکاران کراوه، ئه‌وا و اتا‌که‌ی به‌م جۆره‌ده‌بیت:

ئهو "هه‌مه‌یه‌ی که‌له‌سه‌ره‌تادایه‌بۆ" ئیستیفهامی ئینکاری"یه، چونکه‌حوکمی ئهم ئیستیفهامه‌وه‌ك لافاو ده‌رژێته‌ناو سه‌رجه‌م وشه‌کانی ئهم ئایه‌ته‌ی که‌هه‌موو یه‌کیکه‌له‌ وشه‌کانی حوکمیکی له‌خۆگرتوو..

(۱) ئهم شێوازه‌ پۆشاک‌ی و اتا‌کانی خودی سووره‌ته‌که‌ی پۆشیه‌وا! (دانه‌ر)

(۲) ئهم ده‌سته‌وا‌زانه‌ ئاماژه‌ن بۆ باهه‌ته‌کانی ئه‌و سووره‌تانه. (دانه‌ر)

ئەو تائەم ئایەتە پیرۆزە لە وشە یە کەم دا بە "هەمزە" رووی گوفتار دە کاتە ئادەمیزاد و پێیان دەفەرموئ:

ئایا ئیوہ خواوەنی "ژییری" نین - کە جیئ لئیر سینە وە یە تالەم کارە چەپەلە تی بگات؟
لە وشە ی دوو هەمیش دا: ﴿أَيُّجِبُ﴾ بە "هەمزە" پێیان دەفەرموئ:

ئایا ئیوہ "دل" تان - کە جیئ رق و خۆشە و یستی یە - سەری لئ شیواوہ، کە وای لئ
هاتووہ بیزاروترین شتی بئ خۆشە و بئلی لئ ناکاتەوہ؟

هەر بە "هەمزە" لە وشە ی سئ هەمیش دا: ﴿أَحَدُكُمْ﴾ پێیان دەفەرموئ:

ژیانی کۆمەلایەتی تان - کە لە ژبانی کۆمەلەوہ بە هەر مەندی ژبان و حەییە و ییەت دە بیست -
چی لئ قەوماوہ؟ بۆچی شارستانی یە کە تان هیندە لە کاروان جئ ماوہ کە بە شتانی ک
رازی دە بیست ژبانتان زە هراوی و ئاسوودە بیشتان لئ بگات!

لە وشە ی چوارەم: ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ یش دا، بە "هەمزە" پێیان دەفەرموئ:

چ تیریک مرؤفایە تی ئیوہ ی پئکاوہ، تا واتان لئ هاتووہ بە وئسە ی دڕندە هاوړی
خۆشە و یستە کە تان بە نیچیر دەزانن و کە و لئ دە کەن؟

ئەم ئایەتە لە وشە ی پئنجەمیش دا: ﴿أَخِيهِ﴾ بەو "هەمزە" روویان تی دە کات و
دەفەرموئ:

ئایا بە زەیی تان بە هاوړە گەزی خۆتان دا نایەتەوہ؟ ئایا هیچ پە یوہ ندی یە کی سۆز و
میهرە بانئ نی یە کە بە یە کەوہ بتان بە ستیئ؟ تا واتان لئ هاتووہ بەردە بنە گیانی کە سیئ کە لە
چەند روویە کەوہ براتانە و، بە دلرە قئ گۆشتی کە سئ مەعنەو ی و ستەم لئ کراوی ئەو
دەخۆن؟ گەر کە سیئ گاز لە ئەندامیکی خۆی بگرت ئایا بە مرؤفیکی هۆشەند و ژیر
دادە نریت؟ یان بە شتیکی نەفام؟!

هەر بەو "هەمزە" یە لە وشە ی شەشەمیش دا: ﴿مَيْتًا﴾ پێیان دەفەرموئ:

ویژدانتان لە کوئ یە؟ ئایا فیطرە تی ئیوہ هیندە گە نیوہ پەلاماری چەپەلترین شتی نەفرت
لئ کراو بدات، کە خوار دنی گۆشتی برا کە تانە، لە کاتی کە دا کە شایانی هەموو ریزیکە؟
لەم ئایەتە پیرۆزەوہ و لەو بەلگە جۆراو جۆرانە ی وشە کانیشی کە باسما ن کردن،
دەردە کەوئت "غەیبەت" لە رووی: ژیری و، دل و، مرؤفایە تی و، ویژدان و، فیطرەت و،
ئایینەوہ، کاریکی خرابی نارەوا یە.

دە فەرموو بۆ خۆت بیر لەم ئایەتە پیرۆزە بکەرەوہ و، بزانی کە چۆن بە ئیەجازیکی لە
رادە بەدەر و کورت کردنەوہ یە کی زۆر پوخت و لە شەش پلەدا، نەهی لە تاوانی "غەیبەت"
دە کات!

ئەم ئایەتە پیرۆزە ی خوارەوہ ش نموونە یە کە لە نیوان هەزاران نموونە ی مەقامی "ئیشبات" دا...

﴿فَانظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيٍ الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الروم: ۵۰).

ئەم ئايەتە، بەرپونکردنەوئەبەكە تەسەلى بىنە "حەشر" دەچەسپىنەت، بەدوورزانىنى لە زەين دا لا دەبات. چوئەكە وەك لە "پراستى نۆھەمى و تەى دەھەم" و "برىسكانەوئە پىنچەمى و تەى بىست و دووھەم" دا چەسپاندوومانە:

ھەر كە وەرزی بەھار دىت، دەلىت گۆى زەوى سەرلەنوئى گىانى بەبەردا دەكرىتەو! بەھەى كە سەسەد ھەزار جۆرى حەشر و نشوور، بەرپك و پىكىسى وردو لەبەك جىاكر دنەوئە تەواوئەتى، ھەرچەندەش لەوپەرى تىكەلتى دان، لەرپووى زەوى دا، بەرجەستە دەبن. بەرپادەبەك كە ئەو زىندوو كرنەوئەبەھەموو كەسپك بەچاوى خۆى دەبىنەت! وەك ئەوئە پى بلىت: ئەو كەسەى زەوى بى بەم جۆرە زىندوو كرنەوئەتەو، ھەرگىز بەرپاكردى حەشر و نەشرى بەلاوہ گران نى بە.

پاشان نووسىنى ئەم ھەزاران جۆرە زىندەوئە بەقەلمەمى توانست لەسەر لاپەرى زەوى دا، بى ھىچ ھەلە و ناتەواوئەبەك.. مۆرىكى ئاشكرائى خواوئەندى تاك و تەنبايە.

ئىجا ھەروەك ئەم ئايەتە پىرۆزە "تەوھىد" ى چەسپاند، "قىامەت و حەشر" ىش دەچەسپىنەت، دەرى دەخات كە حەشر و نەشر سەبارەت بەو توانستەوئە گەلى ئاسانە و، وەك چەسپاوى و بى گومانى ئاوابوون و ھەلھاتنى خۆر و اىە.

پاشان ھەروەك ئەم ئايەتە پىرۆزە بەوشەى: ﴿كَيْفَ﴾ و اتە لەگۆشەى "چۆنىتى" يەوئە ئەم پراستى بەى دەرخستوو، گەلى سوورەتى تىرش ھەن كە درىژەيان بەم چۆنىتى بە داوہ. بۆ نمونە كە سوورەتى "ق" بە لىدوان و باسپكى بەرز و جوان و درەخشان حەشر و قىامەت دەچەسپىنەت، ئەو دەرى دەخات كە: ھەروەك گومان لەھاتنى بەھاردا نى بە، ھاتنى حەشرىش بەھەمان جۆر گومانى تىدا نى بە. فەرپووى بىر لەو وەلامەى قورئانى پىرۆز بەكەرەو كە بۆ كافرانى داوئەتەو، لەوانەى كە ئىنكارىيان نواندوو و سەريان لەو سەورپماوئە ئىسكە كان زىندوو بكرىتەو و بىنەو بە بەدبىھاتوئەبەكە نوى! ئەوئە تا پىيان دەفەرپموى:

﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ﴿۱﴾ وَالْأَرْضِ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رِوَاسِيَ وَأَلْبَنَّا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ﴿۲﴾ تَبَصَّرَةَ وَذَكَرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿۳﴾ وَكُنَّا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿۴﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿۵﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ (ق: ۶-۱۱).

ئەم "بەيان" ەى قورئان، وەك ئاوى بەخوڤ لەبەرى دەروات و.. بە وئەى ئەستىرە پىرئىنگدارە كان درەخشانە و.. خۆراكىكى بەتام و شىرىنى وئەى "خورما"ش دەرخواردى "دل" دەدات و، ھەروەك چۆرە، لەھەمان كات دا خۆراكىشە بۆرۆحى مرؤف.

یه کیلک له نمونه ههره ناسکه کانی مقامی "ثیبات" ئەم نمونە یە خوارەویە:

﴿یس • وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ • اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (یس: ۱-۳).

ئەم سویندە، بە یەقینیکی بێ گومان و حەقیکی ئاشکرا، ئاماژە بۆ بەلگە و حوججیەتی پیغمبەرایەتی پیغمبەر ﷺ دەکات، کە هیندە راست و ڕەوایە گەیشتوووە پلە ی تەعزیم و شکۆمەندی، بۆیە سویندی بێ دەخوری ت!

قورئانی پیرۆز بەم ئاماژە یە دەفەرموئ: تۆ پیغمبەری ڕەوانە کراوی خوای گەورەیت، چونکە قورئانیکی حە کیمت لە دەست دایە، خۆ قورئان خۆیشی حەقە و گوفتاری حەقە، چونکە حیکمەتی راستەقینە و حەقی تێدایە و مۆری ئیعبازی لە سەر دراوە. هەر وەها بۆ نمونە کانی مقامی "ثیبات" کە دارای ئیعباز و ئیجازن، ئەم ئایە تە پیرۆزە باس دەکەین:

﴿قَالَ مَنْ يُخِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ • قُلْ يُخِيهَا الَّذِي اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ (یس: ۷۸-۷۹).

له "نمونه ی سنی هەمی راستی نۆهەمی و تە ی دەهەم" دا وینە یە کی ناسک بۆ ئەم مەسە لە یە بەم شیوە یە ی خوارە وە کێشراو:

پێشە وایە کی مەزن دەتوانی ت لە بەرچاوی خۆمان دا سوپایە کی گەورە لە ماوە ی یە ک ڕۆژدا پێک بەینی ت. جا ئە گەر یە کیلک پێت بلێت: (ئەم پێشە وایە تەنھا بە فوویا کردنیکی بووقی سەربازی دەتوانی ت یە ک بە یە کی ئەو تابوو رە سوپایە کۆ بکاتە وە کە بۆ حەوانە وە بلاو بوونە تە وە، یە کسەری و بە ڕێک و پێکی لە شوینی خۆیان دا ئامادە یان بکات) گەر تۆش لە وە لام دا پێت وت: (نەخیز... باوەر نا کەم) ئایا ئینکاری و مل نە دانە کە ت چە ندە لە ژیری یە وە دوور دە یی ت!

بە هەمان جۆر خوای گەورە ش - والله المثل الأعلى - کە جەستە ی سەرجەمی "زیندە وە ران" لە نە بوونە وە، وە ک سەربازە کانی سوپایە کی گەورە و، بە کە مائی ڕێک و پێکی و کە مائی حیکمە ت بە دی دەهینی ت و، گەردیلە کان و لایە نە ناسکە کانی جەستە ی یە ک بە یە کیشیان بە فەرمانی "کن فیکون" لە هەموو سە دە و بە هاریک و لە پرووی سەرانسەری زەوی دا کۆ دە کاتە وە و دە یان پارێزی ت و.. سە دان هەزار جۆری زیندە وە رانی تری وە ک ئەمانە بە دی دەهینی ت.. ئایا ئەو خاوە ن توانستە زانایە ی کە هەموو ئەم کارانە ئەنجام دە دات، کۆ کردنە وە ی گەردیلە بنە رەتی و بە شە ئەصلی یە یە کتر ناسە کانی لە ژیر ڕی سە ی جەستە دا و بە وینە ی سەربازە کانی سوپایە کی ڕێک و پێک و بە لیدانیکی بووقە کە ی حەزرە تی ئیسرافیل، بە لاو رە گران دە یی ت؟ بێ گومان بە دوور زانی نی ئەم کارە لە و زانا خاوە ن توانستە وە، جگە لە شیتی چیی تری یە!

سه بارهت به مه قامی "ئیرشاد" یش، ئەوا "بهیان" و پروون کردنه وه کانی قورئان هینده به تین و بهرز و هاواراز و ناسکن که "گیان" له شهوق و "زیری" له تاسه و، "چاو" یش له فرمیسک پر ده کهن! با له نیوان ههزاران نمونه ی دا ئەمه ی خواره وه بهینینه وه:

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُقُ فَيُخْرَجُ مِنْهُ الْأَمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرة: ۷۴).

ههروه که باسی "ئایه تی سن هه می مه قامی یه که می و ته ی بیسته م" دا پروونمان کرده وه، ئەم ئایه ته له گه ل به نی ئیسرا ئیل ده دویت و پیمان ده لیت:

ئهی نه وه ی ئیسرا ئیل! ئیوه به چ دهردیکه وه گرفتار بوون و گوی به وه هه موو موعجزانه ی مووسا - دروودی له سه ربیت - ناده؟ ئەوه تا چاوه کاتان زهق و وشک بوون و فرمیسکیان لئى نایهت، دلانیشتان هینده رهق بووه که شهوق و تین و گهروم گوری یان لئى پراوه، له کاتیک دا که بهرده رهق و تهقه کان به تنها یه که موعجزه ی مووسا - که عه سا که یه تی - له دوازه سهر چاوه ی جیا جیا وه فرمیسکی به خورپان هه لپشت!

لیره دا بهم ئەندازه یه از دههین و، پاشماوه ی ئەم باسه بهو و ته یه ده سپرین، که بهینی پیویست ئەم و اتا ئیرشادی یه ی پروون کردووه ته وه.

له مه قامی: "ئیفحام و ئیلزام" یش دا، ته نها بیر له م دوو نمونه یه ی نیوان ههزاران نمونه ی ئەم مه قامه بکه ره وه:

* نمونه ی یه که م:

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: ۲۳).

واته: گه ر ئیوه دوودلی و گومانتان سه بارهت بهم قورئانه له دل دایه که بۆ بهنده که ی خۆمان نازلمان کردووه، ئەوا - گه ر راست ده کهن و پیتان وایه گوفتاری مروقه - به هه مووتان ته نها یه که سووره تی وه ک قورئان بهین و، با له مهش دا یارمه تیدهر و لایه نگرانتان پشتتان بگرن و یارمه تیتان بدهن.

لیره دا ته نها ئامازه یه کی پوخته بۆ ئەمه ده کهین، چونکه له "إشارات الإعجاز" دا پروونمان کردووه ته وه و چه سپاندو ومانه. پوخته ئامازه کهش بهم جزیره یه:

قورئانی خاوه ن ئیبعجازی "بهیان" ده فه رموی: ئهی بکۆمه لی جینسی و ئاده میزادا! ئە گه ر گومانتان وایه که قورئان گوفتاری خاوه ن دنی یه و پیتان وایه هی ئاده میزاده، ئەوا مهیدانی "حه ددی" تان له بهرده م دایه، ده سا ئیوهش قورئانیکی وینه ی ئەمه له لایه ن که سینیکی نه خوینده واری وه ک ئەو "محمد" وه بهین که خۆتان ناوی "الأمین" تان لئى ناوه..

گەر ئەمەتان نەتوانی، دەبا لای کەسینکی "رەوانگۆ" یان لای "زانایەك" بیهین نەك
نەخویندەوارنك..

خۆ ئەگەر لەمەش دا دەستەوسانن، ئەوا نەك تەنھا یەكینگان، بەلكو هەموو مرۆڤە
رەوانیژەكانتان و وتارخوینە بەتواناكانتان و ئاسەوارە باشەكانی پیشینانی ئەوان و یارمەتی و
ھاوکاریی کەسانی دواى خۆشیان و هیممەت و لیپیرانی ئەوانەش كە، جگە لە خوا،
ھاوبەش و یارمەتی دەرتانن، كۆبکەنوو و چیتان لەتوانادا هەبە بە کاری بهینن، هەتاشتیکی
ھاووینەى قورئان بهینن..

گەر ئەمەش ناکەن، ئەوا کتییك بهینن كە لە رەوانیژی و هۆنیی دا وەك قورئان وایست،
بەلە پرووی حەقیقەتە مەزنەكان و موعجیزە مەعنەوی یەکانی قورئانی شەو، لە قورئان
نەچیت!

تەنانەت قورئان بە ئەندازە یەکی لەمەش كەمتر تەحەددای كردن، ئەو هەتا دەفەرموی:

﴿فَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ﴾ (مەرد: ۱۳).

واتە: پێویست ناکات ئەو هەدی بهینن و اتاكانی راست بیست، دەبا درۆ و دەمەهەلبەست
بیست، بە مەرچی لە قورئان بچیت..

گەر ئەمەشتان نەتوانی، بەلە ئەندازەى هەموو قورئان نەبیست، بەلكو بە ئەندازەى "دە"
سوورەتی وەك سوورەتەكانی قورئان بیست..

گەر ئەمەشتان نەتوانی ئەوا تەنھا یەك سوورەتی وەك قورئان بهینن، خۆ گەر ئەمەشتان
بەلاوێ گرانە، دەبا وەك سوورەتیکی كورتی قورئان وایست..

لە كۆتایی دا پێیان دەفەرموی: مادەم لەمەش دا دەستەوسانن، ئەوا دیارە پێشان ئەنجام
نادریت (كە هەر ناشتوان ئەنجامی بەدەن) هەرچەندەش گەلسی پێویستتان بەو هەبە شتیکی
وەك قورئان بهینن، چونكە شەرەف و عزیزەت و ئایین و دەمارگیری و سامان و گیان و ئەم
دینا و ئەودنیاشتان تەنھا بەو پارێزراو دەبیست كە شتیك بهینن لە قورئان بچیت، دەنا هەر لە
دنیادا شەرەف و ئایینتان دەكەوینە مەترسی بەو و خۆشتان گرفتاری زەلیلی دەبن و مال و
سامانیشتان لە دەست دەردەچیت، لە دواڕۆژیشتان دا خۆتان و بته كاتتان دەبنە سووتەمەنیی
دۆزەخ و، حوكمی بەندبوونی ئەبەدیتان لەسەر دەردە كریت:

﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ (البقرە: ۲۴).

جا مادەم ئیو بە "هەشت" پلە دەستەوسانیی خۆتان بۆ دەركەوت، ئەوا دەبێ بزانی كە
قورئان بە "هەشت" پلە دارای ئیعبازە. جا یان دەبێ ئیمانی پێن بهینن، یاخود بە
یەكجارە كی بێ دەنگ بن و، لەو دنیاش با جینگەتان هەر دۆزەخ بیست، كە خراپترین جێ و
رێی و ئەنجامە.

جا توش دوای نه‌وی که هم به‌یان و ئیلزامه‌ی قورئانت له مه‌قامی "ئیفحام" دا زانی، بلئ: زور راسته، هیچ "به‌یان" یك نی‌یه له سه‌رووی به‌یانی قورئانه‌وه یت. * نمونه‌ی دووهم:

﴿فَذَكَرْ مَا آتَتْ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ • أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمُنُونِ • قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ • أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ • أَمْ يَقُولُونَ تَقْوَاهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ • فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ • أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ • أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ • أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رِبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُضْتَبِرُونَ • أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ • أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ • أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ • أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ • أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ • أَمْ لَهُمْ آلَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (الطور: ۲۹-۴۲).

وا به‌م جزه‌ی خواره‌وه له نیوان نه‌وه هزاران حه‌قیقه‌تانه‌ی که له‌م ئایه‌تانه‌دا هه‌ن، ته‌ن‌ها به‌ک حه‌قیقه‌ت به‌ نمونه ده‌هیننه‌وه بۆ مه‌قامی "ئیلزام و ئیفحام":

ئهم کۆمه‌له‌ ئایه‌ته‌ پیرۆزه، هه‌موو ده‌سته و تاقمه‌کانی گومرایان ده‌مکوت و بی‌ده‌نگ ده‌کات و، گشت گومانه‌کانیان له‌ پیشه‌وه ده‌ده‌هینیت و ده‌ر گایان له‌سه‌ر داده‌خات. نه‌مه‌ش ته‌ن‌ها به‌ وشه‌ی: "أم" که‌ پازده‌ چینی ئیستیفه‌مای ئینکاری به‌ک له‌ دوای به‌کی له‌م ئایه‌تانه‌دا یئک هیناوه، و ته‌نانه‌ت به‌ک دانه‌ش له‌و که‌لین و که‌له‌به‌رانه‌ی شه‌یتان ناهیل‌تیه‌وه که‌ گومرایان خۆیانی تیدا مه‌لاس ده‌ده‌ن، به‌لکو هه‌موویان داده‌خات و، گشت نه‌وه‌ په‌ردانه‌ش ده‌درینیت که‌ خۆیانی له‌ پشته‌وه ده‌شارنه‌وه، و سه‌رحه‌می نه‌وه‌ درۆیانه‌شیان پووچه‌ل ده‌کاته‌وه که‌ له‌سه‌ر زاریان‌دا دووپاتی ده‌که‌نه‌وه..

که‌واته هه‌موو بر‌گه‌یه‌کی ئهم ئایه‌تانه، پوخته‌ی ناوه‌رۆک و چه‌مکی کوفریک به‌تال ده‌کاته‌وه که‌ به‌کێک له‌ پیر و تاقمه‌ کافره‌کان بره‌وی پێ ده‌ده‌ن. ئیتر ئهم کاره‌ی ئایه‌ته‌کان چ به‌ ته‌عبیریکی پوخته‌ی کورت بیت، یان به‌ لئ بی‌ده‌نگ بوون و حه‌واله‌کردنی بیت بۆ حوکمی "به‌لگه‌نه‌ویستی ژیری" له‌به‌ر ئاشکرای و روونی به‌تالی به‌که‌ی، یان به‌ ئاماژه‌یه‌کی پوخته‌ی بیت بۆ نه‌وه‌ چه‌مکه‌ کوفری‌یانه‌ی که‌ له‌ شوینی تر‌دا به‌ دریزی پووچه‌ل کراوه‌ته‌وه. وه‌کو: بر‌گه‌ی به‌که‌م که‌ ئاماژه‌ بۆ ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ ده‌کات و، بر‌گه‌ی پازده‌هه‌میش که‌ هیمایه‌ بۆ ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾. ده‌توانیت بۆ خۆت بر‌گه‌کانی تر به‌م جزه‌ی خواره‌وه بۆ سه‌ر ئهم بر‌گه‌یه‌ قیاس بکه‌یت:

نه‌وه‌تا ئهم ئایه‌تانه له‌ پیشه‌کی دا ده‌لین: ئه‌ی پیغه‌مه‌بر ﷺ! بۆ خۆت نه‌حکامه‌کانی خواوه‌ند رابگه‌یه‌نه، و بزانه‌ که‌ تۆ هه‌رگیز "کاهین" نییت، چونکه‌ گوفتاری کاهین:

تىكەل و پىكەل و دەست ھەلبەستە و لە ۋەھم و گومان تىن ناپەرئىت، بەلام گوڧتارى تۆ: حەقى راستەقىنە و يەقىنى بىن گومانە.. ھەر ۋەھا ئەو ئەحكامانەى خواۋەندىيان ياد بخەرەو و، دۇنيا بە كە ھەر گىز تۆ گۇڧتارى "شېئى" نەبوئىت، چونكە تەنانەت دوژمنانىشت شاىتە تى لەسەر كە مالى عەڧلت دەدەن!

﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبَ الْمُتُونِ﴾؟ گەلى سەىرە! ئايا ئەوان بە وىنەى ئەو عەوامانەى كە "ژىرى" يان ناكەن بە دەمراس تە ۋە تەڧنگ بە تارىكى يەو دەئىن، پىت دەئىن: "شاعىر"؟ يان ئايا چاۋەرۋانى مردن و نەمانى تۆن؟! دە تۆش پىيان بلى: "چاۋەرۋان بن، وا مىش ۋەك ئىو چاۋەرۋانم". چونكە ئەو حەقىقەتە درەخشان و مەزنانەى كە تۆ ھىناوتن گەلى بەرز و خاۋىنە لە خەيال و ئەندىشەى شاعىر و، ھەر گىز پىۋىستى بە ئاراشتى "شاعىر" نى يە.

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِيٰذَا﴾ يان ئايا ئەوان پىيان عارە شوئىن تۆ بكەون و بە وىنەى ئەو فەىلە سووفانەن كە بە "ژىرى بەتال" ى خۆيانەو دەنازن و دەئىن: "زىرمان سەرۋىزىادە"؟ لە كاتىك دا كە خودى ژىرى داخۋازى ئەو يە شوئىن بكەون؟ چونكە ھەر گوڧتارىك كە تۆ دەئىلىت بە لای ژىرى يەو گوڧتارىكى پەسەندە، ھەر چەندەش بە تەنھا خۆى ناتوانىت پەى بىن بىات و پى بگات.

﴿أَمْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ﴾ يان ھۆى ئىنكارى يان مل نەدانە بۆ "حەق" بە وىنەى ستمكاران؟ لە كاتىك دا كە پاشەرۋزى فىرعون و نەمرۋدە سەرسەخت و ستمكارە كان ئاشكرابە و لە كەس پەنھان نى يە!؟

﴿أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ يان بەو تۆمەتبارت دە كەن كە قورئان دەست ھەلبەستى تۆىە و لە لايەن خۆتەو ھىناوتە، ۋەك وتەى ئەو موناڧقە درۋزنانەى كە خاۋەنى وىژدان نىن؟ لە كاتىك دا كە ئەوانە ھەر خۆيان تا ئىستاش لەبەر راستگۆبى گوڧتارە كانت پىت دەئىن: "محمد الامىن"؟ كە واتە ئەوانە نىيازى ئىمان ھىنانىان لە دل دا نى يە، دەنا با برۆن لەناو گوڧتار و ئاسەۋارى مرۆڧدا شتىك بدۆز نەو لە قورئان بچىت.

﴿أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ يان ئايا ئەوان خۆيان بە سەربەست و بەرباد دادەئىن و، پىيان وابە بە ھەر مەكى و بى ئامانج بەدى ھىتران و، ھىچ كار مەندى يە كىان لە ئەستۇدا نى يە و، بى خاۋەن و بەدبىئەر ھاتوونەتە ئەم دىنابە و، ۋەك فەىلە سووفە عەبئى يە كان لەو باۋەرەدان: گەردوون سەرتاپا ھەر مەكى و بى مەبەستى يە؟ ئايا چاۋىان كوئىر بوو كە ناىن گەردوون لەم سەرۋە بۆ ئەو سەرى بە چەندەھا حىكەمەت رازاۋەتەو و بەرى چەندىن مەبەست و ئامانجى گرتوۋە و سەرانسەرى بوونەو ھرانىش، ھەر لە گەردىلە كانەو تادە گاتە گەلەستىرە كان، چەندىن كار مەندى و ئەر كى مەزنىان لە ئەستۇ نراۋە و ملكەچ و گوئىر اىلە فەرمانە كانى خاۋەندەن؟

﴿إِنَّمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ یان به وینهی ماددی به فیرعون ئاساکان لهو گومانه دان که شتان بۆ خۆیان پینک دین و له خۆیانوه گه شه ده کهن و بۆ خۆشیان پیداو یستی به کانیاں به دی ده هینن، تا وایان لئی هاتوو و سل له ئیمان ده که نه وه و ملی به ندایه تی بۆ خوی گه وره نه وی ناکه ن؟ که واته ئه وان - به پینی ئه و گومانه - خۆیان به خالیق (به دیهینهر) داده نین! له کاتیک دا که به دیهینهری ههر شتیک ده بی به دیهینهری هه موو شتان بیت! دیاره له خۆبایی بوون و سه رسه ختی و مل نه دانیان، گرفتاری ئه و په ری نه قامی و نه زانیی کردوون و له و گومانه دان که: ئه و که سه ی له به رده م لاوازترین به دیهاتوو ی وه ک میش و میکرو ب دا ده سته و سانه، خاوه نی توانستیکی په ها بیت! جا ماده م ئه وان تا ئه م راده یه ده ستیان له ژیری داشوردوو و له مرؤفایه تی دامالراون، ئه و له ئازه لیش زیاتر سه ریان لئی شیواوه، ته نانه ت پله ی ئه وان له ئاستی بی گیانه کانیش گه لی نزمزه . که واته گوئی به ئینکاری و سه رسه ختی ئه وانه مه ده و، له ریزی ئازه له زیانبه خش و ته نانه ت ماده و که ره سه گه نیوه کان دا دایسان بیت و، پشت گوئی یان بجه و ههر ئاورپیشیان لئی مه ده ره وه!

﴿إِنَّمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ یان به وینهی تاقمی نه قامی "موعه تیله" (المعطله) که ئینکاری بوونی به دیهینهریان ده کرد، ئه مانیش ئینکاری بوونی ده کهن و گوئی بۆ قورئان رانا گرن؟! که واته یان ده بی ئینکاری به دیهاتنی ئاسمانه کان و زه وی بکه ن.. یان ده بی بلین: خۆمان به دیمان هینان و، به م پنی به خۆیان به ته و او ته ی له ژیری دامالان و ده ست به ورینه ی شیتانه وه بگرن! چونکه به لگه کانی "ته وحید" له هه موو شویتیکی گه ردوون دا به روونی ده خوینرینه وه و، هینده زۆرن که به ئه ندازه ی ژماره ی ئه ستیره کانی ئاسمان و گولانی سه ر رووی زه وی ده بن و، ههر هه موویان به ئاشکرا به لگه ن له سه ر بوونی به دیهینهری مه زن. که واته نایانه ویت مل بۆ حه ق و یه قین که چ بکه ن، ده نا چۆن له و گومانه دا ده بن که: ئه م کتیبه مه زنه ی گه ردوون کتیبیکی بی "نوسه ر" بیت، که کتیبیکه هه موو پیتیکی هه زاران کتیبی تیدا نووسراوه؟ له کاتیک دا که زۆر به باشی ده زانن هیچ پیتیکی نووسراو نی به "نوسه ر" ی نه بیت!؟

﴿إِنَّمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ﴾ یان ئه وان به وینهی هه ندی "فایله سووفی گو مپرا" نه فیی "ئیراده ی خوا" ده کهن و، وه ک "به ره می" یه کانیش ئینکاری خودی "پینغه مه رابه تی" ده کهن، وایمانت بی ناهینن!؟

که واته یان ده بی: ئینکاری هه موو ئاسه واره کانی حیکمه ت و، ئامانجه مه زنه کان و، رینک وینکی به ناوازه و، سووده به ره مه به خشه کان و، ئاسه واره کانی میهره بانی فراوان و بایه خ و چاودیری له راده به ده ر بکه ن، که به ئاشکرا به سه ر رووی سه رجه می بوونه وه رانه وه ده بیترین و به لگه ن له سه ر "ویستی خوی گه وره" .. هه ره ها ئینکاری سه رجه م موعجزاتی پینغه مه رانیش بکه ن، علیهم السلام.. یان ده بی بلین: گه نجینه ی ئه و چاکه و ئیحسانانه ی که

به سهر گشت بوونه وهران دا ده باریت، لای ئیمیه و به دهست خو مانه و، ئیتر به مه رووی راسته قینه یان ده ربخنه و، لای خه لکی ئاشکرا بییت که شایانی ته نانهت گفتم و گز له گه ل کردنیش نین! که واته خهم به ئینکاری ئه وانه مه خو، چونکه خوا وند گه لئی ئاژه لئی سهر لئی شیواوی زوری ههیه!

﴿أَمْ هُمُ الْمُضْطَرُونَ﴾ یان له و ده همدان که ئه وان چاودیر بن به سهر کرداره کانی خوا وند هه و؟ ئایا ده یانه ویت خوای گه و ره بکه ن به بهر پر سیاری کاره کانی، به وینه ی بۆ چوونی تاقمی مو عته زبیله که "ژیری" ی مرؤقیان کردبوو به حاکم و ده مر است؟! که واته بایه خیان پئی مه ده، چونکه ئینکاری ئه و له خو بایی یانه و کهسانی هاوچه شنیان هیچ نه بجامیکی لئی ناوه شیته وه!

﴿أَمْ لَهُمْ سُلْمٌ يَسْتَمْعُونَ فِيهِ فَلَيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ یان ئه وان له و گو مانه دان که ری یه کی تریان بۆ "جیهانی غیب" دوزیوه ته وه، وه ک لاف و گه زافی ئه و کاهینانه ی که شوین جینی و شهتان که وتوون و، به وینه ی درؤ و ده له سه ی جادوو گهرانی "تحضیر الأرواح"؟ یان ئایا له و گو مانه دان پلیکانه یه کیان لایه بۆ ئه و ئاسمانه ی که ده رگا کانی له رووی شهتانه کان دا داخرا وه، هه تا با وهر به و هه و الهی ئاسمان نه که ن که تۆ وهری ده گریت و رای ده گه یه نیت؟ که واته ئینکاری ئه و فاجیر و درؤ ز نانه و هاوچه شنیان، له حوکمی "عه ده م" دایه!

﴿أَمْ لَهُ الْآبَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ﴾ یان ئه وان به ناوی "ده ژیری یه کان" (العقول العشره) و "خوا وندی جو ره کان" ها و به ش بۆ خوا وندی ته نیای صه مه د داده نین، وه ک ئه وه ی که هه ندی فه یله سووفی مو شریک له و با وهره دان؟ یان جو ره خوا یه تی یه ک ده ده نه پال مه لایکه ت و ته ستیره کان، به وینه ی "صاییبی یه کان"؟ یان به وینه ی مو لخیدان و گو مرایان "منال" ی ده ده نه پال، که ئه مه ش پیچه وانه ی "پیوستی بوون" ی خوا وندی گه و ره و "یه کتایی" و "صه مه دانییه ت" ی ئه وه، که خوا یه که له و په ری مه زنی دایه و پیوستی به هیچ شتی ک نی یه؟ یان مه لایکه تان به مئی یه نه له قه له م ده ده ن که ئه مه ش پیچه وانه ی به ندا یه تی و عیصمه ت و ره گز (سروشت) یانه؟ ئایا پییان وایه به م گو مانه یان چه ند تکا کار نیکیان بۆ خو زیان په یدا کردو وه تا شو نیت نه که ون؟! خو مرؤف ته نها له بهر "فانی بوون" یه تی که وابه دوای میر اتگری جیگه دار دا ده گه ری ت و، تا راده ی شه یدا بوونیش دنیای خو ش ده ویت و، ده سته و سانه و، پیوستی به مانه وه ی ها و ره گه زه که ی هه یه و، وه چه که و تنه وه (التناسل) و زۆر بوون و دابه ش بوونی جیسمانی له بار دایه، ئه و وه چه که و تنه وه یه ی که هۆ کاری مانه وه و په یوه ندی ده ری ژبانی سهر جه می بوونه وهره نه... جا نیسه ت دانئ ئه م وه چه که و تنه وه یه ی که سیفه تی بوونه و ره فانی یه کانه، له که سی ک که "واجب الوجود" و، باقی و، هه می شه یی و، نه زه لی و، ئه به دی و، زاتی و، خا وین له جیسمانییه ت و دابه ش بوونی ماهیه ته و ده سته

کۆلهواری هەر گیز به داوینی توانستی ناگات و، تاك و تهنیا و مهزن و شكۆمهنده.. ههروهها نیهسته دانی "منال" بۆ لای ئهو، به تایبته لاوازه دهسته و سانه کانی وهك "کچان" که غرووری ئهوانه بۆ خۆیان پێی قایل ناییت..

دیاره ههموو ئهمانه، ئهوپهری سهفسهته و شیتی و ورنهیه کئی وههان که پئویست به وهلامدانهوه و پووچهل کردنهوه و دهرخستنی بهتالی یان ناکات! دهساتوش گوئی یان لئی رانه گر و بایهخیان پئی مده، چونکه گوئی بۆ سهفسهتهی ههموو مهستیك و ورنهیه ههموو شیتیک راناگیریت!

﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُّقْتَدِرُونَ﴾ یان ئهركه کانی ئهو "بهندایهتی" یه یان بهلاوه قورسه که تۆ داویان لئی ده کهیت؟ به وینهی ئهو ستمکارانهی که به ههلهپهوه دهستیان له دنیا گیر کردوه و، لهسهه نزمایهتی راهاتوون و له هههگرتنی ئهركه کان ههلدین؟! ئایا نازانن که تۆ نه لهوان و نه له هیچ کهسیك جگه له خوای گهوره داوی پاداشت ناکهیت؟

ئایا پێیان گرانه سهدهقه و خیر لهو مال و سامانه بدهن که خوای گهوره پێی بهخشیون بۆ ئهوهی بهره کهت بکهوینه ئهو مالهوه و پههه بسینیت و له سهسوودی ههزاران پارێزریت و دوعای خراپیش له خاوهنه کهی نه کریت؟ خۆ ئهنازهی زه کات "یهك له ده" یان له "یهك له چل" ه و به ههزاره کانی خۆیان دهدریت، ئایا ئهم کاره یان هینده بهلاوه قورسو گرانه تاله ئایینی ئیسلام ههلبین؟

کهواته ئهوان شایانی تهنانهت ئهوهش نین وهلامی بهدرۆخستهوه که یان بهدریتهوه، چونکه ئهو وهلامه تابلتی روونه و تابیشلی ئاسانه، بهلکو ئهوان شایانی تهمنی کردن نهك وهلامدانهوه!

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ یان ئهوان چهز یان لهو ههواله غهیبی یانه نی یه که به دهستی تۆ ده گهن و، دهچن به وینهی "بووزی یه کان" ئیددعای غهیبزانی ده کهن و، وهك "عهقلانی یه کان" یش گومانه کانیان به "یهقین" دهزانن؟!

یان کتیبیکی کراوهی غهیبیان له لایه و له بهری دنوو سنهوه تاکو بهر پههه چی کتیبه غهیبی یه کهی تۆی پئی بدهنهوه؟! خۆ پههه ی ئهو جیهانه تهنها له رووی پیغه مبهه رانی وههی بۆهاتوودا لا دهدریت و، کس ناتوانیت بۆ خۆی سههه ی پیدا بکات!

کهواته ههر گیز او ههر گیز بهدرۆخستهوهی ئهم له خۆبایی و خۆبه گهوره زانانهی که سنووری خۆیان شکاندوه، له بانگهوازه کهت ساردت نه کاتهوه و پشتینت پئی شل نه کات، چونکه بهم نزیکانه ئهو حقیقه تانهی که تۆ هیناوتن ههموو خهیا له کانی ئهوان وردو خاش ده کات و ئهندیشه یان به با دههات و ئاسهواری ناهیلایت!

﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ﴾ یان دهیانہ ویٹ وہ کہ شو مو نافقانه وابن کہ سروشتیان تیک چووه و ویژدانشیان گہنیوہ.. یان رپی راستی ہدایہت لہ خہلکی بگرن بہ وینہی شو زہندیقہ فیلبازانہی کہ بہ فروفیل بہرہستی شو ہدایہتہ دہ کہن کہ خویان لیبی بی بہشن؟ بہ رادہیہک کہ ناوی "کاهین" و "شیت" و "ساحیر" یان لہ تو ناوہ، لہ کاتیک دا کہ نہک خہلکی بہلکو خوشیان باوہ بہ دہ عوا کہ یان نا کہن؟ دہ ساتوش بایہ خ بہو دروزن و فیلبازانہ مہدہ و، لہ ریزی مرؤف دا دایان مہنی! بہلکو ہر بؤ خوت لہ بانگہوازی خہلکی دا بؤ لای خوای گہورہ بہرہوام بہ و، ہیچ شتیک لہم کارہت ساردت نہ کاتہوہ. خو شو انہ فیل لہ تو نا کہن، بہلکو لہ خویانی دہ کہن و زیانہ کہی بہ خویان دہ گہیہنن. سہر کہوتیشیان لہ کاروباری فیل و فہ ساددا شتیکی کاتی و کہم خایہنہ، تہ نانہت تہلہ و داوینکہ خوا بؤی ناوہ تہوہ!

﴿أَمْ لَهُمْ آلَةٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ یان شو ان بؤ شوہ لہ دزت رادہوہ سنن و پیوستیان پیٹ نی بہ چونکہ گومانیان وایہ: جگہ لہ خوای گہورہ خوایہ کی تریان ہیہ و پستی بی دہہ سنن؟ وہ کو "مہ جووسہ کان" کہ گومانیان و ابوو دوو خوا ہیہ: یہ کیکیان بہ ناوی بہدییہنہری خیر و شووی تریشیان بہ ناوی بہدییہنہری شہر؟ یان بہ وینہی "ہو کارہرست" و "بت ہرستان" کہ جوڑہ خوایہتی یہک بہ ہو کارہ کان دہ بہخشن و بہ مایہی پشت بی بہستی دادہ نین؟

کہ واتہ شو انہ چاویان بہ تہواوی کویر بوہ، چونکہ ثایا لہم رینک وینکی یہ ہرہ کامل و لہ گہل یہک گونجانہ ہرہ جوانہی لہم گہر دوونہ مہزنہ نابین کہ وہک رؤژ نمایانہ؟! خو بہ پی داخواری ثایہتی: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾ گہر دوو کوینخالہ گوندیک داو، دوو پاریزگار لہ پاریزگاہک داو، دوو پادشالہ و لایتیک دا ہبیٹ، شو بہ حتمی ریسا و رینک وینکی شو شوینہ تیک دہ چیت و پیکہوہ گونجان (انسجام) یش بہ تہواوی لہ گورپی دا نامینیت. کہ چی رینک وینکی تابلتی ورد لہم گہر دوونہ دا ہر لہ بالی میشو لوہو تہ ستیرہ کانی ناسمان ناشکرا و لہ بہر چاوہ.

کہ واتہ تہ نانہت بہ ئەندازہی بالی میشو لوہہ کیش جینی ہاوبہش لہم گہر دوونہ دا ناییتہوہ. جا مادہم شو انہ لہ چوار چوہی "زیری" دہر دہ چن و لہ دانایی و مہنتیق ہلڈین و بہ تہواوی پیچہوانہی ہست و شعور رہفتار دہ کہن، شو بہ درؤخستہوہی شو انہ رینگای رینمایہی و یادخستہوہی خہلکیت لئی نہ گریٹ!

بہم جوڑہ و بہ کورتی، تہنہا یہک گہوہری نیوان سہدانی لہم ثایہتہمان روون کردوہ کہ زنجیرہی حہقیقہ تہ کانن و، گہوہرینکی تابیہت بوو بہ مہقامی "تیلزام و ٹیفحام" ہوہ. خو تہ گہر بمتوانی پایہ چہند گہوہرینکی ترم لئی دہر بہینانایہ، شو بہ بؤ خوت دہتوت: ہر لہم ثایہتہانہ بہ تہنہا خویان موعجزہیہ کئی سہر بہ خو و سہر روزیادان!

"بهیان"ی قورئان له مهقامی "یفهام و تهعلیم" یش دا هیئده ده راسا و ناسک و رهوانه که ته نانهت عهوامترین که سی ئاساییش بهوپه پری سووک و ئاسانی له مهزنتین و قوولترین حقیقه ته کان تی ده گهیه نیئت.

بهائی، قورئانی پیروژ به شیوازیکی ئاسانی پروون و "بهیان"یکی تیر و تهسهل، که چاودیری بیری عهوام ده کات و ههست و بیریان نازار نادات و بیزار و ماندوویمان ناکات، خه لکی له گه لنی حقیقه تی ئهوتو تی ده گهیه نیئت که به روالهت قورس و تهماوی دیارن. چونکه ههروهک که سیئک که له گه ل منالیک دا بدوینت، گوفتار و دهستهواژهی تایه تی بژ به کار ده هیئیت، شیوازه کانی قورئانیش که بییان دهوتری: "التنزلات الإلهية الى عقول البشر" به هه مان جۆرن، چونکه گوفتاریکن داده به زنه ئاستی په ی بردن و تی گه یشتنی ئهوانه ی له گه لئان دا ده دوینت، به رادهیهک که عهوامترین نه خوینده واریش به هوی "ته شیهه و نمونه هیئانه وه" له چهنده ها حقیقه تی تهماوی و راز و نهیئیی پهروه ردگاریی ئهوتو تی ده گهیه نیئت که چه ندین دانای بلیمهت و هه لکه ووتوو نه توانن به "بیر"ی خویان لینی تی بگه ن و په یی پی بیه ن!

بۆ نمونه ئایه تی پیروزی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ پهروه ردگاریتی خواوه ندو چۆنییی سازاندنی کاروباره کانی جیهان له لایه ن ئه و پهروه ردگاریتی یه وه، به شیوه ی ته مسیل و شوبه اندنی به پادشایهک پروون ده کاته وه که له سه ره عه رشه که یه وه کاروباری پادشایه تی خۆی به ریوه بیات.

بهائی، مادهم قورئان گوفتاری پهروه ردگاری سه رجه می جیهانه کانه، ئه و ا: له پله ی هه ره مه زنی پهروه ردگاریتی به شکۆمه نده که یه وه نازل بووه و.. به سه ره پله کانی تر دا زاله و.. که سانی بالغی پینگه یشتوو به ره و ئه و پلانه رینمایی ده کات و.. حه فتا هه زار په رده ی بریوه و ئاویری له هه موویان داوه ته وه و پرووناکی کردوو نه ته وه و.. نووری خۆی به سه ره هه زاران چین گوئی بیستی جیاواز له توانای په ی بردن و تی گه یشتن دا بلاو کردوو ته وه و.. ریژنه کانی خۆیشی به درژیایی چه ندین چه رخ و سه ده ی ئهوتو په خشاندوو که توانا و لیه اتنی خه لکی هه ریبهک له و چه رخ و سه دانه له هی ئهوانی تر گه لنی جیاواز بووه.. ئنجا هه رچه ندهش و اتا کانی خۆی بهوپه پری ئاسانی به هه موو شوین و کاتیک دا بلاو کردوو ته وه، که چی هیشتا هه ر حه یه وییهت و ته پری و گه شیی خۆی له ده ست نه داوه و لهوپه پری ناسکی و تازه یی و پاراوی دا و به شیوه ی: "سه هلی مومته نیع" ماوه ته وه! چونکه ههروهک بهوپه پری ئاسانی وانه کانی خۆی به هه ر عهوامیک ده لیته وه، به هه مان ئاسانی به گه لنی چینی زۆر و زه به ندی زیره کی و تی گه یشته جیا جیا و جۆراو جۆره کانیسی

دهلتيهوه و بۇ راسته رېئى ئيمان رېئىمىي يان ده كات و قهناعت و دلئىي يان پىن ده به خشيت .
خۇ گەر به هر لايه كى ئەم كئىبه پىرۇزه دا چا و بگىرپت، ده توانيت برىسكانه وه به كى
"ئىعجاز" بىنيت .

پوختهى ئەم قسانه :

هەر وهك زايه لهى خوئىندى هر "وشه" به كى قورئان بۇ نمونه: خوئىندى وشهى: ﴿وَأَلْحَمْدُ
لِلَّهِ﴾ ئەو ئەشكه وتانه له دننگ پر ده كات كه ده لئى گونى چياكانن و، له هه مان كات دا
گونى هه ره بچوو كى مېشوو له به كيش پر ده كات و هه مان وشهى تىدا جىگىر ده بىت ..
"واتاكان" قورئانى پىرۇزىش به هه مان جۇرن، چونكه ههروهك ژىرى به گهوره كان تىر
ده كهن، هر بهو جۇره ژىرى به بچوو ك و تهواو سادە كانىش تىر ده كهن و، به هه مان وشه
دلئىي يان پىن ده به خشن!

چونكه قورئانى پىرۇز هه موو چىنه كانى جىنى و ئاده مىزاد بۇ باوه رھىنان بانگ ده كات و
زانسته كانى ئىمانىشىيان به فىر كردن و تى گه يان دهنه وه بۇ ده چه سىنيت . له بهر ئەوه،
ته مه ل ترين كه سى عوامى نىوان خه لكى له گه ل تايه ت ترين كه سانى خه و اص دا پىكه وه و
شان به شانى به كتر گوى بۇ دهرس و رېئىمىي به كانى قورئانى پىرۇز راده گرن!
واته قورئانى پىرۇز سفره به كى ئاسمانى به و، له به ردهم هه زاران چىنى بىر و ژىرى و دل و
گيان دا راخراوه و، هه ره به كه يان حهز و خواسته كانى خۇراكى خۇياني تىدا به دى ده كهن .
ته نانه ت گه لنى دهر گاي قورئان هيشتا هر به داخراوى ماونه ته وه بۇ ئەوهى له داهاتوو دا
بكرىنه وه! گەر نمونه شت له سهر ئەم مه قامه ده وئى، ئەوا قورئانى پىرۇز هر له سهره تاوه تا
كۇتايى، نمونهى ئەم مه قامه به .

به لنى، سهر جهم قوتايىيانى قورئان و گشت ئەوانهى گوى يان بۇ رېئىمىي به كانى
راگرتوو، له: موجه هيدان و، صيدديقان و، دانايانى ئىسلام و، زانا ليكۆله ره كان و،
زانايانى ئوصوولى فيقه و زانستى كه لام و، ئەوليايانى خواناس و، قوتبانى شهيدا و عاشق و،
زانايانى ورده كار و، گشت موسلمانان .. هه موويان به به كدهنگى ده لئىن:
(ئىمه رېئىمىي خۇمان، به جوانترين شيوه، له قورئانى پىرۇز وه رده گرېن!)
به بوختى:

به وينهى مه قامه كانى پيشوو، ئىعجازى قورئان له م مه قامى "ئىفهام و ته علم" هه دا
ده برىسكىته وه .

تیشکی دووههم جامیعیتهی دهراسای قورئان

نهم تیشکه پینج بریسکانهوهی پهخش کردوه

□ بریسکانهوهی یه کهم:

جامیعیتهی دهراسا له "وشه کان"ی قورئان دا.

نهم جامیعیته ته لهو ئایه تانهی که له وته کانی پیشوودا و لهم و تهیهش دا هیئراون، گه لئی روون و ئاشکرایه.

به لئی، وشه کانی قورئان به جۆرئیکی وه هان که هه موو. گوفتارئیکی، به لکو هه موو وشه یه کی، بگره هه موو پیتئیکی، ته نانهت هه ندئ جار "سکون" هه کانیسی، گه لئی رووی زۆر و زه به نده یان هه یه و، له چه ندین بابتهی جیا جیا دا و له گه بجه نی نه پراوهی خۆی به شی هه موو ئه و که سانه ده دات که گوفتاریان ئاراسته ده کات، وه ک فیه رمووده ی پیروز ئامازه ی بۆ کردوه: "لِکُلِّ آيَةٍ ظَهَرَ وَبَطُنٌ وَحَدٌّ وَمَطْلَعٌ"^(١) و "لِکُلِّ شُحُونٍ وَغُصُونٍ وَفَنُونٍ"^(٢).

○ بۆ نمونه:

﴿وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا﴾؟ (النبا: ٧).

واته: ئایا چیا کائمان وه ک میخ به زهوی دا بۆ دانه کوتاوان؟

به شی مرۆفی عه وام لهم گوفتاره دا ئه وه یه که:

ده بینئ چیا کان - وه ک له بهر چاوی دایه - به وینه ی میخ به زهوی دا دا کوتراون. ئیتر بیر

له نیعمهت و سووده زۆره کانی چیا کان ده کاته وه و، سوپاسی به دیهینه ری ده کات.

به شی شاعیرئیکیش لهم گوفتاره دا ئه وه یه که:

له نه ندیشه ی خۆی دا زهوی وه ک ده شتایی یه کی تهخت و، گومه زی ئاسمانیش به وینه ی

خیوه تئیکی مه زنی شین ده بینئ که لهو ده شتایی یه دا هه ل درایئ و، ناو خیوه ته کهش به

(١) (انزل القرآن علی سبعة أحرف) رواه احمد والترمذي عن أبي رضى الله عنه واحمد عن حذيفة، وهو عند الطبراني من حديث ابن مسعود بزيادة.. وفي رواية اخرى عنده: لكل حرف منها ظهر وبطن ولكل حرف حدّ ولكل حدّ مطلع (باختصار عن كشف الخفاء ٢٠٩/١) واته: هه موو "حه د" ئیکی پلئیکانه یه کی هه یه له رینی زانینه وه مرۆف ده توانئ بۆ سهر بکه وئیت، وه ک له "لسان العرب" دا هاتوه. (وه رگبیر)

(٢) وفي المثل "الحديث ذو شجون" اي فنون واغراض، وقيل اي يدخل بعضه في بعض، أي: ذو شعب وامتسالك بعضه ببعض.. واصل الشحنة بالكسر والضم شعبة من غصن من غصون الشجرة (لسان العرب باختصار).

(وه رگبیر له چاپه عه ره یه یه که وه)

چراخان پزایبتهوه و ئارایشت درایت و، چیاکانیشی به وینهی ستوون و میخی ئهو خیوه ته مهزنه لئی دهرده کهویت که بازنهی ئاسویمان له باوهش دایه و لوتکه کانیشیان له داوینی ئاسمان گیر کردوه! ئهو شاعیره که ئهم دیمه نه لهم گوفتاره دا ده بینیت نوقمی سه رسامی و سه رسوورمان ده بینت و، تهقدیسی کردگاری مهزنی ده کات.

مرؤفی په وانگۆی ده شته کیش به شی لهم گوفتاره دا ئه وه ندهیه که:

رووی زهوی به ده شتایی به کی فراوان ده بینیت و، زنجیره ی چیاکانیش له بهر چاوی دا وهک زنجیره خیوه تیکی دوور و دریزو ده نوینیت که هی گه لئی به دیهاتووی جۆراو جۆر بن، ته نانهت چینی گل به لایه وه بریتی به له چادرینک که به سه ر ئهو میخ و ستوونه بلندانه دا هه لدراره و ئه وانیش به نوو که تیژه کانیان هه لیان پرپوه و به رزیان کردوه ته وه و، کردوو یانه به نیشته جیی جیاچیای گه لئی بوونه وه ری زۆری جۆراو جۆر.. به لئی، ئهو به م جۆره لئی تی ده گات و، له تاوا سوژده ی سه رسامی و چه په سان بۆ ئهو به دیهینه ره مهزنه ده بات که ئهو به دیهاتووه گه ورانه ی به وینه ی خیوه تی دا کوتا و له سه ر زهوی دا به دی هیناوه!

به شی جوگرافیا زانی ته دیبیش لهم گوفتاره دا ئه وهیه که:

گۆی زهوی به لایه وه بریتی به له که شتی بهک به ناو زه ریای هه وادا ده روات و، چیاکانیش چه ند میخیکن بۆ مه به سستی مه حکم کردن و راگرتنی هاوسهنگی بهو که شتی به دا دا کوتراون.

به لئی، بابای جوگرافی زان ئاوا بیر ده کاته وه و، ئیتر له بهرده م گه وره یی ئهو به تاوانا خاوه ن که ماله ی که گۆی زه به لاهی زهوی کردوه به که شتی به کی رینک و پینک و ئیمه ی تیدا سوار کردوه تا که به ئاسو کانی جیهان دا بمانگیریت، ده لیت: "سبحانک ما اعظم شأنک!"

به شی ئهو که سه ش که له کاروباری کۆمه له دا پسه پوره و شاره زای داخوازی به کانی شارستانیتی نوئی به، ئه وهیه که:

زهوی به "خانه و لانه" بهک ده زانیت و، ستوونی ژیا نی ئهم خانه یه ش ژیا نی گیاندارانی ناویه تی و، مایه ی ئهو ژیا نه ش: ئاو و گل و هه وایه، که مه رجه کانی ژیا نی. خو ستوونی ئهم سیانه ش چیاکانن، چونکه چیاکان: عه مبارای "ئاو" هکان و.. پالیوگه ی "هه و" ن، ئه وه تا گازه زیانه خسه کان ده نیشتین و.. پاریزه ری "گل" ی زه ویشن، چونکه له زال بوونی ده ریوا و قور و لیته کانی ده پیاریژن و.. گه بچینه ی گشت داخوازی به کانی ژیا نی ئاده میزادن.. ئهم مرؤفه به م جۆره لئی تی ده گات و، ئیتر سوپاس و تهقدیسی ئهو کردگاره شکۆمه ند و به خشندهیه ده کات که ئهم چیا که ته و زه به لاهانه ی کردوه به میخ و گه بچینه ی رۆزی و گوزه رانی ئیمه، له سه ر رووی ئهم زهوی به ی که "خانه" ی ژیا نامه.

بهشی "فهیله سووفیککی سروشتی" ش له م گوفتاره دا ئه وهیه که:
 ده زانیت ئه و تیکه ل بوون و ئال و گوپ و بوومه لر زانه ی له ناخی زهوی دا پروو ده دن، له
 رپی قوت بوونه وهی شاخه کانه وه هیور ده بنه وه. که واته چیا کان هژ کارینکن بۆ هیمنیی
 زهوی و ئارام بوون و له نگه ر گرتنی له دهوری ته وه ره ی خوئی و لانه دانی له خولگه
 سالانه که ی. وه ک بلییی زهوی له کلار و ژژنه ی چیا کانیه وه هه ناسه ده دات و تووریه یی و
 توندو تیژیی ناو ناخی که م ده بیته وه. ئه م فهیله سووفه سروشتی یه، به م چه شنه له م ئایه ته
 تی ده گات و دلنیا ده بیته، ئیتر دیته ناو باز نه ی ئیمان وه و ده لیت: "الحکمة لله".

○ نمونه یه کی تر:

﴿... أَنْ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كَانَتْ رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ (الانبیاء: ۳۰).

وشه ی: "رتقا" ی ئه م ئایه ته، بۆ که سیك له که ی فهلسه فه ی بهر نه که و تیت، ئه وه
 ده گه یه نیت که:

ئاسمان له پیش دا سامال و بئ هه ور و، زه ویش وشک و برنگ و بئ گیان بووه. جا ئه و
 که سه ی که ده ر گا کانی ئاسمانی به باران خسته سه ر پشت و رایه خی سه وزه لانیشی به پرووی
 زهوی دا راخست، هه ر ئه وه که سه ر جه م زینده وه رانی له و ئاوه به دی هیناوه، ته نانه ت ده لیتی
 جۆره جووت بوون و "ته لقیح" یك له نیوانیان دا پرووی داوه! خو ئه م کاره ش ته نها هی ئه و
 خاوه ن توانسته شکۆمه نده یه که پرووی زهوی به لایه وه وه ک بیستانیککی بچووک و ایه و، ئه و
 هه و رانه ش که پرووی ئاسمان داده پۆشن ئاودیری ئه و بیستانه یین.. ئه و که سه، ئاواله م وشه یه
 تی ده گات و، ئیتر له بهرده م گه وره یی توانستی خوا دا سه ری سوژده ده خاته سه ر زهوی:

هه ر هه مان وشه ی "رتقا" بۆ زانای گهردووناس ئه وه ده گه یه نیت که:

له سه ره تای دروست بوونی گهردوون دا ئاسمان و زهوی دوو بارستایی بئ شکل و شیوه و
 دوو هه ویری تازه و ته ری بئ سوود بوون. جاله و کاته دا که ئه م دوو ماده یه هیه چ
 به دیهاتوو یه کیان تیدا نه بووه و که سیش له سه ریان دا ها تو چۆی نه کردووه، به دیه نه نه ری دانا
 به شیوه یه کی جوان رای خستن و، گه لنی شیوه ی به سوود و ئارایشتی ره نگین و به دیهاتوو ی
 زه بنده ی بئ به خشین.. ئه و زانایه به م جۆره له م وشه یه ده گات و، ئیتر له بهرده م فراوانیی
 دانستی خوای گه وره دا تووشی سه رسوورمان ده بیته.

هه ر ئه م وشه یه سه به ره ت به فهیله سووفه ها و چه ر خه کانه وه ئه وه ده گه یه نیت که:

گۆی زه ویمان و هه ساره کانی تریش، که کۆمه له ی خۆر پیک ده هینن، له پیش دا به وینه ی
 هه ویر له گه ل خۆر دا تیکه ل بوون و هیشتا رانه خرا بوون. به لام پاش ئه وه، خوای گه وره ی
 خاوه ن توانست و راگیر که ری گهردوون ئه و هه ویره ی له یه ک جیا کرده وه و، هه ر یه ک له و
 ئه ستیره و هه ساره گه ر ز کانه ی له شوینی خوئی دا دانا، "خۆر" له وئی و "زهوی" لیژه و...
 هتد.. ئنجا رایه خی گلی به سه ر زهوی دا راخست و، له ئاسمانه وه بارانی بۆ باراند و،

رووناکیشی له خۆرهوه بهسەردا پەخشاند و، مرۆفی تیدا نیشتەجێ کرد. ئەو فەیلەسووفە بەم جۆرە لەم وشەیه تێ دەگات و، ئیتر سەری له زۆنگاوی سروشت دەردەهێنیت و دەلیت: "آمنت بالله الواحد الأحد!"

○ نمونەیه کی تر:

﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾ (یس: ۳۸).

"لام" ی ﴿لِمُسْتَقَرٍّ﴾ واتای خودی "لام" و واتای "فی" و واتای "إلی" "ش" دەگەیهنیت.. کەسانی عەوام بە واتای "إلی" لەم "لام" تێ دەگەن، واتە:

ئەو خۆرە ی که گەرمی و رووناکیان پێ دەبەخشیت، بەرەو شوینی گیرسانەوی خۆی دەپروات و رۆژیک دیت کە دەیگاتی و، ئەو کاتەش چ سوودیگەن پێ ناگەیهنیت.. ئەو کەسە، بەم تێگەشتنە ی خۆی، یادی ئەو نەعمەتە مەزنانە دەکاتەو کە خۆی گەورە بەستوونی بە خۆرەو. ئیتر سوپاس و تەقدیسی پەروردگاری خۆی دەکات و دەلیت: "سبحان الله، الحمد لله".

هەر ئەم ئایەتە "لام" هەکی بە واتای "إلی" پیشانی مرۆفی زاناش دەدات، بەلام نەک بەو واتایە کە خۆر تەنھا سەرچاوەی رووناکییە، بەلکو بەو واتایە کە خۆر وەک "مەکووک" ی ئەو چنراوە پەروردگارییانە وایە کە لە کارگە ی بەهار و هاوین دا دەچنرێن و، مەرە کەییکی "نوور" ه بۆ نووسراوە صەمەدانێی کانی خواوەند کە لەسەر لاپەری شەو و رۆژدا دەنوسرێن.. مرۆفی زانا بەم جۆرە تەسەووری دەکات و، بە وردی سەرنج لە رێسای ناوازی ئەو جیهانە دەدات کە جەوجوولی پۆلەتی خۆر ئامازە ی بۆ دەکات. ئیتر لە بەردەم حیکمەتی کردگاری دانادا سەری دەخاتە سوژدە و دەلیت: "ماشاء الله.. تبارک الله".

سەبارەت بە گەردووناسیش، ئەو بە واتای "فی" لەم "لام" تێ دەگات. واتە: خۆر بە وینە ی زەمبەلە کی کات ژمیر و بە خولانەوێه کی تەوەرەیی بە دەوری خۆی دا، جەوجوولی کۆمەلە کە ی رێک دەخات. ئیتر لە بەردەم ئەم کردگەرە شکۆمەندە ی کە ئەم چەشنە سەعاتە مەزنە ی بەدی هیناوە دوو چاری سەر سوورمان و حەپەسان دەییت و لەتاروا دەلیت: "العظيمة لله والقدرة لله" و، دەست لە فەلسەفە هەلدە گریت و دیتە ناو مەیدانی حیکمەتی قورئانەو! هەر ئەم "لام" ه، زانای وردکار واتای "عیللت" و واتای "ظرفية" ی لێ دەداتەو..

واتە: کردگاری دانا هۆکارە پۆلەتی ی کانی کردووە بە پەردە لە رووی کاروبارە کانی خۆی دا. ئەو تەسەرە کانی بە یاساکە ی خۆی کە پێی دەوتریت: "جازیبیەت" بە خۆرەو پەیوەست کردووە و، هەر بەو یاسایەش هەسەرە زۆر و زەبەندە کانی بە چەندین جەوجوولی جۆراو جۆری رێک و پێک بە گەر خستوو و، خولانەوێ خۆریشی بە دەوری تەوەرە کە ی دا کردووە بە هۆکاریکی پۆلەتی بەرەم هینانی ئەو جازیبیەتە. واتە: مانای ﴿لِمُسْتَقَرٍّ﴾

ئەوھىيە كە خۆر: "تجري في مستقر لها لا استقرار منظومتها!" چونكە "جووله" گەرمى بەرھەم دەھيئەت و، "گەرمى" ش ھيژ و، "ھيژ" یش جازيبھىتى روالەتتى بەرھەم دەھيئەت. ئەمەش قانۇننىكى پەرودگارى و ياسايەكى خويىيە.. ئىتر ئەم دانا وردە كارە، ئەم چەشنە حېكمەتە لە تەنھا يەك پىتى قورئانى. حەكىم وەر دە گرېت و، دەئەت: (الحمد لله، حېكمەتتى راستەقىنە ھەر تەنھا ئەوھىيە كە لە قورئاندايە و، ئەمھولا چىيى تر بايەخ بە فەلسەفە نادەم)!

ئەو كە سەش كە خواھنى دَل و بىرى شاعىرانەيە، لەم "لام" و "ئىستىقرار" ھو ئەم واتايە تى دە گات كە:

"خۆر" درەختىكى نورانىيە و ھەسارە كانى دەور بەرىشى بەر بوومە گەشتيارە كانى ئەون. كەواتە خۆر - بە پىچەوانەي درەختە كانى تر - رادە پەرىت و دە جوولت تاكو بەر بوومە كانى ھەل نەو ھەرىن! گەر وانە كات، بەر بوومە كانى ھەلدەو ھەرن و پەرتە وازە دەبن!

دەشتوانىت بە ئەندىشە "خۆر" ۋەك سەرھەلقەي ذىكرىك بىنىت كە بە وىنەي عاشقىكى شەيدا لە ناو ھەستى ئەو ھەلقەيەدا ذىكرى خوا بكات، تەننەت دەبىنىت ھال و جەزبەشى لەوانەي دەورى خۆي ھىناو!

ھەر بەم واتايە لە پەيامىكى ترمدا وتوومە:

بەئى، خۆر درەختىكى بەردارە، بۆ ئەو رادە پەرىت كە بەرى خۆش و بەتام و لەزەتى ھەسارە كانى دانە كەون و ھەئەو ھەرىن. خۆ ئە گەر لە شويىنى خۆي دا بە بى دەنگى رابوو ھەستايە و نە جوولايە، ئەو كىشى نىوان خۆي و ھەسارە كان نە دەما و، ئەو ھەسارە شەيدا و رىك و پىكانەش بە ناو بۆشايى فراوانى ئاسمان دا پەرتە وازە دەبوون و لە تاو ھەلو ھەرىن و زايە بوونيان ھاواريان لى ھەل دەسا!

○ نۆونەيە كى تر:

﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (البقرة: ۵).

ئەم ئايەتە "سكوت" و "ئىطلاق" ئىدايە، چونكە دەست نىشانى نە كردو ھە كە ئەوانە بە چ پادا شتىك دەبن بە "موفلىح". تاكو ھەموو كە سىك لەم سكوتەدا بگات بە ئامانج و ئاواتى خۆي! واتە ئەم ئايەتە گوftarە كەي كورت دە كاتەو تاكو واتاي فراوان بە دەستەو بەدات! چونكە:

ئامانجى ھەندىك لەوانەي كە ئەم گوftarەيان ئاراستە كراو: رزگار بوونە لە دۆزەخ و.. ھەندىكى تر تەنھا بىر لە بەھەشت دە كەنەو و.. كۆمە ئىكى تر ئاواتە خوازى بەختەو ھەرى ھەمىشەيىن و.. بەشىكى تر تەنھا ئومىدەواري بەدەست ھىنانى رەزامەندىي خوان و.. ئەو پەرى ئاواتى ھەندىكى ترىش بىنىنى خواي گەورەيە. قورئانى پىروزش ئەم گوftarەي ئاوا بە "موتلەق" ئى ھىشتەزە تاكو واتا كەي گشتى بىت و، "حەذف" ئى تىدا كردو ھە تاكو

واتای زور به دهستهوه بدات و، به کورتی و پوختیش هیناویهتی بۆ ئەوهی ههموو که سێک بهشی خۆی تیدا بینیت!

بەم جۆره وشەى ﴿المفلحون﴾ لێرهدا ئەوه دەست نیشان ناکات که بەچی دەبن بە "موفلیح" (واته: ئەوانه چ پاداشتیکیان دراوه تەوه وابه "موفلیح" ناو براون)? وهك بلینى ئەم ئایهته بەم بێ دهنگی یهى پێیان بلیت: موسلمانان مژده بێ!.. ئەى کاکی مۆتەقی! له دۆزهخ رزگارت ده بێت.. ئەى خواپەرستی پیاوچاک! له بهههشتدا رزگاری و سەرفرازی به دهست دههینیت.. ئەى کاکی سخواناس! رەزامەندی خوات دەستگیر ده بێت.. ئەى شهیدای جوانیی خواوهندا! تۆ به دیتنی خواوهندا بههرمه مند ده بیت... هتد.

له نیوان ههزاران نمونهدا تهنها يهك نمونهمان له قورئانی پیرۆز هیناویهوه بۆ هەر یهك له: جامیعیهتی لهفظ و، گوفتار و، وشه و، پیت و، سکووت. دهسا تۆش بۆ خۆت قیاسی "ئایهت" و "چیرۆك" یش له سهه ئهمانه بکه.

○ نمونەیه کی تر:

﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَلَّكَ﴾ (عمد: ۱۹).

ئەم ئایهته گەلێ پله و پرووی زور و زه بهندهی تیدایه، تەمانهت گشت چینه کانی ئەولیا، له ههموو هۆکاره جیا جیا کانی سلووک و پله جۆراو جۆره کانیان دا، دابین بوونی پێداویستی به کانی خۆیان تهنها لهم ئایهتهدا دیوه تەوه و، ههریه که بیان خۆراکیکی مەعنه ویی لێ وەر گرتوو که شایانی ئەو پله یه ی ئەو بیت. چونکه له فظی: "الله" ناویکی جامیعه بۆ ههموو ناوه جوانه کانی خۆای گهوره و، به ئەندازهی ژماره ی ههموو "ناوه کان" جۆره کانی "تەوحید" یشی تیدایه، واته: "لا رزاق الا هو.. لا خالق الا هو.. لا رحمن الا هو...." هتد.

○ نمونەیه کی تر:

چیرۆك و به سه رهاتی ههزرهتی موسا - دروودی له سه ر بیت - که یه کی که له چیرۆکه کانی قورئان، به ئەندازهی ئەو سوودانهی له عه سا که ی ههزرهتی موسادا هەن، ده رس و په ندی تیدایه..

چونکه ئەم چیرۆکه: دلدا نه وه و دلنیا کردنی پێغه مبه ر ﷺ و.. هه ره شه کردن له کافران و.. ده ر خستی چه په لپی مونا فیکان و.. سه ر زه نشتی جووله که و.. چه ندین مه به ستی تری وه که ئهمانه ی تیدایه. که واته گەلێ پرووی زۆری هه یه، بۆیه له چه ند سووره تیک دا دووپات بووه تەوه. جا هه ر چه ند له ههموو شوینیکی باس کردنی ئەم چیرۆکه دا گشت ئامانج و مه به سته کان ره چاو کراون و ههموویان به ده سه توه ده دن، له گه ل ئەوه ش دا تهنها یه کی که له و ئامانجه له شوینه دا جیبی مه به سته و ئامانجه کانی تر له وی دا شوین که وتی ئەو ئامانجه سه ره کی یه ن.

نه گهر ده لیتیت:

چون بزاین قورئانی پیروز گشت ئەو واتایانە ی مەبەستە کە لە نمونە کانی پێشوو دا باس کران و، بە چی دا دەزاین ئاماژە یان بۆ دە کات؟
لە وەلام دا دە لیتین:

مادەم قورئانی پیروز ڕینمایى و گوفتاریکی ئەزەلی یە و، خوای گەورە ئاراستە ی چینه جۆراو جۆرە کانی گرۆ ی مروفتی دە کات کە لە پشتی چەرخ و سەردەمە کانەو هە ریزیان بەستوو ه، ئەو دە بی گە لئى واتای زۆری تیندا دابنریت، تا کۆ لە گە ل ئاستە جیا جیا کانێ تینگە یشتن دا بگو بخت و، گە لئى نیشانە ش لە سەر ئەو هە دادە نیت کە ئەو واتایانە هە موویان مە بە ستن.

لە کتیبی "إشارات الإعجاز" دا ئەو واتایانە ی کە لێرە دا بابێ کران و واتا زۆرە کانی تری وشە کانی قورئانمان هیناوه و، بە پێی دەستوو رە کانی عیلمی: (صەرف و نەحو و بە یان و مەعانی) و یاسا کانی: رەوانیژی، چەسپاندوو مانن.

وێرای ئەمەش هە موو ئەو واتا و پروانە ی کە بە پێی زانستە کانی زمانى عەرەبى راستن و، بە پێوانە ی زانستى ئوصوولى دین تەواون و، لە هونە رى "مەعانی" ش دا مەقبوولن و، ئە زانستى "بە یان" دا شیاون و، رەوانیژی ش بە لایەو هە پسندن، هە موو ئەوانە، بە یە ک دەنگی: موحتە هیدان و تەفسیر نووسان و زانایانى ئوصوولى دین و ئوصوولى فیهق و، بە شایە تی جیا وازبى ئیجتهداد و بۆ چوونە کانیا ن.. بە شیکن لە واتا کانی قورئانی پیروز. ئەو هە تا قورئان بۆ هە موو یە کیك لەو واتایانە و هە ر یە کە شیان بە پێی پلە ی خۆ ی نیشانە یە کى داناوه. ئەم نیشانە یە ش یان "لە فظی" یە یان "مەعنەو ی". نیشانە مەعنەو ی یە کە ش یان "سیاق" ی رستە کە یە، یان "سیاق" ی گوفتارە کە یە، یان نیشانە یە کى ترە کە ئاماژە بۆ ئەو واتایە دە کات. ئەو سە دان هە زار کتیبی تەفسیرە ی کە هە ندیکیان گە یشتوو نە تە هە شتا بە رگ (۱) و، چە ندین زانای لیکۆ لەر دایان ناون، بە لگە یە کى گومان برى درە خشانن لە سەر جامعیه ت و دە راسایى وشە کانی قورئان!

بە هە ر حال .. گەر ئیمە لەم وتیە دا بە درێژى لە نیشانە کانی هە موو یە کیك لەو واتایانە ی قورئان - بە دەستوو ر و یاسا کانیهو ه - بکۆ لینهو ه، ئەو ئەم وتیە درێژە دە کیشیت. بۆ یە لێرە دا بە پوختی لێی دوا یین و، درێژە ی ئەم باسە بە "إشارات الإعجاز" دە سپێرین.

(۱) تەنانەت "تەفسیری ئەدە نەو ی" کە ناوی "الاستفتاء فی علم القرآن" ه و، لە لایەن محمەدی کوربى عەلبى کوربى ئەحمەدی موقرئبى نەحو ی کە لە سالی (۱۳۸۸ک) دا کۆچی دوا یی کردوو ه دانراوه، لە سەد و بیست بەر گدا یە، کە بە ماوه ی دوا زده سال دایناوه! بروانه: "کشف الظنون" ی حاجى خەلیفە ۱/ ۴۴۱. (وەر گێر لە چاپە عەرەبى یە کەو ه)

بریسکانه‌وه‌ی دووهم:

جامعییه‌تی ده‌راسا له "واتاکان"ی قورئان‌دا.

به‌ئنی، قورئانی پیروژ له گه‌نجینه‌ی "واتا" مه‌زنه‌کانیه‌وه: سه‌رچاوه‌ی گشت موجته‌هیدان و.. چیژی هه‌موو خواناسان و.. مه‌شره‌بی هه‌موو به‌خواگه‌یشتوان و.. ریازی گشت کاملان و.. پیره‌وی سه‌رجه‌م لیکۆله‌رانی به‌خشیه! جگه‌ له‌وه‌ش هه‌موو کاتیک هه‌ر قورئان پینما و رابه‌ری به‌رزبوونه‌وه و پینگه‌یشتیان بووه، له‌ گه‌نجینه‌ نه‌پراوه‌ که‌شیه‌وه نووره دره‌خشانه‌کانی خۆی ئاراسته‌ کردوون. هه‌روه‌ک هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌مه‌یه‌کیان گرتووه و دانیان پیندا ناوه و تیکرا ته‌صدیقیا‌ن کردووه!

□ بریسکانه‌وه‌ی سێهه‌م:

جامعییه‌تی ده‌راسا له "زانیا‌ری"ی قورئان‌دا.

به‌ئنی، هه‌روه‌ک زانیا‌ری‌یه‌ زۆر و زه‌بنده‌کانی "شه‌ریعت" و، زانسته‌ جو‌راو‌جو‌ر و زۆره‌کانی "حه‌قیقه‌ت" و، زانیا‌ری‌یه‌ جیا‌جیا و بی‌سنووره‌کانی "ته‌ریقه‌ت" به‌خو‌ری و لیشاو له‌ ده‌ریای زانسته‌کانی قورئانه‌وه‌ جو‌گه‌له‌یان به‌ستووه.. به‌هه‌مان جو‌ر: حیکمه‌تی راسته‌قینه‌ی بازنه‌ی "مومکینات" و، زانسته‌ حه‌قیقی‌یه‌کانی بازنه‌ی "وجووب" و، زانیا‌ری‌یه‌ ته‌ماوی‌یه‌کانی بازنه‌ی "ئاخیره‌ت"یش، به‌وپه‌ری سه‌خواه‌ت و پێک‌وینکی و خو‌ری، له‌ هه‌مان ده‌ریاوه‌ سه‌رچاوه‌یان گرتووه.

خۆ ئه‌گه‌ر بمانه‌ویت غموونه‌یه‌ک بۆ ئه‌م بریسکانه‌وه‌یه‌ به‌ئینه‌وه‌ ئه‌وا بی‌ویستمان به‌ نووسینی به‌رگینکی ته‌واو ده‌بی‌ت! بۆیه‌ ته‌نها "بیست‌و‌پینج‌ و ته‌کانی پینشو" له‌سه‌ر ئه‌مه‌ به‌ غموونه‌ ده‌هینینه‌وه. به‌ئنی، حه‌قیقه‌ته‌ راسته‌کانی هه‌ر بیست‌و‌پینج‌ و ته‌کان، ته‌نها بیست‌و‌پینج‌ دلۆپی ده‌ریای زانیا‌ری قورئان. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌ر ناته‌واوی‌یه‌ک له‌و وتانه‌دا بی‌ت، ئه‌وا دل‌تیا‌به‌ که‌ ته‌نها هی تینگه‌یشتنی که‌م و کۆتا و ناته‌واوی خۆمه.

□ بریسکانه‌وه‌ی چواره‌م:

جامعییه‌تی ده‌راسا له "باسه‌کان"ی قورئان‌دا.

به‌ئنی، قورئانی پیروژ گشت ئه‌و باس و باه‌ته‌هه‌مه‌کی‌یا‌نه‌ی له‌خۆ‌دا کۆ کردووه‌ته‌وه‌ که‌ تایبه‌تن به: مرۆف و ئه‌رکی سه‌رشانی و، گسه‌ردوون و به‌دییه‌نه‌ری و، زه‌وی و، ئاسمان و، دنیا و، قیامه‌ت و، رابوردو و، داهاتوو و، ئه‌زله‌ و، ئه‌به‌ده‌وه..

جگه‌ له‌مانه‌ش، گه‌لنی باسی بنه‌ره‌تی و گرنگی تری له‌خۆ گرتووه: هه‌ر له‌ باسی سه‌ره‌تای دروست‌بوونی مرۆف و قۆناغی "نوتفه"وه تا ده‌رواته‌ ناو‌گۆر و.. له‌ ئادابی خه‌و و خواردینه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ باسه‌کانی قه‌زا و قه‌ده‌ر و.. له‌ به‌دییه‌نایی جیهانه‌وه‌ به‌ ماوه‌ی شه‌ش رۆژ تا ده‌گاته‌ کارمه‌ندی‌یه‌کانی هه‌لکردنی (با) که‌ سوینده‌کانی "والمرسلات" و

"والذاریات" ناماژهیان بۆ ده کهن و .. هەر له دهست تیور دانی خواوهندهوه له دل و ویست و ئیرادهی مرؤف، که ئەمەش نایهتە پیروزه کانی: ﴿وَمَا تَشَاؤُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (التکویر: ۲۹) و ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الأنفال: ۲۴) ناماژهی بۆ ده کهن، تا ده گاته: ﴿وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾ (الزمر: ۶۷) و .. هەر له ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَحِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ (یس: ۳۴) هوه تا ئه و حقیقه ته سه رسوور هی نهی که ئەم نایهتە ده ری ده بریت: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَالَهَا﴾ (الزلزلة: ۱) و .. لهو حاله ته ی ئاسمانه وه که: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ (نصرت: ۱۱) تا ده گاته شهق و پهق بوونی ئاسمان و کهوتن و په رته وازه بوونی ئەستیره کانی له بۆشایی بین سنووردا و .. هەر له کردنه وهی ده رگای دنیا بۆ تاقیکردنه وه تا ته و او بوونی ماوهی ئیتمیحان و .. هەر له گۆرپه وه که یه کهم مه منزلی ئاخیرهت و به رزه خ و حه شر و سیراته، تا ده گاته به ههشت و به خته وه ری هه می شه یی و .. له رووداوه دیرینه کانی سه رده می به دیهاتی حه زره تی ئادم - علیه السلام - و مملانی نیوان دوو کوره کانیه وه، تا ده گاته توفان و، له ناو چوونی قهومی فیرعه مون و، به سه رها ت و رووداوه مه زنه کانی زۆریه ی پیغه مه ران، دروودیان له سه ر بیست و .. هەر لهو به سه رها ته ئەزه لی یه ی: ﴿الْأَنسُتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲) هوه تا ده گاته ئەو رووداوه ئەبه دی یه ی: ﴿وَجُودَةٌ يُؤْمِنُ بِهَا نَاصِرَةٌ﴾ (البقره: ۲۲-۲۳) ۱

قرآنی پیروز هه موو ئەم بابەت و باسه گرنگانه به شیوه یه ک روون ده کاته وه شایسته ی زاتی مزنی ئەو په روه ر دگاره شکۆمه نده بیست که ئەم گه ر دوونه هینده به ئاسانی به ریوه ده بات وه ک بلیتی کۆشکیک بیست و .. دنیا و ئاخیره تیشی به لاوه وه ک دوو زوور وان به ئاسانی ده رگای یه کینکیان ده کاته وه و هی ئەوی تریشیان داده خات و .. به وینه ی ده ستکاری کردنی بیستانیکی بچووک ده ستکاری گۆی زهوی ده کات و .. به وینه ی بن میچیکی چراخانیست ده ست له ئاسمانه کان وه رده دات و .. وه ک دوو لاپه ره ی ئاماده و پیش چاو به سه ر "را بو ردو و" و "داهاتوو" دا ده رو انیست و وه کو شه و روژ وان له به رده می داو .. "ئه زه ل" و "ئه به د" یش به وینه ی ئەمرو و دوینی ده بینیت و، وه ک کاتی "ئیسنا" وان به لایه وه که کاتیکه په یه وه سته ی هه ر دوو سه ری زنجیره ی کار و باره خوایی یه کانه ..

هه روه ک ئەنداز یاریک، که دوو کۆشکی بنیات ناییت، له باره ی ئەو دوو کۆشکه و به ریوه به ر دنیا نه وه ده دوت و، لاپه ره یه کی کارنامه و پیرستیک بۆ سیسته مه که یان داده نیست .. به هه مان جوړ، قرآنی پیروزی گوفتاریکی روونی وه هایه که شایسته ی که سیکه ئەم گه ر دوونه ی به دی هیناوه و به ریوه ی ده بات و لاپه ره ی کارنامه و پیرستی پرۆگرامه کانی نووسیوه و ده ری خستوه، گه ر ئەم ته عبیره دروست بیست ..

ئەو ەتا لە هیچ لایە کەو ە هیچ شوینەوار و جێ دەستینکی تەصەننوع و تە کەلوفی تێدا نایبیریت، ەروەك هیچ نیشانە یە کێ ئەو تۆشی تێدا نی یە کە دەری بخت لاسایی گوفتاری کە سینکی تری کردی تەو ە، یان خۆی لە غەیری شوینی خۆی دا دەربخت و هیچ فیلینکی تری وەك ئەمانە ی ە رگیز تێدا نی یە. کەواتە قورئانی پیرۆز لەو پەری جیددی و بێ گەردی دایە و ساف و بریسکاو ە و پروون و درەخشانە. چونکە ەروەك پرووناکیی خۆر بە زمانی حال دەلیت: "من لەو خۆر ەو ە پەیدا بووم". قورئانیش بە ەمان جۆر دەفرموی: "من گوفتار و بەیانی بەدیهینەری جیھام".

بەلێ، جگە لەو کردگار ە شکۆمەند و نیعمەت بەخشە چاکە کارە ی کە ئەم دنیایە بە سنعەتە بەنرخە کانی رازاندووە تەو ە و لە نیعمەتە خۆش و بەلەزەتە کانی خۆی پەری کردووەو، بەو پەری نساوازیی و چاکە کاری و زیك و پینکی، بەدیھاتووە ناوازە کانی و نیعمەتە بەنرخە کانی خۆی بەسەر پرووی زەوی دا بلاو کردووە تەو ە.. کێ ە یە - جگە لەو - خاوەنی "بەیان" ی ئەم قورئانە پیرۆزە بیست کە دنیای لە تەقدیر و تەعزیم و ئیستیحسان و سەر سوورمان و سوپاس و ستایش پەر کردووە، تەنانەت گۆی زەویشی کردووە بە تەکیە ی ذیکر و مزگەوتیک کە ناوی خوا ی تێدا بەرز دە کرێتەو ە و پیشانگایە کیش بۆ پیش چاوخستنی سنعەتە ناوازە کانی ناو ە کانی خوا ی گەور ە؟! دەبێ کێ بیست جگە لەو خاوەنی ئەم گوفتار ە بیست؟! یان کێ دەتوانیت لافی خاوەنی تیی ئەم گوفتار ە لێ بدات؟! ئایا دە گونجیت ئەو "پرووناک ی" یە کە دنیای لە نوور پەر کردووە ە ی شتینکی تری غەیری "خۆر" بیست؟! یان ئایا دەبێ نووری "بەیان" ی قورئان، کە مەتلی جیھانی شیتەل کرد و پرووناکیشی بە گەردوون بەخشی، گوفتاری کێ بیست جگە لە بەدیهینەری ئاسمانە کان و زەوی؟! یان کێ پەر کیشی دە کات لاسایی بکاتەو ە و دەتوانیت شتینکی ھاوینە ی قورئان بەییت؟

بەلێ، ئەو کردگار ە کە ئەم دنیایە بە داھینانی ناوازە ی سنعەتی خۆی ئارایشت داو ە، مەحالە لە گەل ئەم مرفو ەدا نەدوینت کە لە بەردەم سنعەت و داھینانە کە ی ئەو دا گرفتاری سەر سامی بوو ە!

جا مادەم ئەو کردگار ە خواوەنی: "کار" و "زانین" ە، ئەوا بێ گومان خواوەنی: "دوان و قسە کردن" یشە. خۆ مادەم دەدوینت، ئەوا جگە لە قورئان ە ی جگە شتینکی تر شایانی ئەو ە نی یە کە گوفتاری ئەو بیست! ئایا ئەو خواو ەن مولکە ی کە با یەخ بە رینکخستنی گولینکی بچوو ک لە مولکی خۆی دا دەدات، چۆن با یەخ بە گوفتاریك نادات کە سەرانسەری مولکی ئەوی کردووە بە کۆری تەھلیل و جەزبە ی ذیکر و دەم پاراو بە یادو ستایشی ئەو؟! یان ئایا دە گونجیت لە شان و شکۆ ی ئەم گوفتار ە بلندە بەییتە خوار و بە ە ی یە کینکی تری غەیری خۆی دا بیست؟!!

□ بریسکانهوی پینجه م:

جامعییه تی دهراسا له "شیواز و کورت کردنه وه کانی" قورئان دا.

"ئهم بریسکاهه پینج رووناکیی لی بووه ته وه":

رووناکیی به که م:

شیوازی قورئان جامعییه تیکی سهر سوور هینتی تیدایه، ته نانهت ته نهها به که سوور هتی، دهریای مهنی هه موو قورئانی له نخو گرتوه، که ئه ویش جینی ئهم گهردوونه ی تیدا بووه ته وه .. ته نهها به که ئایه تیش گه نجینه ی ئهو سووره ته ی له ئامیز گرتوه و .. زور به ی ئایه ته کانیش هه ربه که یان وه که سووره تیکی بچووک و .. زور به ی سووره ته کانیش هه ربه که یان وه که قورئان تیکی بچووک وان ..

جاله م "ئيجاز" ه خاوه ن ئیعبجاز وه نهرمونانی به کی به کجار مهن و ئاسانی به کی جوان و فراوان بۆ "پینمای و ئیرشاد" سهر هه ل ده دات، چونکه هه ر چه ند هه موو مرؤفیک له هه موو کاتیک دا پیوستی به خویندنی قورئانه، که چی هه موو کاتیک چ له بهر که وده نی، یان که م تیگه یشتن، یان له بهر هه ر هۆ کار یکی تر، ئه مه ی بۆ ناره خسیت. جا له بهر ئه وه ی که هیچ که سیک له گشت قورئان مه حرروم نه ییت، ئه واهه موو سووره تیکی قورئان له حوکمی قورئان تیکی بچووک دایه، بگره هه موو ئایه تیکی درئیزی قورئان له شوینی سووره تیکی بچووک دایه. ته نانهت هه موو ئه هلی که شف له وده دا به کیان گرتوه که "قورئان" له سووره ی "فاتیحه" دا و فاتیحه شه له ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دا جه م بووه! به لگه شه له سه ر ئه مه: یه کده نگی زانایانی ئه هلی ته حقیقه.

رووناکیی دوو هه م:

ئایه ته کانی قورئان به: "ده لاله ت و ئامازه" کانیان، گه لی جزری گوفتار و، زانستی راسته قینه و، پیداو یستی مرؤفیان تیدا جه م بووه، وه که ئه مر و نه هی .. وه عد و وه عید .. ته رغیب و ته ره یب .. سه رزه نشت و پینمای .. چیرۆک و نمونه هینانه وه .. ئه حکام و زانسته خوایی به کان .. زانسته گهردوونی به کان و یاسا و مه رجه کانی ژبانی: که سی و کۆمه لایه تی و قه لبی و معنه وی و قیامه تی. به راده به که که ئه و په نده باوه ی نیوان ئه هلی حه قیقه ته تی تیدا دپته دی که ده لیت: "خُذْ مَا شِئْتَ لِمَا شِئْتَ". به و اتایه ی: ئایه ته کانی قورئان هینده جامعییه تیان تیدایه که ده کریت دهرمانی هه موو ده ردیک و خواست و خۆراکی هه موو پیوستی به کیان تیدا ییت ..

به لئی، ده بی و اییت، چونکه ئه و قورئانه مهنه ی که پینشه وینکی کامل و موله قی گشت چینه کانی ئه هلی که ماله، له وانه ی که هه میشه پله کانی به رزبوونه وه و که مال ده برن، ده بی خاوه نی ئهم تاییه تکاری به دهراسا و ناوازه یه ییت!

رووناکی سی هم:

که بریتی به له "ئيجاز"ی خاوهن ئيعجازی قورئان. ئەو هتا قورئان هه ندى جار سه ره تا و کۆتایی زنجیره هه ك هينده به ناسك و نیانی باس ده كات كه هه موو زنجیره كه ی تیدا پيشان ده دات. هه ندى جارى تریش له ناو یه ك و شه دا به لگه زۆره كانی ده عوايه ك، چ به راشكاوی و چ به ئامازه و چ به په مز و هیم، ریز ده كات.

○ بۆ ئمونه:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَاللَّوَانِكُمْ﴾ (الروم: ۲۲).

ئهم ئسایه ته په رۆزه باسی سه ره تا و کۆتایی به ده یهانی گهردوون ده كات، كه زنجیره ی نیشانه و به لگه كانی ته وحیده، ئنجا دوای ئەو زنجیره ی دووهم روون ده كاته وه. به ممش وا له خوینەر ده كات كه هه ر بۆ خۆی و به م جوۆره ی خواروه زنجیره ی یه كه م بچوینتیه وه:

یه كه م لاپه ره كانی جیهان كه شایه تن له سه ر كرده گاری دانا بریتین له: به ده یهانی ئاسمانه كان و زهوی و، پاشان رازانده وه ی ئاسمانه كان به ئەستیره كان و ئاوه دان كرده وه ی زهویش به زینده وه ران و، ئنجا گۆرینی وه رزه كان له رینی به كاره یان و رام كرده ی خۆر و مانگ و، پاشان زنجیره ی كاروباره خوابی یه كانی له مه ر جیاوازی و به دوای یه ك داهاتی شه و و رۆژ و.. هه روا به م جوۆره تا ده گاته: تاییه تمه ندى و جیاوازی هه ریه ك له زمان و دهنگ و روخساره كان، كه زۆره ی شوینه كانی بلا بوونه وه ی "زۆری" (كثرة) ن..

جا ته گه ر له م شوینانه ی كه له چاوه موو شوینه كانی تر دا پتر له رینگ و پینکی یه وه دوورنو به رواله ت زیاتر ده ستی رینگه وتیان لئى گه ر ده بیست، كه رهنگ و روخساری مرۆفه، رینگ و پینکی یه كى ناوازه و دانا یانه ی ئەوتو هه بیست كه مرۆفی ژیر سه رسام بكات و، كار و جئ ده ستی وه ستایه كى خاوهن حیکمه ت به و جوۆره ده ربه كه ویت.. ئەوا ده بیست لاپه ره كانی تر، كه به ئاشكرا رینگ و پینکی یان پتوه دیاره، به لگه یه كى گه لئى روون و ئاشكرا تر بن له سه ر نه خشه كیشی ناوازه ی خۆیان!

پاشان له بهر ئەوه ی ئاسه واری "داهینان" و "حیکمه ت" له خودی به ده یهانی ئاسمانه كان و زهوی دا ده بیتریت كه به ده یهینه رى دانا كرده وونی به به ردى بناغی گهردوون، ئەوا ده بیست نه خشی "حیکمه ت" و ئاسه واری "داهینان" له به شه كانی تری گهردوون دا گه لئى ئاشكرا و له بهر چاوتر بیست.

كه واته ئەم ئسایه ته "ئيجاز" یكى ناسكى خاوهن ئيعجازی تیدا بوو له: ده ر خستنی شتی په نهان و، په نهان كرده ی شتی ئاشكرا دا، به ممش ئامانج و مه به سه ته كانی خۆی به كورتی و بوختی دا به ده سته وه!

به لئى راسته، زنجیره ی ئەو به لگانه ی كه به: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ...﴾ ده ست پئى ده كات تا ده گاته: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و كه

شەش جار "ومن آیاته... ومن آیاته" ی تیدا دوویات بووتەو، لە راستی دا: زنجیرەیه کی گەوهرن.. زنجیرەیه کی نوورن.. زنجیرەیه کی ئیعبازن.. زنجیرەیه کی ئیعبازی ئیعباز بەخشن. پڕ بە دل حەزم دە کرد گەوهرە کانی ئەم گەنجینانەم پروون بکردنایەتەو، بەلام چارم چی یە؟ ئەم مەقامە درێژە پیدانی واهەلناگریت، بۆیە لێرەدا دەرگای لەسەر ناکەمەو، پشت بەخوای بۆ کاتیکی تری هەل دەگرم.

○ نمونەیه کی تر: ﴿فَارْسِلُونِ ۞ يُوْسُفُ أَيُّهَا الصّٰدِقُ﴾ (یوسف: ۴۵-۴۶).

لە نیوان وشەیی ﴿فَارْسِلُونِ﴾ و وشەیی ﴿يُوْسُفُ﴾ دا ئەم دەستەواژەیهی خواریوە حەشار دراو:

"إلى يوسف، لأستعبرَ منه الرؤيا، فأرسلوه، فذهب الى السجن، وقال:!"

بەو واتایە کی چەند رستەیه کی لەناو تەنهایەك رستەدا كورت کردووتەو، بئێ ئەوێ زیان لە پروونی و ئاشکراپی ئایەتە که بدات، یان هیچ گری و ئیشکالیك لە تیگەیشتی دا دروست بکات!

○ نمونەیه کی تر:

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ (یس: ۸۰).

قورئان لە بواری بەرپەرچ دانەوێ ئەو مرۆفە ملنەدەرە سەر سەختە کی سەنگی لە بەدیھینەر دەرپەراندوو، و تەوێتێ: ﴿مَنْ يُخْسِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (یس: ۷۸) وەلام دەداتەو و دەفەرموێ: ﴿قُلْ يُخْسِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ (یس: ۷۹) هەر وها دەشفەرموێ: ئەو کەسێ کە لە درەختی سەوز ئاگر تان بۆ بەرھەم دەھینیت، دەتوانیت ئیسکی پرتوو کاویش زیندوو بکاتەو.

ئەم گوفتارە لە چەند لایە کەو پرووی لە دەعوای زیندوو کردنەوێ و بە چەند پروویەك دەچەسپینیت. چونکە لە زنجیرەیی ئەو چاکە کاری یانەو دەست پێ دەکات کە خواوەند بە مەرھەمەت و چاکەیی خۆی بە مرۆفی بەخشیون، ئەو تا هەموو ئەمانەیی یاد دەخاتەو و هەستی دەبزوینیت، پاشان گوفتارە کە ی لێرەدا كورت دەکاتەو، چونکە هەر وەك لە چەند ئایەتیکی تردا درێژەیی پێ داو، لە گەل ئەوێش دا درێژەیی ئەم گوفتارە حەوالەیی "زیری" دەکات و بەوێ دەسپیریت، واتە:

ئەو کەسێ لە درەخت بەروبووم و ئاگر و، لە گژوگیاش رۆزی و دانەوێلە و، لە گلێش دەغل و دان و پرووێ کی پێ بەخشیون، هەر ئەو زەویشی وەك لانک لێ کردوو بۆتان و رۆزی یە کانی ئێوێ تیدا جەم کردوو و جیھانیشی بۆ کردوو بە کۆشکیکی ئەوتۆ کە گشت پێداویستی یە کانی زیاتانی تیدا ئامادە کراو.

جا ئایا ده گونجیت ئەو کەسە پشت گویتان بخات و وازتان لێ بهیئیت تالە دەستی دەربچن و لە "عەدەم" دا خۆتانی لێ بشارنەوه؟ نەخیر، هەرگیز ناکریت ئیوه ئاوا هەرپەمەکی و بەرباد بن و، لەناو گۆرە کانتان دا بجمون و بجموینەوه، بێ ئەوهی زیندوو بکریئەوه و پرسیاری کردەوه کانتان لێ بکریت!

پاشان "ئاماژە" بۆ تەنھایەك بەلگەیی ئەو دەعوایە دەکات و، بە ھیمای وشە (الشجر الأخر) دەفەرموی:

ئەي ئەو کەسەي ئینکاری حەشر دەکات! سەیری درەختەکان بکە! ئەو کەسەي کە لە وەرزى بەھاردا چەندەھا درەختی لە ژمارەبەدەر زیندوو دەکاتەوه، پاش ئەوهی کە لە زستاندا مردبوون و وەك ئیسکیان لێ ھاتبوو.. ئەو کەسەي کە ئەو درەختانە سەوز دەکاتەوه، تەنانت لە ھەموو درەختیک دا سێ نمونەي حەشر لە: گەلا و گول و بەرەکانی دا پیشان دەدات.. هەرگیز نابێ سنگی ئینکاری لەم خاوەن توانایە دەرپەرتریت و بەدیھێنایی حەشری لێو بە دوور بزانیت.

پاشان "ئاماژە" بۆ بەلگەییەکی تر دەکات و دەفەرموی:

ئەو کەسەي کە ماددەییەکی سووکەلە و نوورانیی وەك ئاگری لە درەختیکی چەر و قورسو تاریک بۆ دەھیناون، چۆن بەلاتانەوه دوورە ژبانیکی ناسکی وەك ئاگر و ھەستیکی وەك نوور بەو ئیسکانە بھەخشیت کە وەك تەختەدار وان؟

پاشان بە "راشکاوی" بەلگەییەکی تر دەھینیت و دەفەرموی:

ئەو کەسەي کە بە "لێك خشانندی دوولق"ی دارێك ئاگر لەو چەشنە درەختە بەردەدات کە لای دەشتەکی بەکان ناسراوه و، دوو دژە سیفەتی وەك شین و گەرمی لەو دارەدا کۆ دەکاتەوه و یەکیکیان دەکات بە مایەي سەرھەلدانی ئەوی تر.. ئەم کارەي، بەلگەییە لەسەر ئەوهی کە ھەموو شتیك، تەنانت توخمە ئەسلی و شوین کەوتە کانیشیان، تەنھا بە ھیزی خواوند دەجووڵێنەوه و فەرمانەکانی ئەو جێبەجێ دەکەن و، ھیچ کامیان بە سەر بەخۆیی و ھەرپەمەکی کار ناکەن..

جا بەدیھێنەری مەزنی ئاوا، هەرگیز نابێ ئەوهی لێو بە دوور بزانیت کە: ئەم مەرقە لە گلەوه زیندوو بکاتەوه، لە کاتیك دا کە ھەر خۆی لە گل بەدیھیناوه و کردوو یەتیو بە گل.. بەدیھێنەری ئاوا مەزن نابێ بە "مل بۆنەدان" و "سەر سەختی" تەحەددا بکریت!

پاشان بە وشە (الشجر الأخر) درەختە بەناوبانگە کەي حەزرەتی موسایاد دەخاتەوه و، ھیمایەکی ناسک بۆ یە کگرتنی گشت پیغمبەران - علیھم السلام - دەکات. وەك بلی دەعوای ئەم پیغمبەرە ﷺ ھەمان دەعوای کەي حەزرەتی موسایە - علیھم السلام - کە ئەمەش جوانی و نیانی یەکی تر دەھاوێتە سەر جوانیی ئیجازی ئەم وشەییە.

رووناکیی چوارهم:

"ئیحجاز"ی قورئان جامعییهت و ئیعجازی تیدایه، خؤ ئه گهر به وردی سهیر بکریت ئهوا به روونی دهرده کهوئیت که قورئانی پیروز له ناوهندی ئمونهیه کی جوزئی و رووداویکی تایهتی دا، گهلئی دهستوری فراوانی کوللی و یاسای دور و درئی گشتی دهرده خات، وهك بلیت له یهك له ویچ ئاودا دهریایه کی فراوان پیشان بدات!

له نیوان هزازان ئمونهی ئمهدا ئامازه بؤ تنها دوو ئمونه ده کهین:

○ ئمونهی یه کهم:

ئهم ئمونهیه بریتی یه لهو سئی ئایهتهی که له مهقامی یه کهمی وتهی بیستمدا به درئی لییان دواين و، به کورتی بهم جوړهیه:

به فیئر کردنی حهزرتی ئادم و شارهزا کردنی له ههموو ناوه کان، ئایهته که فیئر بوونی سهرجه هونر و زانسته کانیش ده گهیه نیت که ئیلهامی ئادمیزاد کراون..

ههروهها به رووداوی سوژده بردنی مهلائیکه تان و سوژده نه بردنی شهیتان بؤ حهزرتی ئادم - دروودی له سهیر بیت - ئایهته که دهری ده خات که: زؤربهی بوونه وهران ههر له ماسی دهریا کانهوه تاده گاته مهلائیکه تان، ههمویان ئاماده و رام کراون بؤ سوود گه یاندن به نهوهی ئادم، ههروهك به دهبها تووه زیانه خشه کانیش، ههر له "مار" وه تاده گاته "شهیتان" ملی بؤ نادهن، تنانته دوژمنایه تیشی ده کهن..

ههروهها به رووداوی سهیر پینی مانگا که له لایهن قهومی حهزرتی موساوه، ئایهته که دهری ده بریت که چه مکی "گاپه رستی" به چه قۆ کهی حهزرتی موسا - دروودی له سهیر بیت - سهیر بررا، که بیر و بؤ چرونیك بو لهو روژگارانهی میسردا برهوی پنی دهررا، به پراهیهك که روئی راسته موخۆشی له رووداوی به ناوبانگی "گویره که" که دا هه بووه.

ههروهها به ههلقولانی ئاو له نیوان بهرده کان و لهت بوونی ئهوه بهردانه و تهقینه وهی ئاو له نیوانیانهوه، ئایهته که دهری ده خات که: ئهوه چینه بهردینهی له ژیر "گل" دان، چهند گه نجینه و عهبار اوینکن ئاوی مایه ی ژیان به "گل"ی رووی زهوی ده به خشن.

○ ئمونهی دووهم:

گهلئی جار چیرۆکی حهزرتی موسا دروودی له سهیر بیت له قورئانی پیروزدا دووپات بووه تهوه، چونکه ههموو رستهیه کی ئهم چیرۆکه تنانته ههموو یه کیك له بهشه کانی، چمکی دهستورینکی کوللی دهرده خات و ئهوه دهستوره دهرده بریت..

یه کیك له وانه ئهم ئایهته پیروزهیه که دهفه رموی:

﴿يَا هَامَانَ ابْنِ لِي صَرَحًا﴾ (غافر: ۳۶).

فیعهون فهردمان به وهزیره کهی ده دات که: بورجینکی بلندم بؤ بنیات بنی تاکو سهیری بارودۆخی ئاسمانه کان بکهم و به چاوی خۆم بیینم که ئایا خوایه کی تیدا هیه کاروباریان بهرپوه بیات، وهك ئهوهی موسا ئیددیعیای ده کات؟!

ئەم ئایەتە پیرۆزە بە وشە: ﴿صَرَحًا﴾ و بە پرووداویکی جوزئی: دەستوورینکی سەیر و نەریتیکی نامۆ پیش چاودەخات کە لە ناو بنەمالەیی فیرعەونە کانی میسردا باو بوو. ئەو بوو فیرعەونە کانی میسر لەبەر ئینکاری کردنی بوونی بەدیهینەر و باوەر بوونیان بە سروشت، لافی پەرورەدگار پیتی یان لە دەدا و، بە سەتەم و زەبروزەنگیش ناوی خۆیان بە تۆمار کراوی هیشتەو و، ئەو "هەرەم" بە ناو بانگانەیان بنیات نا کە دەلێی چیان لە ناو نەدی دەشتایی بە کێ بی شاخ و چیادا! تا کو بەم کارەیانەو ناویانگ دەربکەن و ناویان بمینیتەو. جگە لە مەش لەبەر باوەر بوونیان بە: "تناسخ الأرواح" و سیحربازی، تەرمە کانی خۆیان لە شیوێی مؤمیا (تخیط) دا پاراستوو و، لەو گۆرستانە بلندانەدا دایان ناو!

یە کێکی تر لەوانە ئەم ئایەتە یە:

﴿فَأَلَيْتُمْ نُنَجِّيكَ بِيَدِنَا﴾ (یونس: ۹۲).

پرووی گوفتار لێرەدا لەو فیرعەونەییە کە لە ناو دەریادا خنکا. لە هەمان کات دا ئەو دەستوورە پر لە پەند و نامۆزگاری بەی ژبانی فیرعەونە کانی دەردەخات کە مردن یادی مرۆف دەخاتەو و، بریتی بوو لەوێ کە: لەبەر باوەر بوونیان بە "تناسخ الأرواح": جەستەیی مردوو کانیان بە "مؤمیا کراوی" لە پیشیانەو بۆ نەو کانی داها تویان گواستوو تەو، تا کو تەرمی فیرعەونە کانیان پیشانی ئەوانیش بدرێن. هەر وەك ئەم ئایەتە پیرۆزە، بە شیوازیکی ئیعباز بەخش، ئاماژە بە کێ غەیبیش دەکات بۆ ئەوێ کە: ئەو تەرمەیی لەم چەرخەیی دوایی دا دۆزرایەو، تەرمی خودی ئەو فیرعەونەییە کە لە دەریادا خنکا. جا هەر وەك ئەو تەرمە لەو شوێنەیی تیای دا خنکا فری درایە کە ناری دەریا، بە هەمان جۆر لە دەریای "زەمان" هەو و بەسەر شەپۆلی سەردەمەکان دا فری درایە سەر کە ناری ئەم سەردەمەیی خۆشان!

یە کێکی تر لەوانە ئەم ئایەتە یە:

﴿يَذَّبْحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ (البقرة: ۴۹).

ئەم ئایەتە بە پرووداوی سەربڕینی نیری نەوێ ئیسرائیل و هیشتەوێ ئافرەتان و کچانیان لە سەردەمیی فیرعەون دا، ئەو قەلاچۆ کردنە بە کۆمەلە دەردەخات کە لە زۆربەیی ولاتان و لە هەموو سەردەمیک دا جوولە کە کان گرفتاری دەبن، هەر وەها ئەو رۆلە گرنگەش دەخاتە پروو کە ئافرەتانیان لە ژبانی هەرزەیی گرووی ئادەمیزاد و تیکچوونی خوورەوشتی مرۆف دا، دەیبینن!

هەر لەو ئایەتە ناو:

﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ﴾ (البقرة: ۹۶).

﴿وَأَكْثَرَى مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (المائدة: ۶۲).

﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (المائدة: ۶۴).
 ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ (الإسراء: ۴).
 ﴿وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (البقرة: ۶۰).

ئەم دوو ھۆكۈمەى كە ئەم ئايەتەنە دەرحەق بە جوولە كە دەريان كوردووە، واتە ھەلپە كارى و خراپكارى (الحرص والفساد)، لە راستى دا دوو دەستوورى گشتى و گرنگيان لەخۆ گرتوووە كە ئەو جوولە كاتە بە فرۆڤيل و ساخته كارى لە ژيانى كۆمەلگای ئادەمیزاددا گرتوويانەتە ئەستۆ، چونكە ئەم ئايەتەنە دەرى دەخەن كە:

ھەر جوولە كە كان بوون لەرزەيان بە ژيانى كۆمەلایەتیی مەرۆڤ خەست و، بە: ھاندانى كرنكارە كان لە دژى سەرمایەداران، جەنگيان لە نىوان دەولەمەندان و ھەژاران دا نايەموو... ھەر ئەوانىش ھۆكارى دامەزراندنى بانكە كان بوون و پێژەى سوود و پىپايان چەند بارە بەرز كەردووە و، بە ھەموو ھۆكارىكى نزم و بە گشت فرۆڤيليك سەرۆت و سامانى زۆريان بەيە كەووە نا... ھەر خودى ئەوان بوون كە پڕۆشتە ناو ھەموو جۆرە رينكخراوہ خراپكارە كان و... دەستيشيان لە نانەوہى ھەموو جۆرە ئاشووب و شۆرشيك دا ھەبوو، تاكو تۆلەى خۆيان لەو گەل و ھۆكۆمەتە زال و دەست پڕۆشتووانە بسيننەوہ، كە پيشتر مەحرورومى و سزايان لەسەر دەست چەشتبوون!

يە كينكى تر لەوانە ئەم ئايەتەيە:

﴿تَقْتُمُوا الْمَوْتِ أَنْ كُتِّمْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا﴾ (البقرة: ۹۴-۹۵).

ئەم ئايەتە لە ژيەر ناو نيشانى ڕووداويكى جوژنى كە لە كۆرپكى بچوو كى خزمەت پىنغەمبەردا ﷺ ڕووى دا، دەرى دەخات كە: جوولە كە لە ھەموو كەس زياتر دەست لە داوينى ژيان - ھەر ژيانيك بيت - گير دە كەن و، لە ھەموو خەلكيش زياتر لە مردن دە ترسنو، ھەر گيز ئاواتى مردن ناخوازن و، تا ڕۆژى قيامەتيش دەست لە ھەلپە كردن ھەلناگرن بۆ ژيان!

يە كينكى تر لەوانە ئەم ئايەتەيە:

﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ (البقرة: ۶۱).

ئەم ئايەتە لە ژيەر ئەم ناو نيشانەدا و بە شيوەيە كى گشتى چارەنووسى ڕۆژانى ئايندەى جوولە كە كان ڕوون دەكاتووە. جا لەبەر ئەوہى "ھەلپە كردن بۆ دنيا" و "خراپكارى" بە قوولتى لە ناخى ڕەوشتيان دا ڕۆچوو و تىكەلى سەروشتيان بوو، ئەوا قورئانى پىرۆز لەم گوفتارەدا زىرى و توندوتىژىيان لە ڕوودا دەنوينايت و، بۆ مەبەستى تەمى كردنيان زللەى سەرزەنشت لە سەرو گويا كيان دەسەرەوينايت!

تیشکی سنی هم

نیعجازی قورئانی پیروز له مهر:

هوالدانی له شتانی غهیبی و، برده و امیبی لای یه که ی و، ناراسته کردنی گوفتاری بۆ هم موو
چینه کانی مرؤف

نهم تیشکه سنی "جیلوه" ی په خشاندووه

جیلوه ی یه که م

هوالدانی قورئان له شتانی غهیبی

نهم جیلوه یه ش سنی "شوق" ی داوه ته وه

□ شوقی یه که م:

هوالدانی قورئان له "غهیبی رابوردوو".

نهم قورئانه خه کیمه له سهر زمانی پیغه مبه رینک، که به یه کده نگیی هموان نه خوینده وار و
نهمین بووه، گهلنی پرووداو ده گیریته وه، ههر له پرووداو کانی سهرده می ئاده مه وه دروودی
له سهر بیئت تا سهرده می نازل بوونی، که باشتین سده و سهرده م بووه. ههروه ها به و په پری
هیژ و جیددی یه ته وه: گرنگرتینی حالت و به سهرهاته کانی پیغه مبه ران دروودیان له سهر
بیئت باس ده کات و، له مهش دا کتیبه پیشووه کانی وه ک تهورات و ئینجیل پستی ده گرن و
ته سدیقی ده که ن و، قورئان له و شتانه دا که وه ک کتیبه کانی پیشوو وایه پشتیان ده گرت و،
له و باس و بابه تانهش دا که له وان ناچیت و مایه ی ئیختیلافی نیوانیانسه، حه قیقه تی
پرووداو کانیان بۆ راست ده کاته وه!

به و اتایه ی که "روانینی غهیب بینی قورئان" پرووداو کانی رابوردوو باشت ده بینیت له
چاو نه و کتیبانه، به چه شنیک که له و بابه تانه ی قسه ی هموریانی تیدا یه کانگیر بووه،
ته سدیق و تهز کیه ی نه وان ده کات و، له و باس و بابه تانهش دا که ئیختیلافیان له نیواندایه،
قورئان پرووداو کانیان بۆ راست ده کاته وه!

ده بی بیشزاین که حالت و پرووداو کانی رابوردوو کاریکی "عهقلی" نین تا به "زیری"
بزانرین و ههوالیان له باره وه بدریت! به لکو شتیکی "نهقلی" ن و پشت به بیستن و
گیرانه وه ی ده ماو ده م ده به ستن، یان به گواستنه وه و گیرانه وه بیان له رپی تومار کردن و
نوسینیانه وه، که دیاره نه مهش کاریکه تاییه ته به کهسانی خوینده واره وه..

به لآم خو دۆستان و دوژمنان قسه یان له سهر ئه وه یه کی گرتووه که: قورئان بز که سیک نازل بووه که هیچ شاره زایی به کی له نووسین و خویندنه وه دا نه بووه و به "ده سپاکی" و سیفته تی "نه خویندنه وه" ناسراو بووه. ئنجا به شیوه یه که له حاله تانه ی رابوردووش ده دویت و هه والیان راده گه یه نیت که ده ئینی هه موویان به چاو ده بینیت! چونکه گیان و ده ماری بزواوی رووداوینکی دریز ده گریت و له باره یه وه ده دویت و ده یکات به پیشه کیی مه به ست و ئامانجه که ی! واته ئه و کورته و پوخته هه والانه ی له قورئان دا باس کراون، به لگن له سهر ئه وه ی که ئه و که سه ی ئه م هه والانه ی دهر خستووه، هه موو حاله ته کانی رابوردووه ده بینیت. ئه وه تا به وینه ی که سیک که له "هونه ر" یان "سنعه ت" یان "یک دا پسپۆر بیت و، پوخته یه کی ئه و هونه ره، یان ئه و نه یه کی ئه و سنعه ته دروست بکات و پیش چاوی بخت و، ئه م کاره ی بکات به به لگه له سهر سه لقیقه و کارامه یی خو ی له و بواره دا. به هه مان جوړ، ئه و پوخته و گیانی زووداوانه ش که له قورئانی پیروژدا باس کراون، ده ری ده خه ن که:

ئه و هه والده ری ده یانگیزیته وه، گشت لاینه کانی ئه و رووداوه ئاگاداره و چاوی لیبته تی، بۆیه و ا به کارامه یی به کی ئاناسایی و له راده به دهر (گهر ئه م ته عبیره دروست بیت) لیان ده دویت و هه والیان راده گه یه نیت.

□ شهوقی دوو هه م:

هه والدانئ قورئان له "غهیبی داهاتوو".

ئه م به شه گه لئ جوړی زۆری هه یه.

یه که م به ش تایبه ته به ئه هلی که شف و ویلا به ته وه.

○ بز ئه و نه:

"حی الدینی کورپی عه ره بی" گه لئ هه والدانئ غهیبی له سووره تی "روم": ﴿الم

غَلَبَتِ الرُّومُ﴾ دا دۆزیه ته وه ..

ئیمامی ره بیانی ش (ئه حمده ی فاروقی سه ره هندی) - خوالینی رازی بیت - گه لئ

ئامازه ی مامه له غهیبی به کانی له پسته پچر پچره کانی سه ره تای سووره ته کان دا دیوه ته وه.

خو سه باره ت به زانایانی "باطن" ی ش، ئه و قورئانی حه کیم هه ر له سه ره تاوه تا کو تایی،

جوړینکی هه والدانه له غهیب!

به لآم ئیمه ئامازه ته نها بز به سیک له وانه ده که ین که تایبه ته به عامه ی خه لکه وه و پرو ی

له هه موانه. ئه م به شه ش گه لئ چینی زۆری تیدا یه و، ته نها له یه ک چینیان ده دویتین.

قورئانی پیروژ به پیغه مبه ری خو شه ویست ﴿ده فهر موی﴾^(١):

(١) گه لئ کتبی ته فسیر هه ن ئه م ئایه تانه یان روون کردووه ته وه که هه والیان له غهیب داوه. بۆیه لیزه ش دا روون نه کرا نه وه، چونکه نیازی چاپکردنی ئه م کتبه به پسته کو نه کان (واته، پسته عه ره بی) دانه ری تووشی هه لئ به له کردن کرد. به و هۆیه وه، ئه و گه نجینه به نر خانه لیزه دا به داخراوی مانه وه! (دانه ر)

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ (الروم: ۶۰).

﴿لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُخَلَّفِينَ رُؤُوسِكُمْ وَمُقَصَّرِينَ لَا تَخَافُونَ﴾ (الفتح: ۲۷).

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ...﴾ (الفتح: ۲۸).

﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّئَاتُكَ فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ...﴾ (الروم: ۳-۴).

﴿فَسَتَّبِعُوا وَيَبْصُرُونَ • بَأْيَكُمْ الْمَفْتُونُ﴾ (القلم: ۵-۶).

﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَّبِصُ بِهِ رَبِّبَ الْمُتُونُ﴾ (الطور: ۳۰).

﴿قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ﴾ (الطور: ۳۱).

﴿وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷).

﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا...﴾ (البقرة: ۲۴).

﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا﴾ (البقرة: ۹۵).

﴿سَتْرِبِهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ (فصلت: ۵۳).

﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ (الإسراء: ۸۸).

﴿يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ

اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (المائدة: ۵۴).

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَتِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ (النمل: ۹۳).

﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (الملك: ۲۹).

﴿وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ

أَمْنًا﴾ (النور: ۵۵).

ئهمانه و ثابته تری وک همانه، گهلی زورن که هه والیان له غهیب داوه و، پاشان

بهو جوړه‌ی که هه والیان دا هه موو نهو رووداوانه هاتنه‌دی!

جا هه والیان له غهیب، بی هیچ دوودلی بهک و.. به که مالی جیددی بهت و دلنیایی و.. به

جوړیک که ده‌ری بخت تهو په‌پری باوه‌ری به خو‌ی هه‌به و.. له‌سه‌ر زمانی که سیک که

گیروده‌ی په‌خنه و تبعی‌ت‌ازی په‌خنه گران ده‌بیت و، له‌وانه‌به تنه‌ها له‌به‌ر هه‌له‌به کی بچووک

سه‌رجه‌می ده‌عواکه‌ی بدوړنیئت..

ئهم هه والیان بهم جوړه، به‌لگه‌به کی گومان به له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که: نه‌وه‌ه والده‌ره

ده‌سه‌ر کانی له لای ماموستای نه‌زه‌لی ده‌خوینیئت، ئنجا به خه‌لکیان راده‌گه‌به‌نیئت!

□ شهوقی سنی هم:

هوالدانی قورئان له "غهبی: حقیقه ته خوایی و گهر دورونی و قیامه تی به کان". به لئی، ئەو پروونکردنەوانە ی قورئان که تاییه تن به حقیقه ته خوایی به کان و.. ئەوانه شیان که له باره ی بوونه وهرانه وەن و تهلیسمی گهر دورونیان کردوو ته ووه و مه ته لئی به دیهاتنی جیهانیان حمل کردوو.. گرنگترین و گهوره ترینی پروونکردنەوانه کانی قورئان. چونکه ئەم کاره هەر گیز له کیشی "عقل" دانی به و "ژییری" ی مرؤف ناتوانیت له نیوان چه ندین ڕینگای چهوتی گو مراییی دا ڕینگایه کی راست بگریته بهر و ئەو حقیقه ته غهبی یانه بدۆزیته وه!
خۆ ئاشکرایشه که گهوره بلیمه تانی دانایانی گرزوی مرؤف نه یان توانیوه له ژییری به وه به بچوو کترین و ساده ترینی ئەو راستی یانه بگهن!

پاشان بی هیچ گومانیک خودی ژیری به کانی مرؤف له بهردهم ئەو حقیقه ته ئیلاهی و گهر دورونی یانه ی که قورئان ئاشکرای کردوون، به چۆک دا دین و پینی ده لئین: "صدقت!".
خۆ پاش ئەوه ی که به دلئیکی ساف و دهروونیککی خاوین گوی یان له "به یان" ی قورئان ڕاگرت و دوا ی بهرز بوونه وه ی رۆح و کامل بوونی "ژییری" یان، سه رجهم ئەو حقیقه تانه ی قورئان وهرده گرن و، به وتنی: "بارک الله" پیروزیایی له قورئانی پیروز ده که ن!
جا له بهر ئەوه ی "وته ی یازده هم" چه رده به کی له م به شه چه سپاندوو و پروونی کردوو ته وه، ئەو لیڕه دا دوویات کیردنه و همان به پیویست نه زانی.

سه باره ت به هوالدانی قورئانیش له غهبی "ئاخیره ت"، ئەو له و کاته دا که "ژییری" ی مرؤف - به تنه نا خۆی - به ی به هیچ کام له حاله ته کانی ئاخیره ت و بهرز ه نا ببات و نایان بینیت، ده بینیت قورئان تا ئەندازه ی پله ی "شهرو د" ئەو حقیقه تانه ده بینیت و به بی گومانی ده یان چه سینیت!

فه رموو سه ر له وته ی ده هم (په یامی حه شر) بده، با بۆ خۆت راستی ئەو هواله غه بییانه ت بۆ ده ربکه ویت که قورئان له باره ی ئاخیره ته وه رایان ده گه یه نیت. چونکه ئەو په یامه له راده به ده ر ئەو هوالانه ی قورئانیا ن پروون کردوو ته وه.

جیلوه ی دووه م

لاویتی قورئان

قورئانی پیروز هینده پاریز گاریی گه نجی و لاویتی خۆی کردوو که له هه مور سه رده میک دا ده لئی به تازه یی و لاوی و پاروی نازل بووه!
به لئی، له بهر ئەوه ی قورئانی پیروز گو فتاریکی ئەزه لی به و راسته و خۆ ئاراسته ی مرؤفی هه موو چه نه کانی گشت سه رده میک کراوه، ئەوا ده بی خاوه نی "لاوی" به کی ئاوا به رده وام

بیئت، ئەوەتا بە "لاری" پەیدا بوو و ھەر و ھاش ماوەتەو. تەنانەت بە پروانینکی وەك بقیی تایبەت دەروائیتە ھەموویە کێك لەو سەردەمانەى كە سروشت و بێر و پرا و بۆچوونیان جیاوازی و، بەپێی داخوازییەکانی یەك بە یەکیان دەدوێت و، وانەکانی دەلێتەو و، سەرنجی خەلكی ئەو پوژگار و سەردەمانەشیان بۆ لارادە كێشێت.

گەر سەیری ئاسەوار و یاساكانی گرووی مرؤف بکەین، دەبینین ئەوانیش وەك مرؤفە کان "پیر" دەبن و ئال و گۆریان بەسەردا دێت، کەچی ئەحکام و یاساكانی قورئان: پراگەر و مەحکەم و پەگدا کوتاون، بەرادەیهك کە پوژ لە دوای پوژ قایمی و مەحکەمی یان پتر دەردە کەوێت.

بەئێ، ئەم چەرخ و سەردەمەى ئێمە کە زۆر لە خۆی بابی بوو و زیاتر لە چەرخەکانی پێشین گوێی لە بیستنی قورئان ناخێو، بە تایبەت ئەھلی کیتابی سەردەم کە لە ھەموو چەرخەکانی پراوردو و پتر پێوستیان بە رێنمایی ئەو قورئانە ھەبە کە بە: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ .. ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ .. برووی گوفتاریان تی دەکات، تەنانەت دەلێی ئەم گوفتارە بە تایبەتی و راستەوخۆ ئاراستەى ئەم چەرخەى ئێمە کراو، چونکە وشەى ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾، "یا ھەل المکتب" واتە "ئەى ئەھلى پوژشیریی نوێ" ش دە گریتەو!

ئەو ئەو قورئان بە ھێز و توندوتۆلیی خۆی و، بە ھەموو تازەیی و پاراوی بە کى و، بە دەنگیکى زوڵاتی ھێندە بەرز کە زەوی و ئاسمانە کان پرا دەکات و لە ئاسودا دەزرنگیتەو، بانگیان لێ دەکات و پێیان دەفەرموێ:

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ...﴾ (آل عمران: ٦٤).

بۆ ئموونە:

لە کاتیكدا کە دانە دانە و کۆمەلەکانی گرووی مرؤف لە بەرەنگار بوونەوێ قورئاندا دەستەوسان مان، کەچی و لەم سەردەمەدا ئەم شارستانییتی بە نوێیەى ئیستا، کە بەرھەمی بێرورا و بۆچوونی ئادەمیزاد بەلکو گرووی جینتی شە، شیوہى نەیارینکی قورئانی لەخۆ گرتوو، بە شیوازی ساخیرانە و سەرنج پراکێشەکانی دەبەوێت بەرەنگاری قورئان بکات. جا بۆ ئەوێ ئیعیجازی قورئان بەپێی دەعوای ئایەتی پیرۆزی: ﴿قُلْ لَيْسَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ...﴾ بۆ ئەم بەرەنگار بوو سامناک و نوێیەش بچەسپین، ئەوانەو بناغە و دەستورانەى کە شارستانییتی نوێ ھیناوانی، لە بەرامبەر بناغەکانی قورئانی پیرۆزدا رادە گرین..

لە پلەى یەكەمدا: گشت ئەو بەراوردکاری و تەرازووانە پێش چاوە دەخەین کە لە وتەکانی پێشوویدا ھیناومان، ھەر لە وتەى یەكەمەو تەوێ بیست و پێنجەم.. ھەر و ھا ئەو

ئایه ته پیرۆزانهش دهخینه پروو که له سه ره تای ئهو وتانه دان و حهقیقه ته کانیا ن دره ده خه ن .. چونکه هه موو ئه مانه، به یه قین و دلنیا بی یه کی ئه وتۆ که هه رگیز گو مان و دوو دلی توخنیان ناکه ویت، ئی عجاز و سه ر که و تنی قورئانیان به سه ر شارستانی تی سه ر ده م دا، چه سه پاندوو ه! له پله ی دوو هه میش دا: به بوختی به شیک له و ده ستوورانه ی "شارستانی تی" و "قورئان" ده هیئین که و ته ی دوا ز ده هه م چه سه پاندوونی و پرونی کردوونه ته وه:

ئهو تا فه لسه فه ی شارستانی تی نو ئی باوه ری وایه که: ستوونی ژیا نی کۆمه لایه تی مرۆف بریتی یه له "هیز" .. له هه موو شتی ک دا "به رزه وه ندی و سوود" ی مه به سه ته .. "مش ت و مر" ده کات به ده ستووری ژیا ن و .. "ره گه ز په رستی" و "قهومی به تی سه لبی" ده کات به په یوه ندی ده ری نیوان کۆمه لانی مرۆف و .. ئاما نچی شی "گالته و گه پینکی به ربادی بێ مه به سه ت و ئاما نجه" بۆ تیر کردنی ئهو مه یل و خوا سه ت و هه وا و ئاره زوو انه ی که پتر ئاره زوی ده روون ده و روو ژین و په تی بێ ده به چرن و به ره لای ده که ن!

خۆ ئاشکرایشه که هیز ئه نجامه که ی "له سنوور ده رچوون" ده بی ت و .. سوو دیش سه روشتی وایه "پالپالین" ی لئ پهی دا ده بی ت، چونکه به شی دا بێ ن کردنی پێ داوی سه تی و ئاره زوو ه کا نی هه مو ان ناکات و .. مش ت و مریش "ملم لانی" و "زۆر انکار ی" ی لئ ده بی ته وه .. ره گه ز په رستی ش "له سنوور ده رچوون" ی لئ پهی دا ده بی ت، چونکه ره گه زایه تی یه که گه شه ده کات و به هه ل لوو شینی ره گه زه کا نی دی، فراوان ده بی ت.

شارستانی تی نو ئی، هه رچه ند لایه نی چا که شی تێ دا یه، به لام له بهر ئهو ی له سه ر ئه م بناغانه بنیا ت نه را وه و پالی به م ده ستوورانه وه دا وه، ئه وانه ی توائی به خته وه ری یه کی ته نا نه ت رواله تیش به له سه دا بی سه تی خه لکی زیاتر بدات و، هه موو ئه وانی تری گه رۆ ده ی نی گه را نی و به ده بختی کرد و به ده ردی سه ربی زۆره وه تلاندی وه.

به لام حیکمه تی قورئانی پیرۆز له بریی: هیز، "حه ق" دا ده نی ت به ستوون و خالی پشت بێ به سه ن له ژیا نی کۆمه لایه تی دا و .. له بریی سوو دیش "ره زامه ندی خوای گه وه ره" و "به ده سه ت هینانی ره فتار و خووی به رز" ده کات به ئاما نجه و .. له جیا تی مش ت و مریش "یا رمه تی و هاو کار ی" ده کات به ده ستوور و بناغه له ژیا ن دا و .. له بریی ره گه ز په رستی و قهومی به تی سه لبی، ده سه ت به "ئایین" و پیه شه و نیه تمانه وه ده گریت، تا کو بیانکات به په یوه ندی ده ری کۆمه لانی مرۆف و .. ئنجا سنوور دا نا ن بۆ ده سه ت درێژی له سنوور ده رچوونه کا نی "ده روون" و، هاندا نی "گیان" بۆ رۆیشتن و به رز بوونه وه به ره و کار و ئا قار و ئاما نجه بلنده کان و .. دلنیا کردنی هه سه ته به رزه کا نی گیان، ده کات به ئاما نجه خۆ ی تا کو مرۆف به ره و که ما ن و په وشته به رزه کان سه ربخات و بی کات به مرۆفی راسته قینه. خۆ ئاشکرایه که ئه نجامی "حه ق"، یه کگرتنه و، هی "ره وشته به رزی" ش پشتگیری یه که تزه و،

"هاو کاری"ش نه بنجامه که ی فریا که موتنی به کتری ده بیست و، "ناین"یش بر ایته تی و پشتگیری به کتری لئی پیدا ده بیست و، نجا "له غاو کردنی نفس و هه لپه کاری به کانی" هاو دم له گه ل "سهر به ست کردنی گیان و هاندانی بۆ رۆشتن به ره و که مال" ده بن به هوی (به خته و هری ههردو دنیای مرؤف)!

بهم جوره، شارستانییتی نوئی سهریاری ئه و لایه نی جوانی و چاکه کاری یانه ی که له ئاینه کانی پیشوو به تایهت له قورئانی پیروز و هری گرتوون، که چی له بهردهم قورئانی که کیم دا پروخا و شکستی هینا!

له پله ی سی هه میش دا: ته نها سی چوار دانه بناغه - له نیوان هزاران مه سه له دا - بۆ نموونه ده هیننه وه:
* مه سه له ی به که م:

له بهر ئه وه ی یاسا و ده ستوره کانی قورئانی پیروز له "ئه زه ل" وه هاتوون، ئه و اهر ده شمیننه وه و به ره و "ئه به د" ده رۆن و، هه ر گیز چه شنی یاسا شارستانی به کان تووشی "پیری" و گرفتاری "مردن" نابن، به لکو هه میشه له هه موو کاتیک دا هه ر به هیزن و به "لاویتی" ده میننه وه!

بۆ نموونه: شارستانییتی نوئی، به هه موو کۆمه له خهیر خوازی و ریک خراوه چوست و چالا که کانی و گشت رژی مه به زه بروه نگ و ده زگا به ره ورده یی و ره و شتی به کانی خۆ به وه، نه یوانی به ره نگاری دوو مه سه له ی قورئانی پیروز بکات، به لکو له بهردهم ئه و دوو مه سه له ی قورئان دا به کی که وت و شکستی هینا. ئه و دوانه ش بریتین له ئایه تی:

﴿وَأْتُوا الزَّكَاةَ﴾ (البقرة: ۴۳) و ئایه تی: ﴿وَاحِلٌ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ (البقرة: ۲۷۵).

وا به "بیشه کی" به که ئه م سهر که وتنه ئی عجاز به خسه ی قورئان روون ده که ی نه وه: وه که له "إشارات الإعجاز" دا چه سپنراوه: بناغه ی هه موو پشوی و شوپش و ئاشوو بیك له کۆمه لگای مرؤف دا ته نها به که وشه یه، ههروه که سهر چاوه ی سهر جه م ره و شته نزمه کانیش ته نها به که وشه ی تره ..

وشه ی به که م: (گه ر من بۆ خۆم تیریم چه م له خه لکی داوه؟ با له برسان دا. عرن)!

وشه ی دوو هه م: (تۆ کار بکه با من به ری ره نجت بچۆم و، ماندوو به با من بجه ونمه وه)!

به لئی، به پارێزگاری کردنی هاوسه نگی نیوان چینی خه و اص و عه و ام، واته "ده و له مه ندان" و "هه ژاران" نه یی، هه ر گیز ناشتی و ژبانی ئاسوو ده و ته بابی له هه چ کۆمه لیک دا نایه ته دی. بناغه ی ئه م هاوسه نگی به ش: سۆز و به زه یی هاتنه وه ی خه و اصه به چینی عه و ام دا و، گوئی پرایه لئی و پریزنواندنی عه و امیشه بۆ چینی خه و اص.

وا نیستا وشه ی به که م چینی خه و اصی به ره و خراپکاری و ستم داوه ته به ر و، وشه ی دوو هه میش چینی عه و امی گرفتاری رق و قین و حه سوودی و مشت و مپر کردوو ه. به م

جۆره و هر له ماوهی چەندین چەرخی پێشترهوه تا ده گاته ئەم چەرخ و سەردەمەمی خۆمان، حەوانەوه و ئاسایش له گرووی مروۆف سەندراوەتەوه و لێی بێ بەش کراوه، ئەوه بوو یە کەم جار، وەك لای هەموان ئاشکرایه، رووداوه گەوره کانی مشت و مەری نیوان کریکاران و سەرمایەداران له ئەوروپادا سەری هەل دا.

خۆ شارستانییتی نوێش، بە هەموو کۆمەڵه خێرخوازی و دەزگا رەهوشتی یە کانی و گشت هۆکاره توند و تیزه کانی سەپاندنی رێسا، نەیتوانی ئەو دوو چینهی گرووی مروۆف پێك بهیئت و تەبابی و ئاشتی یان بختە نیوانهوه، هەروەك له تیمار و سارپۆز کردنی دوو برینه قووله کەمی ژبانی مروۆفایه تیش دا دەستەوسان ما.

بەلام قورتانی پیرۆز، بە "واجب کردنی زە کات" وشە یە کەم له پێشدا دەردەهێنیت و برینه کەمی سارپۆز دە کات.. هەروەك بە "حەرام کردنی رێسا" وشە یە دوو هەمیش له بناغەدا هەل دەتە کینیت و شیفا و سارپۆزیش بە زامه کەمی دە بەخشیت.

بەلێ، ئایەتە کانی قورتان له دەرگای "جیهان" دا راپاوه ستاون و بە "رێسا" (سوو) دەلێن: "هاتنه ژووره وه قەدەغەیه" ! هەروەها فەرمان بۆ گرووی مروۆفیش دەردە کەن کە: (دەرگا کانی رێسا له خۆتان دا بچن، با گشت دەرگا کانی جهنگ و ئاشووبتان له بەردەم دا دا بخرن!) ! هەروەك قورتان مەترسی یە کانی چوونه ژووره وه لهو دەرگایه وه بۆ قوتایی یە ئیمانداره کانی ش روون دە کاتەوه، تا کو خۆیانی لێ پاریژن.

* بناغەمی دوو هەم:

شارستانییتی نوێ "فره ژنی" قبول ناکات و، پێی وایه ئەو حوکمی قورتان پێچهوانە ی "حیکمەت" و "بەرژه وەندی" ی مروۆف!

بەلێ، گەر "حیکمەت" له ژن هینان دا: "هینانە دبی خواستی ئارەزوو" ییت، ئەوا دەبوو حوکمە کەمی قورتان پێچهوانه بوایه. بەلام خۆ بە شایه تیبی سەر جەم گیانلە بەران و تەسدیقی گشت رووه کە نیر و مێ هاوسەرە کان چەسپاوه کە:

حیکمەت و ئامانجی ژن هینان: "وه چه خستنه وه" و "زیاد بوونی رە گەز". چێژ و لەزەتی بەر هەمی ئەنجامدانی خواستی ئارەزووش، کرێ و پاداشتیکی جوتایی یە کە میهره بانبی خوی گەوره بەرامبەر بە ئەنجامدانی ئەو ئەر کە دەبیە خشیت!

جا مادەم ژن هینان له رووی "حیکمەت" و "حەقیقەتە وه" بۆ: زیاد بوونی رە گەز و وه چه خستنه وه، ئەوا ئەو ئافره تەمی کە له ماوه ی سالیکی تەواودا تەنها یەك جار دە توانیت منالی بییت و، ماوه ی پیتان دینی له یەك مانگ دا تەنها نیوه ی رۆژه کانی مانگە و، له تەمەنی پەنج سالیش دا له سەك و زا دە کەویت، هەر گیز سەروزیادی "پساو" نی یە کە له زۆر بەمی کاتە کان دا تەنانەت له تەمەنی سەد سالیش دا توانای پیتان دینی هەیه. لە بەر ئەوه، شارستانییتی نوێ ناچار دە بییت مەلەبەندە کانی داوین پیسی بکاتەوه و شوینە کانی بەدره وشتی دا مەزینیت!

* بناغہی سنی ہم:

ئەو شارستانییەیی که پرس و را به مەنتیقی "زیری" ناکات، رەخنە لەم ئایەتە پیرۆزە دە گرت: ﴿لَلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ﴾ (النساء: ١١) که سنی یەکی میرات (واتە نیووی ئەو ئەندازەیی نیرینە وەری دە گرت) بۆ ئاڤرەت دادەنیت.

شتیکێ بەلگەنویستە که زۆربەیی ئەحکامەکانی لەمەڕ ژبانی کۆمەلایەتی بەینی چاودیری کردنی زۆربەیی خەتک دادەپێژریت و دە کرین بە یاسا. خۆ زۆربەیی ئاڤرەتانیشت میردیان دەبیت و ئەم میردانەش بەخێو کردن و پاراستنی ئەو ئاڤرەتانیان لە ئەستۆدا دەبیت، بەلام زۆربەیی پیاوان ناچارن هاوسەرەکانیان بەخێو بکەن و ئەرکی نەفەقە و خەرجی یان هەل بگرن.

جا ئەگەر ئاڤرەت سنی یەکی میراتی باوکی وەربگریت (واتە نیووی ئەووی که میرد لە میراتی باوکی دەیکەوینت) ئەوا بێ گومان هەر میردە کەیی نەفەقەیی دە کیشیت و خەرجی و پێداویستی یەکانیشی دە گریتە ئەستۆ. بەلام گەر پیاو دوو بەش (واتە نیووی) لە میراتی باوکی وە گرت ئەوا هەندیکێ لە نەفەقەیی هاوسەرە کەیی دا خەرج دە کات و، بەمەش یە کسانێ دیتە دی. واتە پیاو لە گەل خوشکە کەیی دا (که خیزانی پیاوێکە و میردە کەیی نەفەقەیی دە کیشیت) یە کسان دەبیت.

بەلن، دادگەری قورئان وادەخواییت^(١)!

* بناغەیی چوارەم:

قورئانی پیرۆز هەر وەک بە توندو تیژی پێی لە "بە پەستی" دە گرت، بەهەمان شێوەش ئەو وینانە قەدەغە دە کات که وەک جۆرە بت راگرتنیک وان! که چی شارستانیی ئیستا ئەو وینانە بە هەندیک لە تاییە ئەندێ و چاکە کاری یەکانی خۆی دادەنیت و دەبەوینت لەمەدا بەرەنگاری قورئان ببیتەو. لە کاتیک دا که وینە کان، چ سببەردار بن و چ بێ سببەر، تیکرا

(١) ئەمە بەرگەییە که لەو "لایحە" یەیی پیشکەش بە دادگای "تەمیز" کرا و، لە بەردەمی دادگادا خۆیندرا بێو و دادگای بێ دەنگ کرد، برو بە پەراویزی ئەم مەقامە:
(منیش بە دادگای بەرپیزی وەزارەتی دادگەری دەلین:

تاوانبار کردنی کەسێک که بەرز و پیرۆزترین دەستووری خوایی نەفسیر دە کات، ئەو دەستووری که حەقی راستەقینە و لە هەموو سەردەمیک دا و لە ماووی هەزار و سنی سەد و پەنجە سال دا سنی سەد و پەنجە ملیۆن مۆسلمان لە کاروباری ژبانی کۆمەلایەتی یان دا پرس و رایان بێ یەتی و پەفتاری بێ دە کەن.. ئەو کەسەیی که لە تەفسیرە کەیی دا پشت بەو شتانە دەبەستیت که سنی سەد و پەنجە تەفسیر نووس تیا یان دا بە کیان گرتوو و سەلماندوو یانە و، شوین ئەو بیروباوەرە کەوتوو که باپیرانی پیشرومان لە ماووی هەزار و سنی سەد و پەنجە سال دا باوەریان پینی بوو.. تاوانبار کردنی ئەم تەفسیر نووسە، پەریاریکی سەمکارانە و، بێ هیچ گومانیک دادگەری - ئەگەر لە پرووی زەوی دا هەبیت - رەفزی دە کات و دەست بە پرووی ئەو پەریارە دەنیت و هەلی دەو شینیتەو. (دانەر)

يان: ستمىكى "بەردبوو" .. يان رىايەكى "بەر جەستە" .. يان ھەوا و ئارەزوويەكى "پەيكەربوون! چونكە ھەوا و ئارەزووھە كان دەورووژىنن و مرؤف بەرھە ستمە و رىيا و ھەوەسبازى پال پىئە دەئىن.

پاشان "قورئان" بەزەبى بە ئافرەتان دا دىتەوہ و، فەرمانى پۇشتەبى يان بە پۇشاكى شەرم و ھەيا بۇ دەردە كات، بۇ مەبەستى پاراستنى رىز و حورمەتيان و، بۇ ئەوہش ئەو كانزا بەنرخانەى شەفەقەت و مېھرەبانى و سەرچاوەى نىانى سۆز و بەزەبى، لە ژىر پىنى زەلىلى و رسوايى دا سوو كايەتى يان بىن نە كرىت و، بە وىنەى ئامرازىك بۇ ھەوەسبازى و ئارەزووہ نزم و بىن نرخە كان، بە كار نەھىنرېن^(۱).

كەچى "شارستانىبى نوئى" ئافرەتانى لە ھىلانە و خانەكانى خۇيان ھىناوہتەدەر و، پۇشاكى پۇشتەبى لەبەر دراندوون و، واى لە مرؤفايەتېش كەردوہ گەرفنارى شىتې بىت! لە كاتىك دا كە ھەموان دەزانىن ژيانى خىزان بە: خۇشەويستى و رىز لەبە كەزنانى نىوان ژن و مېرد، بەردەوام دەبىت. بەلام پرووت بوونى ئافرەت ئەو "خۇشەويستى" يە بىن گەرد و "رىز" ھە گەرم و گورەى نىوانيان ناھىلىت و ژيانى خىزانېش ژەھراوى دە كات بە تايبەت بايەخ دان بە "وینە كان" كە پتر رەوشت تىك دەدەن و بە تەواوہتى دەپرووخىنن و، گيانى مرؤف پاشەوپاش بەرھە دەبەنەوہ.

مرؤف دەتوانىت بەمەى خواروہ لەم مەبەستە تى بگات:

ھەرۆك روانىنى پىاو، بە ھاندەرى ئارەزوو، بۇ تەرمى ئافرەتېكى جوانى مردوو - كە چاوەروان و موحتاجى بەزەبى يە - رەوشت و خووى مرؤف بە تەواوہتى دەپرووخىنن، سەير كەرنىش بە نەزەرى ئارەزوو بۇ وىنەى ئافرەتانى مردوو، يان وىنەى ئافرەتانى زىندوو كە لە ھوكى تەرمى بچوو كى ئەواندان، بە ھەمان جۆر، ھەست و شعورە بەرزەكانى مرؤف لەق دە كات و لەرزەيان بىن دەخات، تەنانەت دەشيان پرووخىنن!

بەم جۆرە و بە وىنەى ئەم چوار مەسەلانە، ھەموو يە كىك لە ھەزارانى مەسەلە و بابەتە كانى قورئان، بەختەوہرى ژيانى دنيايان بۇ مرؤف لەخۇ گەرتوہ، ھەرۆك بەختەوہرى ھەمىشەى دواوژىشى بۇ دەھىننەدى. دەتوانىت ھەر بۇ خۇت مەسەلە و بابەتە كانى تر قىياس بکەيت بۇ سەر ئەمانەى كە باس کران.

ھەرۆھا وەك شارستانىبى نوئى لە بەردەم ئەو دەستورانەى قورئان دا كە پەيوەندى يان بە ژيانى كۆمەلايەتېى مرؤفەوہ ھەيە، تىك دەشكىت و لە گۆشەى حەقىقەتەوہ بەرامبەر بە

(۱) لەمەى بىست و چوارەم بەوپەرى بىن گومانى چەسپاندى كە: "پۇشتەبى" خواستېكى تەواو فېطرى بە بۇ ئافرەت ، بەلام ھەلگەرتى پۇشتەبى پىنچەوانەى فېطرەتياە. (دانەر)

ئيعجازى مەعنەۋىي قورئان نابوتى و ئىفلاسى دەردە كەۋىت.. بە ھەمان جۇر، گەر فەلسەفە ئەرۋوپا و ھىكمەتى مَرۋفِيش - كە شارستانىيى نوئىيە - بە تەرازوۋى بىست و پىنج و تە كانى پىشوو لە گەل ھىكمەتى قورئاندا بەراورد بكرىن، ئەوا كۆلەۋارىي فەلسەفە و ئيعجازى ھىكمەتى قورئان دەردە كەۋىت. گەر ھەز دە كەيت ئەمەت بۇ روون بىتتە، فەر موو سەر لە وتەي دواز دەھەم و سىاز دەھەم بەدە، با كۆلەۋارى و ئىفلاسى ھىكمەتى فەلسەفە و، ئيعجاز و دەۋلە مەندىي قورئان بە چاۋى خۆت بىيىت.

ھەر ھەھە ۋەك شارستانىيى سەردەم لە بەردەم ھىكمەتى عىلمى و عەمەلىي قورئاندا شىكىستى ھىنا.. بەھەمان جۇر، ئەدەب و رەۋانىيۇيە كەشى لە بەردەم ئەدەب و رەۋانىيۇيى قورئاندا شىكىستى ھىناۋە، نىسەتى نىۋانىان ۋەك ھى شىنى ھەتپونك ۋايە كە بە گريانىكى تالى پر لە خەم و ئاۋمىدى بگرى، لە چاۋ گۇرانى و سرۋودى عاشقىكى داۋىن پاكدا كە بۇ لىك برانىكى كەم خايەن پەژارە داىگر تىت و بەۋپەرى شەوق و ئاۋاتەۋە گۇرانى بلىت و پەژارە كەي پىن دەربىر پىت! يان ۋەك ھى ھاۋارى مەستىك ۋايە كە لە بارىكى نزمدا بگەوزىت، لە چاۋ خويىندەۋەي چەند پارچە شىعەرىكى ھەماسى كە غىرەتى مَرۋف بىزۋىن و خەلكى بۇ بەخشىنى گيان و سامان و شتى بەنرخ و بەدەست ھىنانى سەر كەۋتن، ھان بەدن!

چونكە ئەدەب و رەۋانىيۇيى، لە روۋى كارىگەرىي شىۋازەۋە، يان "خەم" و پەژارە بەرھەم دىنن، يان "شادمانى" و خۆشى.. خۇ ديارە خەمىش لە خۇي داۋو بەشە:

يان خەم و پەژارەيە كە لە "نەمان"ى خۇشەۋىست، واتە لە "نەبون"ى خۇشەۋىستان و ھاۋرى يانەۋە پەيدا بوۋە و پەژارەيە كى پەست و تارىكى ۋەھايە كە شارستانىيى چەبەل بوۋى چلكى "گومرايى" و ئاۋىتەي "غەفلەت" و باۋەردار بە "سروشت" بەرھەمى ھىناۋە.. يان پەژارەيە كە لە ئەنجامى "جودايى" و لىك برانى خۇشەۋىستانەۋە سەرى ھەلداۋە! واتە لەۋ پروانگەيەۋە كە خۇشەۋىستان: نەفە تاۋن.. ماۋن! بەلام جودايى و لىك دابرايان پەژارەيە كى ۋەھاي دەرخۋاردى مَرۋف داۋە كە تاسە مەندى و شەوقى بەيەك شادبوۋنى لە دوۋ تويداىە! جا ئەمە ئەۋ چەشەنە خەم و پەژارەيەيە كە قورئانى رى پىشاندەر و روۋناكى بەخش، لە دلى مَرۋفدا بەجىي دەھىلىت!

شادى و خۇشچاللىش، بە ھەمان جۇر، دوو بەشە:

يە كەم:

خۇشچاللىيە كە مَرۋف بەرەۋ "ئارەزوۋ"ە كانى پال پىتە دەنىت، كە ئەمەش ئەدەبە شارستانىيە كانى ۋەك: ئەدەبى شائوگەرى و سىنەمايى و رۇمان، بۇ مَرۋفى فەرھەم دىنن.

بەلام دوو ھەم:

خۇشچاللىيە كى ناسكى خاۋىنە.. "دەرۋون" لەغاۋ دەكات و "رۇخ" و "دل" و "زىرى ر" "نەھنى"ش بەرەۋ خور و رەفتارى بەرز و گەر انەۋە بۇ نىشتمانى ئەسلى و

نیشته جینی هه تاهه تایی خویان و بۆ لای خۆشه ویسته کانی دوارپۆژیان، هان ده دات. هه ر ئه م شادی و خۆشحالی به یه که قورئانی پیرۆزی خاوه ن ئیعجازی "به یان" ده یبه خشیت و مروقی بۆ لا ده بات و، تاسه مه ندیی به هه شت و به خته وه ریی هه میشه یی و بینیی جوانیی خوای گه وه شی تیدا ده ورووژینیت.

هه ندی که سانی که م فام له وانه ی که خویان له تیرامان و سه رنجدانی شتان دا ماندوو ناکه ن، له و گو مانه دا بوون که: واتای مه زن و حه قیقه تی هه ره گه وه ری ئایه تی پیرۆزی: ﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِیْمَانُ عَلٰی اَنْ یَاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَاَلَوْ کَانَ بَعْضُ مِنْهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ وینه به کی مه حاله و، به موباله غه ی ره وانبیژیان له قه له م داوه .. نه خیر وانی به و، ئه وانه گه لئی به هه له دا چوون. چونکه ره وانبیژیی ئه م ئایه ته عه ینی حه قیقه ته و، شیوه و پرویه کی مومکین و واقع و گونجواوه و، هه رگیز کاریکی مه حال نی به. یه کی که له رووه کانی ئه و شیوه یه، بریتی به له وه ی که:

ئه گه ر جوانترینی گو فتاره کانی جینیی و ئاده میزاد، که له قورئانه وه وه رنه گیرابن و که ره سه ی ئه و نه بن، هه موو پینکه وه کۆبینه وه، ئه واهه رگیز له قورئان ناچن. بۆیه تا ئیستا شتی که له وینه ی قورئان نه و تراوه و سه ری هه ل نه داوه.

رووه که ی تریش بریتی به له وه ی که: شارستانیی و حیکمه تی فه لسه فه و ئه ده به بیانی به کان، که به ره هم و زاده ی کار و هه ول و کۆشش و بری جینیی و ئاده میزاد و ته نانه ت شه ی تانه کانیشن، له نرمترینی پله کانی ده سته و سانیدان له به رده م ئه حکام و حیکمه ت و ره وانبیژیی قورئان دا! وه که پیشتر چه ند ئه و نه یه کمان له سه ر هینایه وه.

جیلوه ی سی هه م

ئاراسته کردنی گو فتاری قورئان بۆ هه موو چینه کانی خه لک.

"قورئانی حه کیم" له گه ل هه موو چینیکی مروقی گشت سه رده می که دا ده ویت، به راده یه که که ده لئی به تاییه تی و راسته وخۆ پرووی له و چینه یه!
چونکه ماده م قورئان سه رجه می چینه کانی نه وه ی ئاده م بانگ ده کات بۆ "ئیمان" که به رزترین و وردترین زانسته کانه و.. بۆ "ناسینی خوا" که فراوانترین و پروناکترین زانیاری به کانه و.. بۆ لای "ئه حکامه کانی ئیسلام" که گرنگترین زانسته کانه و له هه موو شیان جۆراو جۆرتره .. ئه واهه بی ئه و ده رسه ی که به هه موو چینه کانی خه لکی ده لیته وه له گه ل تیگه یشتنی هه موو یه کینکیان دا بگرنجیت، له کاتی که دا که ته نها یه که ده رسه و چه ند ده رسیکی جیا جیا و جۆراو جۆرنی به! له به ر ئه وه، ده بی له ناو خودی ئه و ده رسه ی قورئان دا چه ند چینیکی تیگه یشتن هه ییت. بۆیه هه موو چینیکی خه لکی و

هه‌ریه‌که‌ش به‌پیتی پله‌ی تیگه‌یشتنی، به‌شی خۆی له‌ده‌رسی هه‌موو یه‌کیك له‌ده‌مه‌نه‌کانی قورئان وهرده‌گریت!

گه‌لێ نموونه‌ی زۆرمان بۆ ئهم پراستی‌یه‌هینایه‌وه، ده‌کریت سه‌ریان لێ بدریت. به‌لام لێره‌دا ته‌نها ئاماژه‌ بۆ چه‌ند لایه‌نیکی ئهو نموونه‌ و به‌شی تیگه‌یشتنی یه‌ك دوو چینی خه‌لکی، ده‌که‌ین.

○ بۆ نموونه:

﴿لَمْ يَلِدْ • وَلَمْ يُولَدْ • وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

چینی "عه‌وام" که‌ زۆریه‌ی په‌های خه‌لکی ینک ده‌هینن، به‌شیان له‌ تیگه‌یشتنی ئهم تابه‌تانه‌دا ئه‌وه‌یه‌ که:

(خوای گه‌وره‌ بێ باوک و منال و ژن و هاوتایه).

به‌شی چینیکی تری تێ گه‌یشتنی مام‌ناوه‌ندی، بریتی‌یه‌ له:

(نه‌فی کردنی خواپه‌تی له: هه‌زه‌تی عیسا - دروودی له‌سه‌ر بیټ - و له‌ مه‌لائیکه‌ت و، له‌ هه‌ر شتیك که‌ منال‌لێ که‌وتنه‌وه‌ و له‌دایک‌بوونی له‌باردا بیټ)! چونکه‌ به‌پیتی رواه‌ت نه‌فی کردنی شتی "مه‌حال" کاریکی بئ سووده. که‌واته‌ ده‌بئ وه‌ك له‌ زانسته‌کانی "په‌وانییۆ" دا روون‌کراوه‌ته‌وه، مه‌به‌ست: "لازمی حوکم" ه‌ که‌ بیټ. به‌م پێ‌یه‌ مه‌به‌ست له‌ نه‌فی کردنی منال و باوکایه‌تی، که‌ له‌ تابه‌تکاری‌یه‌کانی شتانی جیسمانین، نه‌فی کردنی خواپه‌تی‌یه‌ له‌ هه‌ر شتیك منال و باوک و هاوتای بیټ و، بۆ ئه‌وه‌یه‌ ده‌ری‌بخات که: ئه‌وانه‌ شایسته‌ی خواپه‌تی نین!

له‌م نه‌هینی‌یه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وتی که: ده‌گوبجیت سووره‌تی "ئیخلاص" له‌ هه‌موو کاتیك‌دا سوود به‌ هه‌موو مروفیک‌ بگه‌یه‌نیت.

به‌شی چینیکی له‌وان پێشکه‌وتووتر، ئه‌وه‌یه‌ که:

(خوای گه‌وره‌ خاوینه‌ له‌ هه‌موو هاوبه‌ش و هاووینه‌ و یاریده‌ده‌ریك و له‌ هه‌ر په‌یوه‌ندی‌یه‌ك به‌ بوونه‌هه‌رانه‌وه‌ که‌ بۆنی منال‌بوون و له‌دایک‌بوونیان لێ بیټ. په‌یوه‌ندی‌یه‌ به‌ بوونه‌هه‌رانه‌وه‌ ته‌نها په‌یوه‌ندی "خه‌للاقیه‌ت" ه، چونکه‌ خواوه‌ند به‌ ویستی ئه‌زه‌لی و ئیختیاری خۆی و به‌ فه‌رمانی: "کن فیکون" بوونه‌هه‌ران به‌دی‌ده‌هینیت و، هه‌رگیز په‌یوه‌ندی‌یه‌ به‌ هیچ شتیکه‌وه‌ نی‌یه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی سیفه‌تی "که‌مال" بیټ، وه‌ك: ناچار بوون و په‌یدا‌بوونی بێ ویستی و ئیختیار).

به‌شی چینیکی له‌مانه‌ش به‌رزتر، ئه‌وه‌یه‌ که:

(خوای گه‌وره‌: ئه‌زه‌لی و، ئه‌به‌دی و، ئه‌وه‌ه‌ل و، ئاخ‌و، بێ‌وینه‌ و، بێ‌هاوتایه‌ و، له‌ هیچ لایه‌ك‌دا میسل و هاووینه‌ و نموونه‌ی نی‌یه‌، نه‌ له‌ زاتی‌دا و نه‌ له‌ سیفه‌ت و نه‌ له‌ کرداره‌کانی‌دا

به لکوله بردهم مرؤف دا تنها بواری "مَثَلٌ هَيْبَانَهُ وَهَيْبَةُ بَعْضِ خَوَائِجِ الْوَرْدِ: ﴿وَلَوْ أَنَّ الْمَنَاسِلَ الْأَعْلَى فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم: ۲۷) که نمهش تنها له کردار و کاروباره کانی خوادا ری به "تَشْبِيهٌ" و نمونه هینانه وه ده دات).

ده توانیت خاوهن به شه جیاجیا کانی تری تیگه یشتن و په ی بردنی وهك: چینی عارفان و چینی عاشقان و چینی صیددیقان و غهیری ئه وانیش، بؤ سهر ئه م چینه ناوبراوانه قیاس بکه ییت.

○ نمونه ی دووه م:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾ (الأحزاب: ۴۰).

به شی چینی به که می خه لك له م ئایه ته، ئه وه یه که:

حه زره تی زهید - خوای لی رازی بیست - که خزمهت گوزاری پیغمبر ﷺ و شهره فمندی ئه وه بوو پیغمبر ﷺ به "کورم!" بانگی کردوه. ئه م زهیده، که هستی کرد هاو کوفی هاوسره تازیره که ی نی یه، ناچار ته لاقی دا. ئنجا پیغمبریش ﷺ به فرمانی خوای گوره ماره ی کرد له خوی.

جا ئه م ئایه ته ی که به م هؤ و بؤ نه یه وه نازل بووه، ده فهرموی:

ئه گهر پیغمبر ﷺ وهك بانگ کردنی باوك له کوری خوی، ئیوه ی بانگ کرد، ئه واته تنها له رووی ئه ر کی پیغمبریتی سهرشانیه وه یه که به و جوره بانگتان ده کات و، له راستی دا له پروانگی که سیتی و خزمایه تی یه وه باو کی هیچ کامتان نی یه، تا خیزانه کانی بی نه شین!

به شی تیگه یشتنی چینی دووه میش، ئه وه یه که:

میر و فهرمانره وای مه زن به چه سنی باو کی به سؤز و میهره بان دهر وانیته ره عیعت و میلله ته که ی خوی. جا ئه گهر ئه و فهرمانره وایه له ئاشکرا و پنهانیش دا خاوهنی ده سته لاتی رؤحی بیست، ئه و میهره بانی یه که ی له هی باو کان گه لی زیاتر ده بیست، ته نانهت خه لکییش، وهك بلی منالی راسته قینه ی ئه و بن، به وینه ی باو کی خویان بؤی دهر وانن.

جاله بهر ئه وه ی که ئه و پروانینه ی بؤ باوك دهر وانریت ناگوریت بؤ هی میردو، هی کچیش به ئاسانی ناگوریت به هی ژن و هاوسه ری پیوا، ئه و له بهر ئه م نه نی یه، بیری عامه ی خه لکی پیان زه حمهت و نه شیوا بووه که پیغمبر ﷺ کچی ئیمانداران ماره بکات!

له بهر ئه وه، قورئانی پیروز ئه م تیگه یشتنه هه لیه یان بؤ راست ده کاته وه و، پیان

ده فهرموی:

پیغمبر ﷺ له گوشه ی میهره بانی خاوهند و به چاوی شه فقهت و سؤز و به زه یی یه وه

بۆتان دەپروائیت و، له پرووی پیغممبهرایه تی به که یه وه وه کو کوری خۆی مامه له تان له گه له دا ده کات. به لآم له پرووی که سیتی مرۆفانهی خۆیه وه، ئەوا ئاشکرايه که باو کی ئیوه نی به، تا کو ماره کردنی کچانی ئیوهی بۆ نه شیت و له سه ری حه رام بیّت!

به شی سنی هم، به م جوړه له م ئایه ته تی ده گات:

نابئ پشت به ستان به سۆز و به زه بی پیغممبهر ﷺ و په یوه ندیتان پی یه وه، بکه ن به بیانویه ک بۆ نه بچامدانی گونا ه و کرده وهی خراب. چونکه زۆر که س هه ن پشت به رابه ر و گه و ره کانیان ده به ستن و له "کار" و "به ندایه تی" دا ته مه لئ ده که ن. ته نانه ت هه ندئ جاریش ده لئین: "ئیمه نوئیز ناکه ین، چونکه نوئیزمان بۆ کراوه!" (وه ک هه ندئ له شیعه کان ده یلین).

سه رنجی چواره م:

به شیکى تر، ئاماژه به کی غه بیی له م ئایه ته تی ده گات که بریتی به له وهی:

کورانی پیغممبهر ﷺ ناگه نه ته مه نی پیاوان. به لکو پیش ئەو ته مه نه خوای گه و ره له دنیا دا کۆچیان پی ده کات. که واته له بهر حیکمه تیکى خوای، نه وهی پیغممبهر ﷺ له پرووی ئەوهی که راسته وخۆ نه وهی ئەو بن، له "کورانی" دا به رده وام ناییت. به لآم وشه ی "رجال" ئاماژه ده کات بۆ ئەوهی که: له ئافره تانی - نه ک پیاوانی - ئەولادی ئەودا، نه وهی موباره کی هه ر به رده وام ده بن.

سو پاس بۆ خوای گه و ره، هه زه ته ی "هه سه ن" و "هه سین" که وه چه ی پیروزی هه زه ته ی "فاطمه الزهراء" ن - خویان لئ رازی بیّت - دوو مانگی دره خشانن بۆ دوو زنجیره ی نوورانی که هه میشه وه چه و نه وهی پیروزی "ماددی و معنه یی" ی خۆری "نبوه ت" به به رده و امی ده هیلنه وه!

اللهم صلّ علیه وعلى آله.

"رۆشنایی به که م" به هه ر سنی "تیشک" ه کانیه وه کۆتایی پی هات.

رۆشنایی دووههم

ئهم رۆشنایی به سنی نووری ههیه

نووری به کهم

قورئانی پیروز: رهوانیی به خوړ و .. ساغیی ناوازه و .. پشتگیری مه حکم و .. په یوه ندیی توندوتوژ و .. هاو کاری به هیزی چ له نیوان رسته کانی و چ له نیوان سیما و روخساره پیکهینه ره کانی ئه و رستانه دا کو کردووه ته وه. ههروهک هاوئا ههنگی به کی به رزی له نیوان ئایهت و ئامانجه کانی دا ساز داوه. ئه مهش به شایه تیی زانستی: "رهوانکاری" و "گوزاره کاری" و به شایه تیی دانی ههزاران پیشه وای ئهم زانستانه، وهک: زومه خشهری و سه ککاکی و عبدالقاهری جورجانی ..

خو هه رچه ندهش نزیکه ی هه شت نو هۆ کاری گرنگ هه ن که ئه و هاوئا ههنگی و هاو کاری و پشتگیری و ساغی و رهوانی به ده شیوینن، که چی ئه و هۆ کارانه هیچ کاریگه ری به کیان له شیواندنی ئه و سیفه ته ناوبراوانه ی قورئان دا نه بووه، ته نانهت پتر پشتی رهوانی و ساغی و پشتگیری رسته و ئایهت و ئامانجه کانی قورئانیان گرتووه! هینده نه بیئت که حوکمی خو یان رایی کردووه و له پشت په رده ی رینسا و رهوانی به وه سه ریان ده رهیناوه، تاکو رهوانیی هۆنینی قورئان گه لنی واتای گه و ره و به نرخ به ده سته وه بدات، به وینه ی "چرۆ" ی درهخت که له قه دی خشت و رینکی درهخته کان دا ده درین و هه ندی گو پکه و چو کله ی به رز و نرمی تیدا پیک ده هینن، که چی ئهم ورده چو کلانه رینکی له ش ولاری درهخته کان نا ئالوزینن، به لکو له ری یانه وه ئه و به رو بو ومانه به درهخته کان ده درین که پتر جوانی و که مائی ئارایشتی درهخته که یان پنی ته و او ده بیئت ..

چونکه:

قورئانی پیروز بهش بهش و پچر پچر له ماوه ی بیست و سنی سال و له کاتی پیوست دا نازل بووه، که چی له گه ل ئه وهش دا هینده پیکه وه گونجانی ته و او ی ده ر خستوو که ده لئی سه رانه ری قورئان به یهک جار نازل بووه ..

ههروه ها ئهم قورئانه پیروزه له ماوه ی بیست و سنی سال و له بهر چه ند هۆ کارینکی جیا جیای نازل بوون ها تووه، که چی ئه وه نده پشتگیری ته و او ه تیی تیدا دره ده که ویت که ده لئی ته نها له بهر یهک هۆ کار نازل بووه ..

ههروه ها قورئان بۆ وه لامدانه وه ی چه ند پر سیارینکی دووپات بووی جیا جیا ها تووه، که چی له گه ل ئه وهش دا هینده تیکه لئ و یه کگرتنی ته و او ی پنه دیا ره که ده لئی وه لامی ته نها یهک پر سیاره ..

ههروهه قورئان بۆ روونكردنه وهى حوكمه كانى گهلسنى رووداوى جؤراو جؤر نازل بووه، كه چى هينده رېك وپيكيى كامل و تهاو پيش چاو ده خات كه ده لئى روونكردنه وهى حوكمى تهنه يهك رووداوه..

ههروهه ها ئهم قورئانه پيرؤزه به چه شنېك نازل بووه كه گوفتاره به رزه خوابى به كانى هيناوته ئاستى چهند شيوازيك كه له گه ل رادهى تيگه يشتنى چهنده ها قسه بؤ كر اوى له ژماره به دهر و گهلسنى حالتى وهر گرتن و تيگه يشتنى جؤراو جؤردا بگوئجى، كه چى له گه ل شه وهش دا هينده ره وانى ناسك و له يهك چوونى جوانى له خؤدا دهر خستوه كه ده لئى تهنه يه بؤ يهك حالت و يهك ئاستى تى گه يشتن نازل بووه! تهنانهت سيفهتى: "ره وانى"، به وينه ئاوى سهلسه بيل، به ناو هه موو قورئان دا گوزهر ده كات..

ههروهه ها ئهو قورئانه پيرؤزه رووى گوفتارى ئاراستهى گهلسنى جؤر و چينى له يهك دوورى خهلكى كردوه، كه چى هينده ئاسانى "به يان" و، پاراوى ريسا و روونى تيگه ياندى تيدا دياره كه ده لئى گشت شه وانى له گه ليان ده دويت تهنه يهك چين و تويزن، به راده يهك كه هه موو كؤمه ل و تويزن پى و ايه رووى گوفتارى قورئان راسته و خؤ ئاراستهى شه و بكر اوه..

ههروهه ها قورئان بؤ شه نازل بووه كه: خهلكى به ره و چهند ئامانجىكى ئيرشادى پله پله و جيا جيا رينماى بكات، كه چى له گه ل شه وهش دا هينده: ئيستيقامهتى شه واهتى و.. هاسهنگى ورد و.. رېك وپيكيى جوان و رهنگى پيه دياره كه ده لئى تهنه يهك ئامانج نازل بووه.

جا هه ر چهند شه هؤ كارانه مايهى هه لېزركان و شيواندى واتا و روخسارن، كه چى هه موويان له دهر خستن و پيشاندى: ئيعجازى به يان و، ره وانى و، له گه ل يهك گوئجانى قورئان دا، به كار هتروان!

به لئى، هه ر كه سينك خاوهنى دلئى ساغ و عهقلىكى كامل و ويژدانىكى هه ستيار و چيژنىكى شه واهى بيت، هه ر بؤ خؤى: ره وانى به كى جوان و.. رېك وپيكيى به كى ناسك و.. ئاوازيكى به تام و.. زمانپاروى به كى بى وينه، له روونكردنه وه كانى قورئانى پيرؤزدا ده بينت! خؤ هه ر كه سينكىش بيناى دلئى كويز نه بوويت، بى هچ گومانىك "چاو" يك له قورئان دا ده بينت كه قورئانى پيرؤز به هؤى شه و چاوه و به وپه رى روونى: سه رجه مى بوونه وه رانى رواهتى و ناديار ده بينت و به وينه لاپه رهى كئيبك ده بن له به رده ستى دا كه به ويستى خؤى هه ليان ده گيرپته وه و، به هه ر شيوازيك بيه وىت و اتاكانى ليك ده داته وه و به خهلكى يان ده ناسينت!

گه ر بمانه وىت حه قيقهتى شه "نوورى به كم" ه به نمونه كانيه وه روون بكه ينه وه، شه و پيوستمان به نووسىنى چهند به ر گيك ده بيت! بؤ به روونكردنه وانه واز ده هينى كه تايه تن

بەم حەقیقەتە و لە گشت "پەيامە عەرەبی یەکان" (۱) و "إشارات الإعجاز" و بیست و پینج و تەکانی پێشوو دا باس کراون. بگرە هەر قورئان بۆ خۆی سەر تا پا ئنۆونە ی ئەم حەقیقەتە یە، بۆ یە و ا بە یە ک جار هەموو قورئان پێش چا و دەخەم و بە ئنۆونە دەیهێنمەو!

نووری دوو هەم

ئەم نوورە، لە "تایبەتکاری ئیعجاز" ی ئەو پوختە باس و ناوە جوانانە ی خوا ی گەورە دە کۆلیتەو هە کە شیوازی ناوازی قورئان لە کۆتایی ئایەتەکان دا دایان و.

بیدار کردنەو یە ک

لەم نووری دوو هەم دا گەلێ ئایەت دەهێننەو هە کە تەنھا تایبەت نین بەم نوورەو هە، بەلکۆ دەشێن بە ئنۆونە بۆ بابەت و تیشکەکانی پێشوو تریش. خۆ ئە گەر بمانه ویت مافی روونکردنەو ی تەواو تە ی بەم ئنۆونانە بدەین، باسە کە مان درێژە دە کیشیت. بەلام من لەم کاتە ی ئیستادا ناچارم بە پوختی لیبان بدویم، بۆ یە لیژە دا زۆر بە کورتی ئاماژە مان بۆ ئەو ئایەتانە کردووە کە بۆ روونکردنەو ی ئەم نەهینی یە مەزنە ی ئیعجازی قورئان، بە ئنۆونە هیئاو ماننەتەو هە. بەو هیوا یە ی درێژە پیدانی باسە کە بۆ کاتیکی تر هەلبگرین.

ئەو تە قورئانی پیرۆز زۆربە ی جار هەندێ چەمکی پوخت و کورت لە کۆتایی ئایەتەکان دا دادەنیت. جا ئەو پوختانە: یان چەند ناوینکی جوانی خوا ی گەورە، یان واتای ئەو ناوانە ی خویان لە خۆ گرتووە.. یاخود کیشە و باسە کانیان حەوا لێ "ژیری" دە کەن و مرۆف بۆ بیر کردنەو هە و تیرامانیان هان دەدەن.. یان دەستورینکی کوللی نیوان ئامانجەکانی قورئانیان تیدایە کە پشتی ناوەرۆکی ئایەتە کە دە گریت.

بەلێ، ئەو پوختە کۆتایی یانە ی ئایەتەکان، هەندێ ئاماژە ی حکمەتی بەرز و بلند ی قورئان و.. چەند پریشکیکی ئاوی ژیا نەخشی هیدایەتی ئیلاهی و.. هەندێ پزیسکی برووسکە ی ئیعجازی قورئانیان لە ئامیز گرتووە.

والیژە تەنھا "دە" دانە لەو ئاماژە زۆر و زەبەندانە بە کورتی باس دە کەین. هەر وە ک بە ئاماژە بۆ کردن تەنھا یە ک ئنۆونە ی نیوان ئنۆونە زۆرەکانی و.. یە ک واتای پوختی تەنھا یە ک حەقیقەتی نیوان حەقیقەتە زەبەندەکانی هەریە ک لەو ئنۆونانەش، دەخەینە روو.

زۆربە ی ئەم "دە" ئاماژانەش لە زۆربە ی ئایەتەکان دا کۆ دەبنەو هە و، نەخس و نیگارینکی ئیعجازی راستە قینە پێک دەهێن، هەر وە ک زۆربە ی ئەو ئایەتانە ی کە بە ئنۆونە ی ئاماژە یە ک دەیان هێننەو هە، ئنۆونە ن بۆ زۆربە ی ئاماژەکانی تریش.

(۱) سیازدە پەیمان لە ناوەندی کتیبی (المشوي العربي النوري) دا. (وەرگێز)

واله هموو ئایه تیک دا تنها یه ک نامازه پروون ده کهینه وه و، سوو که له نامازه یه کیش بز و اتا کانی ئه و ئایه تانه ده کهین که له چند "وته" یه کی پیشووتردا لییان دواوین.

◆ یه کهم تاییه تکاریی "پاراوی":

قورثانی پیروژ، به پروونکردنه وه ئیعیجاز به خشه کانی خوی، کار و ئاسه واره کانی کردگاری مهزن له پیش چاودا راده خات، پاشان ناوه جوانه کانی خواوه ند له و کار و ئاسه واره ی دا دهر ده هیئت، یا خود یه کی ک له نامانجه بنه رته ی یه کانی قورثان، وه ک: "حه شر" و "ته وحید" ده چه سپینت.

ئهم ئایه ته ی خواوه وه یه کی که له نمونه کانی واتای یه کهم:

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۹).

ئهم ئایه ته ی خواوه وه ش یه کی که له نمونه کانی واتای دورهم:

﴿الَّذِي نَجَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا * وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا * وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا * وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا * وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا * وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا * وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا * وَجَعَلْنَا سِرَاجًا * وَهَاجًا * وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا * لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا * وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا * إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ (النبا: ۶-۱۷).

له ئایه ته ی یه کهم دا: قورثانی پیروژ ئه و ئاسه واره مهزنانه ی خوی گه وره پیش چاو ده خات که به نامانج و پرسیا کانیان به لگن له سه ر "زانست" و "توانست" ی خواوه ند، ئه مه ش ده کات به پیشه کیی ئه بنجامیکی گرنج و مه به ستیکی مهزن. پاشان ناوی جوانی "العلیم" ی خوی گه وره ی لی دهر ده هیئت.

له ئایه ته ی دووهه میش دا: کار و ئاسه واره گه وره کانی خواوه ند باس ده کات و، پاشان له دهره بنجامدا باسی "حه شر" دهر ده هیئت که پروژی "فصل" ه. ههروه ک له خالی سئ هه می تیشکی یه که می روشنایی یه کهم دا پروون کرایه وه.

◆ دووهه م سه رنجی ره وان بیژی:

قورثانی پیروژ، چنراوانی سعه ته ی خواوه ند له پیش چاوی مرؤفدا راده خات، پاشان له ناوه ندی ناوه جوانه کانی خوا و له پوخته کوتایی ئایه ته کان دا کویان ده کاته وه و ده بان بیجته وه.. یا خود حه واله ی "زیری" یان ده کات..

یه کی ک له نمونه کانی به شی یه کهم، ئهم ئایه ته یه:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ * فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ﴾ (يونس: ۳۱-۳۲).

ئەو تالە پېش دا دەفەرموئ: (كئى زەوى و ئاسمانى وەك چەند گەنجىنە كى پۇزى بۇ ئامادە كىردوون و، لەوئى بارانى هېناو تە خوار و لېرەش دەغل و دانى دەر هېناو؟ يان ئايا كئى ھەيە جگە لە "خوا" بتوانىت ئەو ئاسمانە مەزن و زەوى يە گەورە يە وەك دوو خەزەندار و گەنجىنە وانى گوى رايەل لى بىكات بۇ فەرمانە كانى خۇى؟ كەواتە شو كر و سوپاس و ستايش تەنھا ھەر بۇ ئەو كەسە يە) ..

لە بر گەى دوو ھەمىش دا دەفەرموئ: (كئى خواھنى ھەستى "بىستن" و "بىنين" ي ئىو ھەيە، كە بەنر خترىن شتانى ناو ئەندامە كاتنانن؟ ئايا لە چ كار گە و دوكان و بازارىك دا كرىوتانن؟ باش بزانن تەنھا ئەو كەسە خواھن و "پەرورەدگار" تانە كە ئەم ھەستە ناسكانەى وەك چاو و گوئى پئى بەخشىون و، ھەر ئەوئىش بەدىي ھېناون و پەرورەدى كىردوون. كەواتە ھەر تەنھا ئەو - ئەك كەسى تر - شاينانى پەرسش و بەندا يە تى بۇ كىردنە) ..

لە بر گەى سئى ھەمىش دا دەفەرموئ: (يان كئى يە ئەو كەسەى كە ھەر وەك زەوى زىندوون دە كاتەو، سەدان ھەزار پېر و تاقمى مردووانىش زىندوون دە كاتەو و ژيانىان پئى دە بەخشىتەو؟ كئى ھەيە جگە لە خواھەندى "حەق" و بەدبېنەرى گەردوون تواناى ئەم كارەى بېيت؟ بئى گومان ھەر ئەو كە ئەم كارە ئەنجام دەدات و زەوى و شىك ھەلھاتووئى مردوو، زىندوون دە كاتەو. خۇ مادەم خواھەند خوايە كى "حەق" ە، ئەوا ھېچ حەقىكى لەلا نافەوتى و، وەك زەوى زىندوون كىردەو ئىو ھەش زىندوون دە كاتەو و بۇ دادگای مەزنان دە نېرئ) ..

لە بر گەى چوارەمىش دا دەفەرموئ: (كئى ھەيە جگە لە "خوا" بە جۇرىكى رېك و پېك و بە ئەندازەى ئاسانىي بەرپو ھەردنى كۆشكېك يان شارىك، كاروبارى ئەم گەردوونە مەزنە بەرپو ھەبەت؟ خۇ مادەم جگە لە "خوا" كەسى تر نى يە، ئەوا ھېچ ناتەواوى يە كىش لەو توانستەدانى يە كە دەتوانىت بەرپەرى ئاسانى ئەم گەردوونە مەزنە و گىشت تەن و قەبارە كانى ناوى بەرپو ھەبەت و، چ پېوئىستى يە كى بە "ھاوبەش" و "يارمەتى دەر" نى يە، بەلكو توانستىكى ھېندە رەھايە كە "سنور" ناتوانىت سنورى بۇ دەست نىشان بىكات! ھەر و ھە ئەو كەسەى كە كاروبارى ئەم گەردوونە مەزنە دە سازىنىت، ھەر گېز بەرپو ھەردنى بەدبەتو ھە بچوو كە كانىش بە كەسى تر ناسپىرئت .. كەواتە ئىو ھە ناچارن لە وەلامى ئەم پىرسارەدا بلىن: جگە لە "خوا" كەسى تر نى يە!)

ئەو ھەت دە بېنىت بر گەى يە كەم و چوارەم دەلېن: "خوا" (اللھ) و .. بر گەى دوو ھەمىش دەلئت: "پەرورەدگار" (الرېب) .. ھەر وەك سئى ھەمىش دەلئت: "حەق" (الحق) ! دە سا ئېز فەرموو مەوداى ئىعجاز تى بگە لە شوئىنى رستەى: ﴿فَدَلِكُمْ اللهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ﴾ دا!

بەم جۇرە قورئانى پىرۇز: كارە گەورە كانى خواھەند و چىراو ھە مەزنە كانى سىنەتەى ئەو باس دە كات، پاشان ناوى ئەو دەستە كارىگەرە دەھىنىت كە بەرپو ھەبەر و كارسازى ئەو

چنراوه معزن و ناسهواره گهورانهیه: ﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ﴾! واته به هینانی ناوه کانی:
"الله، الرب، الحق"ی خوای گهوره، سه چاوهی نو کاره مزنانه پیش جاو ده خات!
یه کینک له نمونه کانی به شی دووهه میش، نم نایه تیه:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَکِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَضْرِيفِ الرِّیَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسْتَخَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآیَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۴).

قرآنی پیروز له نایه تانه دا درهوشانه وهی نو "دهسته لاتداری"یهی خواوه ند باس ده کات
که له به دیهینانی ناسمانه کان و زه ویدیاه و، درهوشانه وهی که مالی "توانست" و گهوره یی
"پهروه ردگاریتی"ی خوا ده رده خات و، شایه تی له سهر "یه کتابی" نو ده دات..

ههروه ها درهوشانه وهی "پهروه ردگاریتی" له جیاوازی شه و پرژدا و.. دهر کهوتی
"میهره بانی" له رام کردن و به کارهینانی که شتی و گپرائی به ناو دهریادا، که نه مش یه کینکه
له هژ کاره گهوره کان له رهوتی ژبانی کؤمه لایه تی دا و.. درهوشانه وهی "گهوره یی توانست"
له باراندنی ئاوی مایه ی ژبان له ناسمانه وه بؤ زه ویی مردوی و شک و برنگ و،
زیندوو کردنه وهی زه وی خوئی و زینده وه رانی ناوی که له سهدان هه زار زیاتر ده بن و،
پیشانسانی زه وی به شیوه ی پیشانگایه ک بؤ شتانی نامؤ و سه رسوور هینی به دیهاتووی
خواوه ندی پهروه ردگار..

ههروه ها درهوشانه وهی "میهره بانی و توانست" باس ده کات له به دیهینانی چه نده ها
گیانله به ری جزواو جزور له "گل"یکتی ناسایی..

ههروه ها درهوشانه وهی "میهره بانی و دانایی" ده خات پهروو لهو کارمه ندی یه مزنانه دا که
به "باکان"ی ده سپیریت، وهک: پیتاندن و هه ناسه یی دانی پروه که کان و یارمه تی هه ناسه دانی
زینده وه ران به جوولاندن و به رینوه بردنی هه ناسه دانیان.

ههروه ها درهوشانه وهی "پهروه ردگاریتی"ش دهرده خات له ملکه چ کردن و کؤ کردنه وه و
بلاوه پیی کردنی هه وه هه لو اسراوه کانی نیوان ناسمان و زه وی دا، که وهک سه ربازی
گویی رایه ل بؤ مه بهستی حموانه وه بلاوه ی لی ده که ن. به لام پاش شه وه، له نمایشیکی
گهوره دا، بؤ وه گرنتی فه رمانه کان سه ره نوئی کؤ ده بنه وه!

بهم جزوره و دوا ی پیش چاوخستنی چنراوانی سنعه تی خوایی، "ژیری" ده خات گهر بؤ
لیکؤلینه وه و دؤزینه وهی حه قیقه ته کانیا ن و ده فه رموی: ﴿لَآیَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾! که به مش
جله وی "ژیری" به ره بیر کردنه وه راده کیشیت و بؤ تی فکرینیش بی داری ده کاته وه.
♦ سی هه م تابه تکاریی "پاراوی":

قرآنی پیروز، هه ندی جار به دوور و درئیژی کاره کانی خوای گهوره باس ده کات
پاشان له بوخته یه کی که م دا کورتیان ده کاته وه. جا قورئان به درئیزه یی دانی لیه کات

قناعت و دنیایی به مرؤف ده به خشیت و، به پوخت کردن و کورت کردنه و شیان کارنک ده کات که به ناسانی له بهر بکری و له یاد بگیری، بؤ نمونه:

﴿وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (یوسف: ۶).

قرآنی پیروز، بهم نایه ته نامازه بؤ نمو نایه تانه ده کات که خوای گهوره به حه زره تی یوسف و باپیرانی پیشینی نموی به خشیبون. نموتا ده فهرموی: هر تنها خوای گهوره نیوهی له نیوان نموی نادهم دا بؤ پلهی "پیغمبرایه تی" هه ل بؤارد و، زنجیره ی گشت پیغمبرانی له گه ل زنجیره که ی نیوه دا گری دا و، کردنی به سهر گهوره ی زنجیره کانی تری نموی نادهم. هر وه که بنه ماله ی نیوه شی کرد به مایه ی فیئر کردن و رینمایی، نموتا زانسته خوایی و دانسته هر وه ردگاری به کان فیئر خه لکی ده کهن و.. بهو پی به ده سته لاتی به خته و رانه ی دنیا و به خته وهری همیشمی دواروژی شی بؤ کؤ کرد و نه توه و.. به "عیلم" "حیکمه ت" توشی کرد به عه زیزی میسر و پیغمبرایکی مه زن و رابه ریکی دانا..

دوای نموی که قرآن نموی نایه تانه باس ده کات و ده یانژ میزیت و، تی ده گه یه نیت که چزن خوای گهوره: خوی (واته حه زره تی یوسف) و باوک و باپیرانی به "عیلم" و "حیکمه ت" نایه نمند کردوه .. دوای نموه، ده فهرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾! واته هر وه ردگاری و حیکمه تی نموی خواستیان و ابوه که خوت و باپیرانت به هر مه ندی ناوی جوانی: "العلیم الحکیم" بین!

بهم جوره، نموی نایه تانه دریزه پیدراوانه ی لهم پوخته یه دا کورت کرده وه!

هر وه ها وه که نم نایه ته:

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتُرْزِقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (آل عمران: ۲۶-۲۷).

نم نایه ته پیروزه کاره کانی خواوه ندمان له کومه لگای ناده میزاددا پیش چاو ده خات، نجا نموه ش ده گه یه نیت که:

عیززه ت و زه لیلی .. ده وله مند ی و هه زاری، راسته و خو پیوه سن به ویست و نیراده ی خواوه ند خوی وه. واته:

(ده ست وهردان له کاروباری چینه هره هرته وازه کانی بوونه وهره زور و زه بنده کان، تنها به "ویست" و "نه خشه" و "ته قدیر" ی خوای گهوره یه و، هر گیز "رینکهوت" ناتوانیت توخنی نموی کارانه بکه ویت!)

دوای ئەوێی که ئایەتە که ئەم حوکمە ی گەیانە، ئنجا دەفەرموی: گەورەترین شت لە ژبانی مەرفۆف دا پەرزەتی بە کەیتێ. . پاشان بە چەند پێشەکی بەک دەبێجەسپینێت که: "پەرزەتی" راستەوخۆ لە گەنجینە ی پەرزەدەری راستەقینە وە دینێرێت. چونکە دەفەرموی: پەرزەتێتان بە ژبانی زەوی یەو بەستراو و، ژبانی زەویش پابەندی بەهەرە. خۆ بەهاریش تەنھا بەدەست ئەو کەسە یە که خۆز و مانگ ملکەج و فەرمانبەردار دەکات و شەو و پەرزەتی بە دوای یە کەتردا دەهینێت. کەواتە بەخشینی سێوێک بە هەر مەرفۆفێک - که پەرزەتی راستەقینە ی خۆی بێت - کاری تەنھا ئەو کەسە یە که زەوی لە میو و بەرەبوومە جۆراو جۆرە کان پەرزەتێ، که "پەرزەدەری راستەقینە" یە!

دوای ئەو، قورئانی پەرزەتی ئەو کارە درێژە یێن دراوانە، لەم پوختە یە دا کورت دەکاتە وە دەیانجەسپینێت: ﴿وَتَرْزُقُكَ مِنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾!
 ◆ چوارەم سەرئەنجی پەوانبێژی:

هەندێ جار قورئانی پەرزەتی بەرێز کردن و تەرتیبێکی دیاری کراو باسی بەدیھاتوو وە کانی خواوەند دەکات. پاشان بەم کارە ی دەری دەخات که بوونە وە هەر ان بە: "پەرسا" و "کاری بە تەرازوو" بەدی دین، که ئەم دوانەش بەری درەختی بەدیھاتوو ان پێشان دەدەن. وە کە بلیی جۆرە پووێ و درەخشانی بەک بەو بەدیھاتوو انە دەبەخشیت که ناو جەوانە کانی خوا یان تێدا دەدرەوشیتە وە. . دەلیی ئەو بەدیھاتوو انە بریتێن لە "وشە" و ئەو ناوانەش "واتا" کانیانن. . یان بەدیھاتوو وە کان چەند "بەر" یکن و ئەو ناوانەش ناوک و کاکلە کانیانن! بۆ نمونە:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ • ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ • ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون: ۱۲-۱۴).

قورئانی پەرزەتی لەم ئایەتانە دا بەدیھاتنی مەرفۆف و قوناغە سەر سوورە یێن و نامۆ و ناوازه و هاوسەنگ و رێک و یێکە کانی هیندە بە تەرتیب باس دەکات که وە کە ئاویئە: ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ ی تێدا دەردە کەوێت! تەنانەت دەلیی هەموو یە کیێک لەو قوناغانە خۆی دەردەخات و لەبەر خۆیەو وە ئەم ئایەتە وە حێ دەکات و دیلێتە وە! تەنانەت یە کیێک لە "نووسەرانی وە حێ" لە کاتی نازل بوونی ئەم ئایەتە و لە دەمی نووسینە وە ی دا و پێش ئەوێ بەگاتە سەر ئەم کۆتایی یە، لە سەر سوورمان دا لەبەر خۆیەو وە وتی: ﴿تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾! بێ ئەوێ بزانیت که ئەو ئایەتانە بەم بەرگە یە کۆتایی یێ دیت! بە رادە یە کەوتە گومانە وە که بلیت: "ئایا وە حێ بۆ منیش هاتوو وە؟" لە راستی دا کە مالی "پەرسا" و "پووێ" ی لەرادە بەدەر و "لە گەل بەک گونجان" ی تەواو وە تیبی گونجاری یە کەم، پێش هاتنی ئەم رەستە یە، خۆی دەردەخات!

هدروهها وهك ثايه تي:

﴿ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍ بَاَمْرِهِ اِلَّا لَهٗ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴾ (الأعراف: ۵۴).

قورئانی پیروز بهم ثایه ته: گه ورهیی توانستی خوا و دهسته لاتی په روه رد گارینتی به که ی، به جزرینک دهرده خات که ده بی به به لنگه له سهر به توانایه کی شکومه ندی شهوتو که له عهرشی په روه رد گارینتی خویوه نیشانه کانی "په روه رد گارینتی" به که ی له سهر لاپه ره کانی گه ردوون دا دهنووسیت و، شهو و روژ به وینه ی دوو شریعت لنی ده کات که یه که له دوا ی یه که پیشان دهر دین و، خوړ و مانگ و نه سستیره کانیش به وینه ی سهر بازی گوی راپه ل بز وهر گرتنی فرمان ناماده ده کات. له بهر شهوه، ههر "روح" یکه که شه ثایه ته ده بیستیت به که سهر ده لیت: "بارک الله، ماشاء الله، فتبارک الله رب العالمین". واته رسته ی: ﴿ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴾ وهك پوخته یه کی رسته کانی پینشو وایه و، له حو کمی بهر و ناوک و ناوی ژیانیا نندایه!

◆ پینجه م ثایه تکاربی "پاراوی":

هنندی جار قورئانی پیروز لاینه جوزئی به کانی شه ماددانه باس ده کات که: دوو چاری نال و گور دین و گه لنی چوئیتی و بارودوخی جوړاو جوړیشیان تیدا پروو ده دات. نجا بز شهوی شه لاینه جوزئی یانه بکات به چهند راستی به کی چه سپاو، ده چی تو ماریان ده کات و به ناوه جوانه کانی خواوه ند - که نورانی و هه مه کی و چه سپاون - کورتیان ده کاته وه.. یان پوخته یه که ده هیئت که "زیری" ی مروّف بز بیر کردنه وه و په ند وهر گرتن راپنج ده کات.. به کیک له نمونه کانی و اتای به که م، شه ثایه ته به:

﴿ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا بِآلِهٰتِكَ إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾ (البقرة: ۳۱-۳۲).

شه ثایه ته له پینش دا پروودا ویکنی جوزئی باس ده کات که بریتی به له وهی: هوی پینشستن و فزل دانی حه زره تی نادم به سهر مه لایکه ت له مه سه له ی "جی نشینی" دا بریتی به له: "عیلم" .. پاش شهوه باسی پروودانی شکستی مه لایکه ت له به رده م حه زره تی نادم دا ده کات له کیشه ی "عیلم" دا.. پاشان شه دوو پرووداوه به هینانی دوو ناوی کوللی له نیوان ناوه جوانه کانی خواوا کورت ده کاته وه: ﴿ اِنَّ الْعَلِيمَ الْحَكِيمَ ﴾ به و و اتایه ی که مه لایکه تان ده لیتن: شه ی په روه رد گار! ههر خوت "زانا" یست، شه وه تا نادمه ت فیری "زانیاری" کرد و به و زانیاری به سهر کهوت به سهرمان دا.. ههر خویشت "دانا" یست، چونکه

ئەو شتانەمان بىن دەبەخشىت كە لە گەل تۈوانا و لىھاتنمان دا گونجاو بىت و، فەزلى ئادەمىش بە "حۆى و تۈوانا و لىھاتنە كانى" يەو بە سەرمان دا دەدەيت.

يە كىك لە نمونە كانى واتاى دووھەمىش، ئەم ئايەتەنەيە:

﴿وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لَتُسْفِكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ ﴿٦٦﴾ وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ وَأَوْحَى رَبُّكَ إِلَى النَّخْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنْ أَجْطَايِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ٦٦-٦٩).

ئەم ئايەتە پىرۆزانە، ئەو پىش چاۋ دەخەن كە خواۋەند: (مەر و بزى و مانگا و حوشتر) و بەدبەتۈوانى ھاۋچەشنى ئەوانى كىر دوو بە چەند كانى يە كى خاۋىن و بەلەزەت كە شىريان لى ھەلدەقولت و .. "ترى و خورما" و ھاۋچەشنى ئەوانىشى ھەك چەند سىنى و دەفرىك لى كىر دوو بۆ نىعمەتە ناسك و بەلەزەتە كانى و .. لە شتىكى ھەك "ھەنگ" ىش - كە يە كىكە لە موعجزاتى تۈوانست - ھەنگۈينىك دروست دە كات كە و پىراى تامى خۆش و شىرىنى يە كى، شىفای دەردى خەلكىشى تىدايە .. ئىجالە كۆتايى دا، بە ئايەتى: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ مەرۇف بۆ تىفكرىن و پەند ھەر گرتن ھان دەدەن و، قىرى دە كەن كە: قىاسى نىعمەتە كانى تر لە سەر ئەوانە بكات كە باس كران.

◆ شەشەم سەرئىچى رەوانىزى:

ھەندى جار قورئانى پىرۆز ئەحكامە كانى "پەرۋەردگارنى" بەسەر بۈونە ھەرە زۆر و زەبەندە و فراوانە كان دا بلاۋ دە كاتەو، پاشان نىشانە كانى "يەك بۈون" يان لە سەر دادەنىت و لە خالى يە كىر تىيان دا - ھەك رۈويە كى يە كىتىي نىۋان يان - كۆيان دە كاتەو .. يان لە دەستۈورىكى كۈللى دا جىيان دە كاتەو.

بۆ نمونە ئايەتى:

﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (البقرة: ٢٥٥).

ئەم "ئايەتۈلكورسى" يە "دە" رستە دە ھىنىت كە لە چەند شەكل و شىۋە يە كى جىاۋازدا "دە" چىنى "تەۋحيد" دە نۆين و دەيانچە سىين. دواى ئەمانە بە: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَنْشَقُّ عِنْدَهُ الْأَبْذُنَ﴾ دە مارى "شىرك" و دەست تىۋەردانى غەيرى خواى گەرە، بە تەۋاۋەتى و بە ۋەپرى ھىز و تۈوانايى دە بچرىنىت!

جا ئەم ئايەتە لە ۋە رۈويە كە "ئىسمى ئەعظەم" ى تىدا درە ۋەشاۋەتەو، اتا كانى لە بارەى ھەقىقەتە خوايى يە كانەو لە پلە ۋەپايە يە كى يە كجار گەرە و تەۋاۋ بەرزدان، چونكە

کاروباره په روږد گاري په کان له پله هره مه زنه کانيان دا پيشان ده دات. ئنجا دواى باس کردنى کارسازيى خواوند که له گه ورتيرين پله و بهرترين مه قام دا ناراسته تاسمانه کان و زه ويى ده کات، باسى پاريز گاري (حفيظية) ي رها و همه لايه ن ده کات، به هم مو و اتا کانيه وه. ئنجا له په يوه ندى ده ريکى په کخه رى به کگرتوو و روويه کى "يهك بوون" دا سرچاوه ي هم مو و ئه و دره و شان وه مه زانه ش به: ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ کورت ده کاته وه!

نمونه يه کى تر:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ۝ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۝ وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (ابراهيم: ۲۲-۲۴).

ئهم نايه تانه ده رى ده خه ن که چؤن خواى گه ورتيرين گه ورتيرين له حوکمى کؤشکينک دا بؤ مرؤف به دى هيناوه و.. "ئاوى" ژيانى له تاسمانه وه بؤ زه وى ناردووه و.. "زه وى" و "تاسمان" ي به وينه ي دوو خزمه ت گوزارى کارمه ند ملکه چ و گوئى رايه ل کردووه بؤ مه به ستى گه ياندى روژى به هم مو خه لکى.. هه ووه ک "که شتى" شى بؤ رام و گوئى رايه ل کردووه تا کو ده رفه ت به هم مو که سينک بدات سوود له سه رجه م به رو بو مه کاني زه وى وه ربگريه ت و، به م کاره ش ژيانى بؤ مسؤگه ر بکات و، هم مو خه لکى به رى ره نج و کؤششيان له گه ل يه ک دا ئال و گؤرپين بکه ن..

واته خواى گه ورتيرين چهنه د شپوه و بارودؤ خيکى به: يه ک به يه کى "ده ريا" و "که شتى" و "با" به خشيوه که ده لئيسى با وه ک قامچى و، که شتىش وه ک ئه سپ و، ده رياش به وينه ي ده شتايى يه کى فراوان و ايه له ژير پينى ئه و ئه سپه دا! هه ووه ک خواى گه ورتيرين په يوه ندى بؤ مرؤف دروست کردووه له گه ل ئه و شتانه ي ناو دنيادا که به که شتى و هؤ کاره سروشتى يه کاني تيرى گواسته وه ي ناو جوگه و رووباره کان ده گويزر ينه وه و.. "خؤر" و "مانگ" ي بؤ به گه ر خسته وه و کردوونى به دوو شؤفيرى کار گوزار له به رپوه بردنى چه رخي گه ورتيرين بوونه وه رانى گه ورتيرين و، ئاماده کردنى وه رزه جيا وازه کان و، نيعمه ته خوايى يه کاني ناويان دا. هه ووه ک "شه و" و "روژ" ي بؤ ژيربار خسته وه و، شه وى وه ک پؤشاکينک بؤ لنى کردووه تا کو تياى دا بجه و يته وه و، روژيشى بؤ کردووه به کاتى که سابه ت و به ده ست خسته تى ژيان و گوزه رانى..

ئنجا دواى ژماردنى ئهم هم مو و نيعمه ته خوايى يانه، نايه ته که ئهم پوخته يه ده هينيتت که: ﴿وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾ تا کو مه وداى فراوانى

بازنەى نىعمەت بەخشىنە كانى خوا بەسەر مرؤفدا دەر بخت و، پىشانى بدات كە چۈن سەرانسەرى ئەو بازنەيە لە نىعمەت پەر كراوہ. واتە ھەر خواستىكى مرؤف كە چ لە رېنى پىويستى سىروشتىي خۆى و چ بە زمانى توانا و لىھاتە كانى لە خوا داواى كردوہ، خواى گەورە ھەموو ئەوانەى پى بەخشىوہ. خۆ ئەو نىعمەتانەش گەر بژمىررېن، ئەوا ھەر تەواو نابن و كۆتايىيان پى نايەت!

بەلئى، گەر "ئاسمانە كان" و "زەوى" يە كىك بن لە سفەرە پراخراوہ كانى نىعمەتە مەزنە كانى خواوہندو، "مانگ" و "خۆر" و "شەو" و "رۆژ" ىش ھەندىك بن لە نىعمەتە كانى سەر ئەو سفەرەيە، ئەوا بى ھىچ گومانىك دەر دە كەوئت كە ئەو نىعمەتانەى روويان لە مرؤفە ھەر گىزاو ھەر گىز تەواو نابن و لە ژماردن نايەن.

◆ **حەوتەم نەيتى رەوانىيى:**

ھەندى جار قورئان ئامانج و بەرۇبوومە كانى "بەھۇ كراوہ كان" (المسببات) باس دە كات، تاكو "ھۇ كار" ە روالەتى يە كان دابىرئيت و تواناى دروست كردن و بەدەيھىنانيان لىن دابمالئيتو، بزائريت كە ھۇ كارە كان تەنھا پەردەيە كى روالەتەين. چونكە "ويستن" ى ئامانجە پەر لە دانست و بەرۇبوومە مەزنە كان، دەبى ھى كە سىك يىت كە خواوہنى زانست و دانستى رەھا يىت، كەچى ھۇ كارە روالەتى يە كان بى گيان و ھەست و شعورون! كەواتە ئەو ئايەتە بە باس كردنى بەر و ئامانجە كانى بەدەياتووان، راي دە گەيە نىت كە: ھەر چەند لە روالەت دا وا ديار يىت كە "ھۇ كارە كان" و ابەستەى "بەھۇ كراوہ كان" بن، بەلام لە حەقىقەت و راستى و واقعدا مەودايە كى يە كجار فراوانيان لە نىواندايە..

بەلئى، ماوہى نىوان "ھۇ كار" و "بەدەيھىنانى بەھۇ كراوہ كان" ھىندە فراوانە كە مەزنىرەين "ھۇ كار" دەستى ناگاتە داوئى بەدەيھىنانى نزمترين "بەھۇ كراو". جالە ئاسۆى ئەم دوورى بە فراوانەى نىوان ھۇ كار و بە ھۇ كراوہ كاندا ناوہ جوانە كانى خوا بە وينەى ئەستىرە درەخشانە كان ھەلدين! كەواتە ھەلاتگە (مطلع) ى ئەو ناوانە لەو ماوہ مەعنەوى يەى نىوان ئەو دوانەدايە! چونكە ھەر چەند لە راستى دا ماوہ يە كى دوور لە نىوان "ئاسمان" و "بازنەى ئاسۆ" دا ھەيە، كەچى لە پىش چاودا وا دەنوئيت كە داوئى "ئاسمان" بەسەر چياكانى دەوران دەورى ئاسۆوہ يىت و پىوہيان لكايىت! بە ھەمان جۆر، ماوہى مەعنەوى نىوان "ھۇ كار" و "بەھۇ كراوہ كان" ىش ھىندە گەورە و فراوانە كە مەگەر بە دوورىنى "ئيمان" و نوورى "قورئان" بىنرئيت! بۆ نمونە:

﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ • أَلَا صَبَّبْنَا الْمَاءَ صَبًّا • ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا • فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا • وَعَبْأًا وَقَضْبًا • وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا • وَحَدَائِقَ غُلْبًا • وَفَاكِهَةً وَأَبًّا • مَتَاعًا لَكُمْ • وَلَا تَعْمَلُوا لَكُمْ﴾ (عبس: ۲۴-۳۲).

ئەم ئایەتە پیرۆزانە، بە شیوەیەکی ریز کراری دانایانە، موعجزاتی توانستی خوایی باس دە کەن. پاشان لە کۆتایی دا بە وشەیی: ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا لِعَامِلِكُمْ﴾ ئامانجە کە یان بە دەستەو دە دەن. لەم ئامانجەش دا ئەو دە چە نسیبیت کە: لە پشت پەردەیی سەر جەم "هۆ کار" و "بە هۆ کار" ه کانهو یه كيك ههیه ئه ئامانجانه ده بپینت و، دەستکاری یان دە کات.. ههروهك جهخت له سهر ئه وهش ده كات كه ئه وه هۆ کارانه له پهردهی رووی توانستی ئه وه كه سه زیاتر هیچی تر نین.

بە ئی، دەستەواژەیی: ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا لِعَامِلِكُمْ﴾ توانای دروست کردن و بەدیھێنان لە سەر جەم هۆ کارە کان دادەمالیت. چونکە لە واتادا دە ئیت: ئەو "ئاو" هە ی کە لە ئاسمانەو بە ئامادە کردنی رۆژی خۆتان و ئازەلە کانتان دەباریت، هەر گیز لە خۆرا و بە ویستی خۆی ناباریت، چونکە توانای سۆز و بەزەیی هاتنەو هە ی بە ئیو و ئازەلە کانتان دا نی یە تا بەزەیی پیتان دا بیتەو. کەواتە ئەو ئاوە بە ناردن لە لایەن یە کیکەو دە نیریت..

ههروهها "گل" ی بن ههست و پیزانینیش له بهر ئه وهی ناتوانیت بهزهیی به حالتان دا بیتهوه و رۆزیتان بۆ ئامادە بکات، ئەو لە خۆیەو روهك ناپوینت. بە لکو کە سیك هە یە درزی پێ دە بات و دەر گاکانی دە کاتەو و نیعمەتە کانی خۆیتان لە وێو بە دەست دە گە یە نیت.

"درەخت" و "روو کە کان" ی ش بە هەمان جۆرن، چونکە تابلتی دوورن لەو هە ی کە بەزەیی یان بە ئیو دا بیتەو و بیر لە رۆزی یە کانتان بکەنەو و "بەر" و "دانەو یلە" تان بۆ ئامادە بکەن! بە لکو ئەوانە لە راستی دا چە ند پەت و شریتن کە دانایە کە میهره بان لە پشت پەردەیی غە ییەو شۆری کردوون تەو و نیعمەتە کانی پێ دا هە لراسیون و بە وان دا بۆ زیندەو هە رانی ناردوون!

بەم جۆرە و لەم روونکردنەو ئەو هە لاتگە ی گە لئە ناوی جوانی وەك: "الرحيم، الزواق، المنعم، الکریم" دە رده کە ویت. ئه مونه یه کي تر:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَمَّنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾ يَنْدُبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لَأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٦﴾ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٧﴾﴾ (النور: ٤٣-٤٥).

کاتی ئەم ئایەتە پیرۆزە کاروبارە سەر سوور هێنە کانی "هاتنە خوارەو هە ی باران" و "پیکهاتی هه ور" باس دە کات، کە گەنجینه ی میهره بان یی خواو هە ند و گرن گترین موعجزه یی

پەروەردگار ئېتىن، بە جۇرئىك لىيان دەدوئىت دەلئىي بەشە كانى ھەمور پىئىشتر ھەر بە پەنھانى لەناو بۇشايى ئاسمان دا بوون و بە وئىنى سوپا لە كاتى پشوو دا بلاو ھىان لى كىر دوو، بەلام ھەروەك سەربازە كان بە دەنگى بووقى سەربازى يە كسەرى كۆدەبنەو، ئەو پارچە ھەورە بچوو كەنش بە فەرمانى خواى گەورە كۆدەبنەو و ھەور پىك دەھىنن و، ئىنجا ئەو خواو ەندەش ئاوى ماىەى ژيان بۇ سەر جەم زىندە و ھەران لەو پارچە ھەورانە رەوانە دە كات كە لە شىوہ و گەورە بى دا لە چىا گەرۆ كە كانى قىامەت دە چن و وەك تەرزە و بەفر سىپى و تەر و شنى دارن. جالە ناردنى ئەم ئاوەدا "وئىست" و "مەبەست" بە جوانى دە بىئىرتىت، چونكە ئەو ئاوانە بە پىنى پىوئىست دىن و دەبارىن. واتە "باران" لە خۇرا نابارىت، بەلكو دە نىررىت و لە لايەنى يە كىكەوہ رەوانە دە كرئت و، ھەر گىز ناگو بچنى ئەو پارچە ھەورە گەورانەى كە بە ئەندازەى چىا كان دە بن ھەر لە خۆيانەوہ كۆ بىنەوہ لە كاتىك دا كە رووى ئاسمان سامال و شىن و ورشە دارە و ھىچ بەلە ھەمورىكى تىدانى يە! بەلكو كە سىك دەيان نىررىت كە زىندە و ھەران دە ناسىت و ئاگای لە حالىانە.

ئالەم ماوہ مەعنىەى بەش دا، ھەلاتگەى ناوہ جوانە كانى وەك: "القدر، العليم، المتصرف، المدير، المرابي، المغيث، المحيي" دەردە كەوئت.

◆ ھەشتەم تايبەتكارىي "پاراوى":

قورئانى پىرۆز ھەندى لە كارە دەراسا و ناوازە كانى خواى گەورە لە دنىادا، باس دە كات، تاكو زەينە كان بۇ تەسدىق و دلانىش بۇ باوەر كىردن ئامادە بىن سەبارەت بە كارە دەراسا كانى خۆى كە سەر بە دواپۆژن.. ياخود ئەو كىار و فرمانە خواىيە سەرسوور ھىنانەى كە لە دواپۆژ و قىامەت دا روو دەدەن بە جۇرئىك باس دە كات كە قەناعەت و دلئىيايمان بەداتنى، بەھۆى ئەو ھاوئىتە زۆرانەى كە لە دنىادا دەيان بىنن. بۇ نمونە:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾ تا كۆتايى (سوورەتى

ياسىن)، لىرەدا قورئانى پىرۆز كىشەى حەشر بە حەوت يان ھەشت شىوہى جىا جىا و جۆراو جۆر دە چەسپىئىت و بەلگەى لە سەر دەھىئىتەوہ..

لە سەرەتادا "دروست بوونى يە كەم جار" پىش چاودەخات و، دەفەر موئى: ئەو تا بە چاوى خۇتان دە بىنن كە لە ئاوى مەنى دروست دە بن و پاشان دە بن بە زەر و، پاشان بە پارچە بەك گۆشت و ئىنجا بە مرؤف.. ئىتر چۆن "دروست بوونەوہى دوو ھەم جار" بە دوور دەزانن كە كتومت وەك دروست بوونى يە كەم و اىبە تەنانت لە چارە يە كەم دا ئاسانتر ىشە..؟

پاشان بە: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ (بەس: ۸۰) ئامازە بۇ ئەو چا كە و نىعمەت و بەخشىشانە دە كات كە خواو ەندى حەق بەم مرؤفەى بەخشىون. كەواتە ئەو كەسەى ئەم چەشنە نىعمەتەنەى بىن بەخشىون، ھەر گىز دەستبەردارتان نايىت تا ھەر و ابى

لنپرسینهوه پرژنه ناو گۆره کانتان و تیای دا بجمون و هه‌لنه‌سنهوه.. پاشان به هیما ده‌فرموی: ئیوه زیندوو کردنهوه و سه‌وزبونوهی دره‌خته مردوه‌کان به چاوی خۆتان ده‌بینن، ئەدی بۆچی به‌لاتانهوه دووره که ئەو ئیسکانه‌ی وه‌ک ته‌خته و داری بی‌گیانیان لێ هاتوووه ژیانیان تیدا په‌یدا بیه‌توه و بۆچی قیاسی ئەو ئیسکانه‌ نا‌که‌نه سه‌ر دره‌خته مردوه‌کان؟..

پاشان ئایا ده‌گۆنجی ئەو که‌سه‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌ی به‌دی‌هیناوه، له‌ زیندوو کردنهوه و مراندنی مرۆف‌دا که‌ به‌ری دره‌ختی زه‌وی و ئاسمانه‌کانه‌ کۆله‌وار و ده‌سته‌وسان بیت؟.. یان ئایا ده‌گۆنجی ئەو که‌سه‌ی که‌ هه‌موو کارینکی دره‌خت به‌رپوه‌ بیات و چاودیری بکات، به‌لام به‌ری ئەو دره‌خته‌ پشت‌گویی بجات و فه‌رامۆشی بکات بۆ که‌سانی تر؟ ئایا له‌وه گومانه‌دان: "دره‌ختی به‌دیها‌تروان" که‌ هه‌موو به‌شیک‌ی به‌هه‌ویری "دانایی" شیلراوه، بۆ بی‌مه‌به‌ستی و بی‌هه‌وده‌یی وازی لێ به‌یتریت و ده‌ستی لێ هه‌ل‌بگیریت و به‌ر و نه‌نجامه‌کانی پشت‌گویی بخریت؟! که‌واته ئەو که‌سه‌ی دوا‌یی له‌حه‌شر‌دا زیندوو‌تان ده‌کاته‌وه، هه‌ر ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ کاروباری ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌ی به‌ده‌سته‌وه، سه‌رجه‌می بو‌ونه‌وه‌رانیش چه‌شنی سه‌ربازی گۆی‌رایه‌ل‌ملکه‌چی فه‌رمانی ئەون و، هه‌موو ئەوانه‌ی به‌ته‌واوته‌ی و له‌رینی فه‌رمانی: ﴿کُنْ فیکون﴾ هه‌وه‌ بۆ کار و فه‌رمانه‌کانی خۆی ژیربار خستوه‌وه.. ئەو که‌سه‌ی که‌ به‌دی‌هینانی به‌هاری به‌لاوه‌ به‌ئەندازه‌ی به‌دی‌هینانی یه‌ک‌تاقه‌گۆل و دروست کردنی سه‌رجه‌می زیندوو‌رانیش به‌لای توانسته‌وه‌ به‌قه‌ده‌ر دروست کردنی یه‌ک‌دانه‌میش ئاسانه‌وه.. جا که‌سێ که‌ خاوه‌نی توانستیکی وه‌هائیت هه‌رگیز بی‌ناوتریت: ﴿مَنْ یُحِی الْعِظَامَ؟﴾

پاشان به‌ده‌سته‌واژه‌ی: ﴿فَسُبْحَانَ الَّذِی یُبْدِی مَلَكُوتَ کُلِّ شَیْءٍ﴾ (یس: ۸۳) ده‌ری‌ده‌خات که: هه‌ر ته‌نها خوای گه‌وره‌یه‌ کاروبار و کللی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌وه‌ به‌وپه‌ری ئاسانی چه‌شنی هه‌ل‌گێڕانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی کتیب، شه‌و و رۆژ و زستان و هاوین‌ئال و گۆر‌ده‌کات و، دنیا و قیامه‌تیش لای ئەو وه‌ک دوو‌مهنزل و ان که‌ ده‌رگای یه‌کینکیان دا‌بجات و ئەوی تریشیان بکاته‌وه. جا ماده‌م وایه، ئەوا ئەنجامی گشت ئەو به‌لگانه‌ی پێشوو بریتی‌یه‌ له: ﴿وَالیَسَّهٗ تُرْجَعُونَ﴾ واته‌ هه‌ر ئەویشه‌ که‌ له‌ گۆره‌ کانتان‌دا زیندوو‌تان ده‌کاته‌وه‌ و به‌ره‌و‌حه‌شر ده‌تانداته‌به‌ر و له‌ دیوانی خاوینی خۆیشی‌دا حسابی خۆتان ده‌داتنی.

به‌م‌جۆره، ده‌بینیت ئەم‌ئایه‌تانه‌ (به‌وه‌ی که‌: هاووینه‌ی‌حه‌شریان له‌ دنیا‌دا، خسته‌روو) زه‌ین و دلایان بۆ وه‌رگرتنی کێشه‌ی‌حه‌شر‌ئاماده‌کرد.

هه‌ندئ‌جاری‌تری‌ش قورئانی‌پیرۆز کاره‌قیامه‌تی‌یه‌کان به‌شیره‌یه‌ک‌باس‌ده‌کات که‌ چاوی‌هه‌ستی‌مرۆف‌بکاته‌وه‌ و ئاماژه‌ی‌بۆ‌هاو‌چه‌شنه‌کانی‌ئەو‌کاره‌سه‌ر‌به‌قیامه‌تی‌یانه‌بۆ‌بکات که‌ له‌ دنیا‌دا هه‌ن‌تا‌کو‌رینی‌ئینکاری‌کردن‌له‌مرۆف‌بگیریت و به‌دوو‌زانین‌له‌زه‌ینی‌دا‌ل‌ابدات. بۆ‌نمونه:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ • وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ • وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ • وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ • وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ • وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ • وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ • وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ • بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ • وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ • وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ • وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ • وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ • عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ﴾ تا کۆتایی سووره ته که.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ • وَإِذَا الْكُوَاكِبُ انْتَشَرَتْ • وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ • وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ • عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ تا کۆتایی سووره ته که.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ • وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَخَفَّتْ • وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ • وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ • وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَخَفَّتْ﴾ تا کۆتایی سووره ته که.

ده بیینیت ئەم سووره تانه به تهرز و شیوازیك له ئال و گۆره مهزن و کاروباره گهوره پهروه دگاری به کانی سهر به حهشر ده دوین که دلی مرؤف پابه ندی سهر سوورپمانیکی گهوره و عهقلیشی گرفتاری سهر سامی به کی مهزن ده که ن.. به لام ههر ئه وهنده ی مرؤف له پایز و به هاردا هاووینه ی ئه وروداوانه به چاوی خۆی ده بیینیت، ئه وا به وپه ری ئاسانی وه ری ده گریت و باوه ری بئ ده کات.

جا له بهر ئه وه ی ته فسیر کردنی ئەم سنی سووره ته درێژه ده کیشیت، ئه وا بۆ نمونه ته نها وشه ی: ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾ وه رده گرین و له باره یه وه ده دوین:

ئەم ئایه ته ئه وه ده گه یه ننی که: له رۆژی حهشر دا هه موو کرده وه کانی مرؤف له سهر لاپه ره یه کدا تۆمار کراون و ده خرینه روو. جا له بهر ئه وه ی ئەم مه سه له یه شتیکی سه یر و سه رسوورپه یه ره، عه قل په یی پنی نابات. به لام سووره ته که ههروه ک ئامازه بۆ حه شری به هارانه ده کات و، ههروه ک خال و لایه نه کانی تریش له دنیا دا هاووینه یان هه یه، به هه مان جوړ "خسته پرووی لاپه ره ی کرده وه کانی مرؤفیش" هاووینه یان له م دنیا یه دا ئاشکرایه، ئه وه تا هه موو: بهر و، گیا و، دره ختیك خاوه نی کرده وه و، فه رمان به ری و، به ندا یه تی و، ته سه یحاتی تایه تی خۆیانن، به شیوه یه ک که ناوه جوانه کانی خوا ی گه وره یان پنی ده ربکه ویت. ئنجا سه رجه می ئەم هه موو کارانه ش له گه ل میژووی ژیا نی ئەم بهر و گیا و دره خته دا له یه ک به یه کی ناوک و تۆوه کانی دا تۆمار کراون و هه ر هه موویشیان جا ریکی تر له به هاریکی تر و جئ یه کی تر دا ده رده که ونه وه. واته ههروه ک یه ک به یه کی ئه وانه به وپه ری پروونی و په واننی و به شیوه و شکله پرواله تی به که ی، کاره کانی باب و باپه رانی پینشووی ده رده خات، به هه مان جوړ و له پنی بلاو کرده وه ی په له کان و دم کرده وه ی گه لا و به ره کانی، لاپه ره ی کرداره کانی خۆیشی بلاو ده کاته وه و ده یانخاته روو.

بەلئى، ئەو كەسەى كە ھەر لە بەرچاوى خۇماندا بەوپەرى دانابى و، پارىزگارى و، پەرورەدە كارى و، نەرمونىانى، ئەم كارە ئەنجام دەدات، ھەر ئەويشە كە دەفەرموى: ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾.

بۇ خۆت بەم چەشنە خالە كانى تىرىش قىياس بكە بۇ سەر ئەمە و، گەر توانا و ھىزى ھەلئىنجان(استنباط)ىشت ھەيە، ئەوا فەرموو بۇ خۆت ھەل بگۆزە.

وا بۇ يارمەتى دانت ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ یش باس دە كەين: وشەى: "كُوِّرَتْ" كە لەم رىستەيەدا ھەيە، واتاى: "پىنچانەوہ" و "كۆ كرىنەوہ" دە گەيەنیت و، نمونەيە كى گەلئى پروون و ئاشكرایە. سەرەراى ئەوہى كە ئاماژە بۇ ھاوونەشى لە دنیادا، دەكات:

یە كەم: خواى گەورە پەردە كانى: نەبوون و، "ئىسیر" و، ئاسمانى لەسەر گەوھەرى ئەو "خۆر"ە لاداوہ كە چەشنى چرا دنیای پرووناك كرىووتەوہ و لە گەنجینەى مېھرەبانىی خۆيەوہ ھیناويەتە ئەم دنیايە. جا ھەر كات ئەم دنیايە تەواو بوو و دەرگاكانى داخران، ئەوا خواوند ئەو گەوھەرە بە بەرگە كانى خۆى دەپىنچیتەوہ و كۆى دەكاتەوہ.

دووھەم: "خۆر" كارى ئەوہى پى سپىراوہ كە بەيانىان تىشكى پرووناكى بلاو بكاتەوہ، ئىوارانىش بیان پىنچیتەوہ و سەرلەنوئى كۆيان بكاتەوہ. بەم چەشنە، شەو و رۆژ كارە كانىان بە نۆرە لەسەر زەوى رادەپەرىنن، ئىنجا كە لە كارە كانىان بوونەوہ شەك و كەرەسە كانىان كۆ دەكەنەوہ. یان لەوانەيە "مانگ" تا رادەيەك پەردەيەك بىت بۇ (وەرگرتن و بەخشینە كانى ئەو خۆرە). واتە ھەرەك ئەم كارمەندە ئەرك پى سپىراوہ لە رىبى ئەم ھۆيانەوہ شەكە كە كانى خۆى كۆدەكاتەوہ و دەفتەرى تۆمارى كارە كانى دەپىنچیتەوہ، دەبى بە ھەمان جۆرىش رۆژىك بىتە پىشەوہ كە بە تەواوتى ئەرك و كارمەندىيە كانى ئەستۆى تەواو بىن، با ھىچ ھۆيە كىش بۇ لە كارخستنى لە ئارادا نەبىت.

لەوانەيە ئەو دوو پەلە بچوو كەى كە گەردوون ناسان بە پرووى خۆرەوہ دەى بىنن و ھەردەم لە فراوان بووندان، ئەوہ دەرئىنەن كە: خۆر بە فەرمانى خواى گەورە و لە رىبى فراوان بوونى ئەو دوو پەلەيەوہ وردە وردە ئەو پرووناكىيەى خۆى كۆ بكاتەوہ و بىپىنچیتەوہ كە بە فەرمانى خواى گەورە بەسەر زەوى دا بلاوى كرىدبوو، ئىنجا پەرورەدگارى خواوہن عىززەتىش پىبى بفرموى: (تالىرەدا كارى تۆ لە گەل زەوى دا كۆتايى پىنھات.. ھەر ئىستا راپەرە و بړو بۇ دۆزەخ ئەوانە بسووتىنە كە تۆيان دەپەرست و، كارمەندىكى گوى راپەل و ملكەچى وەك تۆيان بە سوو كى سەیردە كرد و، تۆمەتى خیانەت و بىوھايىيان دەدايە پال)! بەم شىوہە "خۆر" فەرمانى پەرورەدگارىبى: ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾ لەسەر پرووہ پەلاوى بە كەى خۆى دەخوئىتەوہ!

◆ نۆھم سەرنجی رەوانبیزی:

ھەندى جار قورئانى پىرۆز چەند مەبەستىكى "جوزئى" باس دە كات. ئىنجا بۆ ئەوھى ئەم مەبەستە جوزئى يانە بىكات بە دەستورنىكى "كوللى" و سەرنجى زەينە كانى تىدا بگىزىت، ئەم مەبەستە جوزئى بە دەچەسپىنىت و بە ناوہ جوانە كانى خواوہند، كە قاعىدە بە كى كوللىن، راگىر و قايمىان دە كات..

بۆ ئوموونە:

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَ كَمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (المجادلة: ۱).

قورئان دەفەرموت: خواى گەورە خواوہنى بىستنى رەھايە، ھەموو شتىك دە بىستىت، تەنانەت بە ناوى: "الحق" ى خۆى بە سەرھات و رووداوى جوزئى ئەم ئافەرەتەش دە بىستىت كە بە ناسكترىنى درەوشانەوہ كانى مېھرەبانى خواوہند - كە مەز نترىن گەنجىنەى سۆز و مېھرەبانى بە - بە ھەر مەند بوو! ئەم دەعوایەى كە ئافەرەتلىك تىاى دا لە سەر حەق بوو و لە سەر مېز دە كەى بە وىنەى سكالاً پىشكەشى خواى كرووہ، خواى گەورە بە ناوى "الرحيم" ى خۆى و بە وپەرى گرنكى و بايە خدان بە ھەر كارنىكى گەورە، دە بىستىت و، بە ناوى "الحق" ىشى، بە وپەرى جىددى و گەرمو گورى بەوہ بۆى دەروانىت و بايەخى پى دەدات.

جا بۆ ئەوھى ئەم مەبەستە "جوزئى" بە بكرىت بە دەستورنىكى "كوللى"، ئەم ئايەتە كە دەرى دەخات كە: ئەوھى گوئى لە بچوو كترىن رووداوى نىوان بە دىھاتووانە و چاوى لىبەتى، دە بى ئەم كەسە بىت كە ھەموو شتىك دە بىستى و دە بىنىت و ھەر گىز لە "مومكىنات" ناچىت.. ھەر وھە ئەم كەسەى كە پەروەردگارى گەردوون بىت، دە بى سەر جەم ستەمكارى بە كانى ناو گەردوون بىنىت و سكالاًى ستەملىكراوان بىستىت. چونكە ئەم كەسەى كە گىرو گرتىان نە بىنىت و گوئى لە داد و فرىاد و ھاوارىان نە بىت، ھەر گىز ناكارى پەروەردگارىان بىت!

لە بەر ئەوہ، رستەى: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ دوو راستى مەزن دەردەخات. ھەر وھە مەبەستە "جوزئى" بە كەشى كرد بە دەستورنىكى "كوللى".

ئوموونە كى تر:

﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الإسراء: ۱).

قورئانى پىرۆز دواى ئەوھى باسى ئىسراى پىنغەمبەرى خۆشەوېستى ﷺ كرد لە سەرەتای مېعراجەوہ - واتە لە "مسجد الحرام" ەوہ بۆ "مسجد الأقصى" - تا كۆتايى بە كەى

که سوروی "النجم" ناماذهی بۆ ده کات، دوای ئهوه، ئهه ئایهتهی سهروهوی به ﴿اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ کۆتایی پێ هینا..

جا ئهه راناوهی که له ﴿اِنَّهُ﴾ دایه یان بۆ خوای گهوره ده گهرپهتهوه، یان بۆ پینگه مبهری تازیزه ﷺ..

ئه گهر بۆ پینگه مبهری ﷺ بگهرپهتهوه، ئهوا یاسا کانی رهوانبیزی و مونا سه بهتی هاتنی گوftar ئهوه ده گهیهنن که: ئهه گه شته جوزئی یه میعراج هینده گه شت و گوزار و پۆشتی گشتی و بهرزبوونهوی کوللیی تیدایه که پینگه مبهری ﷺ له کاتی بهرزبوونهوه و ده می برینی پله هه مه کی به کانی ناوه جوانه کانی خوای گهوره دا، که تا "سدره المنتهی" و "قاب قوسین أو أدنی" ده گرنهوه، هه موو نیشانه و بهلگه پهروه ردگاری به کان و گشت ئهه کاره ناوازانهی سنعهتی خوا وهندی بیستوه و بینیه که لهه گه شته دا بهر چاو و گوینی که وتوون. ئهه مهش بهلگه یه له سه ر ئهوهی که ئهه گه شته جوزئی یه له حوکمی کللیکدایه بۆ گه شتیکی کوللی و گشتی به ناو کاره سه رسوهرینه کانی سنعهتی خوای گهوره دا^(۱).

بهلام ئه گهر راناوه که بۆ خوای گهوره بگهرپهتهوه، ئهوا ئهه کاته و اتاکه ی بهه جزره ده بیته:

خوای گهوره بهنده خۆشهویسته که ی بۆ حوزووری خۆی بانگ کردوه، تاکو ئهه کینکی پێ بسپیریت و کارینکی بخاته ئهستۆ. بۆیه له "مسجد الحرام" هه شه وهوی پێ کرد بهره و مزگهوتی ئهه قضا که کۆگای پینگه مبهرا نه. جا دوای چاوپینکهوتنی پینگه مبهرا ن و ئاشکر کردنی ئهوهی که ئهه پینگه مبهره تازیزه ﷺ میراتگری رهها و راسته قینهی بناغی ئایینه کانی هه موو پینگه مبهرا نه -علیهم السلام- گه شتیکی بهه پینگه مبهره خۆشهویسته کرد بۆ ناو مولک و مهله کووتی خۆی تا گه یانندی به "سدره المنتهی" و به ئهه ندازهی نزیکیی هه زدوو سه ری که وانه یه ک یان که متهز، له خۆی نزیکیی خسته وه.

بهه جزره ئهه گه شت و سه فه ره ههه چهنده میعراجینکی جوزئی بووه و، ئهه که سهش که بۆ ئهه ئی بهرز کراوه تهوه بهنده یه ک بووه له بهنده کان، بهلام ئهه بهنده یه "ئهمانهت" یکی هینده مهزنی پێ سپیرراوه که په یوه نندی به هه موو گهردوونهوه ههیه و، "ئهور" یکی

(۱) له تفسیری "روح المعانی" ی "نالوسی" (ج ۱/ص ۱۴) دا هاتوه که:

(ئه گهر وا دابتر پاناوه که بۆ پینگه مبهری ﷺ بگهرپهتهوه، وهه "أبو البقاء" له هه ندیکه وه نقلی کردوه و وتویهتی: واته: بیسه ری گوftar مان و بینهری زامانه. چه له بییش له مه دا پشتی گرتوه و، وتویهتی: ئهه بۆ چوونه دور نی به.. ئهوا بهه پێ یه، و اتاکه ی بهه جزره ده بیته: ئهه بهنده یه که بهه پیزلینانه شه ره فه ندم کردوه شایسته ی ئهه پیزه یه، چونکه هه ئهوه که گوئی بیستی فهرمان و نهه یه کانه و په فتاریان پێ ده کات و، بینهریکی وهه ایشه که به چاوی په ند و عیبهت دهروانیه بوونه وهرا ن و ده رس وهرده گرت، یان بینهری ئهه نیشانه یه که پیشانمان داوه). ههروهها بهروانه تفسیری "إسماعیل القنوی" به سه ر "بیضاوی" یهوه ج ۴/ص ۲۲۴. (وهه گتیر)

رووناکی به خشی و ای له گه لدايه که هه موو بوونه وهران رووناك ده کاتهوه و سهرو سیمای و اتا و ناوه روکیان ده گوریت و بهو نووره ده بیان نه خشینیت، جگه له وهی که ئەم بهنده یه "کلیل" یکی ئەوتوی بی یه که ده توانیت ده رگای به خته وه ریبی هه می شه بی و نیعمه تی به هه شتی هه تاهه تایی بی بکاته وه.

له بهر هه موو ئەمانه، خوای گه و ره خوئی به: ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ وه سف ده کات، تا کو ده ری بخت که هینده حیکمه تی بهرز و بلند لهو "ئهمانه ت" و "نور" و "کلیل" هه ن تا که سه رجه می بوونه وهران و به دیهاتوو ان و سه رانه سهری گه ر دوون له نامیز ده گرن. نمونه یه کی تر:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (فاطر: ۱).

خوای گه و ره له م سووره ته دا ده فهرموئی: (به دیهینه ری مه زنی ئاسمانه کان و زهوی، ئەم زهوی و ئاسمانانه ی ئارایشت داوه و، ئاسه واری که مالی خوئی پیش چاوی بینه رانی له ژماره به ده ر خستوه و، وای لئی کردوون که هه موویان سوپاس و ستایشی له ژماره به ده ری پیشکesh بکه ن.. هه و هه ئه و به دیهینه ره شکۆمه نده به چه نده ها نیعمه تی نه بر اوه و بی سنوور زهوی و ئاسمانه کانی رازاندوه ته وه، ئەوه تا ئاسمانه کان و زهوی چ به زمانی نیعمه ته کانیان و چ به زمانی هه موو نیعمه ت بی دراوانیش، سوپاس و ستایش پیشکeshی به دیهینه ری "مبهره بان" ده کهن)..

دوای ئەوه، ده فهرموئی: (ئهو خوايه ی که گه لئی کۆئه ندام و بالی به مرؤف و زینده وهران و بالنده کانی سه رزهوی به خشیوه، تا کو بتوانن فرین و گه شت و گوزار له نیوان ولات و شاره کانی گۆی زهوی دا بکه ن و.. بالیشی به مه لائیکه تانی نیشته جیی ئەستیره کان و کۆشکی ئاسمانه کان به خشیوه، تا کو فرین و هاتو چۆ به ناو بورجه کانی ئاسمان و مهمله که تانی بهرز و بلند ی ئەوئی دا ئەنجام بده ن.. بی هیچ گومانیک ئەو خواوه نده، توانای به سه ر هه موو شتیک دا هه یه. که واته ئەو که سه ی بالی به می ش به خشیوه تا کو له به ریکه وه بۆ به ریکی تر و، به چۆ له که شی داوه تا کو له دره ختیکه وه بۆ دره ختیکه ی تر بفرن، هه ر ئەویشه که مه لائیکه تانی به بالدار دروست کردوه تا کو له هه سهاره ی زوهره وه بۆ موشته ری و له ویشه وه بۆ هه سهاره ی که یوان (زحل) بفرن و گه شت و گوزاریان له نیوان دا بکه ن).

پاشان به ده سه وازه ی: ﴿مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾ ئاماژه ده کات بۆ ئەوه ی که مه لائیکه تان به وینه ی سه ر نشینانی زهوی له دۆخیکی جوژی دا نه به سهرا و نه ته وه و، پابه ندی شوینی تایبه تی و دیاری کراو نین. به لکو ده توانن له یه ک کات دا ئاماده ی چوار ئەستیره یان زیاتریش بین.

ئەو ھەتا ئەم پرورداوە جوزئی ە (واتە بالددار کردنی مەلائیکەت) ئاماژە بۆ گەرەبەیی توانستی گشتی و پەھای خواوەند دەکات و بە پوختەیی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ جەخت لەسەر ئەم دەستورە کوللی ە دەکات.

◆ دەھەم سەرئەنجی پەوانبێژی:

ھەندێ جار ئایەتی قورئانی پێرۆز لە تاوان و گوناھەکانی مرۆف دەدوێت و، بە توند و تیزی ھەرەشە و سەرزەنشتی ئاراستە دەکات. پاشان ئایەتە کە بە ھەندێ لەو ناوہ جوانانەیی خواوەند کۆتایی پێ دەھێنێت کە ئاماژە بۆ میھەرەبانی خوای گەرەبە دەکەن، تاکو ئەو سەرزەنشتە توند و تیزی گەرفتاری "ناو میدی" ی نەکات!

بۆ نمونە:

﴿قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿٤٥﴾ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٦﴾﴾ (الإسراء: ٤٤-٤٦).

دەفەر مویی: (پێیان بلێ: گەر وەك ئیوہ دەلێن، لە ناو مولکی خوادا ھەر کە سێك ھەبوایە ھاو بەشی ئەو بیست، ئەوا ئەو ھاو بە شانە دەستیان دە گەیشتە عەرشی پەروردگار ئیتی خواوەند و ئەو کاتەش بە ھۆی تیکچوونی رێسای گەردوونەو نیشانەکانی دەست تیوہ راندانی ئەو ھاو بە شانە دەردە کەوت. کەچی ھەموو بوونەو ھەرانە ھەندە کی و ھەمە کی و بچووک و گەرەبە، ھەر لە ھەوت ئاسمانە کەنەو تا دەگاتە زیندەو ھەر میکرو سکۆبی ە کان، بە زمانی دەرد کەوتنی درەو شانەو ھە و نەخش و نیگاری ناوہ جوانەکانی خواوەند بە سەریانەو ھە، تەسبیح و تەقدیسی ئەو خواوەندە شکۆمەند و بەخشندە ھە دە کەن کە خواوەنی ئەو ناوانە ھە و، تیکرا خاوینی و بی ھاو بە شیی ئەو رادە گە ھەنن)!

بەلێ، "ئاسمان" تەقدیسی ئەو خواوەندە دەکات و بە وشەیی پووناککی: خۆر و ئەستێرەکانی و، بە زمانی: رێک و پێکی و ھیکمەتەکانی شایەتی لەسەر "یە کتایی" ی ئەو دەدات و.. "بۆ شایی" یە ھەوا کەشی بە: دەنگی ھەر و، وشەیی: نەعرەتە و برووسکەکانی و دلۆپەکانی بارانی، تەسبیح و تەقدیسی ئەو خواوەندە دەکات و شایەتی لەسەر "تەنیایی" یە کە ھە دەدات.. ھەر وەك "زەوی" بە وشە زیندەو ھەکانی: زیندەو ھەران و پووەك و بوونەو ھەرانە ناوی، تەسبیحاتی خۆی و "یە کتایی" بە دەھێنەرە کە ھە رادە گە ھە نیت.. ھەموو "دەرەخت" یکی زەویش - بە ھەمان جۆر - تەسبیحاتی دەکات و بە وشەیی: گە لا و گول و ھەر و بوومەکانی شایەتی لەسەر "تەنیایی" ئەو دەدەن.. ھەر و ھا گشت "بە دەھاتوو" یە کی جوزئی و بچووک، و پەرای جوزئی و بچووک کی خۆی، بە ئاماژەکانی ئەو چۆن ئیتی و نەخش و نیگار انەیی پێو ھە دیارن و ئەو ناوہ جوانە زۆرانەش کە دەریان دەخات، تەسبیح و تەقدیسی خواوەنی ئەو ناوانە دەکات و شایەتی لەسەر "و ھەدانن ھەت" ی دەدات.. بە ھەمان

جؤر سهرانسهری "گهر دوون" یش ینکوهه و به یهك زمان، تهسبیحاتی به دیهینسهری شكؤمهندی ده كات و شایه تی له سهر "یه كتایی" ئهوه ده دات، مرؤف نه بی كه پوخته و ئاكامو بهری ینگه یشتوو و جئ نشینی ریز لیگراوی ئهوه گهر دوونیه، ده چئ به ینچه وانهی سهر جهم شتانی ناو گهر دوونوه ره فتار ده كات و كافر ده بیئت و هاوبهش بؤ خوا داده نیئت! ده سا بزانه ئهه كارهی مرؤف چهنده چه پهل و ناشیرینه و، ده بی شایسته ی چ سزایهك بیئت له سهر ئهه تاوانه مه زنه ی؟..

به لام بؤ ئهوه ی ئهه مرؤفه گونا بهاره نه كه ویته نرمایی و هه لدیری "نائو میدی" یه وه، ئایه ته كه ئهه حیكه ته ی خوا وهندی قه ههاری شكؤمهندی بؤ باس ده كات كه خواستی وایه ئهه گهر دوون به سهر مرؤف دا نه روو خینئت له سهر ئهه تاوانه یه كجار گهریه وه، ده فهرموی: ﴿اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا﴾ تاكو بهه پوخته كؤتایی یه حیكه ته ی مؤلت دانی بؤ پروون بكاته وه و ده رگای هیوا و ئومیدی لئ بخته سهر پشت!

ده سا فهرموو بهه: "ده" ئاماژه ئی عجازی یانه، لهو بریسكانه وه زؤرانه ی ئی عجاز تی بگه كه له كورته و پوخته ی كؤتایی ئایه ته كان دا هه ن، جگه لهو هیدایهت و رینمایی یه زؤر و زه به ندانهش كه نم ئه لیانه وه ده ركه و تون. ته نانهت كاری گهری وه هایان له ههستی ره وانگؤیانی وریا و زیرهك دا به جئ هیشتوو كه له تاو سهر سوورمانیان له به ردهم ئهه شیوازه ناوازه دا، و توویانه: "ئه مه هه رگیز گو فتاری ئاده میزاد نی یه" "ا ههروهك به "حق الیقین" ئیمانیان بهه فهرمایشته ی خوا ی گهره هیئا كه ده فهرموی: ﴿اِنَّ هُوَ الْاَوْحٰی یُوْحٰی﴾! هه ندئ ئایهت هه ن، جگه لهه ئاماژانه ی باس کران، گه لئ تاییه تکاری تریان تی دایه كه ئی مه لهه باسه دا لییان نه دواین. جاله كؤبوونوه ی سهر جهمی ئهه تاییه تکاری یانه وه، نه خشیکئی ناوازه ی ئی عجاز ده رده كه ویئت، كه هینده پروونه ته نانهت كویزه كانیش ده بیین!

نووری سئ هههه

كه بریتی یه له وه ی: ئهه قورئانه پیرۆزه له گه ل هه یچ گو فتاریکی تر دا به راورد ناکرئت.

چونكه سهر چاوه و هیز و جوانیی "گو فتار" چوار دانه ن:

یه كهه: قسه كهه. دووهههه: قسه بؤ كراو. سئ هههه: ئامانج. چوارهه: مه قام. كه واته ته نها

"مه قام" نی یه وهك ئهوه بؤ چوونه هه له یه ی كه ئه دیبان تیئ كه و تون و تیای دا ویل پروون!

له بهر ئهوه، ده بی له ههه ر گو فتاریك دا سه بر بکری كه: ئایا كئ و توویه تی؟.. به كئ و

و تووه؟.. بؤچی و توویه تی؟ له باره ی چی یه وه دواوه؟ كه واته نه چیت ته نها بؤ "گو فتار" ه كه

پروانیت و لئ ورد بیته وه!

جا مادهم "گوفتار" لهم چوار سهرچاوهیه وه هیژ و جوانی به ده دست ده هیئیت، ئەوا که به وردی سهیری سهرچاوه کانی قورئان ده کرئیت، پهی به پلهی ره وانیشی و، بهرزی و، جوانی په کهی، ده برئیت!

بهائی، گوفتار هیژ و تین له "سه کهر" ه که یه وه به ده دست ده هیئیت، بۆ نمونه: گهر نهو گوفتاره "ئه مر" یان "نه هی" بیئت، ئەوا "ویست" و "توانست" یی سه کهر - به پئی پلهی هیژو توانسته کهی - له خو ده گرئیت و، به وینهی ته زروی کاره با به ناوی دا ده پروات و هیچ شتیئک رپی لئ ناگرئیت و، کاریگه رپی خوئی له دل دا به جی ده هیئیت. خو هه تا ئەو په یه وه ندی بهش زیاد بکات، هیژ و بهرزیی گوفتاره کهش پتر په ره ده سینئیت و له زیاد بوون دا ده بیئت. بۆ نمونه:

﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ اَقْلِعِي﴾ (هود: ۴۴).

ههروهها:

﴿فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (نصلت: ۱۱).

ده سا فهرموو سهیری بهرزی و هیژی ئەم فهرمانه حه قیقی به جی به جی کراوانه بکه که "هیژ" و "ویست" یان له خو گرتوو ه.. پاشان سهیری فهرمانی مرؤفیک بکه، که به وینهی ورپنهی نه خوش، بۆ بئ گیانه کانی ده ربکات و بلئیت: "أسکني یا أرضُ وانشقي یا سماءُ وقومي أيتها القيامة!"

ئایا هه رگیز ئەم گوفتاره له گه ل ئەو دوو فهرمانه جی به جی کراوانه ی پیشوو دا به راورد ده کرئیت؟!

پاشان فهرمانی خوئی هه لقور تینی مرؤف له کوئی، که له ههوا و ئاوات و ئاره زوو ه کانیه وه سهرچاوه ی گرتوو ه.. ئەو فهرمانانهش له کوئی که له که سینکه وه ده رچوون خاوه نی سیفه تی "فهرمانده ی راسته قینه" یه و به سه ر کاره کانی دا زال و به توانایه؟ بهائی، فهرمانی سه ر کرده یه کی سه ره وشتوو له کوئی که به سه ربازه کانی بلئیت: "پیشکه مون.. هه لمه ت بهرن". ئەوهش له کوئی که ئە گه ر ئەم فهرمانه له سه ربازنیکی ئاسایی پشت گوئی خراوه وه ده ر بچئیت؟! خو هه ر چه ند ئەم دوو فهرمانه له یه ک شیوه دان، که چی له ناوه روک دا مه و دایه کی فراوانی به قه ده ر جیاوازی نیوان "سه ر کرده ی گشتی" و "سه رباز" یان له نیواندایه!

نمونه یه کی تر:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲).

ههروهها:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (البقرة: ۳۴).

سهیری هیژ و بلندیی ئەو دوو فەرمانە بەکە کە لەم دوو ئایەتەدان و.. ئنجای بۆ ئەو گوفتارانە ی ئادەمیزادیش بروانە کە لە دەر کردنی فەرمان دەچن! ئایا نایینیت جیوازیی نیوان هەر دوو لا وەک هی رووناکیی "گولەستیرە" وایە لە چاوی رووناکیی "خۆر"ی درەخشاندا؟ بەلێ، لە کوئی گوفتاری مرۆف بەراورد دەکریت لە گەل: نیگار کیشانی کە سیك لە دەمی کارە کە ی دا و، روونکردنەوی سنەتیش لە لایەن سنەتکارەو لە گەرماو گەرمی سنەتە کە ی دا و، گوفتاری چاکە کاریک لە کاتی چاکە کاری دا، کە هەر یە کە یان شیوەی کارە کە ی دە کیشیت و گوفتاری لە گەل کرداری دا یە کاویەک دەردەچیت؟ واتە: دەلێت: بروانن! ئەم کارەم لە بەر فلان شت کردو، ئەمەش لە بەر فیسار شت دە کەم و، ئەو هوش ئاوهاو ئاوهها دەبیت و... هتد. بەم جۆرە کارە کە ی لە بەر گوئی و چاوان دا بەر جەستە دە کات؟!

بۆ نمونە:

﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ * وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَلْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ * تَبْصِيرَةً وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ * وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَلْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ * وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ * رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ (ق: ۶-۱۱).

ئەم نیگار کیشانە ی کە بە وینە ی ئەستیرە لە بورجی ئەم سوورەتە و ئاسمانی قورثان دا پرشنگ دەدات و، دەلێی میرە ی بەهەشتە و، لە ناوەندی ئەم کارانە دا گەلسن بە لگە ی هیناوەتەو و، رینگ و پینکیی "رەوانبیزی" ی خۆیشی پاراستوو و، ئنجای بە تەعبیری: ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ ی "حەشر" ی چەسپاندوو و کە ئەنجامی ئەو کارانە یە تا کوئەو کە سانە ی پنی دەمکووت و بی دەنگ بکات کە لە سەرەتای سوورەتە کە دا ئینکاریی حەشریان دە کرد..

بەلێ، ئەم نیگار کیشانە لە کوئی و.. ئەو گوفتارەش لە کوئی کە خەلکی خۆیان ی پنی هەل دەقورتین لەو کارانە دا کە مە گەر بە دە گەمەن دە نا چ پە یوەندی یە کی ئەوانی پیو هە نی یە؟ دیارە جیوازیی نیوان ئەم دوانە وەک هی وینە ی گول وایە لە چاوی گوئی زیندووی راستە قینە ی خواپی دا!

گەر بمانەوێت بە تیر و تەسەلی واتای ئەم ئایەتە تانە هەر لە: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا﴾ تا ﴿كَذَلِكَ الْخُرُوجُ﴾ لیک بەدینەو، ئەوا پیوستمان بە کاتیکی درێژ خایەن دەبیت، بۆ یە تەنھا ئاماژە یە کیان بۆ دە کەین و بە رپی خۆمان دا دەرۆین:

لە بەر ئەو ی لە سەرەتای سوورەتە کە دا دەری خست کە کافران ئینکاریی حەشریان کردوو، ئەوا قورثانی پیرۆز چەند پیشە کی یە ک دەخاتە روو تا کو بۆ قبوول کردنی "حەشر"

ناچار یان بکات. ئەو تا دەفەرموی: ئایا سەیری ئاسمان ناکەن بە سەرتانەووە که چۆن بە سام و شۆک و پێک و پێکی بنیائمان ناوە؟.. ئایا نابینن که چۆن بە ئەستێرە و خۆر و مانگ رازاندوو مانەتەووە بێ ئەوێ هیچ کەمی و ناتەواوی یەکی تێدا بیست؟.. یان ئایا نابینن که چۆن زەویمان بۆ تەخت کردوون و بە راپەختی حیکمەت بۆمان راختوون و، چیا کائمان تێدا قایم کردوون تا کو لە بەرزبوونەووە و زال بوونی ئاوی دەریاکان بپاریزن؟.. ئایا نابینن که لە هەموو رەگەزێکی سەوزە و روووە که کان گەلسی نیر و مینی جوان و جۆراو جۆرمان تێدا بەدی هیناوە و سەرئاسەری زەویمان بێ رازاندوو نەتەووە؟.. یان ئایا نابینن که چۆن لە ئاسمانەووە ئاویکی پیرۆز دەنیرم و، باخ و بیستان و بەروبوومی بەتامی وەك خورما و هاوچەشنی ئەوی بێ دەروینم و دەیانکەم بە رۆزی بەندە کاتم؟.. ئایا نابینن که زەویی و شۆک و برنگ و مردوو، بەو ئاوە زیندوو دەکەمەووە و هەزاران حەشری دنیایی بێ دەهینمە کایەووە. جا هەر وەك بە توانستی خۆم و لە بەرچاوی خۆتاندا ئەم روووە کانه لەو زەوی یە مردوو و شۆک و برنگەدا دەردەهینم، بە هەمان جۆر لە رۆژی حەشردا ئیوەشی لێ دەردەهینم، چونکە لە قیامەتدا زەوی دەمریت و ئیوەشی تێدا زیندوو دەکرینەووە؟!

جا فەرموو بۆ خۆت لێکی بەدەرەووە و بزانه که: ئەو "پاراوی بەیان"ە لە کوێ که ئەم ئایەتانه لە بواری چەسپاندنی حەشردا دەریان خست، که ئیە ئاماژەمان تەنها بۆ یەك لە هەزارێ کردو.. ئەو و شانەش لە کوێ که خەلکی لە کێشە کانی خۆیاندا دەیان هینن و لە سەر یە کتر ریزیان دەکەن؟!

هەر لە سەرەتای ئەم پەيامەووە تا ئێرە، بۆ مەبەستی لێکۆلینەووە لە کێشە ی ئیجازدا ریبازی "بێ لایەنی مەوزووعی" مان گرتەبەر و، لەم پێناویدا گەلسی مافی قورئانمان بە پەنھانی هێشتەووە، لە بەراوردەکاندا ئەو خۆرە تیشک بەخشەمان دەهینایە ئاستی مۆمە کان، تا کو نەیارێکی سەر سەخت بۆ قبوول کردنی ئیجازی قورئان ناچار بکەین!

ئێستاش که "لێکۆلینەووەی زانستی" ئەرکی سەر شانی خۆی ئەنجام دا و بە چەشنێکی درەخشان ئیجازی قورئان چەسپا، وای بە ناوی "حەقیقەت"ەووە، نەك بە ناوی "لێکۆلینەووەی زانستی" هەندێ ئاماژە بۆ مەقامی قورئان دەکەین که هیندە گەورە یە لە هیچ بەراورد و هەلسەنگاندنێکدا جی نایتەووە.

بەلێ، رێژە ی گوفتارە کانی تر لە چاوە ئایەتە کانی قورئاندا وەك رێژە ی ئەو ئەستێرە یە کجار ورد و بچوو کانه وایە که لە ناو ئاوی ئەکاندا دەبینرین، لە چاوە بارە ی راستە قینە ی خودی ئەو ئەستێرە ئاندا!

بەلێ، وشە کانی قورئان، که هەر یە کەیان راستی یە چەسپاوە کان روون دەکەنەووە، لە کوێ و.. ئەو و اتایانەش لە کوێ که مرۆف بە وشە ی خۆی لە سەر ئاوی ئە بچوو که کانی هەست و بیری دا دەیان نەخشینیت؟

ئەو وشە زىندووہ خاوين و مەلائیکەت ئاسايانەى قورئان، کە گوڤتارى بەدبەينەرى خۆرو مانگن و نوورە کانى ھىدايەت پەخش دە کەن، لە کوئى و.. ئەو وشە گەزندانەى مرؤفیش لە کوئى کە بە وردە کارى بە کانى خۆيان خەلکى دەخەلەتینن و، بە فووڤىدا کردنى جادوو گەرانه شيان ھەوا و ئارەزووہ کانيان تىدا دەورووژینن؟

بەئى، رېژەى نيوان ميرووہ ژە ھراوى بە کان و مەلائیکەتانى خاوين و رۇحانيانى رووناك، چەندەيە.. مەوداى نيوان وشە کانى مرؤف و وشە کانى قورئانى پىرؤزىش بە ھەمان رېژەيە! ئەم راستى يەش ھەر بىست و چوار و تە کانى پىشوو لە گەل ئەم و تەى بىست و پىنجە مەدا چەسپاندوو يانن. کەواتە ئەم دەعوایەمان ئىدديعايە کى رووت نى يە، بەلکۆ ئەنجامى بەلگەيە کە چە پىشتر ھىتراوہ و سەلمىتراوہ!

بەئى، وشە کانى قورئان کە ھەريە کەيان سەدەفى گەلنى مروايبى ھىدايەت و سەرچاوہى راستى يە کانى ئيمان و کانگای بناغە کانى ئىسلامن و، لە ھەرشى رەحمانەوہ نازل بوون و، لە سەر وو دەروەى گەردوونەوہ ئاراستەى ئادەمیزاد دە کرین.. ئەم گوڤتارە ئەزەلى يەى کە "عيلم" و "قودرەت" و "ئىرادە"ى لەخۆ گرتووہ، لە کوئى و.. وشە لاوازە پەر لە ھەواو ئارەزووہ کانى مرؤفیش لە کوئى؟!

بەئى، قورئانى پىرؤز درەختىکى جوانى "توبا" دەنوئىت کە لقە کانى بە ھەموو لايە کى جىھانى ئىسلام دا بلأو کردىتەوہ و، "گەلا"ى: سەر جەم مەعنەو ييات و، شەعائىر و، کەمالات و، حوکم و، دەستورە کانى گرتىت و، ئەوليا و ئەصفيا کانىشى بە وىنەى چەند "گول" يکى جوان و پەنگىن پىش چاو خستىت کە جوانى و پاراوى يان لە ئاوى ژيانى درەختە کەوہ بەدەست ھىنايىت و، "بەر"ى سەر جەم کەمالات و حەقىقەتە گەردوونى و خوايى يە کانى گرتىت، تەنانەت ھەموو يە کىکى "ناوک"ى بەرە کانى بوويىت بە دەستورى کار و رېيازى ژيان..

ئايان ئەم زنجىرە حەقىقەتانەى کە قورئانمان لە شىوہى درەختىکى بەردارى خاوەن سىبەرى ئاوادا پىشان دەدەن، لە کوئى و.. قسەى ئاسايى مرؤفیش لە کوئى؟!.. أين الثرى من الثرىا؟! وازياتر لە ھەزار و سەئ سەد سالە قورئانى حەکىم لە بازاى گەردوون و پىش چاوى سەر جەم دانىشتووانى دا، حەقىقەتە کانى خۆى بلأو دە کاتەوہ و، ھەموو کەس و ھەموو نەتەوہ و ھەموو ولاتىک بەشى خۆيان لە گەوھەر و راستى يە کانى وەر گرتووہ و، تانىستاش ھەر وەرى دە گرن.. و پىراى ھەموو ئەمانەش، کەچى نە راھاتن لە گەلنى دا و نە ئەو زۆرى يە و نە تىپە پىروونى کات و نە ئال و گۆرە گەورە کان، ھىچيان زىانيان لە راستى يە بەنرخە کانى و لە شىوازە جوانە کەى نەداوہ و پىريان نە کردووہ و تەرى و پاراويى ئەويان لەدەست نەداوہ و، نەيانتوانىوہ لە نرخى دا بگرن ياخود تريفەى جوانى يە کەى خامۆش بکەن!

ئەم حالەتە ھەر خۆی لە خۆی دا ئیعتجازی سەر بە خۆیە!

خۆ ئەگەر ئیستا کە سێک، بە پێی خواستی ھەوا و ئارەزوو کانی و بە ھەلس و کەوتینی منالانە، بچیت ھەندێ لە و راستی یانە ی که قورئانی پیرۆز ھیناوی، بەھۆنیتەو و، بیەویت بۆ مەبەستی ئیعتراز گرتن لە ھەندێ ئایەتی قورئان، بەراورد لە نێوان گوفتارە کەمی خۆی و گوفتاری قورئان دا ساز بکات و، بلیت: "ئەو تا گوفتاریکی وەك قورئانم وتوو" ئەوا بێ گومان ئەم قەسەیی ھیندە نەفامی و گەلخۆیی پێو دیارە کە کتومت لەم نمونەییە خوارووە دەچیت:

بەتایەك كۆشكی گەورە بنیات بنیت کە بەردە کانی بریتی بن لە چەند گەوھەریکی جۆراوجۆر و، ھەریك لەو گەوھەرانەش لە چەند بارودۆخیکی تایبەتی دا دا بنیت و بە چەند نەخش و نیگارێکی ھاوسەنگی و ھا ناوازش بیان پرازییتەو کە پەیوەندیان بە ھەموو نەخش و نیگارە بەرز و ناوازه کانی کۆشکە کەو بییت.. پاشان کە سێکی نەشارەزای وا پرواتە ناو ئەو کۆشکەو کە ھیچ شتێک لەو نەخش و نیگارە ناوازانە تی نەگات و نرخ و بەھای گەوھەر و ئارایشتە کانی نەزانی و، بچیت نەخش و نیگار و بارودۆخی بەردە کانی کۆشک بگۆریت و بە پێی ئارەزووی خۆی پرسیایە کی تریان بۆ دا بنیت، تا وەك مائیکی ئاسایی لێ بکات و، پاشان بە چەند دەنگە مورویە کی ئەوتۆ بپرازییتەو کە تەنھا منال بە جوانیان دا بنیت و ئنجا بلیت: خەلکینە! پروانن ئەو تا منیش کارامەیی یە کی وام لە ھونەری بینا کاری دا ھەبە کە لە کارامەیی بنیاتنەری ئەو کۆشکە زیاترە و، سامانە کانی شەم لە ھی ئەو زۆرتن! وەرن بۆ گەوھەرە بەنرخە کاتم پروانن!

بێ ھیچ گومانێک ئەم گوفتارە بە "ورپنە" دادەنریت، تەنانەت لە ورپنەیی شیتان زیاتر ھیچی تری بێ ناوتریت!

رؤشنایى سى ھەم

نەم رۆشنایى یە سى رۆوناکیى پەخش کردووہ

رۆوناکیى یە کەم

لە وتەى سىاز دەھەم دا رۆویە کى مەزنى ئیعیجازى قورئان رۆون کراوہ تەوہ، وا ھینرا یە ئیرە و لە گەل رۆوہ ئیعیجازى یە کانی تر دا پىش چا و خرا:

ئە گەر دەتەوئى بۆ خۆت بىنیت و تامى ئەوہ بچىژىت کە چۆن ھەموو ئایە تىکی قورئانى پىرۆز نوورى ئیعیجاز و ھىدا یە تى خۆى بلاو دە کاتەوہ و بە وینەى ئەستیرەى درە خشان تارىکستانى کوفر دە رەوینیتەوہ، ئەوا خۆت وا دابنى کە لەو سەردەمى جاھیلیەت و بیابانى ژيانى دەشتە کى و نەزانی یە دا دە ژىت کە یە کەم جار قورئانى پىرۆزى تىدا ھاتە خوارەوہ. دە بىنیت: پەردەى بىن ئاگایى و، تارىکیى نەزانی و، بەرگى سروش و، بىرى وشک، ھەموو شتىکی دا پۆشیوہ. ئا لەم کاتە دا کە ھەموو شتان لەو رۆزگارە دا بەم پەردانە دا پۆشراون، یە کەسەر بەھۆى ئایە تە کانی قورئانى پىرۆزەوہ ئەو بوونەوہرە بى ھەست و بى گیان و مردووانە لە زەینى گوى بیستان دا دە بوو ژینەوہ و ژيانیان بە بەردا دە چىت و بە زایە لای ئایە تى:

﴿يَسْخُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْقُدُوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ (الجمعة: ۱) و ئایە تە مەز نە کانی تری ھاو وینەى، رادە پەرن و تە سبیح و یادى خواوہ ند لە رۆوی بوونەوہرە ان دا رادە گە یە نن.

ھەر و ھا رۆوی تارىکی ئاسمان، کە چەند ئەستیرە یە کى بى گیانى تىدا بلیسە دە دەن، بە زایە لای ئایە تى: ﴿يَسْخُ لَّهُ السَّمَوَاتِ السَّنْبُعِ وَالْأَرْضِ﴾ (الإسراء: ۴۴) لە بەر چاوى گوى بیستان دا دە بىت بە دەمىکی ذیکر خوین بۆ خواى گەورە و، ھەموو ئەستیرە یە کى تیشکی حەقیقەت دە پىر ژىنیت و دانستىکی رەوان پەخش دە کاتەوہ.

ھەر و ھا رۆوی زەوى، کە بوونەوہرە لاواز و دەستەوسانە کانی لەسەر نىشتە جى بووہ، بەو زایە لای ئاسمانى یەى قورئان، لە بەر چاودا دە بىت بە "سەر" ی جەستەى بوونەوہرە یکی مەزن و، دەریا و وشکایى یە کانیش دەین بە دوو "زمان" ی دەم پارا و بە ذیکر و تە سبیح و ستایشى خواوہ ند و، سەر جەم رۆوہ ک و زیندەوہرە انیش وە ک چەند "وشە" یە کى ذیکر و تە سبیح دەردە کەون، دە لى سەر جەمى زەوى گیانى بە بەردا کراوہ و زیندەوہرە یکی خواوہ ژيانە!

ئەگەر بېت و بەم چەشنە، بە ھەست و شعوروی خۆت، بېرۆیت بۆ ئەو سەردەمەي کە قورئانی پېرۆزی تېدا ھاتە خوارەو، ئەوا وردە کاری ئیعجاز لەو ئایەتە پېرۆزەدا دەچێژیت. دەنالا چەشتنی ئەو وردە کاری بە نەرم و نیانانەي ئایەتە کە بێ بەش دەبیت و پەیی بێ نایەت! بەلێ، گەر لە ناوەندی باری ئیستای خۆتەو سەیری ئایەتە پېرۆزە کان بکەیت کە بوونەو ھەران لەو سەردەمەو تا کو ئیستا بە نووری قورئان رووناک بوونەتەو و سەر جەم زانستە ئیسلامی بە کان پۆشنایی یان پنی بەخشوون، بە رادەبەک کە راستی بە کان بۆ ھەموو کەسیک ئاشکرا بوون و پەردەیان لە روودا ھەتھا راون.. واتە ئەگەر لە رێی پەردەي ئولفەتەو سەیری ئایەتە پېرۆزە کان بکەیت، ئەوا بێ گوومان مەودای راستەقینەي جوانیی ئیعجاز بە خشی ھەموو ئایەتیک بە تەواوی نایینیت و، نازانیت کە ھەموو یەکیک لەو ئایەتانە بە رووناکی بە درەخشانە کەي خۆي چۆن تاریکایی بە چەرە کان دەپەوێتتەو. دواي ھەموو ئەمانەش لە نیوان روو زۆر و زەبەندە کانی ئیعجازي قورئاندا لە چێژی ھەموویان بێ بەش دەبیت.

ئەگەر دەتوێت مەز نۆزین پلەي ئیعجازە زۆرە کانی قورئان ببینیت، ئەوا گوێ بۆ ئەم نمونەيە رابگرە و سەرنجی لێ بدە:

گرممان درەختیکی تابلی سەیر و بەرز و سەرسوور ھینەر و فراوان و بەربلاو ھەبیت، پەردەي غەیبی بەسەردا درا بێت..

و ھەک ئاشکرایە پەل و بەر و گەلا و گولێ ئەو درەختە - چەشنی ئەندامە کانی جەستەي مرۆف - ھاوسەنگی و گونجای و پەپوھندی یان لە نیواندا ھەبە و، ھەر بەشیک لە بەشە کانی ئەو درەختە پەیی ماھییەتي درەختە کە شکل و شیوہەي کە ديارى کراوی گرتووتە خۆ..

جا ئەگەر بېت و کەسیک لە لایەني ئەو درەختە نەبێنراو ھە - کە نایینریت - ھات و لەسەر شاشەبەک وینە و سنووری بۆ ھەموو یە کێ لە ئەندامە کانی ئەو درەختە کیشا، بەو ھەي کە چەند ھیلکی لەسەر شاشە کە نووسی کە پەپوھندی نیوان گەلا کانی ئەو درەختەیان دەنواند و، بە چەند وینە و ھیلک کە وینەي تەواوی ئەندامە کانی درەختە کەیان بەر جەستە دە کرد و وینە کەیان بە تەواوی دەخستە روو، ماو ھەي نیوان سەرەتا و کۆتایی یە کجار لە یە کتر دووری درەختە کەي پێ کردو ھە.. ھیچ گومانیک لەو ھەدا نامینیت کە ئەو وینە کیشە بە پروانینی غەیب بینی خۆي ئەو درەختە دەبینیت و بە تەواوی ئاگای لیبەتي ئنجای وینە کەي دە کیشیت.

و ھەک ئەم نمونەيە، قورئانی پېرۆزیش بە روونکردنەو ئیعجاز بەخشە کانی خۆي کە تاییەتن بە راستیی بوونەو ھەرانەو (ئەو راستی بەي کە سەر بە درەختی بوونەو ھەرانە و لە

سهره‌های دنیاوه تا کورتایی ئەودنیا لئ و پهلای هاویشتوو و له زهوی یه‌وه تا عه‌رش و له گه‌ردیله کانه‌وه تا ئەستیره کان بلاؤ بووه‌ته‌وه) پاریز گاریی هاوسه‌نگی و پیکه‌وه گونجانی بوونه‌وه رانی کردوو و، وینه‌یه کیشی به هم‌وو یه کئی له ئەندام و به‌رو بوومه کانی به‌خشیه که شایسته‌ی بیئت، به راده‌یه‌ک که زانا لیکۆلته‌ره کان له ده‌می ئەنجامدانی لیکۆلینه‌وه و باسه کانیان دا توشی سه‌رسامی و سه‌رسوورمان ده‌بن و ده‌لین: (ما شاء الله.. بارک الله.. ئەوه‌ی که گری کویزه‌ی گه‌ردوون و مه‌ته‌لی به‌دیه‌بنان شی ده‌کاته‌وه، هه‌ر ته‌نها تۆی ئەی قورئانی پیروز)!

با ناوه کانی خوای گه‌وره و سیفه‌ته مه‌زنه کانی و ئیشه په‌روه‌ردگاری و کاره پر له دانسته کانی، وه‌ک دره‌خینکی تووبای نوورانی به‌غوونه به‌یننه‌وه که - والله المثل الأعلى - بازنه‌ی مه‌زنی یه‌که‌ی له ئەزه‌له‌وه تا ئەبه‌د و، سنووری گه‌وره‌یی یه‌که‌شی فه‌زای ره‌های بی سنوور ده‌گریته‌ خۆی و ده‌وره‌ی ده‌دات و، مه‌ودای کاره کانی لئ له سنووری: ﴿فَالِقُ الْخَبِّ وَالنَّوَى﴾ (الأنعام: ۹۵) و ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ (الأنفال: ۲۴) و ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۶) تا ده‌گاته: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ (هود: ۷) و ﴿وَالسَّمَوَاتِ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾ (الزمر: ۶۷) و ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (لقمان: ۲۹) ده‌گریته‌وه.

ده‌بین قورئانی پیروز، به‌وپه‌ری گونجایی و شیای، ئەو راستی یه‌ نوورانی یه‌ به‌هم‌وو لئ و په‌له کانی و گشت ئامانج و به‌رو بوومه کانی‌وه روون ده‌کاته‌وه، به‌ راده‌یه‌ک که هیچ کام له‌و راستی یانه‌ ری له‌ روون کردنه‌وه‌ی راستی یه‌کی تر ناگریت و حوکمی هیچ راستی یه‌کیان هی ئەوانی تر تیک نادات و هیچ کام له‌و راستی یانه‌ش له‌وانی تر تهره‌ ناییت.

بهم وینه شایسته و له‌گه‌ل یه‌ک گونجواوه، قورئانی پیروز به‌ شیوه‌یه‌کی ئیعجاز به‌خش راستی ناوه کانی خوای گه‌وره و سیفه‌ته مه‌زن و ئیشه په‌روه‌ردگاری و کاره پر له دانایی یه‌ کانی خواوه‌ندی روون کردوو‌ته‌وه، به‌ راده‌یه‌ک که سه‌رجه‌م ئەه‌لی که‌شف و حه‌قیقه‌ت و دانست و عیرفانی - که به‌ ناو جیهانی مه‌له کووت دا ده‌گه‌رین - خستوو‌ته‌ ته‌سدیقه‌وه و، هه‌موویان به‌ سه‌رسوورمانه‌وه له‌ به‌رده‌م روون کردنه‌وه ئیعجاز به‌خشه کانی دا ده‌لین: (سبحان الله! چه‌نده ئەم روون کردنه‌وه‌یه راسته و له‌گه‌ل حه‌قیقه‌ت دا رینک و گونجواوه، چه‌نده‌ش جوان و شایسته‌یه)!

ئه‌گه‌ر به‌غوونه "شەش پایه کانی ئیمان" به‌یننه‌وه که‌ روویان له‌ هه‌موو بازنه جیاوازه کانی بوونه‌وه‌ران و بازنه‌ی "جوب‌ای خوای گه‌وره‌یه و، به‌ په‌لیکی ئەو دوو دره‌خته مه‌زنه داده‌نرین، ده‌بین قورئانی پیروز وینه‌ی سه‌رجه‌م لئ و په‌ل و به‌ر و گوله‌کانیان ده‌کیشیت و، له‌مه‌ش دا گونجایی ناوازه‌ی نیوان به‌ر و گوله‌کانیان په‌چاوه‌ده‌کات و، به‌وپه‌ری هاوسه‌نگی و رینکی شیوه کانی پیکه‌وه گونجایی نیوان ده‌ناسینیت، به‌

رادیهك كه مرؤف له بهردهم جوانیی ئەم وینه كیشانهی قورئاندا سەرسام دەكات و، سەبارەت بە پەڕدەن بە دووری بە كانیسی گەرفتاری سەرسامیی دەكات.

باشان ئەو "ئیسلاام"ەى كه پەلێكه لە لقی "ئیمان"، قورئانی پیرۆز لە باسكردن و وینه كیشانی وردترین پەله كانی هەر پێنج پایە كانی دا گەلێ وینهی ناوازه و سەرسوورھینی كیشاوه و، جوانیی پێكهوه گونجان و كەمالی هاوسەنگیی نیوانیانی پاراستوو، تەنانەت پارێزگاریی ئاسایی ترین داب و ئەوپەڕی ئامانج و قوولترین دانایی و بچوو كترین سوود و بەروبوومە كانی كردوو. ڕوونترین بەلگەش لەسەر ئەم راستییە، كەمالی ڕێك و پێكیی شەریعەتی مەزنە، كە لە دەق و ئامازە و هێما كانی ئەم قورئانە پیرۆزەو هەلقوللاوە.

جا كەمالی ڕێك و پێكیی و.. هاوسەنگیی ورد و.. قەشەنگی و پتەویی پێكهوه گونجانی حوكمە كانی ئەم شەریعەتە خاویشە.. هەریە كەیان، شاھەتێكی دادگەری بی خەوش و بەلگەیه كی ڕوونی گومان پەری ئەوتۆن كە هیچ گومانێك هەر گیز توخنیان ناكەوئیت لەسەر ئەحەققییەتی قورئانی پیرۆز. واتە هەر گیز ناكاری ڕوونكردنەو كانی قورئان پالیان بە زانستیكی جوزئیی مرؤفیکەو داویت، بە تاییەت مرؤفیکیی نەخویندەوار، بەلكو دەبی پالیان بە زانستیكی وەها فراوانەو داویت كە هەموو شتیك بگرتەو و لە یەك كاتدا چاوی لە هەموو شتیكەو یت..

كەواتە قورئانی پیرۆز گەرفتاری زاتی خواوەندی مەزنە كە لە یەك كاتدا ئەزەل و ئەبەدو سەرجەمی راستییە كان دەبینیت.

آمن.

ڕووناکی دووھەم

"فەلسەفەى مرؤف" كە دەپەوئیت ڕێی لە حیکمەتی قورئانی پیرۆز بگرت و بەرەنگاریی بکات، لە بەر دەم حیکمەتی بەرز و بلندى قورئاندا كەوت و شكستی هینا. وەك بە شیوازی چیرۆكێكى تەمسیلی لە وتەى دوازدەھەمدا ڕوونمان كردوو تەو و، لە چەند وتیە كی تریش دا بە جۆریكی گومان پێچەسپاندوومانە. بۆیە خوینەری بەرێز ڕەوانەى ئەو پەيامانە دە كەین و، لیڤەدا تەنھا بەراوردیكی سادە و جوزئی لە نیوانیاندا لە لایەنێكی ترەو، كە لایەنی ڕوانینی هەردوو كیانە بۆ دنیا، بەم شیوہیەى خواوە، ساز دە كەین:

فەلسەفە و حیکمەتی مرؤف كە دەروانیتە دنیا، وەك دنیا بە كی بەر دەوامی ڕەگدا كوتاو بۆی دەروانیت! ئەو تا بە دوور و درێژی لە "ماهییت" و "تاییەتكارییە كان" ی بوونەو ەران دەدوئیت، بەلام گەر ئەو كارمەندی و ئەرکانەى بوونەو ەران باس بکات كە بەلگەن لەسەر بەدیھنەریان ئەوا بە كورتی و سەرییی باسیان دەكات. واتە درێژە بە باسی نەخش و

نیگارو پیته کانی کتیبی گهر دون دهادت، بهلام بایه خینکی ئەوتۆ به واتا و ناوهرۆ که کانیان نادات!

بهلام قورئانی پیرۆز وادەر وائیته دنیا که: دنیایه کی رپیواری به خوهرمی خهله تینهری گهرۆکی پر له ئال و گۆری ئەوتۆیه وهستان و جینگیر بوونی بۆ نی یه! له بهر ئەوه، به بوختی و سه پینیی له تایبه تکارییی بوونه وهران و ماهییه ته ماددی و رواهتی یه کانیان ده دویت، که چی به تهواری درێژه به باس کردنی ئەو کار و ئهر کانهی بوونه وهران دهادت که خواوه نند خستوونیه ته ئەستۆیانه وه و به نهایه تیبی ئەوان بۆ خوای گهوره دهرده خهن. ههروهک به درێژی له مهوادی ملکه چ بوونی بوونه و هزانش بۆ فرمانه ته کوینی یه کان ده دویت و، روونی ده کاته وه که چۆن و له چ روویه که وه ده بن به بهلگه له سه ر ناوه جوانه کانی به دیهینه ریان.

واله م باسه مان دا، به په له، سه پیرکی ئەو جیاوازی یه نیوان "فهلسه فه" و پروانیی "قورئان" ده که یین بۆ دنیا و بوونه وهران له م پروانیه کورت و درێژه یی دانهی ههردوو لایان دا، تاکو بزاین حق و راستیی روون و دره خشان لای کامیانه؟!

کات ژمیره کانی ده ستمان که به رواهت وهستان و نه گۆرانیان پێوه دیاره، که چی گه لسی له ره و ئال و گۆری جۆراو جۆریان تیدایه، چ له جوولهی بهرده وامی چهرخه کانی و چ له رپی له رینه وهی به ندۆل و ئامیره ورده کانی..

جا ههروهک کاتژمیره کائمان بهم شیوه یه بن، دنیاش به هه مان جۆره، ده لیبی کاتژمیرینکی مه زنه و توانستی خواوه نند دای هیناوه. خۆ هه رچه ند به رواهت نه جوولان و پراوه ستانی پێوه دیاره، که چی له ناوه نندی ته وژمی نه مان و فه نادا بهرده وام له ئال و گۆر و جم و جوولینکی رانه وه ستاودا ته پاوتل دهادت و تلیر ده بیته وه. چونکه ماده م له دنیا دا "زه مان" هاته گۆرپی، ئەوا "شه و پوژ" وهک چر که ژمیرینکی دوو سه ره یان لسی هات بۆ ئەو سه عاته مه زنه و، به خیرایی ده جوولیت و شوینی ده گۆرپیت.. "سال" ییش وهک خوله ک ژمیر .. "چه رخ" ییش به وینه ی میلی سه عات ژمیری ئەو کات ژمیره مه زنه یان لسی هات. به م جۆره "زه مان" دنیا ی هاو یشته سه ر پشتی شه پۆله کانی نه مان و فه ناو، ته نیا کاتی "ئینستا" ی له "بوون" دا هیشته وهو، "رابوردوو" و "داهاتوو" ی به ده ستی عده م سپاردا! خۆ جگه له م روخساره ش که "زه مان" به دنیا ی به خشی، له رووی "مه کان" ی شه وه دنیا ههروه کو کات ژمیرینکی بگۆری رانه وه ستاو وایه، چونکه "بۆشایی ئاسمان" گه ر وهک "مه کان" ییک ته ماشای بکه یین، ده بینین هه میشه له ئال و گۆر و جم و جوولتی بهرده وامدایه، ته نانه ت کاتی واهیه له ته نها یهک پوژدا چه ند جار ییک له هه ور و باران پر ده ییت و پاشان سامالینکی خه ندان له رووی ئاسمان دا به جی ده هیلیت. واته "بۆشایی ئاسمان" به خیرایی ئەم ئال و گۆرانه ی، ده لیبی میلی چر که ژمیری ئەو کاتژمیره گه وره یه ده نوینیت..

"پرووی ئەو" زەوی یەش کە ستوونی خانەیی دنیایە، گەر وەك "مەکان" یك سەیری بکەین، دەبینین لە پرووی ژبان و مردنی پرووەك و زیندەوەرانی ناویەو، لە ئال و گۆرینکی بەردەوامدایە. کەواتە بە وێنەیی میلی "خولەك ژمیر" تیمان دەگەبە نیت کە: ئەم دنیایە رێبوارینکی فانی و لەسەر پێیە..

خۆ هەر وەك پرووی زەوی لە ئال و گۆرپی بەردەوامدایە، ئەوا ئال و گۆر و بوومەلەرزەکانی "ناووە" شی کە بە قوت بوونەوێ چیاکان و نیشین و رۆچوونی زەوی کۆتایی یان پێی دیت، کارینکیان کردوو کە "ناووە" ی زەوی میلیکی سەعات ژمیری وەها ییت کە هەندێ بە سستی بچوولیت و، لە گەل ئەوێش دا پیشانمان بدات کە: ئەم لایەنەیی دنیاش بەرەو نەمان دەروات..

"ئاسمان" ییش کە بن مێچی خانەیی دنیایە، گەر وەك "مەکان" یك بۆی پروانین، دەبینین: ئال و گۆرەکانی ناوی، چەشنی: جم و جوولتی تەنە ئاسمانی یەکان یان دەر کەوتنی کلکدارەکان و گیرانی خۆر و مانگ و کەوتنی ئەستێرە و تیرەستێرە و، ئال و گۆرەکانی تری وەك ئەمانە، بۆمان دەر دەخەن کە: "ئاسمان" ییش بەهەمان جۆر راوێستا و چەسپاوەنی، بەلکو بەرەو پیری و دارمان دەروات، ئەواتە ئال و گۆرەکانی کە وەك میلیە هەفتە ژمیرەکانی سەعات وان و بە سستی دەجوولین، بەلگەن لەسەر ئەوێ کە: بەرەو پروخان و نەمان دەروات!

بەم جۆرە، دنیا لە خۆی دا (واتە لەو پرووەو کە دنیایە) لەسەر ئەم حەوت پایەیی بنیات نراوە کە هەموو کات و ساتیک دەجوولین و بوومەلەرزەیی تیدا دروست دەکەن. بەلام هەر ئەم دنیا بزۆکەیی کە هەمیشە لە ئال و گۆرپی بەردەوامدایە، کاتی پروو دەکات بەدیهینەری شکۆمەندی خۆی، ئەوا ئەو ئال و گۆر و جم و جوولانە دەبن بە: جوولەیی قەلەمی توانستی خوایی لە کاتی نووسینی نامە صەمەدانی یەکانی لەسەر لاپەرەیی "و جورد" دا و.. ئال و گۆرپی بارودۆخەکانی دنیاش دەبن بە: چەند ئاوینەیی کێ نوێ و یەك لە دوا یە کێ ئەوتۆ کە نوورەکانی دەر و شانەوێ ناوێ جوانەکانیان تیدا دەر دەکەوێت و کاروبارە سەرتاپا حیکمەتەکانی ئەو ناوێ جوانانە دەزەخەن و بە چەند وەسفیککی جۆراوجۆری شایستەش وەسفی ئەو خواوەندە دەکەن.

بەم جۆرە دەر کەوت کە "دنیا" لە خۆی دا پرووی لە فەنا و نەمانە و، بە چوستی و خیرایی بەرەو وێرانی و نەمان دەروات و، بە بەردەوامی لە ئال و گۆر و جم و جوولدا یە. کەواتە دنیا - لە راستی دا - وەك ئاوی بەخوڕ وایە کە دەروات و وەستانی نی یە. بەلام "بێ ئاگایی مرۆف" لە خواوەندی خۆی، ئەو ئاوە بەخوڕەیی بە وشك و وەستاو پیشانی مرۆف دا و، بەهۆی چەمکی ماددیی "سروشت" ییش ئاوە کە لیل بوو و خاوپنی یە کەیی لە دەست دا. تالە ئەنجام دا دنیا بوو بە پەردەیی کێ چرپی سەهۆل ئاسای هیندە ئەستور کە بەری قیامەتی لە مرۆف گرت!

جا فلسفه‌فهی نه‌خۆش، به ورده‌کاری و لینگه‌پارانه فلسفه‌فهی‌یه‌کانی و .. له‌پێی چه‌مکی ماددی سروشته‌وه و .. به‌هۆ‌کاری لایه‌نه‌خه‌له‌تینه‌ره‌کان و به‌ره‌لایی و هه‌وه‌سبازی‌یه‌کانی شارستانی‌یی له‌خسته‌به‌ری نه‌فام .. چرپی زیاتری به‌و په‌رده‌یه‌ی دنیا داوه و پتر سه‌خت و ره‌قی کردوه و، خه‌وی قولتزی غه‌فله‌تی له‌ مرۆف خستوه و، به‌چه‌نده‌ها قات په‌ردی به‌ چلک و چه‌په‌لی‌یه‌کانیشی داوه. تاله‌ته‌نجام‌دا: "کردگاری شکۆمه‌ند" و "ئاخیره‌تی گه‌ش و خه‌ندان"ی له‌بیری مرۆف برده‌وه!

به‌لام "قورثانی پیروز" هینده به‌توندی ئەم دنیا‌یه - که ئەمه حه‌قیقه‌تی‌یه‌تی و له‌و پرووه‌وه که دنیا‌یه - راده‌ته‌کینیت تاله‌ته‌نجام‌دا وه‌ک خورپی شی کراوه‌ی لێ ده‌کات! پروانه‌ده‌فرموی: ﴿الْقَارِعَةُ ﴿۱﴾ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۲﴾ و ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۳﴾ و ﴿وَالطُّورِ ﴿۴﴾ و كِتَابٍ مُّسْطُورٍ ﴿۵﴾ و ئایه‌ته‌کانی تری هاوچه‌شینیان!

پاشان قورثان، پروونی و خاوینی‌یه‌کی سازگار به‌ دنیا ده‌به‌خشیت و، خلته و لیلی‌یه‌کانی به‌م پروونکردنه‌وه په‌نگینه‌هی خۆی لێ لا ده‌بات وه‌ک: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿۱﴾ (الأعراف: ۱۸۰) هه‌روه‌ها: ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ﴿۲﴾ (ی: ۶) هه‌روه‌ها: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا ﴿۱﴾ (الأنبياء: ۳۰) هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌ حه‌کیمه‌کانی تری وه‌ک ئەمانه ..

پاشان ئەو دنیا‌یه‌ی که به‌ پروانینی غه‌فله‌ت و بین‌ئاگایی مرۆف له‌خوا، وه‌کو سه‌هۆل به‌ستویه‌تی، قورثانی پیروز به‌گوفتاره‌نوورانی و ورشه‌داره‌کانی خۆی ده‌یتوینیته‌وه، وه‌ک: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴿۱﴾ و ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ﴿۲﴾ هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌مه‌زنه‌کانی تری هاوچه‌شینیان ..

پاشان قورثان وه‌همی "ئه‌به‌دیه‌ت" و "نه‌مری مرۆف له‌ دنیا‌دا" به‌و ده‌سته‌واژانه‌ی خۆی له‌ئه‌ندیشه‌ی مرۆف‌دا لا ده‌بات که هه‌والی نه‌مان و مردنی دنیا راده‌گه‌یه‌نن. وه‌ک: ﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ... ﴿۱﴾ و ﴿إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ... ﴿۲﴾ و ﴿إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ... ﴿۳﴾ و ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ... ﴿۴﴾ و ئایه‌ته‌ پیروزه‌کانی تری هاوچه‌شینیان.

پاشان ئەو غه‌فله‌ته‌ی که چه‌مکی ماددی "سروشت"ی به‌ره‌م هیناوه، قورثانی پیروز به‌بانگه‌بروسکه‌ئاسا‌کانی خۆی ده‌یره‌وینیته‌وه و نایه‌لیت. وه‌ک له‌م ئایه‌تانه‌ی: ﴿يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱﴾ (الحديد: ۴) و ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكُ بِعَاقِلٍ غَمًّا تَعْمَلُونَ ﴿۲﴾ (النمل: ۹۳) و ئایه‌ته‌ پروونا‌که‌کانی تری هاوچه‌شینیان‌دا ده‌رده‌که‌ویت.

بەم جۆرە، قورئانی پیرۆز بە گشت ئایەتە گەردوونی یەکانی (واتە ئەوانەیان کە پرویان لە گەردوونە) لەسەر ئەم بناغەییە دەرواوت و بەردەوام دەینت، تا پرووی راستەقینەیی دنیا وەك خۆی دەردەخات و دەیحاتە پیش چاؤ. ھەر وەك بەو ئایەتە تانە پرووی ناشیرین و چەپەلی دنیا دەردەخات و، لەم ڕێیەو ھەرواینی مرؤف لەو پروو ناشیرینەیی دنیاو ھەروا جۋانە کەیی و دردەچەر خینیت کە بۆ بەدیھینەری شکۆمەند دەروانیت! بەم کارەش دەرسی حیکمەتی دروست و فەلسەفەیی راستی پنی دەئیتەو و لە و اتا کانی کتیبی گەورەیی گەردوونی دەگەینیت و، لە ھەمان کات دا ئاۋر لە پیت و نەخش و نیگارە کانیشی دەداتەو، بەلام بئی ئەو ھەیی کار و ڕەنجی خۆی لەو لایەنە فانی یانەیی نەخشی پیتە کان دا بە فیرو بدات کە پەبوەندی یان بە مرؤفەو نەیی، وەك ئەو ھەیی فەلسەفەیی مەست و شەیدای "ناشیرینی" دەیکات، کە - بەم کارەیی - سەیر کردنی و اتا و ناو ھەرۆکی ئەم کتیبەیی گەردوونی لە بیری مرؤف بر دوو ھەتەو!

پرووناکیی سی ھەم

لە پرووناکیی دوو ھەم دا ئاماژە مان بۆ پرووخان و تیک شکانی حیکمەتی مرؤف کرد لە بەردەم حیکمەتی قورئان دا، ھەر وەك ئاماژە شمان تیدا کرد بۆ ئیعیجازی حیکمەتی قورئان. و الەم پرووناکیی ھەم دا پلەیی حیکمەتی قوتاییانی قورئان (کە زانایی ئەصفیا و، ئەولیا یانی پیاو چاک و، کەسانی پروونا کبوی ناو ھە کیمە ئیشراقی یەکان) (۱) لە چاؤ حیکمەتی قورئان دا پروون دە کەینەو و، بە پوختی ئاماژە بۆ ئەم لایەنەیی ئیعیجازی قورئان دە کەین.

راستترین و پروونترین بەلگە لەسەر پایە بلندی قورئانی ھە کیم و لەسەر ئەو ھەیی کە قورئان راست و ڕەوا یە و، بە ھیزترین بەلگە و نیشانەش لەسەر ئیعیجازە کەیی ئەو ھەیی کە: قورئانی پیرۆز لە دەمی باس کردنی "تەو حید" و ھەموو بەشە کانی دا ھاو دەم لە گەل باس کردنی گشت پلە کانی ئەو بەشانە و سەر جەم پیدایستی یەکانیان و، بئی ئەو ھەش "رێک و پینکی" یی ھیچ کامینکیان تیک بدات، بە تەواوی "ھاوسەنگی" یی خۆی پاراستوو! ھەر وەك پاریز گاریی "ھاوسەنگی" یی نیوان گشت ھەقیقەتە خوییی یە بەرزە کانیشی کردوو ھو، سەر جەمی ئەو ھو کمانەشی لە خۆ دا کۆ کردوو ھەتەو کە ھەموو ناو ھە جۋانە کانی خوی گەورە داخوازی دەبن، ھاو دەم لە گەل پاراستنی رێک و پینکی و پەبوەندی دەست

(۱) ئیشراقی یەکان چەند فەیلە سووفیکی صوفی بوون، بەلام چەند ڕا و بۆ چوونیکیان بوو کە لە گەل ئیسلام دا یەك ناگریت و ڕیز ھەو کە بیان ئاویتە یە کە لە فەلسەفەیی ئەفلاتوونی نوئی و ئابیی ئیسلام. (وەر گێب)

لهملانی نیوان ئەو حوكمانهدا.. هەررەك بە ھاوسەنگی تەواو كاروبای "پوبویبیت" و "ئولوهیبت" یشی پێكەوه له خۆدا كۆكردووهتەوه!

جائەم "پاریزگاری" و "ھاوسەنگی" و "كۆكردنەوه"یە، تاییه تكارارییە كی قورئانە كە هەرگیز لە هیچ ئاسەوارینكی مرۆفدا نی. تەنانەت نە لە بەرھەمە فیکرییە كانی گشت بیربەرە مەزنە كان و، نە لە ئاسەواری ئەولیاپانی پیاوچاكددا كە رۆشتوونەتە ناو جیهانی مەلە كووت و، نە لە كتیپی ئەو ئیشراقی یانە كە لە ناخی دیوی ناووەی شتاندا رۆچوون و، نە لە عیرفانی ئەو رۆحانی یانەشدا كە رۆشتوونەتە ناو جیهانی پەنھانی غەیبەوه، تاییه تكاراریی وادەست ناكەوێت. بەلكو ھەموو بەش و تاقمێكی ئەوان دەستی بە تەنھا لقیك یان دوو لقی درەختە مەزنە كە حەقیقەتەوه گرتووه و، بە تەواوەتی بە گەلا و بەری ئەو لقەوه سەرقال بووه و، چ لەبەر پێنەزانی و چ لەبەر بۆ نەروانین، ئاوپری لە هیچ كاسی لقە كانی تر نەداوهتەوه، دەلتی جۆرە كار دابەش كەردنێك لە نیوانیاندا رووی داوه!

بەلتی، پروانینە "بەر تەسكە پابەندە كان" هەرگیز ناتوان دەوراندەوری "حەقیقەتی رەھا" بەدەن و ھەموو لایە كی ببینن. چونكە ئەم كارە پێویستی بە پروانینكی كوللی و گشتگیری وەك "قورئانی پیروز" دەبێت!

كەواتە هیچ شتی كی تری غەیری قورئانی پیروز - با دەرس و رێنماییشی لە قورئان وەرگرتیبت - ناتوانیبت بە "ژیری"یە سنووردار و جوژئییە كە خۆی جگە لە چمكێك یان دوو چمكی حەقیقەتە كاملە كە زیاتر هیچی تر بە تەواوی ببینیبت! بۆیە بە گەرم و گوپری لەو چمك و لایەنەدا سەرقال دەبێت و لێی ناترازیبت و، لە ئەنجامدا "ھاوسەنگی"ی نیوان "حەقیقەتە كان" دەشپوینتیبت و، یان بە "ئیفراط" یاخود "تەفریط" رێك و پێكی نیوانیان ناهیلیبت!

لە لقی دووھەمی و تەوی بیست و چوارەمدا بە نموونە كی سەیر ئەم راستی بەمان روون كەردووهتەوه. بەلام لێرەدا نموونە كی تر دەھینینەوه كە ئاماژە بۆ خۆدی ئەم مەسەلە یە دەكات. ئەمەش نموونە كە یە:

گرممان لە بنكی دەریایە كی فراواندا گەنجینە یە كی گەورە ی پر لە گەوھەری بەنرخ بیبت. ئنجا چەند مەلەوانێكی بن دەریایی كارامە بۆ دۆزینەوی گەوھەرە كانی ئەو گەنجینە بەنرخە رۆشتبە ناو ئەو دەریایەوه. بەلام لەبەر ئەوھێ چاویان بە سترابوو، ئەوا مەگەر بە دەست، دەنا نەیان دەتوانی جۆرە كانی ئەو گەوھەرە بەنرخانە بناسنەوه. یە كینكیان دەستی بەر ئەلماسینكی كەمێك درێژ كەوت و، بریاری دا كە ئەو گەنجینە یە بریتی یە لە: گەنجینە یە كی پر لە شیشی ئەلماس! خۆ كە وەسفی چەند گەوھەری كی تری لە ھاوھەلە كانی بیست، پێی وابوو ئەو گەوھەرانیە كە ئەوان لێی دەدوین شوین كەوتە و نقیم و نەخش و نیگاری ئەو شیشە ئەلماسانەن كە خۆی دۆزیوینەتەوه! هەررەھا گرممان ھەندێكی تریان

شتیكى خېرى وهك ياقوت و.. كه سائىكى تريان موروييه كى زهر دووى چوار گوشه يان دوزيبيته وه و.. بهم جزره... هند... نه واهه موروييه كى له وانه كى كه نه و گوههر و بهرده گرانبه هايانه يان به دهست - نهك به چاو - ديوه، پنى وا دهبيت: نه و گوههره به نرخه كى كه خوى دوزيويه ته وه بهشى "سهره كى" و "زور" كى گه نجينه كه پىك دههينيت و، نه و وه سفانهش كه له هاورنيكاني دهبيستيت به لق و پهل و ناو كارهى گه نجينه كه يان داده نيست، نهك به شىكى "سهره كى" كى نه و گه نجينه يه!

بهم جزره، "هاوسهنگى" كى حهقيقه ته كان ده شيويت و "ريك و پىكى" يه كه كى نيوانيشيان نامينيت و، رهنگ و روخسارى گه لى حهقيقه تيش ده گوريت. چونكه نه و كه سهى دهيهويت رهنگى راسته قينهى "حقيقهت" بيينيت ناچارى گه لى ته تويل و ته كه للوفى خوركرد دهبيت. ته نانهت هم كاره هه نديك له وانه بؤ هه لديرى "ئينكار" و "ته عطيل" راده كيشيت! خوههر كهس به وردى سهرنج له كنيى حه كيمه ئيشراقى يه كان و نه و صؤفانهش بدات كه ته نها پشتيان به "مه شهوودات" و "كه شفيايات" كى خويان به ستووه و نه مانه شيان به ته رازووه كانى سونه تى خاويى بيغه مبه ﷺ هه لنه سهنگانندووه، بى هيچ دوودلى يهك ته سديقى هم بريارهى ئيمه ده كات.

كه واته ههر چهنه نه وانه له قورئانه وه رينمايى وه رده گرن و، له هه مان ره گهز و جورى حهقيقه ته كانى قورئان دا كنييه كانيان داده نين، كه چى هه ميشه كه مى و ناته و اوى ئاويتهى به ره هه مه كانيانه، چونكه هيچ كاميان "قورئان" نين!

به لام "قورئانى پيرؤز" ده رباى حهقيقه ته كانه و، ئايه ته مه زنه كانيشى مه له وانى ناو بنكى نه و ده ربايهن. نه و هتا گه نجينه كه كى ناوى ده دوزنه وه و ده يناسين و له باره وه ده دوين.. به لام ده بى بزانهن كه: نه مان چاويان كراويه و سهرجه م و سهرانسهرى گوههره كانى ناو گه نجينه كه ده بين! بؤيه "قورئانى پيرؤز" له رنى ئايه ته مه زنه كانيه وه، وه سفىكى "هاوسهنگ" و "بؤگونچاو" كى نه و گه نجينه گه وره يه ده كات و، بهم كاره شى جوانيسى راسته قينه و سهرنج را كيشى خوى ده رده خات!

* بؤ نمونه:

قورئانى پيرؤز "گه وره يى په روه ردگاريتى" يه شكؤمه نده كه كى خواى گه وره ده بينيت و به و اتا كانى هم ئايه ته پيرؤزانه وه سفى ده كات:

﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ﴾ (الزمر: ۶۷)،
﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾ (الانباء: ۱۰۴). له هه مان كاتيش دا و به به لگه كى هم ئايه ته پيرؤزانه، هه مه لايه نى ميه ره بانى خواوه ند ده بينيت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ (آل عمران: ۵-۶)،

﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا﴾ (مرد: ۵۶)، ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ﴾ (العنكبوت: ۶۰).

پاشان هر وهك فراوانی "خه للاقیبهت"ی خواوند ده بینیت و ثم ثایه ته پیروزه ی له سه ر ده کات به به لگه و له ری یه وه ده ری ده بریت: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ (الأنعام: ۱) به هه مان جور، شموی ده ست و هردانی خواوند له کاروباری هه موو گه ردوون دا و هه مه لایه نگیری پهروه رد گاریتی په که شی بو هه موو شتیک، ده بینیت و به پیی روونکردنه وهی ثم ثایه ته پیروزه رینمایی خه لکی بو لا ده کات: ﴿خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (الصفات: ۹۶).

پاشان هر وهك ثمو حقیقه ته مه زنه ده بینیت که ثم ثایه ته ده ری ده خات: ﴿يُخَيِّمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ (الروم: ۵۰) به هه مان جور، راستی ثمو به خشنده پی و که ره مه فراوانه ش ده بینیت و ده بی به به لگه له سه ری که ثم ثایه ته پیروزه ده ری ده بریت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾ (النحل: ۶۸) و، له هه مان کاتیش دا و به رینمایی ثم ثایه ته پیروزه حقیقه تی ثمو فه مانزه وایه تی په زال و هه مه لایه نگیره ش ده بینیت: ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ (الأعراف: ۵۴) ..

پاشان هر وهك ثمو راستی په به سوز و کارسازه ی ثم ثایه ته ده بینیت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفَائِتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ﴾ (الملك: ۱۹) به هه مان جور، حقیقه تی په کجار مه زنی ثم ثایه ته ش ده بینیت: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا...﴾ (البقرة: ۲۵۵) .. هر له هه مان کاتیش دا حقیقه تی ثمو چاودیری په خوایی یه ش ده بینیت که له ده برینی ثم ثایه ته دایه: ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ (الحديد: ۴) به وینه ی بینینی ثمو حقیقه ته گشتگیری که ثم ثایه ته ده ری ده بریت: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الحديد: ۳) .. هر وه ها ثمو نریکی یه ی خواوندیش ده بینیت که ثم ثایه ته ده ری بریوه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَاهُ مِثْلَ نَارِسُوسٍ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶) له گه ل ثمو حقیقه ته به رزه ش که ثم ثایه ته پیروزه نامازه ی بو ده کات: ﴿تَفَرُّجُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ (المارج: ۴) به وینه ی بینینی ثمو راستی په هه مه لایه نیه ی که ثم ثایه ته پیروزه به لگه په له سه ری: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ﴾ (النحل: ۹۰) ..

هروهه‌ها ئایه‌ته پیرۆزه کانی تری وه‌ك ئه‌مانه‌ش، که ده‌ستووره دنیایی و قیامه‌تی و عیلمی و عه‌مه‌لی به کانیان له‌خۆ گرتوه.

که‌واته "قورئان" هه‌موو ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی که به‌ختمه‌وه‌ری هه‌ردوو ژبان ده‌هیننه‌دی، ده‌بیینت و لیبیان ده‌دویت و پرونیان ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ك هه‌موو به‌کئی له‌شه‌ش پایه‌کانی ئیمان و پیننج پایه‌کانی ئیسلام به‌دوو و درنژی به‌کالا ده‌کاته‌وه و به‌جیددی و گه‌رمو گوری و ئامانج‌داری ده‌یامخاته به‌ریاس و لیکۆلینه‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش دا پاریز گاریی "هاوسه‌نگی" ی نیوانیان ده‌کات و "پیکه‌وه گونجان" ی نیوانیشیان وه‌ك خۆی ده‌هیلته‌وه. ئنجا له‌سه‌ر چاوه‌ی ئه‌م جوانی به‌ناوازه‌یه‌ی که له "پیکه‌وه گونجان" و "هاوسه‌نگی" ی هه‌موو ئه‌م حه‌قیقه‌تانه‌وه په‌یدا بووه، ئیعجازینکی مه‌عنه‌ویی ره‌نگین بۆ قورئانی پیرۆز سه‌ر هه‌لده‌دات! له‌م نه‌هینی به‌وه ده‌رده که‌ویت که: زانیانی که‌لام، هه‌رچه‌نده‌ش قوتابینی قورئانیان کردوو و هه‌زاران کتیبیان داناوه که هه‌ندیکیان ده‌یان به‌رگ ده‌بن، که‌چی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ وینه‌ی ده‌سته‌ی "موعته‌زیله" ته‌رجیحی عه‌قلیان به‌سه‌ر "نه‌قل" دا داوه، ئه‌وا نه‌یان توانیوه هینده‌ی "ده" ئایه‌تی قورئانی پیرۆز حه‌قیقه‌ته‌کانی ئیمان روون بکه‌نه‌وه و به‌جۆریکی دلتیا که‌ر و فه‌ناعه‌ت به‌خش و گو‌مان بر بیان چه‌سه‌پین! چونکه ئه‌وان له‌بناری چیا دووره‌کانه‌وه کانیوا هه‌لده‌که‌نن و ئنجا به‌لووله و کاریز (واته به‌زنجیره‌ی هۆکاره‌کان) له‌وپه‌ری جیهانه‌وه ئاو راده‌کیشن، ئنجا دین له‌وئ دا زنجیره‌ که‌ ده‌قوتینن و "بوون" و "ناسین" ی خواوه‌ندی "واجب الوجود" ده‌چه‌سه‌پین، که‌وه کو ئاوی ژیانه‌خش وایه!.. به‌لام هه‌ریه‌ك له‌ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی قورئان به‌ وینه‌ی عه‌ساکه‌ی حه‌زه‌رتی موسا وایه، له‌هه‌ر شوینیک دا بیه‌ویت ده‌ی دات به‌زه‌وی دا و کانیوا ده‌ته‌قینته‌وه، له‌هه‌موو شتیکیش دا په‌نجه‌ریه‌ك ده‌کاته‌وه که لیبه‌وه ده‌پرانزیه کردگاری شکۆمه‌ند و ده‌یناسینت! ئه‌م راستی هه‌ش له‌هه‌موو ته‌کان دا، له‌په‌یامی عه‌ره‌بیی "قطره" ش دا که دلتۆپینکی نهم داچۆراوی ده‌ریای قورئانه، به‌روونی چه‌سه‌پنراوه.

هه‌ر له‌م نه‌هینی په‌شه‌وه‌یه که ده‌بینین گشت پینشه‌وایانی ده‌سته و کۆمه‌له گو‌مراکان، له‌وانه‌ی که به‌ناو ناخی شتان دا رۆچوون و بن شوین که‌وتنی سونته‌تی پیغه‌مه‌ر ﷺ پشتیان به "مه‌شه‌هودات" ی خۆیان به‌ست و، له‌ریگادا گه‌رانه‌وه، ده‌سته و تاقمیکێ گو‌مرایان پیک هینا و سه‌رکرده‌یی کۆمه‌لیکیان گرته‌ئه‌ستۆ.. هه‌موو ئه‌وانه، پینان به‌ره‌و ئه‌م چه‌شنه بیدعه‌ت و گو‌مراپی یانه ترازا، و مرۆفایه‌تی یان بۆ لای ئه‌م جۆره‌ریگه و یلانه دایه‌به‌ر، چونکه نه‌یان توانی پاریز گاریی "رینک و پینکی" و "هاوسه‌نگی" ی حه‌قیقه‌ته‌کان بکه‌ن!

جا ده‌سته‌وسانی و کۆله‌واری هه‌موو ئه‌وانه، ئیعجازینکی تری ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز ده‌رده‌خات!

کۆتایی

له نئی چواردههه می "وتهی نۆزدهههم" دا دوو دانه له بریسکانهوه کانی ئیعجازی قورئان رابورد، که بریتین له: حیگمهتی دووپات بوونهوه له قورئان دا و، حیگمهتی پوخت لیدوانی قورئان له بواری زانسته گهر دوونی به کان دا.

له و تهیه دا به روونی دهر کهوت که ههر یهک لهم دوانه یه کیکن له سهراچاوه کانی ئیعجازی قورئان، به پیچهوانه ی گومانی هه ندی کهس که پیمان وایه مایه ی کهم و کوورین له قورئان دا.. ههروهک له مهقامی دووهه می "وتهی بیستم" یش دا بریسکه یه کی ئیعجازی قورئان به جوانی روون کرایه وه، که به سهرا رووی موعجزاتی پیغه مبه رانه وه - علیهم السلام - دهره وشیته وه. جگه له مانه، گهنی بریسکه ی تری ئیعجازی وهک ئه مانه له هه موو "وته کان" و په یامه عه ره بی به کانم دا باس کراون، بۆیه به وانه واز دهه نین. به لام لیر دا هینه ده لاین که:

موعجزه یه کی تری قورئان بریتی به له وه ی:

ههروهک هه موو موعجزاتی پیغه مبه ران - علیهم السلام - به کۆمهالی و پیکه وه یه کیکن له نهخش و نیگاره کانی ئیعجازی قورئان یان دهرخست، به هه مان جوړ قورئانیش به هه موو موعجزه کانیه وه، موعجزه گه وه که ی پیغه مبه ر ﷺ دهر ده خات! ههروهک سهراجه موعجزاتی پیغه مبه ریش ﷺ به موعجزه یه کی قورئانی پیروژ داده نریت! چونکه ئه وه موعجزانه ئاماژه بۆ ئه وه ده کهن که قورئان هی خوای گه وره یه، واته گوفتاری ئه وه. جا به دهر کهوتی ئه م نیه سه ت دانه ی قورئان بۆ لای خوای گه وره، هه موو یه کیکن له وشه کانی قورئان ده بیته به موعجزه یه کی سه ره خۆ، چونکه ئه وه کاته هه موو یه کیکن له وشانه وهک ناوک ده بن و ده گونجی له واتادا دره ختیکی ته وای حه قیقه ت له خۆ بگرن و، به وینه ی دل له ناو جه سه ت دا ئه وانیش په یوه ندی یان له گه ل سهراجه م ئه ندامه کانی حه قیقه تی هه ره مه زن دا بیته و به پیته و روخسار و چۆنیتی و ری و شوینیشیان روویان له چه نده ها کاروباری له سنوور به دهر بیته، چونکه هه ریبه که یان پالی به زانستیکی گشتگیر و ویستیکی بی کۆتایی به وه داوه!

ئالیر هه وه یه که زانایانی "پیت زانی" (علم الحروف) ده لاین: (له ته نها یه ک پیتی قورئان دا پر به لاپه ره یه کی ته وای نه نیمان دهر هیناوه) و، ئه م ده وایه شیان به به لگه وه بۆ که سانی شاره زای ئه وه بواره ده چه سپین.

ئیه ستاش بیر له هه موو ئه وشتانه بکه ره وه که له سه ره تای ئه م په یامه وه تا ئیره، باس کراون و به چاویلکه ی هه موو ئه وه: روژنایی و، تیشک و، بریسکه و، نوور و،

رووناکی یانهی لهم په یامه دان، سهیری نه بنجایه شو ده عوایه بکه که له سه ره تایی په یامه که دا کردمان. ده بینیت هم په یامه به هم موو هیزیکه خوی ده نگه لئی هه لپریوه و، شو "نه بنجام" ه ده خوینتیه وه و رای ده گه به نیت، که:

﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾.

﴿رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي • وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي • وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي • يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾.

اللهم صلِّ وسلمْ أفضل وأجمل وأنبل وأظهر وأظهر وأحسن وأبرُّ وأكرم وأعزَّ وأعظم وأشرف وأعلى وأزكى وأبرك وألطف صلواتك.. وأوفى وأكثر وأزيد وأرقى وأرفع وأدوم سلامك.. صلاة وسلاماً، ورحمة ورضواناً، وعتقاً وغفراناً، تمتدُّ وتزيد بوابلِ سحائب مواهب جودك وكرمك، وتنمو وتزكو بنفائسِ شرائفِ لطائفِ جودك ومِنَنِكَ، أزيَّةً بأزليتك لا تزول، أبديةً بأبديتك لا تحول.. على عبدك وحيبك ورسولك محمد خير خلقك: النور الباهر اللامع، والبرهان الظاهر القاطع، والبحر الزاخر، والنور الغامر، والجمال الزاهر، والجلال القاهر، والكمال الفاخر.. صلواتك التي صليتْ بعظمة ذاتك عليه وعلى آله وأصحابه كذلك، صلاة تغفر بها ذنوبنا، وتشرح بها صدورنا، وتطهر بها قلوبنا وتُروِّحُ بها أرواحنا، وتُقدِّسُ بها أسرارنا، وتنزِّهُ بها خواطرنا وأفكارنا، وتصفِّي بها كدورات ما في أسرارنا وتشفى بها أمراضنا، وتفتح بها أقفال قلوبنا.

﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾.

﴿وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

آمین.. آمین.. آمین.

پاشکۆ کانی

په یامی موعجزاتی قورئانی

پاشکۆی یه کهم

ئەم پاشکۆیە پلەیی حەفدەهەمی تیشکی حەوتەمە (الآية الكبرى) کرا بە پاشکۆیەک
بۆ وتەیی بیست و پینجەم

ئەم گەشتیارەیی که تیر نایب و ماندوو بوون کاری تین ناکات، زانیی: ئامانجی ژبانی ئەم
دنیا یە و ژبانی "ژبان" تەنها لە ئیماندا یە، بۆ یە لە گەل "دل" ی خۆی دا دوا و وتی:
- گوفتاری ئەو که سەیی که لینی دە گەڕین، بە ناو بانگترین و راست و دانترین گوفتاری
ناو ئەم "بوون" یە و، لە هەموو چەرخی و سەردەمی کدا تەحەددای گشت ئەوانەیی کردوووە که
ملی بۆ که چ ناکەن. که واتە بە لە پیش دا سەر لەو قورئانە پیرۆزە خاوەن رەوانی یە
ئیعجاز بەخشە بدەین و بزاین چی دەلیت؟ بەلام پیش ئەوی بیچینە ناو ئەم جیهانە جوانەو،
بە هەندیک بووەستین و ئەوەندە لەم کتیبە بکۆلینەووە که دلنیامان بکات لەو هی کتیبی
بەدیھینەری ئیمەیی.

بەم جۆرە، دەستی کرد بە وردبوونەووە و لیکۆلینەووە.

جالەبەر ئەو هی ئەم گەشتیارە لە هاوچەرخی کاغانە، ئەو لە پیش دا سەیری "پەيامە کانی
نوور" ی کرد، که چەند بڕیسکانەو یە کی ئیعجازی مەعنەویی قورئانی پیرۆز، بینیی:
ئەم پەيامانەیی که دە گەنە سەد و سی دانە، بۆ خۆیان تەفسیریکی بە ترخی ئایەتە کانی
قورئان، چونکە پەردە لە رووی سەرنجە وردە کان و رووناکی یە رەنگینە کانی ئەو ئایەتەنە
قورئان لادەدەن و ئاشکرایان دە کەن.

خۆ هەر چەندەش "پەيامە کانی نوور" لەم سەردەمە مولحیدە سەر سەختەدا، بە جیهاد و
تیکۆشانیکی بەردەوام، راستی یە کانی قورئانیا بە هەموو لایە کدا بلاو کردوووە تەو، که چی
هیچ که سینک نەیتوانیوە رەخنەیان لێ بگریت یان رووبەر وویان بیتهو، ئەمەش ئەو
دە چەسپینیت که قورئانی پیرۆز که پیشەوا و رابەر و سەرچاوە و خۆری رووناکی بەخشی
ئەو پەيامانە یە ئاسمانی یە و، گوفتاری خاوەندی پەروردگاری هەموو جیهانە کانە و،
هەر گیز گوفتاری ئادەمیزاد نی یە، بە رادە بەک که "وتەیی بیست و پینجەم" و کۆتایی
"مەکتووبی نۆزدەهەم" که هەردوو کیان تەنها یەک بەلگەیی نیوان سەدان بەلگەن لەوانەیی که
پەيامە کانی نوور بۆ روونکردنەو هی ئیعجازی قورئان هیناونی، بە چل شیوہ و رووی
جۆراو جۆر ئیعجازی قورئانیا چەسپاندوو، بە چەشنیک هەموو ئەو که سانەیان خستوو تە
سەر سوورمانەووە که خۆیندوو نیا نەتەو و لییان کۆلیونەتەو، پاشان ریز و سەر سوورمانی
خۆیان بەرامبەر بەو پەيامانە دەرپرێو، چ جای ئەو هی که رەخنەیان ئاراستە بکەن یان
بەرەنگاریان بینەو، بەلکو هەموویان - تیکرا - ستایشیان کردوون.

جا چه سپاندنی پرووی ئیبعجازی قورثان و، خستنه پرووی نهو لایه نهی که دهری ده خات قورثان فہرمایشت و گوفتاری خواوہ ندہ، ثم گہشتیارہ بہ پھیامہ کانی نووری سپاردن، بہ لام بہ وردی سہرنجی لہ چند خالیگ دا کہ بہ نامازہیہ کی کورت مہزنی قورثانی پیروز دہرہ خنہ:

● خالی یہ کہم:

ہر وہك قورثانی پیروز، بہ ہموو موعجیزات و راستی یہ کانی خوی، کہ بہ لگن لہ سہر نہوی لہ ہموو شتیکی تر حہق ترن، موعجیزہی حہزرتی محمدہ ﷺ، بہ ہمان جہز حہزرتی محمدیش ﷺ بہ ہموو موعجیزہ کانی و بہ لگنہ کانی پیغہ مہریتی و کہ مالاتی زانیاری خوی، موعجیزہی قورثانی پیروزہ و، بہ لگنہ کی گومان برہ لہ سہر نہوی کہ قورثانی پیروز گوفتاری خواوہ ندی پەرہر دگاری ہموو جیہانہ کانہ.

● خالی دووہم:

قورثانی پیروز گوربانکاری یہ کی گہلی مہزنی لہ ژبانی کومہ لایہ تی دا ہینایہ گورپی و، پرووناکیی بہ ہموو ناسو کانی گہردوون دا پەخشاند و پری کردن لہ بہختہ و ہری و راستی یہ مہزنہ کانی لہ سہر نہ خشاندن و، ٹال و گورپیکی یہ کجار گہورہی نہنجام دا چ لہ دل و دہروونی مرؤف دا چ لہ گیان و ژیری یان دا چ لہ ژبانی: کہسی و کومہ لایہ تی و رامیاری یان دا. ئنجا ثم گوربان و ٹال و گورہشی بہ بہر دہوامی ہیشتہ و بہ پڑیہ برد، بہ رادہیہ کی نہوتو کہ نایہتہ کانی ثم قورثانہ (کہ دہ گنہ شہس ہزار و شہس سہد و شہس و شہس نایہت) وا چوار دہ سہدہی رپہ قہ لہ ہموو چر کہیہ کدا بہ لای کہ مہوہ لہ سہر زاری زیاتر لہ سہد ملیون کہس، بہوپری پیز و شکواری یہوہ دہ خویند رینہوہ و، لہو کاتہیشہوہ ثم قورثانہ خہلکان پەرہر دہ و "دہروونہ کان"یشیان پاکژ دہ کات و، "دلانیان" دہ پالیوت و، پروونی و پلہ بہرزی بہ "گیانیان" و، راستہ شہقام و پرووناکیش بہ "ژیری یان" و ژین و بہختہ و ہریش بہ "ژبانیان" دہ بہ خشیت .. بی ہیچ گومانیک، ثم کتیہ ہیچ ہاووینہ و ہاوتا و ہاوشانیکی نی یہ، کہواتہ موعجیزہ و دہراسایہ.

● خالی سیہم:

قورثانی پیروز ہر لہو سہر دہمہوہ تا کو ئیستا رپہ وانپیژی یہ کی وای پیشان داوہ کہ لہ وینہی نی یہ. بہ رادہیہ ک کہ نرخی "موعللہ قاتی سہبعہ"ی بہ ناوبانگی نہوانی دا گرتہ خوار کہ چند پارچہ شعیریکی کہ لہ شاعیرہ ہمرہ رپہ وانگو کانیان بوون و بہ زیر نو سراسر ابوون و بہ دیواری کہ عہدا ہلواسر ابوون، بہ رادہ و نہندازہیہ کی نہوتو لہ شان و شکو و نرخی و بہای داشکاندن کہ دوا ی ہاتنی قورثان، کچہ کہی "لوہید" پارچہ شعیرہ کہی باوکی لہ پرووی دیواری کہ عہدہ دا گرت و، وتی:

(مادهم ئەم ئایه تانه هاتن ، ئیتر جیی تو لیره دا نه ماوه)!

ههروهها کاتیک ئەدیئیکی ده شته کی ئەم ئایه ته ی بیست که ده فهر موی:

﴿فَاَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ (الحجر: ۹۴) خۆی بێرانه گیرا و یه کسه ر سه ری سوژده ی نایه زهوی!

بیان وت:

ئایا موسلمان بویت؟

وتی:

نه خیر... به لام سوژدهم بۆ رهوانیژی ئەم ئایه ته بردا!

ههروهها ههزاران کس له پیشه وایانی رهوانیژی و کهله ئه دیبانی چه شنی: عه بدولقا هیری جورجانی و، سه ککاککی و، زومه خشه ری، به یه که دم و یه که ده نگ دان به وه دا ده نین که:

(رهوانیژی قورئان له سه رووی وزه ی مرؤفه وه یه و، له توانای هیچ که سیک دا نی به پیی بگات).

ههروهها قورئانی پیروژ، هه ر له کاتی نازل بوو نیه وه تا کو ئیستاش، ته حه ددای هه مور رهوانیژی و ئەدیبه له خۆبایی و سه ر سه خته کان ده کات و، له کهش و فش و خۆبه که وه ر گرتن و سه ر سه ختی یان داده گرت و لووت به رزی یان ده هیئته خوار و، له و ته حه ددایانه ش دا داوای هیئانی سووره تیکی وه که سووره ته کانی قورئانیان لێ ده کات، یان ده بیته به تیا چوون و رسوایی دنیا و قیامهت رازی بن..

ئالم کاته دا که قورئان ئەم ته حه ددایه ی راده که یه نیته، ده بینیت سه ر جه م رهوانیژه سه ر سه خته کانی ئەو سه ر ده مه وازیان له رینگا کورته که هیئا، که لاسایی کرد نه وه ی قورئانه و هیئانی سووره تیکی وه که ئەوه و، له بریی ئەمه ری یه کی درێژیان گرت به ر، که رینی جهنگ و روو به روو بوو نه وه ی چه کدارانه یه و، ری یه که کاو لکاری له دوو تو ئدایه و زیان به گیان و سامانیان ده که یه نیته.. ئەوان به هه ل بژاردنی ئەم رینگایه، ئەوه مان بۆ ده چه سپینن که هه ر گیز گرتنه بری رینگا کورته که له توانا دا نی یه و بۆ هیچ که سیک مه یسه ر ناییت!

ههروهها ملیژنه ها کتیبی عه ره بیمان له به ر ده ست دان، که یان دۆست و پشتگرانی قورئان به نیازی چاو کردن له شیوازه که ی و شوین بێ هه لگرتنی.. یان دوژمنانی بۆ مه به ستی به ره نگیاری کردن و ره خه لێ گرتنی، نوو سیویان..

خۆ هه موو ئەو کتیبانه ی که نوو سراون و ده شنوو سرین، سه رباری به ره و پیش چوونی شیوازیان، که ئەویش ئەه نجامی له دوای یه که هاتی بیره کانیان و سوو دوهر گرتنی دوایینه کانیان له پیشینیان، که چی له و کاته وه تا ئیستا، هیچ کام له و نوو سراوانه نه له شیوازی قورئان ده چیت نه نزیکیشی ده بیته وه! ته نانه ت ئە گه ر پیاوئیکی عه و امیش گوئی له خویندنی قورئان بیته، هه ست به و راستی یه ده کات و ناچار ده تیته: (ئەم قورئانه له هیچ

کامینکی ئەو کتیبانه ناچیت). جاییان ئەو یه په وانبیژی یه که می ئەم له خوار هی ئەو کتیبانه و یه، یان له سهرووی هه موویانه و یه. خۆ هیچ مرۆفیک - هه که سیک بیست ته نانهت کافر و مرۆفی نه فامیش ناتوانیت بلیت: په وانبیژی یه که می له خوار ئەو وانه و یه. جارنکیان یه کیک ئەم ئایه ته می خوینده و هه که ده فەرموی: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحدید: ۱) پاشان وتی:

- من هیچ پروویه کی ئی عجاز له په وانبیژی ئەم ئایه ته دا نابینم که ئیوه ده بینن. بییانوت:

- (تۆیش وه که ئەم گهشتیاره به ئەندیشهت بۆ ئەو سهردهمه بگهڕێوه که ئەم ئایه ته می تیدا هاتوه، له وئی گوئی لئی رابگره!)
ئەویش که به ئەندیشه گهڕایه و هه بو ئه وئی و سهیری کاتی پیش نازل بوونی قورثانی کرد، بیینی:

بوونه وهرانی جیهان، له بۆشایی یه کی چۆل و فراوانی بی سنوور و جیهانیکی تیاچووی فانی دا فری دراون و، له باریکی نائومید و شله ژاودان و، له ناو تاریکی یه کی رهش و چردا ده گهوزین و، بی گیان و ژبان و ههست و نهست و کار و ئهرك و فرمانن. ئالم کاته دا، گوئی بۆ ئەم ئایه ته پیروژه راگرت و لئی ورد بووه و هه، بیینی:

ئەم ئایه ته په رده یه کی دادراوه می له سهر پرووی گهردوون و سهراسهری جیهان هه لدا یه و هه، به دره و شاهویی و پرووی گهردوون و جیهان دهر کهوت و، ئەم گوفتاره نه زملی و فه رمانه هه تاهه تایی یه دهر سیککی به خاوهن ههستانی ریزه ستووی چه رخه یه که له دوا ی یه که کان راگه یاند و بۆ پروون کردنه و هه که:

ئەم گهردوونه وه که مزگه و تیککی مهزن وایه و، بوونه وهرانی ناویشی - به تاییهت ئاسمانه کان و زهوی - سهر گه رمی ذیکر و ته هلیل و ته سیحاتی گه رم و گوری تاییه تیی خۆیانن و، هه ریه که یان به و په پری شادمانی و تاسه مهندی یه و هه کار و ئه رکی خۆیان خستوه ته نه ستۆ و، به و په پری به خته و هه ری و سوپاسگوزاری و پیزانینیش هه و هه نجامیان ده ده ن و رایان ده په رینن.

ئەم گهشتیاره، به م جوژه کاریگه ریی ئەم ئایه ته پیروژه می له گهردوون دا بیینی و، ئنجا مه و دای به رزی و په وانبیژی یه که می چهشت و، گشت ئایه ته کانی تریشی به م چاوه بیینی و به م پیوه ره هه لی سه نگان دن. پاشان له نهیینی ئەوهش گه یشت که په وانبیژی بی وینه می قورثانی پیروژه به سهر نیوه می گۆی زهوی و پینچیه کی گرووی مرۆف دا زال و شکۆداره و، دوا ی ئەوهش په بی به حیکمه تیک برد له نیوان ئەو هه زاران حیکمه تانه می که وان له به رده و ام بوون و نه برانه وه می شکۆمه ندیی ده سته لاتنی قورثانی پیروژدا، بۆ ماوه می چوارده سه ده می په بق به و په پری ریزه و هه.

● خالی چواره م:

قورثانی پیروز دارای سازگاری و شیرینی به کی په سمن و راسته قینه ی نهوتویه که به دوویات کردنه وهی زور و برده و امیسی نایبزی و هر گیز خویندنه وهی زوری نایبته مایه ی بیژاری، له کاتیک دا که دوویات بوونه وه له شتی تردا، با زور خوش و شیرین و به تامیسی بیست، هوی بیزار بوون و له بهر چاو که وتنه. به لکو قورثانی پیروز، به دوویات کردنه وهی خویندنه وهی، پتر شیرینی و سازگاری به که ی زیاد ده بیست و درده که ویت. نه مش راستی به که هر له و سردمه وه تا کو ئیستا لای هه موو که سینک سه لماوه و، به نمونه ده هیترینه وه.

بهم جور، قورثانی پیروز هینده تهری و پاراوی و لوی و تازه یی دهر خستوه که تا ئیستاش هه موو نه مانه ی پیوه دیاره و، هر چه ندش و اچواره سه ده یه نازل بووه و هه موو که سینک به ئاسانی ده ستی ده که ویت که چی له گه ل نه وه ش دا، ده لپی ئایستا به تازه یی نازل بووه. هه موو سردمه میکیش قورثانیان هر ئاوا به لوی و پاراوی و تازه یی و هر گرتوه و، وه که تنها به تایه تی له گه ل نه وان دا بدویت ئاوا له بهر چاویان دا دهر که وتوه. گشت تا قمیکی زانست مه شره یی هه موو کاتیکیش ده بینن قورثان پاریزگاری لوی و تازه یی شیوازه کانی ده کات و پاراوی شیوه ی روونکردنه وه کانی راده گریت، هر چه ندش قورثانیان له برده ست دایه و هر دم لپی هه لده گوزن و شوین پی هه نگاوی شیوازی نه وه هه لده گرن.

● خالی پینجه م:

قورثانی پیروز به کی که له باله کانی رووه "رابوردو" و، نهوی تریشی به ره و "داهاتوو" بلاو کردوه ته وه، چونکه بناغه و بنجینه ی قورثان و به کی که له دوو باله کانی نهو راستی به یه که هه موو "پینجه مبه رانی پیشین" له سهری به کیان گرتوه. نه وه تا قورثانی پیروز ته سدیقیان ده کات و پشتیان ده گریت و، نهو انیش پشتی نه م ده گرن و به زمانی حالی به ک گرتیان له گه ل قورثان دا، ته سدیقی ده که ن.. هه روه ها "نهولیا و پیاوچاکان و دهر وون خاوینه کان" یش "به ر" یکن ژبیان له "دره ختی قورثان" ی پیروز وه ده ست که وتوه.

جا پینجه پشتن و زیندووی نه م به ره پینگیشتو و انه به لگی نه وه یه که دره خته پیروزه که بیان به خشنده و خاوه نی ژبان و، دارای ریژنه ی به رده و ام و راستی و په سه نایه تی به. چونکه هه موو نهو که سانه ی که روستوونه ته ژیر چاودیزی و پاریزگاری بالی دووه می قورثان و له سایه ی دا ژباون، له شوینکه و تووانی ته ریفه ته راسته قینه کانی ئیسلام، هر هه موویان سایه تی ده ده ن که قورثانی پیروز عهینی حق و کوزگای راستی به کانه و، له "گشتی بوون" و "هه مه لایه نگیری" دا هر گیز هاوتا و وینه ی نی به، که واته موعجزیه کی روون و ئاشکرایه.

● خالی شه شهه:

هر شهش لاکانی قورئان پروون و پرووناکي به خشن. شه شهس راستی و دادگه ریی قورئان دهرده خات..

به لئی، "لای خواروهی" قورئان و ژیره وهی: ستوونی به لگه کانه و له سه ریان راوه ستاوه.. له "لای سه روویشیه وه": مزی ئیعجازی له سه ر نه خشاوه.. "به رده م و ئامانجیسی": دیاری یه کانی به خته وه ریی هه ردو دنیان.. له "پشتیشیه وه" اته خالی پشت پین به ستی: راستی یه کانی سه رووشی ئاسمانی ریزیان به ستووه.. له "لای راستیشیه وه": ته سدیق کردنی چه ندین به لگه ی پین سنوور و له ژماره به ده ری ژیری یه راسته کانه.. "لای چه پیشی": دلنیایی و کیش بوون و ته سلیم و ملکه چپی ته واوه تیی دلله ساغ و ده روون و هه ناوه خاوپنه کانه.

جا هه رووه که شه شهس لایانه ده یچه سپین که: قورئانی پیروزه لایه کی ئاسمانی وه هابه له سه ر زه وی دا که هیچ شتیک ناتوانیت بیپریت و که لئین له دیواره که ی دا دروست بکات.. هه رووها شهش مه قامیش هه ن جه خت له سه ر شه وه ده که ن و ده یچه سپین که: قورئان خوی له خوی دا راست و په وایه و، هه رگیز گوفتاری مرؤف نی یه و، له هیه چ لایه کیه وه ناره وایی توخنی ناکه ویت.

مه قامی یه که میان بریتی یه له پشتگیری کردنی شه قورئانه پیروزه له لایه ن کارساز و به رپوه به ری شه گه ردو ونه وه، که خوایه که ده ر خستی جوانی و، پاریزگاری کردنی چاکه و راستی و، نه هیشن و لایردنی فیلباز و درزنانی کردووه به یاسایه کی کارگوزاری کارامه ی خوی.. شه خواونده مه قامیکی ریزلینانی وها و پله و پایه یه کی شه وتوی له هه موو جیهان دا به م قورئانه به خشیوه که له هه موو پله و پایه و مه قامیک به رز و پایه دار و زال تره و، به شهس ته سدیق و پشتگیری خوی بز قورئان دهر پریوه.

پاشان شه پریزه شایان و باوه ربه به تین و ره گه دا کوتاوه ی که زاتی مه زنی پیغمبه ر ﷺ به رامبه ر قورئانی پیروز دهری پریوه، له سه رووی هه موو ریزیکه وه یه. شه پیغمبه ریه ﷺ که سه رچاوه ی ئیسلام و پروونکه ره وه ی قورئانه و، پین هیچ ویستیکی خوی له نیوان بیداری و نوستن دا "وه حی" ی بز نازل ده بوو، شه پیغمبه ریه که فه رمووده کانی تری هه رگیز ناگه نه ئاستی قورئان، ته نانه ت هه ر له ویش ناچن، هه رچه نده ره وانگوترین که سیشه.. هه رووها شه پیغمبه ریه ﷺ به م قورئانه: پروداوه غه بیی یه گه ردوونی یه کانی پیشین و داهاتووشی به و په بری دلنیایی و باوه ربه خۆبوون و بئی هیچ دوودلی یه که پروون کردووه ته وه، هه رچه ندهش نه خوینده وار بووه. ئنجا له شهس دا هیچ فیل و هه ل و شتیکی وه که شه مانه ی - با بچوو کیش بوویت - لئی نه بینراوه، هه رچه ندهش له نیوان که سانیک دا ژباوه که تابلئی سه ربچی هه لئس و که وه ته کانی شه ویان داوه..

جا باوهرهینانی ئەم روونکەرەووە و ڕاگەینەرە مەزنەى قورئان کە پیغمبەرە ﷺ و، دنیایی و نەلەرزینی لە هیچ شتیکدا - با زۆر گەرەش بووینت - پشتی ئەو دەگریت و دەیچەسپینیت کە: قورئانی پیروژ ئاسمانی یە و، راست و ڕەوا و داد و گوشتاری پیروژی پەرەردگاری میهرەبانە.

هەر وەها پەيوەست بوونی پینچ یە کى گرۆى مرؤف، بەلکو نیوێ هەرە مەزنیان، بەم قورئانە پیروزی کە لە بەردەمیان دایە و بە چاوە دەیین، بە پەيوەندی یە کى گەرم و گوپی ئایینداری و گوپی ڕاگرتنی پڕ لە شوق و تاسە و ئارەزوومەندی و، هاتنی پۆل پۆلی جیننی و مەلائیکەت و ڕوحانی یە کان بۆ لای و کۆبوونەویان لە دەوری لە کاتی خویندەنەوی دا بە چەشنی پەپوولەى شەیدای ڕووناکى، بە شایەتی چەندەها ڕووداوی زۆر و نیشانەى زەبەندە و "کەشف" ی راستی گەلنی کەس لە پیاوچاکان..

هەموو ئەمانە، تەسدیقى ئەو دە کەن کە ئەم قورئانە جینی رەزامەندی و مایەى سەر سووڕمانی گشت بوونەوەرانی و، لەم گەردوونەدا مەزنتزین پلەو پابەى پنی دراو. هەر وەها هەموو چینیك لە چینه کانی مرؤف، هەر لە عەوامەکان و تەمبەلتزین کەسەو تە دەگاتە کەسانی یە کجار زیرەك و زانا، بەشى خۆیان بە تەواوی لەو دەرسانە وەر دەگرن کە قورئانی پیروژ دەیانلێتەووە و قوولتزین راستی یە کانی تی دەگەن و لێی وەر دەگرن.. هەر وەها سەر جەمى زانایانی سەدان زانست و هونەرى ئیسلامی، بە تاییەت موحتەهیدانی شەریعەتی خاوین و، لیکۆلەرانی ئوسوولی دین و بلیمەتانی زانستی کەلام و هاوچەشنیان، وەلامى شیفابەخشی پیداو یستی یە کانی تاییەت بە زانیاری یە کانیانەووە لە قورئانی پیروژ دەر هیناوە و هەلگۆزیووە..

هەموو ئەمانە، تەسدیقى ئەو دە کەن کە قورئانی پیروژ سەرچاوەى حەق و کانگای حەقیقەتە.

هەر وەها بەر پەرچەندەدانەوێ قورئان لە لایەن ئەو ئەدیبه عەرەبانەى کە لە پێشەنگی کاروانی ئەدەبەوێ، بە تاییەت ئەوانەیان کە موسلمان نەبوون، هەر چەندەش حەزیان لە بەرەنگاریی کردووە. هەر وەها دەستەوسانی و کۆلەواریی تەواویان بەرامبەر تەنها یەك ڕووی حەوت ڕووە مەزنە کانی ئیعبجازی قورئان (کە ڕووی ڕەوانبێژی یەتی) و کۆلەوارییان لە هینانی شتیکی وەك تەنها یەك سوورەتی قورئان و، خۆدزینەوێان لەم تەحەددا و داوایەى قورئان.. هەر وەها بەرەنگار نەبوونەوێ ڕەوانبێژە بەناوبانگ و زانا بلیمەتەکان تا کو ئیستا - بەرامبەر بە هیچ کام لە ڕووە کانی ئیعبجازی قورئان، هەر چەندەش حەزیان دە کرد بەم چەشنە بەرەنگاری یە ناوبانگ دەر بکەن و ناویان بلاو بێتەووە.. بەلێ، بێ دەنگی یان لە ئاستی ئەمەدا، کۆلەواری یان پیشان دەدات، ئەو هەتا ئەوان لەم بوارەدا هیچ هەنگاویکیان نەنا!

ھەموو ئەمانە، بەلگەيە كى گومان بىر لەسەر ئەوھى كە قورئانى پىرۆز خۇى بۇ خۇى موعجىزەيە و لە سەرروى توانا و وزەى مرؤفەوھەيە.

بەلى، بەھا و بلندى و رەوانگىزىيە ھەر گوفتارىك بەوھ روون دەيئەوھ كە بزائىت: (كى توويەتى؟ بە كىي تووھ؟ بۇچى وتوويەتى)!

جالەسەر بناغەى ئەمە، تا ئىستا نە ھاووينەى قورئانى پىرۆز ھاتووھ و، نە دىت و، نە ھەرگىز ھىچ شتىك نىكى دەيئەوھ: چونكە قورئانى پىرۆز فەرمائىشتى پەرورەدگارى ھەموو جىھانە كانە و گوفتارى بەدەيئەنەريانە و، قسە كرنىكە ھەرگىز بە ھىچ جۆرى لاسايى ناكرىتەوھ و، ھىچ نىشانەيە كى ئەوتۆى پىوھ نى يە كە ئەوھ بگەيەنىت خۇ كىرەيى (التصنع) ى تىدا بىت..

ھەرورەھا ئەو كەسەى كە قورئان گوفتارى خۇى ئاراستە دە كات نوينەرى گىرۆى مرؤف بەلكو نوينەرى سەرجمەى بوونەوھەرانە بە گشتى و، بەرپىزترىن قسەبۇ كراو (مخاطب) ە و، ناويشى لە ناوى ھەموان بەرز و پايەدارترە و، ئەم ئىسلامە مەزنى لە ھىز و فراوانىي ئىمانە كەى ئەو كەسەوھ سەرچاوەى گرتووھ و، رىزىشى لە رادەيە كىدایە كە بۇ "قالب قوسىن" يان نىكرىتەى سەرخراوھ و بە گوفتار و لە گەل دوانى خواوھەندى بى وينە پايەدار كراوھ و رىزى لى نراوھ.

پاشان قورئانى پىرۆز رىي بەختەوھرىي ھەردوو دىنا و ئامانجە كانى بەدەيئەننى گەردوون و مەبەستە پەرورەدگارى يە كانى لەمەر گەردوونى روون كىرەوھ تەوھ.. ھەرورەھا ئىمانە بەرزو بلند و فراوانە كەى ئەو قسەبۇ كراوھ بەرپىزەشى خستووھ تە روو، كە ئىمانىكە ھەموو راستى يە كانى ئىسلامى لە خۇدا جەم كىرەوھ.. قورئانى پىرۆز ھەموو لايە كى ئەم گەردوونە مەزنى يە كالا كىرەوھ و ئەم دىو و ئەو دىوى لاپەرە كانى خستووھ تە روو، وە كو كە سىك كە نەخشەيەك يان سەعاتىكى لە بەردەست دا بىت و ئال و گۆز و دەستكارى يان بكات و ھەليان بگىرپتەوھ. قورئان بەم كىرەوھى و لە نىوان ئال و گۆرە كانى ئەم گەردوونە دا، بەدەيئەنەرى "مرؤف و گەردوون" ى بەم مرؤفە ناساندوھ.

كەواتە ھىچ گومانىك لەوھەدا نى يە كە: ھەرگىز اوھەرگىز ھىنان و پەيدا كىرەندى ھاووينەى ئەم قورئانە لە تواناى كەس دا نى يە و، ناكرىت ھىچ شتىك بگاتە پلەى ئىعجازى قورئان. ھەرورەھا ھەزاران زاناي ھەلكەو توو، لەوانەى كە ھەرىە كەيان تەفسىرىكىيان لە چەندىن بەرگ دا بۇ قورئانى پىرۆز نووسىوھ، كە ھى ھەندىكىيان گەبىشتووھ تە سى يان چل يان ھەفتا بەرگ تەفسىر. ھەموو ئەو زانايانە بە پالپىشت و بەلگە كانى خۇيان چەندىن لايەنى لەژمارە بەدەرى: تايبەتكارىي بەرز و سەرنجى رەوان و تايبەتەندىي ورد و نەھىنى ناسك و واتاى بلند و ھەوالى غەيبىي زۆر و جۆراو جۆرى قورئانى پىرۆز يان روون كىرەوھ تەوھ. جا دەر خستىن و چەسپاندىنى ئەو ھەموو تايبەتكارى يانەى قورئان لە لايەن ئەو زانا

تفسیر نو و سانهوه، به لگه کی گومان بره له سهر ئهوهی که قورئان موعجیزه به کی خوابی یه و ده راسا و له عادهت به ده ره. به تایبته که هه ره که له کتیبه کانی "په یامه کانی نور" - که ده گه نه سه دوسی کتیب - تایبته تکاری به کی قورئانی پیروز و سهرنجیکی بی وینهی ئهویان به چه شنیکی گومان پر و به به لگه به هیژ چه سپاندووه. به تایبته په یامی "موعجیزاتی قورئانی" و "مقامی دووه می و تهی بیستم" که گه لئ شتی له کاره ده راسا کانی شارستانی نئی نوئی چه شتی: شه منده فهر و فرۆ که ی له قورئانی پیروز ده ره یناوه. هه ره ها تیشکی به کم که ناوی: "ئامازه کانی قورئان" ه و ئه و ئامازه ده ره خات که له قورئان دا هه ن سه به رت به "په یامه کانی نور" و "کاره با" و، ئه و هه شت په یامه بچوو کانهش که ناویان "هه شت هیماکان" ه و مه و دای رپسای وردی نیوان پسته کانی قورئان باس ده که ن و تابلیتی دارای نهینی و واتای زۆر و زه به نندن. هه ره ها ئه و په یامه بچوو که ی که باسی ئایه ته کانی کۆتایی سوورتهی "الفتح" ده کات و له رووی هه و الدانی غهیبی یه وه به پینچ زوو ئی عجازی ئه م سوورته ده ره خات و په یامه کانی تریش که وه که ئه مه وان..

جا که هه موو یه کیک له به شه کانی "په یامه کانی نور" راستی به که له راستی به کانی قورئانی پیروز و نووریک له نووره کانی روون ده که نه وه، ته سدیق و ته ئیکیدی ئه وه ده که ن که قورئانی پیروز ها و وینهی نی یه و ده راسا و موعجیزه به و زمانی جیهانی "په نهان" ه له ناو ئه م جیهانه "بیراوه" ه دا و، گوفتاری خوا وه ندی زانای نهینی به کانه.

به م جزوه و له بهر ئه م تایبته تکاری یانهی قورئانی پیروز که له: شهش خال و، شهش لا و، شهش مه قام دا ئامازه یان بۆ کرا، فرمان به وایه تیی نوورانی و شکۆدار و دهسته لاتیی خاوین و پیروزی قورئان، به و په پری و یقار و ریزه وه، به رده و ام بووه و، رووی هه موو سه رده مه کان و گۆی زه ویشی، به درێژی یه هه زار و سئ سه د سال، رووناک کردووه ته وه..

له بهر هه موو ئه و تایبته تکاری یانه، قورئانی پیروز چه ندین پله و پایه و ده سته که وتی قودسی خه لات کراوه. چونکه به لای که مه وه خویندنه وه ی هه ر پیتیکی قورئان پاداشتی (ده) خیر و (ده) دانه چاکه و (ده) به رو بوومی به هه شتی هه یه. ته نانه ت هه موو پیتیکی هه ندئ ئایه ت و سوورته (سه د) یان (هه زار) یان زیاتر له به رو بوومه کانی دوا رۆژ ده گریت و، له کاته پیروزه کان دا پاداشت و به های هه ر پیتیک له (ده) دانه وه بۆ (سه دان) به رز ده بیته وه.

ئه م گه شتیاره ی ناو جیهان، له هه موو ئه مانه و چه ندین تایبته تکاری تری خاوین و ها و چه شتی ئه مانه گه یشت و، به "دل" ی خۆی وت:

(به لئ راسته، ئه م قورئانه پیروزه ی که له هه موو روویه که وه خوا وه نی ئی عجازه و، به: به کده نگیی سوورته کانی و، به کگرتنی ئایه ته کانی و، ته و افوقی نهینی و نووره کانی و،

یہ کاویہ ک بیوونی بہر و بروم و ناسہوارہ کانی .. شایہ تی یہ کی بہ بہ لگہ چہ سپا و دہدات لہ سہر:
 "بوون" و "یہ کتایی" خواوہ نندی "واجب الوجود" و، لہ سہر سیفہ تہ شکو دار و ناوہ
 جوانہ کانی، بہ را دہہ ک کہ ہہ موو شایہ تی یہ لہ ژمارہ بہ دہر و بی سنورہ کانی گشت
 ئیمانداران، تہ نہا چہ ند نمیکئی تہو شایہ تی دانہی قورثانی پیروژن).

لہ پلہی حہفدہ ہہ می مقامی یہ کہ می شدا، بہم جؤرہی خواوہ وہ ناماژہیہ کی کورت بنو
 تہو دہرسی تہو حید و ئیمانہ کراوہ کہ تہم گہ شتیارہ لہ قورثانی پیروژ و ہری گرت:
 (لا إله إلا الله الواجب الوجود الواحد الأحد الذي دل على
 وجوب وجوده في وحدته: القرآن المعجز البيان المقبول المرغوب
 لأجناس الملك والإنس والجان، المقروء كل آياته في كل دقيقة بكمال
 الإحترام بالسنة مئة مليون من نوع الإنسان، الدائم سلطنته القدسية
 على أقطار الأرض والأكوان وعلى وجوه الأعصار والأزمان،
 والجاري حاكميته المعنوية النورانية على نصف الأرض وخمس البشر
 في أربعة عشر عصاراً بكمال الإحتشام. وكذا شهد وبرهن بإجماع
 سورة القدسية السماوية وباتفاق آياته النورانية الإلهية وبتوافق أسرارہ
 وأنوارہ وبتطابق حقائقہ وثمراتہ وآثارہ بالمشاہدہ والعیان).

پاشکوی دووهه م

(مهسهله‌ی دهه‌می په‌یامی (به‌ری دره‌ختی نیمان) که تیشکی یازدهه‌مه)

گولتی نه‌میرداغ

(نهم مهسه‌له‌یه وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کی باش و قه‌ناعت به‌ختی نه‌و نعتیرازانه‌یه که له دوویات بوونه‌وه‌کانی قورنان ده‌گیرین).

برا نازیز و به‌وه‌فاکام!

کاتیگ ده‌ستم به‌نوسینی نهم مهسه‌له‌یه کرد، له بارینکی گه‌لنی په‌ریشان و شله‌ژاودا بووم. له‌بهر نه‌وه، تا راده‌یه‌ک ته‌ماوی دیاره و وه‌ک پیویست روون نی‌یه. چونکه چۆنم به‌دل‌دا هات و نووسیم، هه‌روه‌هایش مایه‌وه. به‌لام دوایی تی‌گه‌یشتم که نهم ده‌سته‌واژه‌ئالوزانه ئی‌عجازینکی جوانیان تیدا‌یه، که به‌داخه‌وه نه‌متوانی مافی ته‌واو به‌و ئی‌عجازه‌ بده‌م و ده‌ری‌بیرم..

جا نهم نامه‌یه هه‌ر چه‌ند رووناکی‌یه‌کانی کز بن، به‌لام له‌رووی په‌یوه‌ندی‌یان به‌قورثانی پیروزه‌وه به‌"په‌رستینکی فیکری" داده‌نریت و، به‌"گه‌وه‌ر" نیک ده‌ژمیریت که چه‌ندین مرواری دره‌وشاوه و به‌نرخ‌ی تیدا‌ییست. له‌بهر نه‌وه، تکام وایه‌روو له‌توینکله‌که‌ی وه‌ر به‌چهر‌خین و به‌وردی بۆ مرواری‌یه‌په‌رشن‌گداره‌کانی پروانسن. دوای نه‌وه‌ته‌گه‌ر له‌راستی‌دا به‌شتینکی شایانتان زانی، نه‌وا بیکن به: (مهسه‌له‌ی دهه‌می په‌یامی به‌ری دره‌ختی نیمان) ده‌نا به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی پیروزبایی‌یه‌که‌تانی دابنن. ئنجا له‌راده‌به‌ده‌ریش ناچار بووم که زۆر به‌کورتی بینوسم، چونکه له‌کاتی نووسینی‌دا به‌ده‌ست به‌دخۆراکی و نازاره‌کانی نه‌خۆشی‌یه‌وه‌ده‌تلامه‌وه، نه‌مش له‌را‌دیه‌کی وادا بوو که له‌ناچار‌ی‌دا چه‌ندین راستی و به‌لگه‌ی زۆرم له‌ته‌نها‌یه‌ک په‌سه‌دا داناوه و، به‌فه‌زلی‌خوا‌ی‌گه‌وره‌له‌دوو‌رۆژی‌مانگی په‌مه‌زانی پیروزدا ته‌واوم کرد. وا داوای لیبوردن ده‌که‌م له‌و که‌م و کووری‌یه‌ی که لیمه‌وه‌ده‌ر که‌وت^(۱).

(۱) نهم مهسه‌له‌یه گولینکی ناسک و دره‌وشاوه‌ی نهم مانگه‌ پیروزه و شاری نه‌میرداغ، خرایه‌سه‌ر میوه‌ی به‌ندیخانه‌ی ده‌نیزی و کرا به‌"مهسه‌له‌ی ده‌هم". جا نهم مهسه‌له‌یه - به‌ئیزی‌خوا - نه‌و ژه‌هری وه‌م و خه‌باله‌بۆگه‌نه‌ی گوهر‌ایان سه‌باره‌ت به‌دیاردی دوویات بوونه‌وه‌له‌قورنان‌دا، لاده‌بات. نه‌مش به‌هۆی روون کردنه‌وه‌ی ته‌نها‌یه‌ک چیکمه‌ته‌وه‌له‌حیکمه‌ته‌زۆره‌کانی نهم دیاردیه. (دانهر)

بر اراست و بهوفاکاتم!

کاتیک له مانگی په مزانې پیروژدا خه ریکی خویندنی قورثانی پیروزی خاوه ن ئیعجاز بووم، له واتای ئهو سی و سنی ئایه ته ورد بووموه که ئاماژه یان بؤ په یامه کانی نور کر دووه، وهک له "تیشکی په کم" دا باس کراوه، بؤم دهر کهوت که هه ریک لهو ئایه تانه، به ئککو ئایه ته کانی ئهو لاپه ریه یی موصحف و ئهو بابه ته یی لینی ددوین وهک بلیی پرووه په یامه کانو قوتابیانی نور د پروانن. ئه مش لهو پرووه که ئه وان به شیکیان له لیشاوی فهر و پیروزیی ئهو ئایه تانه دهست کهوتوه. تهنانهت ئایه تی (نور) که له سوور ه تی "نور" دایه، به هه ر ده په نجه کان ئاماژه بؤ په یامه کانی نور ده کات، هه روه ها ئایه ته کانی دوا ی ئهو، که ئایه تی "ظلمات" ن، پرووه نه یار و دوژمنانی په یامه کانی نور د پروانن و به شیکیی زوریان لهم پروانینه یی خو یان ئاراسته ده کن، چونکه وهک ئاشکرایه: پله و پایه و دووری په کان (أبعاد) و مه به سته کانی ئهو ئایه ته تنها به کات و شوینیکی دیاری کراوه وه نه به سزاوه. واته له قاوغی هه نده کیتی کات و شوین دهر ده چیئت و به ره و هه مه کی په کان په رواز ده بیئت. له بهر ئه وه، هه ستم کرد که په یام و قوتابیانی نور به راستی دهوری په کیک له تاکه کانی ئهو هه مه کی په ده بینن لهم سه رده مه ی ئیستای خو مان دا.

گوفتاری قورثانی پیروز، سیفه تی: (هه مه کیتی و، فراوانی په ها و، به رزی و، شمool) ی بده ست هیناوه. چونکه راسته و خو له پله و پایه ی هه ره فراوانی په روه رد گاریتی په گشتی په که ی خاوه ن گوفتاری ئه زه لی یه وه دهر چروه ..

هه روه ها قورثانی پیروز ئهم سیفه تانه ی له پله و پایه ی مه زن و فراوانی ئهو که سه وه وه رگرتوه که ئهم کتیبه ی بؤ نیراوه، که ئهو پیغمبره خو شه ویسته یه ﷺ به ناوی هه موو مرؤقایه تی یه وه، به ئککو به ناوی هه موو بوونه و هه رانه وه، له لایه ن خاوه نده وه، گوفتاری له گهل ده کریت ..

هه روه ها ئهم سیفه تانه ی له وه وه ده ست ده که ویت که ئهم گوفتاره ی قورثان روو له پله و پایه فراوانه که ی هه موو چینه کانی مرؤقایه تی و له هه موو سه رده میک دا به گشتی، ده کات ..

هه روه ها لهو پله و پایه به رزه ی پروونکر دنه وه کامل و شیفا به خشه کانی ئهو یاسا خوا بی یانه وه ده سته ده که ویت که په یوه ندی یان به دنیا و قیامت و، زهوی و ئاسمان و، ئه زل و ئه به دوه هیه و تابه تن به په روه رد گاریتی خاوه نده وه و کاروباری هه موو بوونه و هه ران ده گر نه وه.

جا ئهم گوفتاره مه زنه ی که ئهم هه موو فراوانی و به رزی و شمoolه ی ده ست کهوت، ئیعجاز یکی قه شه ننگ و دهوره دانیکی گشتی دهر ده خات. به چه شنیک که پله سروستی و ئاشکرا کانی هه روهک به نهرم و نیانی له گهل تیگه یشتنی ساده ی عوامه کان دا (که زوربه ی

گفت و گۆ له گهل کراوانی قورئانن) مامه له ده کات، ههروه ها به شینکی زۆریش له رینماییی و اتاکانی به بهرترین ناسته فیکری و چینه عقلی به کانی مرؤف ده به خشیت .. که واته وه نه بیته تنها به شینکی که له رینماییی به کانی به گفت و گۆ له گهل کراوانی. خۆی به خشیت و تنها به یه که پهندی چیرۆ کینکی میژوویی تایه نهندیان بکات، به لکو له بهر نه وهی هه موو چینیک له هه موو سهرده مینک دا تا کینکه له تا که کانی ده ستورینکی هه مه کی، نه وا قورئانی پیروز روو له هه موو چینیکسی هه موو سهرده مینک ده کات و به گوفتاریکی تازه و نوئی و پاراو وه که بلینی ئا ئیستا نازل بوو بیته، له گهلان دا ده دویت ..

به تایه تی که به زۆری: (الظالمین .. الظالمین) دووپات ده کاته وه و به توندی سه رزه نشتیان ده کات و هه ره شهی سامناکیان به هاتی به لا و موسیبه تی زه وی و ئاسمان به هۆی تاوان و ستمه کانیانه وه ئاراسته ده کات. به م دووپات کردنه وه یه ش سه رنجی خه لکی بز لای چه نندین ستمی و ارا ده کیشن که له م چه ر خه دا وینه یان نی به. نه مه ش به هۆی باسکردنی چه ند جوړینکی نه وه شه که بجه و به لا و موسیبه تانه ی هاته زینی قومی عاد و سه موود و فیرعه ون و، به باسکردنی رزگار بوونی چه نندین پیغه مبه ری به ریزی وه که حه زه رته ی ئیراهیم و موسا، دروودیان له سه ر بیته.

پاشان نه م قورئانه مه زنه به ئیعجازینکی قه شه نگ و روون هه موو چینیک له هه موو سهرده مینک دا بو نه وه رینماییی ده کات که: کاته رابوردوو و سهرده مه له ناو چوه کانی زوو، له روانگه ی گو مپرا بی ئاگا کانه وه بریتی به له شیونکی قولی عه ده م و چۆل و سامناک و گۆرستانیکی ئازارده ری پر له خه فته و ده ردی سه ری .. نه مه ی که گو مپرا بی و امان پیشان ده دات، قورئان وه کو لاپه ره یه کی زیندوو ی پر له په ند و ده رس و عیبه رته و، جیهانینکی سهیری و ا پیشانمان ده دات که له م سه ر تا نه وه سه ر به "ژیان" رازاوه ته وه و، ولاتینکی په روه ردگار یانه ی نه وتۆ که چه نندین جوړ په یوه ندی یان له گهل مان دا هه یه .. نه مه شمان به ئیعجازه بی وینه که ی خۆی و وه که له سه ر شاشه دا پیشانمان بدریت، ئاوا بز روون ده کاته وه. جا هه ندی جار نه وه سهرده مانه بۆ لای ئیمه ده هیئت و به زه قی ده یا نخته بهر چاومان، هه ندی جاری تریش ئیمه بو نه وه سهرده مانه ده بات.

نه وه "گهردوون" ه ی که له خو اغافلان به بۆشایی به کی سامناکی بئ بن و چه ند بی گیانینکی شه ژاوی ده بینن که له گیزاوی بازار و جودایی دا تلیر ده بنه وه و گیزه ده خۆن .. قورئانی پیروز، به هه مان ئیعجاز، روونی ده کاته وه که: نه م (گهردوونه) کتیبینکی په وان، خواوه ندی تاك و ته نیا و سه مه د نوو سیویه تی و، شاریکی رینک وینکه که خواوه ندی به به زه یی و میه ره بان ئاوه دانی کردوه ته وه و، پیشانگایه کی قه شه نگ و بئ وینه یه که په روه ردگار بۆ پیشانمان و ناوبانگ پئ ده رد کردنی به ذیه یتر اوانی خۆی ئاماده ی کردوه. قورئانی پیروز، به م روونکردنه وه یه، ژیان به ی بی گیانانه ده به خشیت و وایان لئ ده کات که

له نیوان خۆیان دا به دەم یارمه تیدانی یه کتره وه برۆن، وهك بلیی به جۆرنیکی راسته قینه و پر له خو شه ویستی له گه ل یه کتر بدوین و وت و وێژ بکه ن، ده بینیت هه موو شتیك کار و ئه رك و فه رمانه ر ی یه کی بێ سپی راره ..

به م جوړه، قورئانی پیروز دهرسی حیکمه تی راسته قینه و زانستی رووناکی به خش به جیننی و ئینس و مه لایکه تان ده لیته وه. که واته بێ هیچ گومانیک ئه م قورئانه ی که ئه م ئه عجازه ی له روونکردنه وه ی شان دا هه یه، شایانی ئه وه یه که چه ند تایبه تکاری یه کی به رز و پیروز به ده ست به ینیت، وهك ئه وه ی که:

خویندنه وه ی هه ر پیتیکی (ده) چاکه، به لکو له هه ندی جاردا (هه زار) ته نانه ت له هه ندی جاری تر دا (هه زاران) چاکه ده ست خویندنه ره که ی ده خات.. هه روه ها وهك کۆله واری و ده سه تپاچه یی هه موو جیننی و ئاده میزاد له وه دا که شتیکی هاووینه ی ئه م قورئانه دروست بکه ن، با هه ر هه موو شیان بۆ ئه م مه به سه کۆبینه وه.. هه روه ها وهك گه ف و گۆ و دوانی پر له به لاغه ت و دانایانه ی له گه ل ئاده میزاد دا، به لکو له گه ل هه موو بوونه وه ران دا به گه ستی.. هه روه ها وهك ئه وه ی که له هه موو سه رده میك دا ملیزان که س به و په ری ئاره زوو مه ندی و چیژ لئ وه ر گرتنه وه حه زیان به له به ر کردیه تی.. هه روه ها وهك بسێزار نه بوون له زۆر خویندنه وه ی، سه ره رای دووپات بوونه وه کانیشی.. هه روه ها وهك جیگیر بوونی به ته وای له زه ینی ناسک و ساده ی منالان دا، هه رچه نده جیگا و رسته ی زۆری وه هایشی تیدایه که له وانه یه لییان تیك بجیت.. هه روه ها وهك له زه ت وه ر گرتنی بیماران و ئه وانه ی له سه ره مه رگ و گیانه لادان له بیستنی قورئان و خو ش بوونی له گوئی یان دا، هه رچه نده ش به ساده ترین قسه بیزار ده بن.. ئه مانه و غه یری ئه مانه ش، له و تایبه تکاری یه به رز و پیروزانه ی که قورئانی پیروز ده ستی که و توه و، به مانه ش به خته وه ر یی هه ردوو دنیا به خویندنه ران و قوتاییانی خو ی ده به خشیت.

هه روه ها قورئانی پیروز ئه عجازه جوانه که ی خو ی له "شیوازی رینمایه ی به ره وانه که ی" دا ده رده خات. ئه وه تا زۆر به جوانی چاودیری نه خویندنه واریی پراگه به نه ره که ی ﷺ کردوه، به وه دا که شیوازه ره وانه سه روشتی یه که ی خو ی به به رده وامی هیشته وه ته وه و، زۆر له وه به رز تره که هه یچ جوړه ته که للوف و ریابه ک توخنی بکه ویت. شیوازه که ی به چه شنیکی وایه عه وانه کان - که زۆر به ی زۆری خه لکن - لئی تی ده گه ن. شیوازی قورئان له گه ل ئه وانه دا به جۆرنیکه که زۆر به نه رم و ناسک و ساده یی مامه له له گه ل زه ینیان دا ده کات، بۆ ئه مه ش گه ف و گۆ کان داده به زینته ئاستیکی نزیک له تیگه یشته یانه وه و، چه ند لاپه ریه کی ئاشکرا و روونی وهك ئاسمانه کان و زه و ی یان له به رده م دا بلاوده کاته وه و، سه رنجی بینه ران بۆ موعجیزاتی توانستی خوا و دپره کانی دانایی یه له راده به ده ره که ی، که له ژیر په رده ی کاروباره ئاسایی یه کانه وه ن، راده کیشت.

پاشان قورئانی پیروز جوړیکی تری ئیعجازه بڼه‌کله‌ی خوږی به‌وه دهرده‌خات که به چه‌شنيکی "ره‌وان" رسته‌یه‌ک یان چیرؤ کیك "دوو‌پات ده‌کاته‌وه" له‌و کاتانه‌دا که رڼمایی چه‌ندین چینی جی‌وازی خه‌لکی بؤ چه‌ند واتایه‌کی جوړاو جوړو، چه‌ندین په‌ند و غیره‌تی زؤر له‌و ئایه‌ته‌یان له‌و چیرؤ که‌دا ده‌کات. له‌بهر ئه‌وه، قورئان داخو‌ازی ئه‌وه‌یه که دوو‌پات بو‌ونه‌وه‌ی تڼدا بیټ، چونکه هه‌روه‌ک کتیبی پارانه‌وه و بانگه‌وازه، کتیبی ذیکرو یه‌کثاناسینی خوا‌وه‌ندیسه. خو دياره هه‌ریه‌ک له‌مانه داخو‌ازی دوو‌پات کردنه‌وه‌یه. که‌واته هه‌ر ئایه‌تیک یان هه‌ر چیرؤ کیك له‌ قورئان‌دا دوو‌پات کرا‌وه‌ته‌وه، واتایه‌کی تازه و په‌ندینکی نویی تڼدا‌یه.

هه‌روه‌ها ئیعجازه‌که‌ی خوږی به‌وه دهرده‌خات که (له‌ چه‌ند رووداوینکی جوړئی ده‌ویت) و ده‌کولتیه‌وه که له‌ ژبانی ها‌وه‌له به‌رپزه‌کانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و له‌ کاتی نازل‌بوونی قورئان و دامه‌زاندنی بینای ئیسلام و بناغه‌کانی شه‌ریعت‌دا روویان دا‌وه. ده‌بینیت گرنگی‌یه‌کی زؤر به‌و روودا‌وانه‌ده‌دات و، به‌مه‌ش ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه که وردترین کاروباری بچوو‌کترین روودا‌وی هه‌نده‌کی، له‌ به‌رچاوی میه‌ره‌بانیی خوا‌ی گه‌وره‌دا و له‌ نیوان بازنه‌ی به‌رپوه‌یردن و ته‌گبیر کاریی ئه‌و خوا‌وه‌نده‌دا‌یه. ئه‌مه‌جگه‌ له‌وه‌ی که به‌ باسکردنی ئه‌و روودا‌وانه‌چه‌ند یاسا و ده‌ستوورینکی گشتی و شامیلی خوا‌وه‌ند که له‌ گه‌ردوون‌دا کار ده‌کند دهرده‌خات.. له‌مانه‌ش زیاتر: ئه‌و روودا‌وانه‌که له‌ کاتی دامه‌زاندنی ئیسلام و شه‌ریعت‌که‌ی‌دا روویان دا‌وه، وه‌ک ناوک و تۆوان، له‌ داها‌توودا چه‌ندین به‌روبوومی ئه‌حکام و سوود و قازانج ده‌گرن.

به‌لئی، (دوو‌پات‌بو‌ونه‌وه‌ی پیویستی داخو‌ازی دوو‌پات‌بو‌ونه‌وه‌ی باسکردنیشیه‌تی). ئه‌مه‌ش ده‌ستوورینکی چه‌سپاوه. له‌بهر ئه‌وه، قورئانی پیروز له‌ ما‌وه‌ی بیست‌سال‌دا وه‌لامی چه‌ندین پرسپاری دوو‌پات‌بووی زؤری دا‌وه‌ته‌وه و، به‌م وه‌لامدانه‌وه دوو‌پات‌بو‌وانه‌ش رڼمایی چه‌ندین چینی جوړاو جوړی قسه‌ بؤ کرا‌وانی خه‌لکیی کردووه. ده‌بینیت قورئان چه‌ند رسته‌یه‌کی و او دوو‌پات ده‌کاته‌وه که هه‌زاران به‌ره‌میان هه‌یه و، چه‌ند رڼمایی‌یه‌ک چه‌ندین جار ده‌لټیه‌وه که ئه‌نجامی چه‌نده‌ها به‌لگه‌ی له‌ژماره‌به‌ده‌ر و بڼه‌سنوورن، ئه‌مه‌ش له‌و کاته‌دا که ده‌یه‌ویت: (ئه‌و ئال‌و‌گۆره‌گه‌وره و سامنا‌که‌ی له‌ جیهان‌دا رووده‌ده‌نو، ئه‌و کاولکاری و هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه‌ی تووشی دنیا دڼت و، بنیاتانی دوا‌رؤژی هه‌میشه‌یی له‌ بریی دنیا دوا‌ی هه‌موو ئه‌مانه) له‌ میشک و دلی خه‌لکی‌دا جیگیر بکات.

هه‌روه‌ها قورئانی پیروز ئه‌و رسته و ئایه‌تانه‌ له‌و کاتانه‌ش‌دا دوو‌پات ده‌کاته‌وه که ده‌ی چه‌سپنیت هه‌موو شته‌ جوړئی و کوللی‌یه‌کان، هه‌ر له‌ گه‌ردیله‌ کانه‌وه تا ئه‌ستیره‌کان، له‌ ژیر ده‌ستی یه‌ک خوا‌ی تا‌ک و ته‌نیادان. هه‌روه‌ها له‌و کاتانه‌دا دوو‌پاتیان ده‌کاته‌وه که ر‌قو

خه‌شمی خوای په‌روردگار درده‌خات به‌رام‌بهر به‌و سته‌مکاری‌یانه‌ی مرؤف ده‌یانکات کاتیک که سنووری تامانجی به‌دیهینان ده‌شکینیت. ئەو سته‌مکاری‌یانه‌ی که رق و قین و هه‌لچوونی ناسمانه‌کان و زهوی و توخمه‌کانیان له‌دژی ئەو سته‌مکارانه‌ده‌وروزینیت. له‌بهر ئەوه، دووپات‌بوونه‌وه‌ی ئەو رسته و نایه‌تانه‌له‌کاتی باس‌کردنی ئەو کاره‌گه‌وره و گرنگانه‌دا، هه‌رگیز به‌ناته‌واوی دانانریت له‌په‌وانیژی‌دا، به‌لکو ئی‌عجازیکه‌له‌وپه‌ری بئ‌وینیی و جوانی‌دا و، په‌وانیژی‌یه‌که‌له‌وپه‌ری به‌رزی‌دا و، په‌وانکاری و فه‌صاحه‌تیکی په‌کاویه‌که‌له‌گه‌ل داخوازی حال و مه‌قام‌دا.

❖ بۆ نمونه:

رسته‌ی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ته‌نها یه‌ک‌نایه‌ته، سه‌د و چوارده‌جار له‌قورثانی په‌رؤزدا دووپات‌ده‌بیته‌وه. چونکه وه‌ک له "له‌معه‌ی چوارده‌هه‌م" دا‌روونمان کردووه‌ته‌وه، ئەم رسته‌یه‌راستی‌یه‌کی گه‌لئ‌گه‌وره‌یه‌و، گه‌ردوونی له‌پروناکی پر‌کردووه‌و، به‌په‌وه‌ندی‌یه‌کی توندوتۆل‌عەرش و فه‌رشی به‌یه‌که‌وه‌به‌ستووه‌و، هه‌موو‌که‌سیک له‌هه‌موو کاتیک‌دا پیوستی‌یه‌کی ته‌واوی به‌و‌راستی‌یه‌هیه. که‌واته ئە‌گه‌ر ئەم‌راستی‌یه‌مه‌زنه‌میلیزان جاریش دووپات‌بیته‌وه، هیشتا ئەو پیوستی‌یه‌هه‌ر ده‌مینیت و تیز‌ناییت. چونکه وه‌کو "نان" نی‌یه‌تا پیوستی‌یه‌کی رۆژانه‌ییت، به‌لکو وه‌ک "هه‌وا" و "پروناکی" وایه‌که‌له‌هه‌موو خوله‌کیک‌دا مرؤف‌حه‌زی‌لئ‌یه‌تی و پیوستی‌پئ‌یه‌تی.

❖ نایه‌تی: ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ له‌سوورته‌ی (الشعراء) دا‌هه‌شت‌جار دووپات‌ده‌بیته‌وه. جا دووپات‌بوونه‌وه‌ی ئەم‌نایه‌ته‌مه‌زنه‌ی که‌هه‌زاران‌راستی‌تیدا‌یه، له‌سووره‌تیک‌دا که‌باسی‌رزگار‌بوونی‌په‌غه‌مه‌به‌ران - علیهم‌السلام - و‌نازار و ئەشکه‌نجه‌ی قه‌ومه‌کانیان‌ده‌کات، بۆ‌روونکردنه‌وه‌ی ئەوه‌یه‌که:

سته‌مکاری‌یه‌ قه‌ومه‌کانیان‌به‌پاده‌یه‌کی‌وایه‌که‌ده‌م‌له‌تامانجی‌به‌دیهینانی‌به‌دیهینراوان‌و، مه‌زنی‌په‌روردگار‌یتی‌به‌په‌ها‌که‌ی‌خواوه‌ند‌ده‌دات و خۆ‌ی‌تی‌هه‌لده‌قورثینیت. له‌بهر‌ئەمه، عی‌ززه‌تی‌په‌روردگاری‌داخوازی‌سزادانی‌ئەو‌قه‌ومه‌سته‌مکارانه‌ده‌ییت. که‌واته ئە‌گه‌ر ئەم‌نایه‌ته‌هه‌زاران‌جاریش دووپات‌ببوا‌یه‌ته‌وه، ئەوا‌شموق و تاسه‌مه‌ندی‌مرؤف‌بۆ‌ی‌و پیوستی‌پئی‌هیشتا‌هه‌ر‌ته‌واو‌نه‌ده‌بوو. که‌واته دووپات‌بوونه‌وه‌له‌یرده‌بلا‌غه‌تیکی‌به‌رزی‌خواوه‌ن ئی‌عجاز و ئی‌جازه.

❖ هه‌روه‌ها که‌نایه‌تی: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَان﴾ له‌سوورته‌ی (الرحمن)‌دا و، نایه‌تی‌په‌رؤزی: ﴿وَيُنزلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ له‌سوورته‌ی (المرسلات)‌دا دووپات‌بوونه‌ته‌وه، هه‌ریه‌که‌یان‌رووه‌و هه‌موو‌سه‌رده‌م و چه‌رخه‌کان‌هاوار‌ده‌کات و، به‌ئاشکر‌اله‌هه‌موو‌لایه‌کی‌ناسمانه‌کان و زهوی‌دا‌رای‌ده‌گه‌یه‌نیت که‌کوفری‌جیننی و ئینس و ئینکاری‌کرنیان

بؤ نيعمه ته خوابی په کان و، ستمکاری په لهراده به دهره کانیان، خه شم و قینی بوونه وهران دهه ژین و وال زهوی و ناسمانه کان ده کهن که رقیان لییان بیته وه و.. کوفره که بیان له گهل حکمته و مبهستی به دپهینانی جیهان دایه که ناکه ویت و، به دهست درژیی کردن داده نریت بؤ سر مافی هموو بوونه وهران به گشتی و، ټینکاری مهزنیی خواوهنده کات و گالته ی بهو مهزنی په دیت..

له بر نه مانه، هم دوو نایه ته ی که په یوه نندیان به هزاران راستیی وه که نه مانه وه همیه و به نه اندازه و هیزی هزاران مهسه له ی تر گرنگی یان همیه، نه گهر به هزاران جاریش له گفست و گزیه که دا که ناراسته ی جیننی و ټینس کرایت دووپات بکړنه وه، هیشتا هر پیوستی به دووپات بوونه و میان ده مینیت. که واتنه دووپات بوونه و لیره دا به لاغه ټینکی کورت و مهزن و موعجزیه که یه کجار جوانه.

◆ نمونه په کی تر سه باره ت به حکمه تی دووپات بوونه وه، له فهرموده ی پیغمبر ﷺ ده هیینه وه:

لهو موناجاته ی پیغمبر دا ﷺ که به: "الجوشن الکبیر" به ناوبانگه و، نزا و پارانه وه که گه لسی جوانه و، نمونه په کی پوخته کراوی ه ټینجرای قورثانی پیروزه، له موناجاته دا رسته ی: (سبحانک لا إله إلا أنت الأمان الأمان خلصنا وأجرنا ونجنا من النار) سه د جار دووپات بوونه وه. خو نه گهر هزاران جاریش دووپات بپوایه ته وه، نه واهر گیز مرؤفی بیزار نه ده کرد، چونکه هم رسته یه گه وره ترین راستیی گهر دوون که "تو حید" ه و، مهزترین فرمان به ری بوونه وهران بهر امبر په روه دگاری شکو مندیان که بریتی په له ته سیح و ته حمید و تقدیس و.. مهزترین کیشه و مهسه له ی چاره نووسی مرؤفایه تی که رزگار بوونه له دهردی سه ری همیشه یی و ناگری دوزه خ و.. پیوست ترین نامانج له به ندایه تی و کوله واری مرؤف دا که نزا و پارانه وه و دوعایه.. هموو نه مانه ی تیدایه.

بهم جوره، زور شتی هاوچه شنی هم بناغه و بنجینانه له قورثانی پیروژدا دووپات بوونه ته وه، به راده یه کی واکه هندی جار له یه که لاپره ی موصحه فدا بیست جار زیاتر - چ به راشکاو ی و چ به جورنکی ناوه کی - راستیی "تو حید" دهره بریت. نه مهش به پنی داخوایی مقام و پیوستیی تیگه یانندن و به لاغه تی روونکر دنه وه. جا بهم دووپات کردنه وه شهوقی دووپات کردنه وه ی خویندنه وه شه ده جوو ټینیت و به لاغه ته که ی به هیز و بهر زتر ده کات، بن نه وه ی بیثاقه تی و بیزاری له دهروونی مرؤف دا به جی به ټیت.

به شه کانی "په یامه کانی نور" حکمه تی دووپات بوونه وه ی ناو قورثانی پیروزیان به جوانی باس کردوه و به لگه کانشیان روون کردونه ته وه و چه سپاندوویانه که نه دووپات کردنه وه چه نه له گهل به لاغه ت دا گونجاوه و، له هه مان کات دا چه ند قه شه نگو جوانیشه.

♦ حکمته تی ټهو جیاوازی بهش که له نیوان سووره ته مه ککی و مه دهنی په کان دا هه به، له باره ی به لاغته، له رووی ئیعجاز و کورتی یان دريژه پیدانی ټهو باه تانه ی باسیان ده که ن، بهم جوړه ی خواره وه یه:

پؤل و ریزی پیشه وه ی نه یاره کانی قورئان له مه ککه دا بت په رسته کانی قوره یش بوون، که نه خوینده وار و بن کتیب بوون. له بهر ټه وه، به لاغته له وئی داخوازی شیوازیکی بهرز و به هیژ و، کورتی به کی به ئیعجازی قه ناعته به خش و، دووپات بوونوه وه کی و ابو که بؤ جینگیر کردن و دامه زراندنی تینگه یانندیان پیویست بیست. له بهر ټه وه، زؤربه ی سووره ته مه ککی په کان پایه کانی ئیمان و پله کانی ته و حیدیان به شیوازیکی له و په ری هیژ و بهرز و به کورتی به کی تابلئی پر له ئیعجازدا باس کردوه و، ئیمان به خوا و مه بده و مه عادیان دووپات کردوه ته وه، ته نانه ت ټهو پایانه ی ئیمانی به (پیش خستن و دواخستن و، ته عریف و ته نکیر و، حذف کردن و باس کردن) له هه موو لاپه ره و ئایه تیک دا، یان له یه ک رسته دا، یان له یه ک وشه، به لکو له یه ک بیت دا دهر برپوه و، پایه کانی ئیمانی له و چه شنه حالت و شیوه به لاغی یانه دا چه سپاندوه، به چه شنیک که پیشه ووا و زانایانی به لاغته تی له بهر دم ټهم شیوازه پر له ئیعجازه دا چه په ساو و سر سوورماو کردوه.

په یامه کانی نوور، به تاییه تی و ته ی بیست و پیئنه م (په یامی موعجیزاتی قورئانی و پاشکۆ کانی) چل رووی ئیعجازی قورئانیان روون کردوه ته وه. هه روه ها ته فسری: "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز" که به زمانی عه ره بی یه، به چه شنیک کی گه لنی جواز ئیعجازی قورئانی سه باره ت به هؤنینه وه ی نیوان ئایه ته پیروژه کانی روون کردوه ته وه. به راستی ټهم دوو په یامه شیوازی ره و انبیژی بهرز و، کورتی پر له ئیعجازی قورئانیان چه سپاندوه.

به لام پؤل و ریزی پیشه وه ی نه یاره کانی ئایه ت و سووره ته مه دهنی په کان جووله که و گاوران بوون که خاوه ن کتیب و ئیمانیان به خوا ی گه و ره هه به. له بهر ټه وه، ده ستوره کانی به لاغته و شیوازه کانی رنمایي و بناغه کانی را گه یانندن داخوازی ټه وه بوون که ټهو گوفتاره ی ناراسته ی ټهو خاوه ن کتیبانه ده کرئیت له گه ل واقعی حالیان دا گونجاو و په کاویه ک بیست. ده بینیت شیوازی قورئان له سووره ته مه دهنی په کان دا ئاسان و روون و ره وانه و، شته جوزئی په کان - نه ک بنچینه و بناغه کانی ئیمان - روون ده کاته وه. چونکه هه موو حوکه فهرعی و یاسا هه مه کی په کان له و شته جوزئی یانه وه پیدا دهن و هه ر ټه وان که ده بنه خو لگه ی ئیختیلافی نیوان ټه حکام و شه ریعه ته کان. له بهر ټه وه، ده بینیت زؤربه ی جار ئایه ته مه دهنی په کان روون و ره وانن و له شیوازیکی پر له ئیعجازی تاییه ت به قورئان دان.

به‌لام کاتې که قورئان پوخته‌یه کی کورت و به‌هیز، یان نه‌نجامیکې کورت کراوه، یان کۆتایې په کی پتو، یان به‌لگه‌یه کی به‌هیزی گومان پر له کۆتایې رووداویکی جوزئی و فهرعی دا باس ده کات، ئەوا به‌مه ئەو رووداوه جوزئی په ده کات به قاعیده‌یه کی همه‌کی و گشتی. ئنجا یو مه‌به‌ستی ئەوه‌ش که گوئې پرایه‌لی کردن و به‌جئ هیئانی ئەو قاعیدانه مسؤ‌گه‌ر بکات "ئیمان به‌خو" له ناخدا جی‌گه‌ر ده کات. ئەم مه‌به‌ستش ئەو کۆتایې په کورتانه‌ی ئایه‌ته‌کان که "تەوحید" و "ئیمان" و "دواړوژ" یان تیدا کورت کراوه‌تو، ده‌به‌یینه‌دی. ئیتر ده‌بینیت ئەو مه‌قامه‌ روون و په‌وانه به‌و کۆتایې یانه‌ی ئایه‌ته‌کان روونک و به‌رز ده‌بیته‌وه.

(په‌یامه‌کانی نوور پاده‌ی بلندی به‌لاغت و تایه‌تکاری و جوړه‌کانی په‌وانکاری ورد و به‌رزی ئەو پوخته و کۆتایې یانه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئانیان روون کردووه‌تو، و، ئەمه‌یان بؤ که‌لله‌په‌قترین دوژمنیش چه‌سپاندووه. ئەوه‌ش له "ده" دانه تایه‌تکاری و سه‌رنج‌دا که له نووری دووهمی رۆشنایې دووهمی و ته‌ی بیست و یینجه‌م‌دایه، که تایه‌ته به‌ئعجازی قورئانه‌وه).

جا نه‌گه‌ر ده‌توینت له‌مه‌تی بگه‌یت، ئەوا فهرموو په‌روانه:

﴿ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴾، ﴿ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴾، ﴿ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴾، ﴿ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴾ و هاورینه‌یان له‌و ئایه‌تانه‌ی که "تەوحید" ده‌گه‌هن و دواړوژ ده‌خنه‌وه یادو کۆتایې به‌ زوړبه‌ی ئایه‌ته‌په‌روژه‌کانی قورئان ده‌هینن، که بؤیان ده‌روانیت، ده‌بینیت قورئانی په‌روژ له کاتې باس کردنی حوکه‌شه‌رعی و فهرعی په‌کان و یاسا کۆمه‌لایه‌تی په‌کان‌دا سه‌ری گوئې بیسته‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه تا‌کو په‌روانیته‌ چه‌ند ئاسۆیه‌کی همه‌کی فراوان و، به‌م کۆتایې یانه‌ی ئەو شیوازه‌ئاسان و روون و په‌وانه ده‌گوړیت به‌ شیوازیکی په‌کجار به‌رز و بلند. وه‌ک بلتی خوینه‌ر له‌ده‌رسی شه‌ریعه‌تو، بؤ ده‌رسی ته‌وحید ده‌گوړیتو. ئەمه‌ش ئەوه‌ده‌چه‌سه‌پینیت که: "قورئان" ه‌روه‌ک کتیبی په‌رواوه‌ر و ئیمان، کتیبی شه‌رع و ئەحکام و حیکمه‌تیشه‌.. ه‌روه‌ک کتیبی دوعا و ده‌عوته، هی ذیکر و فیکریشه.

به‌م چه‌شنه و، به‌پنی جی‌وازیی مه‌قام و جوړاو جوړی ئامانج و مه‌به‌سته‌کانی رینمایې و پراگه‌یانندن، جوړه‌په‌وانی په‌کی پر له ئعجازی ئاشکرا و دره‌خشان له‌ئایه‌ته‌مه‌دنی په‌کان‌دا ده‌بینن، که جی‌ایه له‌به‌لاغتې ئایه‌ته‌مه‌ککی په‌کان. کاتې واهه‌یه ئەم جوړه‌به‌لاغت‌ه‌له‌دوو و شه‌دا ده‌بینیت وه‌ک: (رب‌ک) و (رب‌العالمین). چونکه به‌تعبیری: (رب‌ک) ئەحه‌دییه‌ت فی‌ری خوینه‌ر ده‌کات: به‌لام به‌: (رب‌العالمین) واحیدییه‌تی فی‌ر ده‌کات. ئەوه‌ش هه‌یه‌که واحیدییه‌ت ئەحه‌دییه‌تیشی تیدا‌یه^(۱).

(۱) واحیدییه‌ت: ئەوه‌ده‌گه‌یه‌نیت که ئەو ناوه‌ی خوای گه‌وره‌هه‌موو شتیک‌ده‌گرینته‌وه. ئەحه‌دییه‌تیش ئەوه‌ده‌گه‌یه‌نیت که هه‌موو زینده‌روینک‌ئامازه‌بؤ هه‌موو ناویکی خوا‌ده‌کات که په‌یوه‌ندی به‌گه‌ردووه‌تو، به‌یت. که‌وانه‌درووشانه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌به‌"واحیدییه‌ت" له‌وه‌دایه‌که‌ده‌وره‌ده‌به‌هه‌موو شتیک، واته‌هه‌موو شتیک

به لکو هندی جار نو جوړه به لاغته له تنهائیک رسته دا ده بینیت. بؤ نمونه: له یهك
 ثابته دا ثبوت پیشان ددهات که زانیاری خوی گه وړه دانانی گهر دپله یهك له بیلیله ی
 چاودا و، ری و شوینی رۇژ له ناو جهر گه ی ناسمان دا ده گریته وه و، ده ری ده خات که
 توانستی خوا وند نه وند گشتگیر (محیط) ه که به یهك نامیر هه ریک له وانه له جینی خوی دا
 داده نیت و، رۇژ وهك چاری ناسمان لئ ده کات و، له دوی ثابته تی: ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ
 يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ دا په کسر ده فهر موی: ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (الحديد: ۶). واته
 دوی باس کردن و خسته پرووی مه زینی به دپهینانی ناسمانه کان و زوی، په کسر باسی نه وه
 ده کات که زانیاری خوا شتانی په نهانی ناو د پروونیش ده گریته وه. بهم کارهش نه وه له زهینی
 مرؤف دا جیگیر ده کات که خوا وند له نیوان شکو مه ندی به دپهینه ریتی دا بؤ ناسمانه کان و
 زوی و، به پړوه بردن و ته گبر کردنی کار وباریان، له نیوان نه مه دا، نه و خوا وند ناگاداری
 خه یال و ختووره و شته شارراوه و په نهان و نادپاره کانی ناو دل و د پروونی هه موو
 که سینکیشه. که واته به دوا هاتی: ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ دوی نه و ثابته، جوړه
 په وانکاری به کی وایه که نه و شیوازه ناسان و پروون و سروشتی و نریک له تیگه یشتی
 عوامه، ده گزرت به رینمایی به کی بهرز و راگه یان دنیکی سه رنج راکیش و گشتی.
 پر سیار:

سهیر کردنی سه ری پی و ساکارانه ناتوانیت نه و راستی به گرنگانه بینیت که قورنانی
 پیروز ده یانیه نیت. نه و هتا نازانیت له نیوان پوخته به کی کوتایی هینه ری نه و تو که ته و حیدنیکی
 بهرز دهر بریت یان ده ستورینکی هه مه کی بگه یه نیت و.. پروو داویکی هه نده کیی ناسایی دا
 که ثابته تیک باسی کردیت، چ جوړه مونساه بهت و په یوه ندی یهك هه یه. له بهر نه وه، هه ندی
 کهس و اگومان ده بات که هه ندی ناتواوی په و انیژی له م پروو ده هه یه. بؤ نمونه:
 مونساه بهت و په و انیژی له باسی یاسایه کی مه زن و گرنگی وهك: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ
 عَلِيمٌ﴾ دهر نا که ویت که له پاش پروو داویکی هه نده کی هینه رایت، وهك نه وه ی که حه زره تی
 یووسف - علیه السلام - به ته گبرینکی زیره کانه برا که ی لای خوی گل دایه وه. جا نومیند
 وایه نه و نهینی په پروون بکه نه وه و، په رده له پرووی نه و دانسته لایده ن.

ده گریته وه. به لام دره و شانه وه ی به "له حه دیهت" له وده دایه که هه رچی شت هه یه پیشانی هه رچی ناوی هه یه،
 ددهات. بروانه: "المتنوي العربي النوري" الطبعة المحققة الثانية ص ۳۴۴ (وه رگبر هینا و به تی). (و لله المثل الاعلی)
 به کیتی نه و پرووناکتی به ی ده وری خوری داوه، ناماژه بؤ "وا حیدیهت" ده کات و، دره و شانه وه ی پرووناکتی
 خوریش، به هه موو تابه تکاری به کانیه وه، له هه موو بهش و گهر دپله یه کی نه و پرووناکتی به ی که ده وری خوی داوه،
 هیما یه بؤ "له حه دیهت". جا فهر موو بیر لئ بکه ره وه. "المتنوي العربي النوري" ص ۲۱۱. (وه رگبر هینا و به تی)

وهلام:

زوربهی سووره ته دريژ و مامناوهندی به کان، که ههريه کهيان قورناتیکی سهر به خویه بؤ خوی، ته نها به دوو یان سنی دانه له چوار مه به سته کانی قورناتان و از ناهینیت که بریتین له: "تهو حید، نبوهت، حهشر، عدالت له گهل عبوودیهت". به لکو ههريه که لهو سووره تانه پوخته و کاکلهی هه موو قورنات و هه چوار مه به سته که ی تیدایه. واته ههريه که لهو سووره تانه: ههروه که کتیبی شهریهت و دانست و پینماییه، کتیبی ذیکر و فیکریشه و، ههريه که یان چه نندین کتیبی تیدایه و پینماییه مرؤف بؤ چه نندین دهرسی جیا جیا ده کات. ده بینین هه موو پلهیه کی به لکو هه موو لاپهريه کی، چه نندین ده رگای ئیمان له به ردهم مرؤف دا ده کاتوه و، له هه مان کات دا چه ند مه به ست و ئامانجیکیشی پی داده مه زینیت، چونکه ئه وهی له کتیبی نوو سراوی گهردوون دا نوو سراوه، قورنات به پروونی باسی ده کات، به مش له ناخی ئیمان داردا ئه وه جیگیر ده کات که په روه ر دگار تیبی خواوه ند هه موو شتیکی گرتوه ته وه و دره و شانوه هه بیته داره که شی له ئاسؤ و دهروونه کان دا پیشان ده دات..

له بهر ئه وه، ئه گه ر ده توانیت سه رنج لهو مونا سه به ته به دیت که به پوالت لاواز ده رده که ویت و، توانیت به وردی سه یری پشتی په رده که ی بکهیت، ئه و ئه و په رده یته له به ردهم دا لاده چیت و، ئه و ئاسؤ فراوان و ده رس و پینماییه یه نوئی یانه ی که ئه و په رده یه شار دبوونیه وه، ده رده که ون. به لکو شتی و ده بینیت که چه نندین ئامانج و مه به سستی هه مه کی یان له سه ر بنیات ده نریت، ئیتر به که له دوا ی به که چه نندین جوړی په یوه نندی به هیز له گهل ئه و مونا سه به ته دا که به پوالت لاواز دیار بوو، ده رده که ون. ئه و کاته شیوازه که به ته و او ی له گهل ئه و مه قامه دا یه کاویه که ده رده چیت و، به مش پله به لاغی یه که ی به رز ده بیته وه.

پرسیاریکی تر:

چ دانایی به که له وه دا هه یه که قورنات هه زاران به لکه بؤ چه سپاندنی کاروباری دواړؤ و، تهو حید و، گه رانه وه ی مرؤف بؤ لای خوا و، پاداشت دانه وه ی، ده هینیته وه؟.. ههروه ها دانایی چی یه له وه دا که هه موو سووره ت و لاپهريه کی موصحف له هه موو مه قامیک دا، چ به پاشکاو ی و راسته و خو چ به به جوړیکی ناوه کی (ضمیمه) چ به ئامازه کردن، سه رنجی مرؤف بؤ لای ئه وانه ی باس کران راده کی شیت؟

وهلام:

چونکه قورناتی پروز مرؤف ئاگادار ده کاتوه که: مه زترین گوړانکاری و ئال و گوړی میژووی جیهان که له ناو به دیهینراوان و باز نه ی "مومکینات" دا پروو ده دات: قیامه ته.. ههروه ها پینماییه ئه م مرؤفه - که هه لگری پله ی جی نشینی سهر زه وی یه - ده کات بؤ

مهنترین مهسهلې تهوتو که په یوه نډی به مرؤفه و بیټ، که مهسهلې "توحید" ه، و بهخته وهری همیشی یان سرلی تیکچوونی همیشی له سر به نده. له هه مان کاتیش دا تهو لافاوی گومانه بهر ده و امه ی پی ده بانه دواوه و، توندترین جزره کانی ټینکاری و که لله پره قیسی پی تیک ده شکینت.

له بهر تهوه، نه گهر قورئانی پیروز ه هزاران جار سرنجی مرؤف بولای ټیمان بهو ئال و گوره سر سوور هینه رانه رابکیشیت و، و له خه لکی بکات ته سدیقی تهو مهسهله گرنګ و پیوسته ی مرؤف بکن و، ملیونان جاریش تهو مهسهلانه دوویات بکاته وه، هینستا هم کاره له به لاغت دا هه رگیز به زیاده روی دانانریت و به هیچ جزرک بیتاقه تی و بیزاری بؤ مرؤف فراهه م ناهینت، به لکو پیوستی مرؤف به دوویات کردنه وه ی خویندنه وه یان له قورئان دا هه رگیز تهواو نایت. چونکه له هه موو "وجود" دا هیچ مهسهله یه ک نی به له "توحید" و "تاخیره" گه و ره و گرنګ تر بیت.

بؤ غوونه: راستی هم نایه ته پیروزه که ده فهر موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ﴾ (البروج: ۱۱) بریتی به له مژده ی ژبانی همیشی که هم نایه ته به مرؤفه هه زاره ی دهاد، هم مرؤفه ی که هه موو ده میک مردن پرو به روی راده وه ستیت. جا هم مژده یه له وه رزگاری ده کات که مردن به له ناو چوونکی همیشی لیك بداته وه و، خزی و جیهانه که ی و هه موو خو شه ویستانی له چنگی له ناو چوون رزگار ده کات، به لکو له وهش زیاتر، ده ستلآت و بهخته وهری به کی همیشی پی ده به خشیت.. که واته نه گهر هم نایه ته پیروزه ملیار جاریش دوویات بیته وه، تهوا هه رگیز به زیاده روی دانانریت و به هیچ جزرک رهوانیژی قورئان زامدار ناکات.

بهم جزره ده بیت قورئانی پیروز، که چاره سهری هم جزره مهسهله گرنګانه ده کات و به دانانی چهنده به لگه یه کی به هیز هه ول دهاد قناعت به وانه به خشیت که له گه لیان دا ده دوت، هم قورئانه، له زهین و دل و دهر وونه کان دا تهو ئال و گوره مهنانه ی گهر دوون به قولی جینګر ده کات و له بهر چاویان دا وه ک گورانی خانه و لانه و شکل و شیوه یان ناسانی ده کات. که واته سهرنج راکیشانی مرؤف به هه زاران جاریش بولای هاوچه شنی هم مهسهلانه - هم سهرنج راکیشانه ش چ به راشکاوی بیت و چ به جزرکی ناوه کی و چ به نامازه بؤ کردن - کارنکی یه کجار پیوسته و وه ک پیوستی مرؤف و ایه بؤ نیعمه تی نان و ههوا و پروناکی، که چهنده پیوستی به کی تهوتون همیشه دوویات ده بنه وه.

غوونه یه کی تر: حکمه تی تهوه ی که قورئانی پیروز: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ (فاطر: ۳۶) و ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (ابراهم: ۲۲) و هاوچه شنیان لهو نایه تانه که به شیوازیکی زور توند و تیژ هه ره شه و گوره شیان تیدا دوویات ده کاته وه (وه ک به چه شنیکی گومان بر له په یامه کانی نووردا چه سپاندو ومانه) تهوه یه که:

کافر بوونی مرۆف: سنوور شکاندن و دەست‌دریژی کردنه بۆ سەر مافی بوونه‌وه‌ران و زۆری به‌دییه‌نراوان. ئەمەش رقی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌ورووژینی و ده‌روونی توخمه‌کان به‌رامبەر به‌کافران پر له‌رق و قین ده‌کات، به‌پاده‌یه‌کی واکه‌ توخمه‌کانی بوونه‌وه‌ر به‌زلله‌ی: "تۆفان" و شتی تریش له‌و کافرا نه‌ده‌دن، ته‌نانه‌ت دۆزه‌خیش هینده‌رقی هه‌لده‌ستیت که‌ وه‌خته‌له‌تاوا له‌ت‌وپه‌ت بییت، وه‌ک ر‌اشکاوی ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿اِذَا الْقُلُوبُ فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورٌ ﴿٧٠﴾ تَكَادُ تَمِيْزُ مِنَ الْغَيْظِ...﴾ (المک: ٧-٨) ئەمه‌ ده‌رده‌بریت.

جا ئە‌گه‌ر خواوه‌ندی پادشای گه‌ردوون له‌ فه‌رمانه‌کانی دا‌هه‌زاران، به‌لکو ملیۆنان جاریش ئە‌و تاوانه‌ گه‌وره‌یه‌ی کوفر و تۆله‌که‌ی به‌ شیوازیکی زۆر توندوتیژ دووپات بکاته‌وه، هیشتا ئە‌مه‌ له‌ په‌وانیژی‌دا به‌ زیاده‌په‌وی و ناته‌واوی دانانریت، له‌به‌ر گه‌وره‌یه‌ی ئە‌و تاوانه‌ گشتی و دەست‌دریژی کردنه‌ی سنووره‌ی که‌ کوفر بۆ سەر مافی بوونه‌وه‌ران ده‌یکات و، له‌سه‌ر بناغه‌ی دانایی روونکردنه‌وه‌ی گرنگی مافی ئە‌وانه‌ی له‌ ژیر فه‌رمانی خوادان و، له‌به‌ر ده‌رخستن و زه‌ق کردنی ئە‌و ناشیرینی‌یه‌ له‌بن‌نه‌هاتوه‌ی که‌ له‌ کوفری ئینکاری که‌ران و ستمه‌ ته‌واو ناشیرینه‌که‌یان دا‌هه‌یه. چونکه‌ ئە‌و دووپات بوونه‌وه‌یه‌ له‌به‌ر بچووک‌ی و بئ‌ن‌رخیی مرۆف نی‌یه، به‌لکو بۆ ده‌رخستنی گه‌وره‌یه‌ی ئە‌و له‌سنوورده‌ر چوونه‌ی کافران و ستمکاری‌یه‌ که‌یان.

پاشان ده‌بینین واه‌ه‌زار و سه‌دان سا‌له‌ سه‌دان ملیۆن که‌س به‌وپه‌ری شه‌وق و تاسه‌مه‌ندی و هه‌ست کردنه‌وه‌ به‌ پیوستی و، بئ‌ ئە‌وه‌ی بی‌تاهه‌ت و بی‌زار بئ‌، قورئانی پیرۆز به‌ به‌رده‌وامی ده‌خویننه‌وه.

به‌ئ‌ی، له‌ راستی‌دا هه‌موو رۆژ و کاتی‌ک جیهانی‌که‌ دیت و ده‌روات و، ده‌رگایه‌ که‌ له‌ رووی جیهانی‌کی نو‌ی ده‌خه‌ریته‌ سه‌رپه‌شت. له‌به‌ر ئە‌وه، هه‌زاران جار دووپات کردنه‌وه‌ی "لا إله إلا الله" به‌و شه‌وقه‌ی که‌ هه‌ست به‌ پیوستی پئ‌ بوونی بکریت، تا‌کو ئە‌و هه‌موو جیهانانه‌ی که‌ هه‌رده‌م له‌سه‌ر رین و دین و ده‌رۆن به‌ نووری ئە‌و ئیمان‌ه‌ رووناک‌ بینه‌وه، و‌اله‌و رسته‌ ته‌وحیدی‌یه‌ ده‌کات وه‌کو چرایه‌کی رووناکی به‌خش وایه‌ت له‌ تاسمانی ئە‌و جیهان رۆژانه‌دا.

خۆ ماده‌م ئە‌مه‌ له‌ "لا إله إلا الله"‌دا وایه، دووپات‌کردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆزیش، به‌هه‌مان جۆر، ئە‌و تاریکی‌یه‌ ده‌ره‌ویننه‌وه‌ که‌ به‌سه‌ر به‌شی زۆری ئە‌و دمه‌نه‌هات وچۆ که‌ر و جیهانه‌ په‌وه‌ند و سه‌رله‌نو‌ی په‌یدا‌بووانه‌دا بال‌ی ر‌اکێشاهه‌. هه‌روه‌ها ئە‌و ناشیرینی‌یانه‌ش له‌و وینانه‌دا لا‌ ده‌بات که‌ له‌ ئاوینه‌ی ژبان‌دا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه‌، و‌اله‌و بارودۆخانه‌ش ده‌کات که‌ به‌ره‌و رووی دین، له‌ قیامه‌ت‌دا شایه‌تی بۆ بده‌ن ئە‌ک شایه‌تی له‌ دژ بده‌ن و (هه‌ر ئە‌م دووپات بوونه‌وه‌یه‌ی خویندنی قورئان) پله‌ی مرۆف به‌رز ده‌کاته‌وه‌ تا ده‌یگه‌یه‌نیته‌ ئە‌و پله‌یه‌ی که‌ گه‌وره‌یه‌ی تۆله‌ی تاوانه‌کان بزانیت چه‌نده‌یه‌، و، له‌ هه‌ره‌شه‌ی سامناکی پادشای ئە‌زه‌لیش

تی بگات که سهر پینجی ستمکاره سهر سه خته کان له ت و پت ده کات و .. مرؤف ده خاته شهوقی شهوهی که ههول بدات له ده ست ستم و سنوور شکاندنی دهروونی به دخوازی، خۆی رزگار بکات.

جاله بهر هه موو ئهم دانستانهیه که قورئانی پیرۆز بهوپه پری دانایی بهوه شهو شتانه دووپات ده کاتهوه و، بهمش ده ری ده خات شهو هه ره شه زۆر و زه به ندانه ی که تا ئهم نه ندازه یه و بهم هیژ و توندوتیژی و دووپات بوونه وه یه ن که باسما ن کردن، راستی به کی گه لئی گه وره یه و، شه ی تانی ش هه ل دیت له وه ی که به نا ره وا و گالته ی بزانی ت. به لئی، سزای دۆزه خ بۆ شه کافرانه ی گوئی بۆ هه ره شه کان رانا گرن، کاریکه به کپار چه داد گه ری به.

❖ به کینکی تر له و شتانه ی که قورئان دووپاتیان ده کاتهوه، چیرۆکی پیغه مبه رانه، علیهم السلام.

بۆ نمونه: دانایی له دووپات بوونه وه ی چیرۆکی حه زره تی مووسادا - علیه السلام - (که به نه ندازه ی عه سای مووسا دانست و سوودی تیدایه) و، حیمکه تی دووپات بوونه وه ی چیرۆکی پیغه مبه ران - علیهم السلام - بریتی به له چه سپاندنی پیغه مبه ریتی پیغه مبه رمان ﷺ شهو شه به ده ر خستنی شهوه ی که پیغه مبه ریتی هه موو پیغه مبه ران به لگه یه له سه ر شهوه ی که "ریساله تی شه حمه دی" راسته و له هه موویان حه ق تر و شایان تره بۆ شوینکه وتن. چونکه مه گه ره یه کینکی ئینکاری پیغه مبه ریتی هه موو پیغه مبه ران بکات، ده نا مو مکی ن نی به ئینکاری پیغه مبه ریه تی حه زره تی محمد ﷺ بکات. که وا ته باس کردنی چیرۆک و به سه ره اتی شهوا ن به لگه ی پیغه مبه ریتی حه زره تی محمد ﷺ.

پاشان به شینکی زۆری خه ئک ناتوان و، هه موو کاتیک بۆیان نا ره خست که قورئانی پیرۆز بخویننه وه، به لکو چه نده یان بۆ لوا به ونده و ازده هیئن. ئا لیراده حیمکه تی شهوه به جوانی ده رده که ویت که هه موو سووره تینکی دریز و مامنا وه ندی له بری قورئانیکي بچووک کراوه ن. ئنجا دووپات کردنه وه ی چیرۆک کانی ش وه ک دووپات بوونه وه ی پایه کانی ئیمان وایه که پیوستیان به دووپات بوونه وه هیه واته: ره وانی ئیزی داخوازی دووپات بوونه وه ی شهو چیرۆکانه یه و هیچ زیاده ره وه ی به که له م کاره دا نی به. له مه ش زیاتر، شهو دووپات بوونه وه یه ئیمان ده گه یه نیت که روودانی په یدا بوون و سه ره ه لدانی حه زره تی محمد ﷺ گه وره ترین روودای مرؤفایه تی و شکۆمه ندرین مه سه له ی نیوان مه سه له کانی گه ردوونه.

به لئی، که زاتی شهو پیغه مبه ره به ریزه ﷺ مه زنترین و به رزترین په ی له قورئان دا درا وه تی و (محمد رسول الله) یش، که چوار پایه ی له پایه کانی ئیمان تیدایه، له گه ل (لا اله الا الله) دا به یه که وه دهوترین، به لگه یه کی گه لئی گه وره و بی وینه یه له سه ر شهوه ی که پیغه مبه ری حه زره تی محمد ﷺ گه وره ترین راستی ناو گه ردوونه و، به ریزترین هه موو به دهبینرا وانه به

گشتی و، "حقیقه‌تی محمدی" ش - که بریتی به له که سیتی به معنوی و همه کی به که ی
 ٭ - چرای پروناکی به خشی هر دوو جیهانه که به و، ٭ پیغمبره ش شایان و شیاوی
 ٭ په لویا په دهراسایه، وه که به چنندین به لگه ی جزو او جزو له به شه کانی په یامه کانی
 نوردا چه سپتر او. والیره ش دا و له نیوان هزار به لگه دا په لگه ده هینین و بهم جزو ی
 خواره و به باسی ده که ی:

به پیی ده ستوری: "السبب کالفاعل" به نه ندازه ی هر چی کرده ی چا کی نه ته وه که ی
 حه زرتی محمد هیه ٭ له هموو کات و سرده میک دا له لاپه ری چا که کاری به کانی
 پیغمبر دا ٭ کرده ی چا که ده نوو سریت.

٭ نه چا ٭ پیغمبره ٭ به نوو ری که هیناوی ته تی، حقیقه ته کانی بو نوو هر ان پروناک
 ده کاته وه. بهم کاره شی نه که تنها جیننی و ٭ ٭ و مه لایکه ت و زینده وه هر ان ده خاته
 سوپاسگوزاری و په زامه ندی په وه، به لکو هر هموو گه ردوون و ٭ ٭ و زه وی به گشتی
 په زامه ندی خزیان له بهر امبریه وه دهره برن و، ده ماو دم به هموو جزو یک
 په وشت به رزی به کانی ٭ پیغمبره ٭ ده گیر نه وه و باسی ده که ن.

٭ نه چا به نیشانه ی ٭ په ی که دوعای پروه که کان به زمانی ناماده یی و قابیلیه تیان و، هی
 زینده وه هر ان که به زمانی سروشت ده یکه ن، به چاو ده بیینین که هر ره مرویان گیرا ده بن..
 به مه دا دهره که ویت که ملیونه ها نرای گیرا و سروشتی ملیونه ها پیاو چا کی نه ته وه که ی ٭
 پیغمبره ش ٭ له گه ل رُوحانی په کان دا، به همان جزو، گیرا ده بن.

جا ٭ دوعا و نرایانه ی که ٭ ٭ لویا و پیاو چا کانه بهر ده وام هر چی رُوژه ده یانکه ن و،
 دوعای په حمت بُو ناردنی به صلات و سلام لیکردنی ده نیون و، ده سته که ته معنوی و
 کرده وه چا که کانیان، هموو ٭ وانه، له پیش دا پیشکش بهو پیغمبره ٭ ده کرین.
 سره پای ٭ نوو زور و له سنوور به دهری که له قورئان خویندنه وه ی نه ته وه که یسه وه
 ده چیته ناو ده فته ری کرده وه چا که کانیوه. ٭ قورئانه پیروزی که هر بیتیک له پسته کانی
 که له سنی سه د هزار پست زیاترن (ده) چا که و ده بهر و بوومی دواروژ، به لکو (سه د)،
 به لکو (هزار) بُو خویندنه که ی ده نوو سریت.

به لنی، خواوندی زانای په نهان، زووتر ده یزانی و ده بیینی: "حقیقه‌تی محمدی" - که
 که سیتی معنوی ٭ زاته پیروزیه ٭ - وه کو نمونوی دره ختی "توبا" ی به هشت وایه.
 له بهر ٭ وه، له قورئانه که ی خوی دا ٭ ٭ گرنگی په مز نه ی پخ داوه، چونکه هر ٭ وه له
 هموو که سیک شایان تری ٭ په لویا په برزه بیت. ٭ خواونده له فرمانه کانی دا ٭ وه ی
 روون کرده وه ته وه که ده ست که وتی شفاعتی ٭ پیغمبره ٭ تنها به شوین که وتن و
 گوی رابه لی و شوین پین هه لگرتنی سونه تی پیروزی ٭ ده بیت و، هر ٭ وه که گه وره ترین
 مه سه له کانی نیوان مروف بیت. به لکو قورئانی پیروزی جار جار بایسه خی به لایه نه
 مروئانه که شی داوه، که وه که تووی دره ختی "توبا" ی به هشت وایه.

جاله بهر ئه وهی که حه قیقه ته دووپات بووه کانی قورئان ئه م نرخه بهرزانه یان هه یه و ئه و هه موو دانسته یان تیدایه که باس کران، ئه و سروشتی ساغ و بئ عه یب و ته و اوای مرؤف شایه تی له سه ر ئه وه ده دات که دووپات بوونه وه له قورئان دا، موعجیزه یه کی به هیز و فراوانه . مه گه ریه کیک به تاعوونی ماددییه ت دل و ویزدانی نه خؤش که وتیبت . ئه و جوړه که سانه ش ئه م ده ستووره به ناو بانگه ده یانگریته وه که ده لیت :

قد تنکیر العین ضوء الشمس من رمدٍ وینکر الفم طعم الماء من سقم^(۱)

کۆتایی بهک له دوو پهراوێزدا

پهراوێزی به که م:

دوازه سال پینس ئیستا بهر گویم کهوت که: زه ندیقینکی سه رسهخت دهروونی خراب و مه بهستی پیسی خۆی ئاشکرا کردوه به وهی که قورئانی پیروزی وهر گیراوه . به م هه ولدانی وهر گیرانه ی قورئانیش پلانیکي تر سناکی بۆ ریزنه هیشتی قورئان ساز کردوه و، وتوویه تی: با قورئان وهر بگپیریت تا کو نرخه که ی ده ر بکه ویت . به خه یالی خۆی گویا: با خه لکی دووپات بوونه وه ناپوسته کانی ببین و، له بریی خۆی وهر گیراوه که ی بخویننه وه ... هتد له م بیرو را ژه راوی یانه .

به لام به فه زلی خوای گه و ره، په یامه کانی نوور به هزی به لگه به هیزه ده مکوت که ره کانی و بلاو بوونه وهی به جوړیکي فراوان له هه موو شوینیک دا، ئه و بئیر و پلانه ی ئه و ی له بار برد و په کی خست و، به چه شنیکي گو مان بر چه سپاندوویه تی که: هه ر گیز له توانادا نی به به جوړیکي زاسته قینه قورئانی پیروزی وهر بگپیریت و، هه ر زمانیکي تری جگه له زمانی عه ره بیی فوصحا هه ر گیز ناتوانیت تایبه تکاری و سه رنجه ورد و ناسکه په و انیژی به کانی قورئان پاریزیت و، ئه و وهر گیراوه ساده و جوړئی یانه ی که مرؤف ده یانکه ن، به هه یچ حالیک جینی ته عبیره پر و توکمه و ئه عجاز به خسه کانی قورئان ناگر نه وه، که له هه ر پیتیکي داله "ده" وه تا "هه زار" چا که ی تیدایه . له بهر ئه وه، هه ر گیز مومکین نی به له بریی خۆی وهر گیراوه که ی بخوینرته وه .

به لام سه ره رای ئه مه، ئه و مونا فیکانه ی که قوتاییتی ئه و زه ندیقنه یان کر دبوو، له پیناوی شه یان دا چه ند هه ولیکي هه له شانیه یان دا، تا کو به ده م و پلی خۆیان نووری قورئانی پیروزی بکوژیننه وه .. جاله بهر ئه وهی من که س نابینم و تیکه لی خه لکی ناکه م، ئه و ار استیی ئه و

(۱) واته به هزی چا وینشه وه هه ندئ جار ئینکاری رووناکیی خۆر ده کریت و، به هزی نه خؤشی شه وه ده می مرؤف ئینکاری تامی ئاو ده کات . ئه م شیعره هی ئیمامی بوصیری به . بر وانه: "برده المدیح" الفصل السادس . (وه رگیز)

شتانە ی له بارو دۆخی دەر وه دان نازانم و له باره یانه وه ئاگادار نیم. به لأم زیاتر وا گو مان ده بزم که ئەمە ی ئیستا باس م کرد بوو به هۆ ی نووسینی مه سه له ی ده هم، هه رچه نده ش له هه موو لایه که وه ته نگانه دهره ی دابووم.

په راوێزی دووهه م:

رۆژنیکیان، دوا ی به ربوونمان له به ندیخانە ی "ده نیزی" له نه هۆ می سه ره وه ی ئوتیلی "شه ر" دا دانیش تبووم و سه رنجی ئە و دار چناره زۆرانه م ده دا که له ناو باخچه و بیستانه دلرپینه کانی ده ورو به رم دا بوون. بینیم ئە و دره ختانه به و جم و جوو ل و له بجه و لاره ی که له به نه وه تالق و په له کانیان ده یان نواند، دل خۆش دیارن و هه ر که به ئاسته م سه ره وه یه کیان به رده که ویت، یه کسه ر گه لا کانیان ده له رینه وه. به م جو ره ئە و دره ختانه م له جوانترین و شیرینترین شیوه دا هاته پیش چار، وه ک ئە وه ی له ئە لقه ی ذیکر و ته هلیله دا خه ریک ی ته سیحاتی خوا وه ند بن.

ئە م جم و جووله ناسکانه، ده ستکاری ی ژنی به کانی دل یان کردم، له و کاته دا که دل م له په ژاره ی جودایی خۆ شه و یستام دا بوو، هه ره ک خۆ یشم له خه می ئە وه دا بووم که به ته نها ما بوومه وه. کت و پر له م کاته دا دوو وه رزه که ی پایز و زستانم به دل دا هات و بی ئاگایی سه ری تی کردم، چونکه له و دوو وه رزه دا گه لا کان هه لده وه رن و جوانی یان نامینیت. له موه خه م و خه فته ی زۆرم خوار د بۆ ئە و دار چناره جوانانه و، هه موو زینده وه ران که ئیستا ئە و زه وق و خۆ شی و شادی یه یان تیدا دهره که ویت پاشان له و دوو وه رزه دا ئاویان به سه ر دیت! به لئی، گه لئ خه فته و ئازار م چه شت و، هینده په ژاره ی ئە و تو شم له سه ر کۆ بو نه وه (که له نه مان و جودایی یه وه په یدا بوون و ئە م په رده را زینرا وه جوانه ی بوونه وه ریان پر کردوه) که به جار ی هه ردوو چاویان له فرمیسک پر کردم.

له م کاته دا که من له م باره په ریشان و خه م و په ژاره یه دا بووم، له پر نووری حه قیقه تی محم دی ﷺ هه ره ک به هانای هه موو ئیمانداریکه وه دیت، به هانای منیشه وه هات و، یه کسه ر ئە و خه م و خه فته له سه نوور به ده رانه ی نه هیشت و هه موویانی گۆری به چه ندین شادمانی و دلخۆ شی له راده به ده ر، ئیتر وام لئ هات که به هه میشه و به رده وامی له په زامه ندی و سوپاسگوزاری ئە و حه قیقه تی محم دی یه دا بم، که ته نها یه ک به ش له به شه زۆره کانی لیشاوی نووره له سه نوور و راده به ده ره که ی، منی رزگار کرد و له هه موو سوو چیک ی ده روون و ناخی و یژدانه م دا دلنه وایی بلا و کرده وه. که ئە مه ش به م جو ره ی خواره وه بوو:

ئە و روانینه بی ئاگیا نه یه، گه لا ناسک و دره خته بالا به رزه کانیان بی ئە رک و فه رمانبه ری و سوود و بایه خ پیشان دام و، وای برده خه یالمه وه که له رینه وه ناسک و جوانه کانیان هی

توندی و زوری شوق و زوق و خوشی نی، به لکو هی بیم و ترس و لهرزه له تاو سامناکبی نه مان و جودایی و له ناوچوون. به لئ، ئهو پروانینه بنی ناگایانه یه وای پیشان دام، ئه ولاتر بچیت .. بهم پیشاندانهش ئهو عیشقی مانه وه و خوشه ویستی یه ی ژبان و شهیدای جوانی و به زهیی هاتنه و هیه به هاوړه گزدا، که له من و هموو که سیکي ترداړه گیان دا کوتاوه، هموو ئه مانه می پیکاو، بهم جزوره دنیای لئی کردم به دوزه خیکي معنه وی، عقیلی لئی کردم به ئه ندایک بؤ دهردی سهری و ئه شکه نجه و ئازار ..

نالهم کاته دا که من لهم بارودوخه پر له ئازاره دا بووم، له پر ده بینم ئهو نووره ی که حه زه تی محمد ﷺ هموو مرؤقیه تیبی پی پرووناک کرده وه، په رده له به رده م چاوم دا هه لده داته وه و چه ندین دانست و ااتا و ئه رگ و فه رمانه ریبی یه کجار زور، که ده گنه ژماره ی گه لای چناره کان، دهرده خات و پیشانیمان دده ات. په یامه کانی نور چه سپاندوویانه که ئهو فه رمانه ریبی و ئه رکانه سئ به شن^(۱):

به شی یه که م:

ئهو به شه یه که دهر وائتته ناوه جوانه کانی به دپه نهری مه زن. جا هه روه که ئه گهر وه ستایه کی کارامه و لیها توو مه کینه یه کی بی وینه دابهنیت، ئه واهه موان ستایشی ده که ن و ریز له کاره که ی دهنین و پیروزبایی داهینانه که ی لئی ده که ن، مه کینه که ش به هه مان جزور له ئاستی خوی دا پیروزبایی له داهینه ره که ی ده کات و به زمانی حال ستایشی ده کات، به وه دا که ئهو به ره مانه ی ئه وی له پیناودا دروست کراون و ئامانجی به دپه نهره که ی ن و ئیستا خوی به ره می هیناون، به جزوریکي ته و او پیشانی که سانی تر دده ات.

به شی دووهم:

ئهو یه که روو ده کاته روانین و به رچاوی زینده وهران و به دپه نتر اوه خاوه ن هه ست و شعور ه کان. واته: ده بیته مایه ی موتالا و سهیر کردنیکي شیرین و سه رنجدانیکي به تام بؤ خاوه ن هه ستان. ئیتر هموو شتیک وه کو کتیبیکي زانستی لئی دیت و ئه م جیهانه بینراوه به جی ناهیلیت هه تا و ااتا کانی خوی له زهینی خاوه ن هه ست و شعور ه کان دا و چاپکردنی وینه کانی له میشکیان دا و په نگدانه وه ی وینه که ی و چاپ بوونی له له وحی میسالیی تو ماره کانی جیهانی په نهانی غه یب دا، به جی نه هیلیت. واته: له جیهانی بینراوه وه بؤ جیهانی په نهان ناگه رپته وه تا کو نه چیتته ناو چه ندین باز نه ی "بوون" ی زوره وه و، چه ندین جزوری "بوون" ی معنه وی و غه یبی و زانستی به دده ست نه هیلیت.

(۱) ماموستا نورسی لیره دا دوو فه رمانه ریبی باس کردوه. چونکه سئ هه میان هی شته که خوی نه ی. پروانه: (په یامی حه شر، راستی شه شه م). (وه رگیز)

به لئی، ماده م خوا هیه و زانیاریی ئه هه موو شتیکی گرتووه ته وه، ئه و له روانگه ی حه قیقه ته وه نابی به هیچ جزئیك له جیهانی ئیمانداردا: (نه بوون و له ناودان و له ناوچرون و گالته جاری و توانه وه و نه مان) بیئت. له کاتیك دا که دنیای کافران پر له نه بوون و، جودایی و، گالته جاری و، نه مان. ئه وه ش که ئه م راستی به روون ده کاته وه ئه و ته به ناوبانگه یه که به سهر زمانی خه لکی یه وه یه و هه رده م ده یلینه وه: (هه ر که سیك خوا بو ئه و بیئت، هه موو شتیکی تریشی بو ده بیئت.. ئه و که سه ش خوا بو ئه و نه بوو، هیچ شتیکی تری بو نی یه)!

به پوختی:

"ئیمان" ههروهك له کاتی سهره مه رگ دا مرؤف له ئیعدامی هه میشه یی رزگار ده کات، ههروه ها دنیای هه موو که سیکیش له چه نندین تاریکیی وهك: نه بوون و، له ناودان و، گالته جاری و، بینه به ستی رزگار ده کات. به لام کوفر، به تایه تی ئه گه ر کوفری مو تله ق بیئت، ئه و مرؤفه و دنیا تایه تی به که شی به مردنه که ی له ناو ده بات و ده یخاته تاریکستانی دوزخه خیکی معنه وه ی یه وه و له زهت و خو شی به کانیشی ده کات به خه فته و تازار. ده با گوئی ئه وانه ی فه زلی ژبانی دنیا به سهر ئاخیره ت دا ده دن، بزنگیته وه .. ئه گه ر راست ده که ن با چاره یهك بو ئه م کاره بدوزنه وه، یان با بینه نار باز نه ی ئیمان ه وه و خو یان له م زیانه گه وره یه رزگار بکه ن.

﴿سبحانک لا علم لنا الا ما علمتنا انک انت العلیم الحکیم﴾

برای زور موشتاق و ئومیده واری دوعا و نراتان:

سه عیدی نورسی

پاشکوی سی‌هه‌م

وته‌ی بیسته‌م له کتیبی وته‌کان

بریتی‌یه له دوو مه‌قام

مه‌قامی یه‌که‌م

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ (البقرة: ۳۴).

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبُحُوا بَقْرَةً﴾ (البقرة: ۶۷).

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾ (البقرة: ۷۴).

پۆژیکیان ئەم ئایەتە پیرۆزانەم دەخویندەوه. یه‌کسەر له‌ پڕێژنە‌ی نووری قورئانی پیرۆزه‌وه‌و له‌ نیوان "سێ سەرنج" دا ئیلهامێک له‌ رووی دڵم‌دا کرایه‌وه. تاکو‌رێ له‌ وه‌سوه‌سه‌ و چرپه‌ و خه‌یال و ختووره‌کانی شه‌یتان بگرت.

شیوه‌ی گومانه‌ که‌ش، که‌ شه‌یتان هاویشتی، به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه‌ بوو:
وتی:

ئێوه‌ ده‌لێن قورئان ئیعه‌جاز به‌خشه‌ و له‌ چله‌بۆپه‌ی ره‌وانی‌بۆ‌دایه‌ و له‌ هه‌موو کاتیکیش‌دا زینمایی‌یه‌ بۆ هه‌موو جیهانه‌کان.. به‌لام‌ ئایا بۆچی چه‌ند رووداوێکی جو‌زئی باس ده‌کات و به‌ چه‌شنی رووداوی می‌ژوویی ده‌یانگێرێته‌وه‌ و به‌ جه‌خت له‌ سه‌ر کردنه‌وه‌ دوو پاتیان ده‌کاته‌وه‌؟ هه‌روه‌ها چی داخوازی ئه‌وه‌یه‌ که‌ رووداوێکی جو‌زئی چه‌شنی "سه‌ربرینی مانگابه‌ک" له‌ ناوه‌ندی گه‌لێ وه‌سفێ گرنگ‌دا باس بکرنیت به‌ راده‌به‌ک که‌ سووره‌ته‌ که‌ش هه‌ر به‌ ناوی "البقرة" وه‌ ناو بنریت؟

پاشان قورئان به‌ گشتی زینمایی که‌سانی ژیر و هۆشمنه‌ند ده‌کات و له‌ زۆر شوینی‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ﴾ واته‌ کاره‌کان بۆ ژیری ده‌گێرێته‌وه‌.. که‌چی روودانی سوژده‌بردنی مه‌لائیکه‌تان بۆ چه‌زه‌ته‌ی ئاده‌م دروودی له‌ سه‌ر بیست کارێکی سه‌رتاپا غه‌یبی‌یه‌ و هه‌یچ رینگایه‌ک نی‌یه‌ که‌ ژیری به‌هۆیه‌وه‌ په‌ی پی‌ بیات، مه‌گه‌ر به‌ ته‌سلیم‌بوون و ملکه‌چی‌یه‌ک که‌ دوا‌ی ئیمانێکی به‌هیزی دامه‌زراو مرۆف به‌ده‌ستی به‌نییت؟

پاشان کامه په رووی "هیدایهت" لهو باسانه ی قورئان دا که له باره ی چهنه حالت و دؤخیکی سروشتی ئه و تۆوه ده دویت که به "رینکهوت" دینه رپی به رده کان؟ ئایا بؤچی گرنگی په کی له راده به دهریان بین ده دات؟
 ئه مه شیوه ی گومانه که ی شهیتان بوو.
 شیوه ی ئه و سهرنجانهش که ئیلهام کران. ئه مانه ی خواره وه بوون:
 □ سهرنجی په که م:

قورئانی "دانا" چه ندین رووداوی جوزئی تی دایه. به لام له پشتی هه موو په کی لهو رووداوانه وه ده ستورینکی هه مه کیی مه زن دانراوه و، ئه و رووداوه ههنده کی یانهش بؤیه باس ده کرین چونکه به شیکن له یاسایه کی گشتی و شمولى و هه مه کی.
 بؤ نمونه: ئایه تی پرؤزی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة: ۳۱) روونی ده کاته وه که فیر کردنی ناوه کان (تعلیم الأسماء) په کیکه له موعجزاتی چه زره تی ئاده م دروودی له سهر بیت تا کو توانا و لیته اتی ئه و بؤ "جئ نشینی سهر رووی زه وی" له به رچاوی مه لائیکه تان دا ئاشکرا بکرین. جا ئه م رووداوه هه رچه ند ههنده کی به، به لام چمکیکه له ده ستورینکی هه مه کی دا، که بریتی په له وه ی:

مرؤف، که خاوه نی توانا و لیته اتینکی زه به نده و گشتی به، له رپی فیربوونی هونه ر و زانسته زؤر و له ژماره به دهره کانه وه، که سهرجه م بوونه وه ران ده گرنه وه و، فیربوونی ئه و زانیاری به زه به ندانه ی که شمولى سهرجه م سیفات و کاروباره پیر له دانسته کانی به دهبهنه ری به خشنده ده که ن، توانی له م ری به وه له هه لگرتنی ئه مانه تی هه ره مه زن دا پله ی "باشترین" نه ک هه ر ته نها به سهر مه لائیکه ت دا به لکو به سهر ئاسمانه کان و زه وی و چیا کانش دا به ده ست به نیت.

هه روه ک قورئان باسی خه لافه تی مه عنه ویی مرؤف ده کات له سهر زه وی دا، ده ریشی ده خات که رووداوی جوزئی و غه ییبی سوژده بردنی مه لائیکه تان و سوژده نه بردنی شهیتان بؤ چه زره تی ئاده م، چمکی ده ستورینکی بیترای هه مه کی و په کجار فراوانه. له هه مان کاتیش دا راستی به کی مه زن روون ده کاته وه که بریتی به له وه ی: قورئان کاتی باسی گوئی راپه لپی مه لائیکه ت بؤ خودی چه زره تی ئاده م و خو به گه وره زانین و مل نه دانی شهیتانیش بؤ سوژده بردن ده کات، ده یه وی خه لکی تی بگه یه نیت که زؤر به ی بوونه وه ره ماددی به کان و ئه وانیش که وه کیل و نوینه ری رؤحانیی ئه وان، تیکرا ئاماده و رام کراون بؤ سوودگه یانندی ته واوه تی به سهرجه م هه ست و نه سه کانی مرؤف و، هه موویان ملکه چ و گوئی راپه لسی مرؤفن.. هه روه ها خه لکی تی ده گه یه نیت که ته نها مادده زیان به خشه کان و نوینه ر و دانیشتووه چه په له کانی ئه و مادده زیان به خشانه ن که توانا و لیته اتی سروشتی مرؤف

تېك دده دن و له ری د هیترزین و بهره و خراپکاری و گو مړایی د هیده نه بهر. نه مش و له و ماددانه ده کات که بېن به دوژمنی سامناکی مرؤف و، ته گهره ی گه وره له رنی بهر زبوونه وی مرؤف دا بهره و که مالات، داده نین.

جا کاتی که قورئانی پیروز هم گفت و گو یه له گه ل حه زره تی ئاده م دا - که تنه ایه ک که سه و رووداوه کesh جوزئی یه - ساز ده کات، له راستی دا بهمه گفت و گو یه کی بهرز و بلندی له گه ل سه رانسه ری بوونه وهران و سرجه می گرو ی مرؤف دا ساز داوه.

□ سه رنجی دووهم:

ناشکرایه که زه وی یه کانی "میسر" و شك و برنگ و پروته لن، چونکه به شینکن له "بیابانی مهن". که چی به هوی پیت و بهره که تی روویاری نیله وه گه لئ داها تی زور بهرهم دهینن، به راده یه ک که ده لئی هو زه وی یه و شك و برنگانه مهزرایه کن همیشه داها تی زور به دانیش توانی هوئی ده به خشن. له بهر هو، بوونی هم به هه شته فراوانه له تنیشتی هو بیابانه و شکله ی که پزیسکی ئاگری لئ ده بیته وه، کارینکی وای کردوه که "جرو تیاری" و "کشت و کال" لای خه لکی میسر گه لئ په سهند و مایه ی حهزلئ کردن بیت، به راده یه ک که له سروشت و هه ستیان دا رۇچوه. تنانته هو حهز و خو شه ویستی په یان بۇ کشت و کال، جوره بهرزی و قودسییه تیکی به کشت و کال و پاشان به هو کاره کانی کشت و کالیش (وه ک: گا و مانگا) به خشیوه. به ئه ندازه یه ک که خه لکی میسری هو رۇز گاره تا راده ی "پرستن" ریز و قودسییه تیان بۇ گا و مانگا دانابوو. جا نه وه ی ئیسرا ئیلیش که له م ناوچه یه دا و له باوه شی هم ژینگه و دوروبه رده ا گه شه یان کردبوو، هه ندئ شتیان له سروشتی خه لکی هوئی و هر گرتبوو، وه ک له رووداوی به ناوبانگی "گویره که" که وه ههستی پنی ده کریت.

جا قورئانی پیروز به باسی سه ربړینی تنه ایه ک مانگا تیمان ده گه یه نیت که حه زره تی مووسا - دروودی له سه ر بیت - به پیغه مبه رایه تی یه که ی خوی چه مکی "گا په رستی" ی سه ربړی. هو چه مکه ی که ئاویته ی ده ماری نه ته وه که ی بووبوو، به درئیایی رۇز گاریش له توانا و لیها تیان دا پهره ی سه ندبوو.

واته قورئانی پیروز. به جوریکی ئی عجاز به خش و له رنی باس کردنی هم رووداوه هه نده کی یه وه، ده ستورونکی هه مه کی و دهرس و په ندیکې پیوستی "دانایی" ده خاته روو، که هه موو که سیك له هه موو کاتیک دا پیوستی پنی ده بیت.

که واته به گویره ی ئه مانه ی باس کران، بۇ خو ت تی بگه له وه ی که:

هو رووداوه هه نده کی یانه ی به شیوه ی رووداوی میزوویی له قورئانی پیروز دا باس کراون، هه ریه که یان چمک و به شیکې چهنده ستورونکی هه مه کی و گشتین که هو رووداوانه ده ریان ده خه ن. تنانته هه موو رسته یه کی هو حهوت رستانه ی چیروکی

حه زره تی موسا - دروودی له سه ریبت - که له قورئان دا دووبات بوونه ته وه. ده ستورینکی همه کیی مه زنی تیدایه. وه که له کتیبی "لوامع" دا پرونمان کردووه ته وه، گهر هه ز ده که بیت سه ری لنی بده.

□ سه رنجی سینه هم:

خوای گه وه ده فهرموی:

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَأَنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَأَنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشْقُقُ فَيُخْرَجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَنْهَشُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (البقرة: ۷۴).

کاتی ئەم ئایه ته پرۆزانهم ده خوینده وه، ئەو شهیتانه ی که وه سه سه ی به دل دا ده هینام، وتی:

باس کردنی چهند حاله تیکی سه روستی به ردی ئاسایی به جوړینک که وا بگه یه نیت مه سه له یه کی مه زن بیت، له کاتیک دا که لای خه لکی شتیکی زانراوه، چ مانایه کی تیدایه؟ یان هۆکار و په یوه ندی له م باسه دا چی یه؟ چ داخواز و پیوستی به ک بۆ باسکردنیان هه یه؟ یه کسه ر، بۆ به بهستی ئەم گومانه، له ریژنه ی قورئانی پرۆزه وه ئەم ئیلهامه بۆ دلهم هات: به لئی.. په یوه ندی و، هۆکار و، داخواز و، پیوستی بۆ ئەم باسه هه یه. ته نانه ت په یوه ندی یه که هینده به هیزه و اتاکه ش ئەوه نده گه وره یه و راستی یه کهش وه ها مه زنه که مه گه ر ته نها: ئیعجاز و پوختی قورئانی پرۆز و نه رم و نیایی قورئان له رینمایی دا، بتوانیت تیگه یشتنی بۆ مرؤف ئاسان بکات.

پوخته لیدوان (الإيجاز) که یه کینکه له بناغه گرنکه کانی ئیعجاز.. هه روه ها نه رم و نیانی له رینمایی دا و جوانی تیگه یاندن، که یه کینکه له نووره کانی رینمایی قورئانی پرۆز، داخوازی ئەوه ن: راستی یه همه کی و ده ستوره نادیار و ته ماوی یه گشتی یه کان به شیوه یه کی جوزئی ئەوه توتو باس بکرین که له گه ل ئولفه ت و راهاتنی عموام (گشتی خه لکی) دا بگوئجیت که زۆر به ی جه ماوه ری قسه بۆ کراوی قورئانی پرۆزن. هه روه ها داخوازی ئەوه ن که ته نها چهند چمک و وینه یه کی ساده و ساکاری ئەوه راستی یه مه زانه بۆ بیر کردنه وه ی ساده ی ئەوه عموامانه بخرینه روو. جگه له مانه ش ده بی ئەوه کارسازی یانه ی خوای گه وره که له ژیر زه وی دا روو ده دن و کاری ده راسای خواوه ندن و په رده ی راهاتن و ئولفه تیان به سه ردا دراوه ته وه، به شیوه یه کی کورت و پوخت باس بکرین.

جا له سه ر ئەم بناغه یه، قورئانی پرۆز له م ئایه تانه دا ده فهرمویت:

ئهی نه وه ی ئیسرا ئیل و ئهی نه وه ی ئاده م! چی وای لنی کردوون که دلانتان نه ستور بووه و له به رد په قزیان لنی هاتووه؟ خو په قزینی به رده کان، که چینیکی گه وره ی به ردی

په ق پيڅ ده هينن له ژير چيني گلي گۆي زه وي دا، به ته واو هتي گۆي پايه لتي فرمانه کاني خواو هندن، ملکه چي ته واو هتي به پيڅ کاردني کاره کاني په روه دگارن. چونکه هه روه ک "فرمانه کاني خواو هندن" له پيڅ هاتي درخت و روه که کان دا به ئاساني به کي په ها به پيڅ ده چن، به هه مان جوړ و هه مان ئاساني و به و په پيڅ ريڼک و پيڅکي، فرمانه کاني خواو هندن له و به رده په ق و ته قانه ي ژير زه و پيش دا به پيڅ ده چن و جي به جي ده کړين. ته نانه ت جوگه و ده ماره کاني ئوي ژير زه وي، به و په پيڅ ريڼک و پيڅکي و دانايي ته واو هتي و بي هيج به رگري و ته گه ريه ک له لايه ن ئه و به رده نه و و، به چه شني هاتو چۆي خويني ناو ده ماره کاني له ش، که هيج به ربه ست و ريگري کيان له ريڼکي نه، له ناو هندی ئه و به رده نه و به خور دين و ده رۆن.^(۱)

پاشان به فرماني کي په روه دگاري و به و په پيڅ ريڼک و پيڅکي، په گه باريک و نيانه کان سموز ده بن و له ناو ئه و به رده په قانه ي ژير زه وي دا جيئي خويان ده که نه و و بلاو ده بنه و و، بي ئه و ه ي هيج ريگري کي بيته به رده ميان. ئيتر به چه شني ئاساني بلاو بوونه و ه ي لق و په لي پروه ک و دره خته کان له هه وادا، ئه و انيش له ناو ئه و به رده نه و ئاوا به ئاساني بلاو ده بنه و و!

جا قورئاني پيرۆز، به م ئايه ته مه زنه ي خو ي، په بجه بو راستي به کي گه لسي فراوان پاره کيشيت و پينمايي خه لکي بو لا ده کات و به هيما بو کاردن بو ئه و راستي به، به م جوړه ي خوا روه له گه ل دله په قه کان دا ده دويت:

ئهي نه و ه ي ئيسرائيل و ئهي نه و ه ي ئادم! ئم دلانه چين که له خو تان دا هه لتان گرتون؟ له کاتيک دا که ئيوه له ناو هندی هه ژاري و کوته واريي خو تان دا نو قم بوون! ئه مانه چۆن دليکن که به توندي و په ق ي به رگري له فرماني خواو هندی کي هينده مه زن ده که ن که ته نانه ت چينه په ق و مه زنه کاني به رده کانش ملي بو که چ ده که ن و بي گويي هيج

(۱) به لني، به ردي بناغهي کوشي گه رۆک و به سام و شکۆي "زه وي" ئه و چينه به رده نه به. چونکه به دپه ينه ري مه زن سني ئه رکي مه زني به و چينه سپار دوه و. ته نها قورئاني پيرۆزيش شاياني ئه و هيه که ئه و سني ئه رک و کار مه ندي يانه پروون بکا ته و ه.

کار مه ندي به که م: ئه رکي په روه رده کاردن و پي گه ياندي "گل" ه له باو ه شي دا به هزي توانستي خواو ه نده و و، که پاشان به توانستي په روه دگار ئه و گلش ئه رکي دايکايه تي بو روه که کان ده گريته ئه ستۆ. کار مه ندي دوو هه م: بواردان به هاتو چۆي ئاو - به شيوه به کي ريڼک و پيڅ - له جه سته ي گۆي زه وي دا. که کتومت و ه کو هاتو چۆي خو ين وايه له له شي مرۆف دا.

کار مه ندي سرو شتي سني هه م: ئه رکي عه مبار کاردني پروبار و کانياوه کانه - چ له سه ر پشتي زه وي دا چ له شيوه ي به رده و ام کاردني ئه و پروبار و کانياوا نه - به يني پيوه ري کي و ردي ريڼک و پيڅ. به لني، به رده کان، به هه موو هيزي کيان و پر به ده ميان، به و ئاوه ژيان به خشه ي که له ده ميانه و هه لده قوليت، به لگه کاني "به کتاني" له سه ر زه وي دا په خش ده که ن و له رو وي دا ده ينه خشينن. (دانه ر)

فهرمانیکی ناکهن، به‌لکو هه‌موو به‌کینکی ئه‌وان له‌تاریکستانی ناو زه‌وی دا به‌وپه‌ری گۆی‌پایه‌لی و ملکه‌چی ته‌واو، ئه‌رکی به‌رزی خۆی راده‌په‌رپێت. ته‌نانه‌ت ئه‌و به‌ردانه‌ ئه‌رکی "گه‌نجینه" و "عه‌مبار" یان گرتووه‌ته‌ ئه‌ستۆ سه‌بارته‌ به‌ داخوازی‌یه‌کانی ژبانی ئه‌و زینده‌وه‌رانه‌ی که‌ له‌سه‌ر خاکی زه‌وی دا ده‌ژین. به‌ راده‌یه‌ک ئه‌و به‌رده‌ په‌ق و ته‌قانه‌ له‌ناو ده‌ستی توانستی دانا و مه‌زنی خواوه‌نددا له‌ نه‌رمی دا وه‌ک میوی هه‌نگوینیان لێ دیت و، ده‌بن به‌هۆی چه‌ند دابه‌ش کردنیکی عادلانه‌ی ئه‌وتۆ که‌ به‌ حیکمه‌ت ئه‌نجام ده‌درین.. بگه‌ره‌ ئه‌و به‌ردانه‌ له‌ ده‌ستی ئه‌و توانسته‌دا هینده‌ نه‌رم ده‌بن که‌ به‌ چه‌شنی ناسکیی سه‌روه‌ی هه‌وا، به‌ ده‌سته‌وه‌ دین و گۆی‌پایه‌لی فهرمان ده‌بن. به‌ئێ، هه‌موو به‌کێ له‌و به‌ردانه‌ هه‌میشه‌ له‌ سوژده‌یه‌کی به‌رده‌وام‌دایه‌ له‌ به‌رده‌م مه‌زنیی توانستی خواوه‌ندی کردگاری دا.

هه‌ر خۆدی ئه‌م به‌دیهاتوو په‌ک‌ویک و په‌ر له‌ ورده‌کاری‌یانه‌ی که‌ له‌ پرووی زه‌وی دا ده‌یانین و ئه‌و کارسازی‌یه‌ خواوه‌ن حیکمه‌ت و چاو‌دیری‌یانه‌ی خواوه‌ندیش که‌ به‌سه‌ر زه‌وی دا تیپه‌ر ده‌بن، له‌ ژێر زه‌ویش دا - به‌ هه‌مان جۆر - رووده‌ده‌ن و به‌دی‌ده‌هێنن. ته‌نانه‌ت حیکمه‌تی خواوه‌ند و چاو‌دیری‌یه‌ سه‌روه‌ردگار له‌مانه‌ی ژێر زه‌وی دا گه‌لێ سه‌ر سووره‌یه‌تر ده‌رده‌ که‌وێت و په‌رسا و حیکمه‌تی زۆر سه‌یر و ناوازه‌ترین تیدا ده‌بیریت له‌ چاو ئه‌وانه‌ی پرووی زه‌وی دا.

به‌ وردی سه‌رنج بده‌ن! ئه‌وه‌تا گه‌وره‌ترین و په‌قترین به‌رد له‌ به‌رامبه‌ر فهرمانه‌ ته‌که‌وینی‌یه‌کانی خواوه‌نده‌وه‌ له‌ نه‌رم و نیانی دا به‌ وینه‌ی مؤمیان لێ دیت و، هه‌یج به‌رگری و سه‌ختی‌یه‌ک ناوین له‌ ئاست کارمه‌نده‌کانی خواوه‌نددا که‌ ئاوه‌ ناسک و په‌گ و ده‌ماره‌ ورد و نیان و ئاوریشمی‌یه‌کان! به‌ راده‌یه‌ک که‌ ده‌ئێی هه‌ریه‌ک له‌و به‌ردانه‌ دلی عاشقیکن که‌ ته‌نها به‌ په‌نجه‌ لیدانی ئه‌و ناسکۆلانه‌ که‌رت ده‌بیت و له‌به‌ر پێیان دا ده‌بیت به‌ خاک!

هه‌روه‌ها ئایه‌تی په‌رۆزی: ﴿وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَغِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ (البقره: ۷۴) چمکیکی راستی‌یه‌کی گه‌لێ مه‌زن ده‌رده‌خات. که‌ بریتی‌یه‌ له‌وه‌ی:

چیاکانی سه‌ر پرووی زه‌وی، که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ دۆخی شلی دا بوون و پاشان به‌ستیان و بوون به‌ چه‌ند بارستایی‌یه‌کی مه‌زنی به‌ردی په‌ق و ته‌ق، ته‌نها به‌ چه‌ند دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی "جه‌لالیه‌ت"ی خواوه‌ند ورد و خاش ده‌بن، که‌ ئه‌مه‌ش له‌ شیوه‌ی بوومه‌له‌رزه‌ و ئالو‌گۆره‌کانی له‌ مه‌ر زه‌وی دا ده‌رده‌ که‌ون. به‌ وینه‌ی ورد و خاش بوونی ئه‌و شاخه‌ی که‌ له‌سه‌ر داوا‌کاریی چه‌زرتی مووسا بۆ بێنیی خواوه‌ندی مه‌زن، په‌روه‌ردگاری لێ دره‌وشایه‌وه‌ و ورد و خاش بو.

جائو و بېردانه له سام و مېترسیی دېر کھوتنی "درهوشانه ووه جه لالی په کان" ی خوا وھنددا، له لوتکھ ی ټو چیا بېر زانه ووه تلیر دې بڼه ووه و ورد و خاش دې بڼ. ټنجا هھ نډیکیان دې بڼ به گل و پاشان پروه که کانیاں لئ پڼ دې گات و.. به شیکې دیکه شیان له شیوه ی بېر ددا دې مېنڼه ووه و بېره و شیو و دۆله کان تلیر دې بڼه ووه و دېشت و دېر دې گرنه ووه و، ټنجا دانېشتووانی زه ویش له گھ لئ کار ی سوو دې بېخشی وھک دروست کردنی خانو و بېره دا بې کاریان دې هینن. جگه له و کارو بار و حکمت و سوو دې زورانه ش که لای ټیمه پې نهانن. کھ واته بېر دې کان هھ مېشه له سوژده و گوئ پاپه لیبی توانستی خو ادان و ملکه چی تھ و او و تیبی دې ستوره کانی دانستی پېر و ر د گارن.

بې گومان دې ست ه لگرتنی ټو بېردانه له جینگا بېر زه کانیاں له تاو سام و مېترسی یان له خوا وھند و، نېشته چی بوونیاں بې و پېری تھ و از و عوه له جینگا نر مھ کان دا و بوونیاں بې هوی بېر هھ مېنانی گھ لئ سوو دی مېزنی جؤرا و جؤر، ټم کارانه هھر گیز بې هېر مھ کی و بې مې بېست روو نادھن و کار ی پیکه وتی کت و کویر نین. بې لکو بې کار سازی پېر و ر د گاریکی بې توانای دانا ټه بچام دې درین که بې پیک و پیکې و دانایی ټو ټال و گوړ پېان بې سېر دا دې هینت، هھر چھند بې ر و الھت نار پیک ديار بڼ.

بې لگه و شایه تی بې گومانیش له سېر ټو سوو دانه ی که له و ر د و خاش بوونی بېر دې کانه ووه بې دې ست دین: کھ مالتی پیک و پیکې و جوانیبی سنعه ته له و پؤ شا کانه دا که دې کرینه ووه بېر ټو چیا پانه ی بېر دې کانیاں لپوه تلیر دې بڼه ووه، که بې گوړ زاری ناسک و نیاں و بېر و بوومی جوان و نه خش و نیگاری ناوازه و پېرنگین ټارایش ت دراوڼ. بېم جؤره، بېنیتان که چؤن ټم سڼ ټایه ته، له گوشه ی دانستی خوا وھنده ووه، گرنگی په کی مېز نیاں تېدايه.

ټیستاش سېرنج له نېر مونیایی روونکر د نه ووه کانی قورئانی پېرؤز و ټی عجازی پېر و انیبی بې بېر زه که ی بڼه، با بزائن که چؤن له م پئی یوه مرؤف بؤ سڼ روو داوی تر بیدار دې کاته ووه، تا کو بؤ که سانې ژیر بېت بې مایه ی دېرس و پھند و ه ر گرتن و له هھ مان کاتیش دا - له م پئی یوه - سېر زه نشتیکی سھختیان دې کات.

بؤ ټو نوه: هھروه که له پړگه ی دوو هھم دا و اته: ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ ټامازھ بؤ ټو بېر دې دې کات که له ژیر لیدانی عھ سا که ی حېزرتی موسادا - دروودی له سېر بېت - بې و پېری شھوق و تاسه مھندی یوه له ت بوو و دوازه کانی ټاوی لئ هھلقولا، له هھ مان کاتیش دا ټم و اتایه ی خوراه ووه بې زه بڼی مرؤف دا دې هینت و دې فېرموی:

ئهی نهوهی ئیسرائیل! برده مزنه کان له بهر تنها یهك موعجیزه ی حهزرتی موسا دروودی له سهر بیت وردو خاش و نهرم ده بن له سام و شکوی تهو موعجیزه یه دا.. یان له خو شحالی دا بز تهو موعجیزه یه وهك لافاو فرمیسك هه لده رپتون! تهدی بزچی ئیوه بهرامبر بهو هممو موعجیزاته ی حهزرتی موسا پشت هه لده كه ن و چاوتان فرمیسك هه لئار پزیت؟ بهلكو چاوه کانتان فرمیسکی تیدا ده به ستیت و دلانیشتان له بهرامبر ته م موعجیز اتانه وه به رهق و تعقی ده میننه وه و نهرم ناین!؟

به بر گهی سنی ههمیش، واته: ﴿وَإِنْ مِنْهَا لَمَّا يَحِطُّ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ تهو پروداوه مزنه یاد ده خاته وه که له ده می موناجاتی حهزرتی موسادا دروودی له سهر بیت له "طووری سینا" پروی دا، که بریتی یه له وه وشانه وه خوابی یه هه ره مزنه ی که له چیا که دهر که وتو، وردو خاشی کردو له سام و شکوی خواوه نندا به هممو لایهك دا بلاوی کرده وه. جا ههروهك ته م بر گیه ته م پروداوه ده هینته وه یاد، له هه مان کات دا رینماییش بز و اتایه کی وهك ته می خواره وه ده کات:

ئهی قهومه که ی موسا! بزچی له خوا ناترسن و ئاور له سام و شکوی تهو ناده نه وه؟ تهو تا چیا گهر دن که شه کان، که له بهردی رهق پیک هاتون، له تاو مه ترسی و سام و شکوی تهو دا هه پروون هه پروون ده بن و بهم لا و تهو لادا بلاو ده بنه وه. ئنجا له و کاته دا که ده بینن خواوه ند په یمانی لئ و هر گرتن که "چیا ی طور" تان به سهر دا بهرز بکاته وه، هاو دم له گه ل چاوپئ که وتن و ئاگاداریتان به له ت بوونی تهو چیا یه له پروداوه مزنه که ی داوا کاری بیینی خوی گهوره دا. ئیتر چوئن پر کیشی ده که ن و له ترسی خوی گهوره لهرزتان لئ نایهت و دلئان ئاوارهق و ته ستور دهر ده چیت؟

ههروه ها له بر گهی یه که میس دا واته: ﴿وَإِنْ مِنْ الْحِجَارَةِ لَمَّا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ چه ند روو باریکی وهك نیل و دیجله و فور اتیان به ئامازه بز کردن یاد ده خاته وه که له ناو چیا کانه وه هه لده قولین و، له هه مان کاتیش دا مروف تی ده گیه نیت که تهو بهردانه تا چه نده گوئی رایه لئی ئیعجاز به خش و ملکه چ بوونی دهر اسایان بهرامبر فرمانه ته کونی یه کان به ده ست هیناوه و تا چه ندهش رام و ژیر بار و فرمانه برداری تهو فرمانانه ن. جا ته م بر گیه، به م فیر کردنه، ته م و اتایه ی خواره وه به دلانی بیدار ده به خشیت:

هه رگیز ناگو نجی ته م چیا سهخت و زه به لاحانه سه رچاوه ی راسته قینه ی ته م چه شنه روو باره مز نانه بن. چونکه ته گهر بار ستایی تهواوی ته م چیا یانه پر بن له ئاو، واته گهر چیا کان ههوزی قووچه کیی تهو روو بارانه بن، تهوا هه ره به شی له بهر رویشتنی تنها چه ند مانگیکی تهو روو بارانه ده که ن، که به خوری و بهر دهوامی ئاویان له بهر دهر وات. جگه

له ووش ئهو بارانانہی که له یهک مه تر زیاتر له ناخی گل دا رۆنچن، هه رگیز نابین به ده رامه تیککی سه روزیادی ئهو له بهر پرۆیشتنه بهرده وام و زۆره ی رووباره کان!

به و اتایه ی که هه لقولانی ئهو رووبارانه کارنیککی "ئاسایی و سروشتی" یان "پیکهوت و هه رمه کی" نی یه، به لکو به دپهینه ری مه زن تنه ها له گه نجینه ی غه یه وه به لافاو هه لیان ده قولینیت و به چه شتیکی ده راسا و به خور ده بانخاته ری.

ئاماژه ی ریوایه تی فهرمووده یه کی پیروز ئهم و اتایه ده گه یه نیت که: هه ریهک له و سنی رووباره، له به هه شته وه به هه میشه یی چه ند دلۆپیکیان به سه ردا ده چۆریت، بۆیه به بیت و موباره کن. له ریوایه تیککی تر دا هاتوو هه که سه رچاوه ی ئهم سنی رووباره له به هه شت دایه ^(۱).

حه قیقه تی ئهو ریوایه ته بریت یه له وه ی که:

هۆکاره ماددی به کان به شی ئه وه ناکه ن که بتوانن ئهم رووبارانه به ته قیننه وه و ئاوا به زۆری ئاویان لسی هه لقبولین. که واته ده بی سه رچاوه کانیا ن له جیهانی غه یبدا بیت و له گه نجینه ی میه ره بان یه کی غه یی یه وه هه لقبولین، بۆیه ده رامهت و له بهر رۆیشتیان هه میشه هاوسه نگ و بهرده وامه.

به م جوړه، قورئانی پیروز ده رسیکی ره وان ده لیته وه و، بۆ ئهم و اتایه ی خواره وه وش بیداریان ده کاته وه:

ئهی نه وه ی ئیسراییل و ئهی نه وه ی ئاده م! ئیوه به دلره قیتان سه ریچی له فهرمانه کانی په روه رد گاریکی مه زن ده که ن و، به هۆی بی ناگایی شتان له و په روه رد گاره، چاوه کانتان له ئاستی ناسینی ئهو نووره نه خش و نیگار کیشه دا ده نووقینن که زهوی وشک و برنگی میسری گۆری به به هه شتیکی فراوان و، رووباری مه زن و موباره کی نیل و رووباره کانی تری هاوچه شنی ئه ویشی له ده می چه ند به ردیککی ره قی ئاسایی یه وه هه لقولاندوو ه و، به مهش موعجزاتی توانست و، شایه تی به هیزی به قه ده ر توانا و هیزی ئهو رووباره مه زاننه و، به لگه ی رووناکی به ئه ندازه ی ریژنه ی ئهو رووبارانه، له سه ر "یه کنایی" خۆی ده ر خستوو ه.

ئیتیر خوا وه ند ئهو به لگه و شایه تی یانه له ناو دلی بوونه وه ران دا داده نیت و، به میشکی گۆی زهوی یان ده سپریت و، به وینه ی لافاو له دل و ژیری گرووی جیننی و ئاده میزاددا رۆیان ده کات! پاشان خوا وه ند و له و بهرده ره ق و بی هه ست و نه ستانه ^(۲) ده کات که موعجزاتی

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه: قال: قال رسول الله ﷺ: "سبحان وجحان والفرات والنيل كل من أنهار الجنة" رواه مسلم كتاب الجنة: ۲۶ وأورد الخطيب البغدادي: "ليس من الجنة في الأرض شيء إلا ثلاثة أشياء: غرس العجوة والحجر وأوراق تنزل في الفرات كل يوم بركة من الجنة". ههروهها پروانه: فیض القدیر: ۳۸۱/۵. (وه رگیز)

(۲) رووباری "نیل" له "جبل القمر" هوه هه لده قولیت و، گرنگترین جزگه ی پیکهینه ری رووباری "دیجله" ش له شهکهوتی به ردیکه وه هه لده قولیت که ده که وینه ناوچه ی "موکس" ی سه ر به پارێزگای "وان" و، گه ورتین

توانستی ئهو بنوینن، به راده په ك كه ئهو بهردانه به وینهی ئهوی كه پروناکیی خور ده بیټ به بهلگه له سهر "خور"، ئهوانیش ئاوا ده بن به بهلگه له سهر به دپهنه نری مهزنیان. ئه دی ئیوه چوڼ ئهو بهلگانه نایینن و له ئاستی بینینی نووری ئه ودا چاوه کانتان کویر و نایینا بووه؟

* * *

پروانه چوڼ ئهم سنی راستی په پوښاکی جوان وړه نگیڼی په وانبیژیان پوښیوه و، به وردی سهرنج له بهلاغه تی رینمایي ئهم ئایه تانه یده، با راده ی رهقی و ئه ستوریی ئهو دلانته بو دهر بکه ویت كه به سام و هه بیه ته وه له بهردهم ئهو رینمایي په ره وانه دا وردوخاش ناین! جا ئه گهر هر له سهره تاوه تا کوټایي له م و ته یه تی گه یشتیټ، ئه و افه رموو بریسکانه وه ی ئیعجاز بیننه له شیوازی رینمایي قورئان دا و، ئنجا سوپاسی په روه ردگاری مهزنی خوټی له سهر بکه.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

اللهم فهمنا أسرار القرآن كما تحب وترضى ووقفنا لخدمته.. آمين برحمتك يا أرحم الراحمين.

اللهم صلِّ وسلِّم على من أنزل عليه القرآن الحكيم وعلى آله وصحبه أجمعين.

* * *

جوگه ی پیکه پهنه نری پروباری "فورات" یش له زیر چیا به که وه هه لده قولیت كه ده که وپته بهری "دیادین". جا له بهر ئهوی به راستی چیا کان له بنه رته دا له مادده په کی شل پیک هاتون، پاشان ئهو مادده په به ستوریی و بهردیان لسی دروست بووه، وهك له زانسته نویی به کان دا چه سپاوه و ئهو ذیکره نه بهوی یش ده بیټ به بهلگه له سهری كه ده فهرموی: "سُبْحَانَ مَنْ بَسَطَ الْأَرْضَ عَلَيَّ مَاءِ جَدِّ" ئه و ئه مانه ده بن به بهلگه ی بن گومان له سهر ئهوی كه بنه رته ی دروست بوونی زهوی بهم جوړه ی خواره وه بووه:

مادده په کی هاو چه شنی ئار، به فهرمانی خوا وه ند به ستوریی و بووه به بهرد. ئنجا ئهو بهردش به فهرمانی خورای گه وړه بووه به گل. چونکه وشه ی "الأرض" كه له ذیکره که دا هاتوه، مه بهست پنی گلله. به و اتایه ی كه ئه و ئاوه (واته ئهو مادده شله مه نی په) له پیش دا نهرم و شل بووه و نه گوځاره هچ شتیکی له سهر راگهر بکړیت. پاشان بهردیش له خزی دا رهق و تهقه و چ سوو دیککی لسی و هرنه راگړیت. بویه خوا وه ندی دانای میهره بان گلی به سهر بهردا راخست تا کو بیټ به نیشته جینی زنده وه و هران. (دانهر).

مه قامی دوو هه می

وتهی بیستم

بریسکانهوی ئی عجازنکی قورئان که به سهر رووی موعجزاتی پیغه مبهرا نهوه - علیهم السلام -
ده دره وشیتوه

به وردی سهیری دوو وهلامه که ی پرسیاره کانی کورتایی بکه

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّبِينٍ﴾ (الأنعام: ۵۹).

بیست و چوار سال پیش ئیستا^(۱) له تهفسیره عه ره بی به کم دا که ناوی "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز"ه، باسینکم نووسی که تاییهت بوو به یه کیك له نهینی به کانی ئهم ئایه ته پیروزه وه. وا ئیستاش له سهر داخوازی دوو برای به ریز و ئازیز، به زمانی تورکی روونکر دنه وه یهك بۆ ئهو باسه ده نووسم و، پشت به ته و فیک و یارمه تیی خوای گه وره ده به ستم و ئیلهام له ریز نهی قورئانی پیروز وهرده گرم و، ده لیم:

"کتاب مبین" به پیی بۆ چوونیک، بریتی به له قورئانی پیروز. که واته ئهم ئایه ته پیروزه - به پیی ئهو بۆ چوونه - ده ری ده خات که: هیچ ته ر و وشکیك نی به که له قورئان دا باسی نه هات بیت.

- ئایا وایه؟

- به لئ وایه، هه موو شتیك له قورئان دا هیه .. به لام هه موو که سینک ناتوانیت هه موو شتیکی تیدا ده به ئینیت. چونکه وینه و شیوهی شتان له قورئانی پیروز دا جیا جیا و جۆر او جۆر ده رده که ون. ئه وه تا هه ندئ جار "ناوک" یان "تزو" ی ئهو شته و، هه ندئ جار کورته و پوخته که ی و، هه ندئ جار تر ده ستوره کانی و، هه ندئ جار دیکه ش چه ند نیشان به کی ئهو شته ی تیدا دانراوه. ئنجا هه موو ئهم پلانهش یان به راشکاوی یان به ئامازه یاخود هیما یاخود به چه شنیکی ته ماوی و نادیار یان له شیوهی بیدار کردنه وه دا باس ده کریئن. چونکه قورئانی پیروز له ناوه ندی شیوازه کانی ره وان بیژی به که ی دا و به پیی پیویست و به گوێره ی داخوازی مونا سه به ی حال و مه قام، مه به سته کانی ده رده بریت.

(۱) مه به ست به کم سالی جهنگی جیهانی به که مه. (وه ر گێر)

بۆ نمونه: فرۆکه و کاره‌با و شه‌منده‌فەر و جیهازی بی‌ت‌هل و تازه‌داهاتوو‌ه‌کانی تری زانست و ته‌کنۆلۆژیای نوئی که به به‌ره‌می به‌ره‌و‌پیش‌چوون و به‌رزبوونه‌وی مرؤف داده‌نرین له‌یواری پیشه‌سازی و زانست‌دا، بوون به‌مایه‌ی بایه‌خ‌پیدانی مرؤفی سه‌رده‌م و جینگه و پایه‌یه‌کی تایبه‌تی‌یان له‌ژیانی ماددی ئه‌ودا به‌ده‌ست هیناوه. بۆیه ئه‌و قورنانه‌ی پرۆزه‌ی که پرۆی گوفتار له‌سه‌رجه‌می چینه‌کانی مرؤفایه‌تی ده‌کات، ئه‌م لایه‌نه‌ی ژییانی مرؤفیشی پشت‌گوئی نه‌خستوو، به‌لکو له‌دوو پرۆه‌وه‌ی ئاماژه‌ی بۆ کردوو:

رووی یه‌که‌م: له‌کاتی ئاماژه‌کردنی‌دا بۆ موعجیزاتی پیغه‌مبه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وانه‌ش کردوو.

رووی دووه‌م: له‌کاتی گپ‌رانه‌وی هه‌ندی پرۆدای میزویی‌دا ئاماژه‌ی بۆ کردوون.

بۆ نمونه: ئه‌م ئایه‌ته‌ی پرۆزانه‌ی خواره‌وه‌ی ئاماژه‌یان بۆ شه‌منده‌فەر کردوو:

﴿قَبِيلُ أَصْحَابِ الْأَخْدَرِ • الثَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ • إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ • وَهُمْ عَلَىٰ مَسَايِعِلْنِ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ • وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (البروج: ۴-۸) ^(۱).

هه‌روه‌ها:

﴿فِي الْفُلِّكَ الْمَشْحُونِ • وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ﴾ (یس: ۴۱-۴۲).

ئه‌م ئایه‌ته‌ی پرۆزه‌ی خواره‌وه‌ش سه‌رباری ئه‌وه‌ی که ئاماژه‌ی بۆ گه‌لنی نوور و نه‌ینی کردوو، هیماشی تیدا‌یه‌ بۆ کاره‌با:

﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ (النور: ۳۵) ^(۲).

جاله‌به‌ره‌ی گه‌لنی که‌س له‌به‌پێزان بۆ ئه‌م به‌شه‌لی پراون و هه‌ولنی زوریان بۆ روونکره‌وه‌ی داوه (هه‌رچه‌نده‌ش گرتنه‌ئه‌ستۆی ئه‌م کاره‌ داخوازی ئه‌وپه‌ری ورده‌کاری ده‌بیست و پینو‌یست ده‌کات به‌شیه‌یه‌کی فراوانتر ئه‌و باسانه‌ پێش‌چاو بخیرین و پروون بکریته‌وه) و سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که گه‌لنی نمونه‌ی زوریش هه‌ن له‌سه‌ری.. له‌به‌ره‌ ئه‌وه، لێره‌دا ئه‌و ده‌ر‌گایه‌ ناخه‌ینه‌ سه‌رپشت و به‌خستنه‌ رووی ئه‌و ئایه‌ته‌ نا‌براوانه‌ و از ده‌هینین.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌به‌شی یه‌که‌مه‌وه، که له‌ناوه‌ندی ئاماژه‌کردنی قورناتی‌دا بۆ موعجیزاتی پیغه‌مبه‌ران - دروودیان له‌سه‌ر بی‌ت - ئاماژه‌ی بۆ ئه‌و داهینانه‌ نوئی‌یانه‌ش کردوو که وه‌ک شتی له‌عه‌اده‌ت‌به‌ده‌ر وان.. و ا‌چهند نمونه‌یه‌کیان لێ باس ده‌که‌ین:

(۱) ئه‌م پرسته‌یه‌ی ئاماژه‌ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و شتی جیهانی ئیسلامی به‌کۆت و زنجیری خۆی به‌سته‌وه‌ و دیلی کرد، بریتی‌یه‌ له‌ شه‌منده‌فەر که به‌هۆیه‌وه‌ کافران به‌سه‌ر مو‌سلمانان‌دا سه‌رکه‌وتن. (دانه‌ر) *

* مه‌به‌ستی دانه‌ر ئه‌و کاره‌ساته‌یه‌ که له‌جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌دا کافران به‌سه‌ر مو‌سلمانانیان‌دا هینا. (وه‌رگپز)

(۲) پرسته‌ی: ﴿يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ﴾ ئه‌و هیمایه‌ی پروون ده‌کاته‌وه. (دانه‌ر)

پیشہ کی: قورئانی پیروز دہری دہخات کہ پیغمبران - دروودیان لہ سہر بیٹ - بؤ ناو کؤ مہ لانی مرؤف رہوانہ کراون، تاکو لہ ہرزبونہوہ و "پیشکھوتنی معنہوی" دا بین بہ پیشہوا و چاولینکراویان. لہ ہمان کاتیش دا روونی دہ کاتہوہ کہ خواہ گہورہ موعجزیہ کی ماددی داوہ تہ دہست ہمووہ کیئک لہو پیغمبرانہ و لہ "پیشکھوتنی ماددی" ش دا کردوونی بہ مامؤستا و پیشرہوی گروئی مرؤف. واتہ قورئان فرمان دہدات کہ بہ تہواوہتی و لہ سہرجہم کاروبارہ ماددی و معنہوی بہ کان دا شوین پینی پیغمبران - دروودیان لہ سہر بیٹ - ہہلبگرن و چاویان لہی بکہن..

چونکہ ہرہوک قورئانی پیروز لہ دہمی باسکردنی کہ مالاتی معنہوی پیغمبران دا دروودیان لہ سہر بیٹ - ہانی مرؤف دہدات کہ پتر لہ رووناکیی خوورہوشتہ جوانہ کانی پیغمبران بہرہ مہند بیٹ، ہہر تہو قورئانہ لہ دہمی باس کردنی موعجزیہ ماددی بہ کانیشیان دا دہیوئت شہوقی گروئی مرؤف بیزوئیت تاکو لاسایی تہو موعجزانہی ناو دہستی پیغمبران بکہنہوہ و، بہ نامازہ، ہانیان دہدات کہ لہ پیشکھوتنی ماددیش دا بگہنہ ئاستی ہاووینہی تہو موعجزاتانہ. بگرہ دہتوانریت بوتری: تہنہا دہستی موعجزیہی پیغمبران بوو کہ بؤیہ کہم جار کہ مال و کاری دہراسای ماددی پیشکھش بہ گروئی مرؤف کرد، و ہک تہوہی کہ مالی معنہوی پیشکھش کرد!

گہر نمونہت لہ سہر تہمہ دہوئت تہوا پروانہ بؤ کہشتیہ کہی حہزرتی نوح - دروودی لہ سہر بیٹ - کہ یہ کیئکہ لہ موعجزاتی تہو پیغمبرہ و، کاتر میرہ کہی حہزرتی یوسفیش - دروودی لہ سہر بیٹ - کہ یہ کیئکہ لہ موعجزاتی حہزرتی یوسف. تہوہ بوو بؤیہ کہم جار دہستی موعجزیہی پیغمبران - علیہم السلام - بہ وینہی دیاریہ کی بہ نرخ پیشکھشی ئادہ میزادی کردن. تہم راستی ہش نامازہیہ کی نہرمونانی لہ سہر ہہیہ، کہ بریتیہ لہوہی زوربہی پیشہ سازان یہ کیئک لہ پیغمبرانیاں کردوہ بہ جہمسہر و پیشرہوی سنعت و پیشہ کہیان. بؤ نمونہ: کہشتیوانہ کان حہزرتی نوحیان - دروودی لہ سہر بیٹ - کردوہ بہ پیشرہویان و، سہعاتچی بہ کانیش حہزرتی یوسفیان - دروودی لہ سہر بیٹ - کردوہ بہ پیشہویان و، بہر گدروہ کانیش حہزرتی ئیدریسیان - دروودی لہ سہر بیٹ - کردوہ بہ راہریان.

جا لہ بہر تہوہی سہرجہم زانا لیکؤلہرہ کانی رہوانیژی لہوہ دا یہ کیان گرتوہ کہ ہموو ئایہ تیکی قورئانی پیروز چہند روویہ کی جیاجیای رینمایی و چہندہا لایہنی زوری ہیدایہتی تیدایہ، تہوا ہر گیز ناگونجی کہ رووناکترین و درہخشانترین ئایہ تہ کانی قورئان - کہ ئایاتی موعجزاتن - تہنہا بریتی بن لہ گپرانہوہی بہ سہرہاتی میژوویسی، بہ لکو دہبئی - جگہ لہ مہش - گہلی و اتای رہوانی رینمایی و ہیدایہ تیشیان لہ خؤ گرتیبت.

به لئی، کاتی که قورناتی پرورز موعجزاتی پیغمبران ده هینیت، بهم کاره ی: هیلی دوا سنووری نهو پیری توانای مرؤف ده کیشت له بواره کانی زانست و پیشه سازی دا و، ناماژه یان پنی ده کات بز کزتابی نهو ناماچانه ی که مرؤف ده توانیت بیان هینیته دی. که واته قورنات بهم باسکردنه ی موعجزاتی پیغمبران - دروودیان له سهر بیت - سنووری دوورترینی دوا نه انجام لهو بوارانه دا بز مرؤف ده کیشت و، پاشان هانی گرؤی ثاده میزاد ده دات و ده یاندا ته بهر تا کر بگن بهو سنوور و نه انجامانه. چونکه ههروه ک کاته کانی رابوردو و عه مبار و گه نجینه ی تزوه کانی داهاتووه و تاوینیه که کاروباره کانی داهاتوویان تیندا درده که ویت، داهاتووش داهاتی تزوه کانی رابوردوو و تاوینیه تا واته کانیه تی.

و ابؤ نمونه لهو سهرچاوه بهیت و فراوانه؛ چهند نمونه یه ک روون ده کهینه وه:

○ بز نمونه: ﴿وَلَسْلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ﴾ (سبا: ۱۲).

نهم نایه ته پرورزه یه کیك له موعجزاتی حه زره تی سوله یمان - دروودی له سهر بیت - روون ده کاته وه. که بریتی یه له وهی "با"ی بز ژیربار (مُسَخَّر) و گوئی رایه ل کرابوو. واته نه مسهر و نهوسهری نهو ماوه (مسافة) یه ی که به دوو مانگ ده بررا، نهم له هه وادا به یه ک رورز ده پیری!

نهم نایه ته، ناماژه ده کات بز نه وهی: ریگا له بهرده م مرؤف دا کراوه ته وه که نهم چه شنه ماوه یه له هه وادا بیریت.

که واته نه ی گرؤی مرؤف! ههول بده بگه یته نهم پله یه، ماده م ریگات له بهرده م دا کراوه ته وه. تی بکوشه له م پله و پایه یه نزیک بیته وه.

وه ک بلئی خوی گه و ره له و اتای نهم نایه ته دا ده فهرمویت:

(یه کیك له بهنده کاتم وازی له "هه و"ی دهروونی خوی هینا و، منیش سواری پشتی "هه و"م کرد! خو نه گهر توش - نه ی مرؤف! - واز له ته مه لیبی دهروونت بهینیت و به باشی سوود لهو یاسایانه ی سوننه تی من وهر بگریت که له گهردوون دا کار ده کهن، نه و اتوش ده توانیت سواری پشتی "هه و" بیت)!

○ نمونه یه کی تر: ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا...﴾ (البقرة: ۶۰).

نهم نایه ته پرورزه یه کیك له موعجزاتی حه زره تی موسا - دروودی له سهر بیت - روون ده کاته وه و، له هه مان کاتیش دا ناماژه ده کات بز نه وهی که: ده توانیت به چهند نامیر و نامر ازینکی ساده، سوود له گه نجینه کانی میهره بانیی شارراوه ی ژیر زهوی وهر بگریت، ته نانه ت ئوی سهرچاوه ی ژبانیش له زهوی یه کی رهقی مردووی وه که بهرد، به هوی عه سایه که وه، هه ل بقولتیریت.

جا ئم ئایه ته بهم و اتایه ی خواره وه له گه ل گرزوی مرؤف دا ده دویت:
 ده توانن به هؤی عه سایه که وه ئه و ئاوه به ده ست بهینن که ناسکرتینی ریژنه کانی میهره بانینی
 خواوه نده. ده سا تی بکۆشن و به گهرمی ههول بدنه تا کو بیدۆزنه وه.

که واته خوای گه و ره بهم و اتا ره مزی به ی خواره وه له گه ل مرؤف دا ده دویت:

(ماده م عه سایه کم به دهستی به نده به کی خۆم سپاردوه که پشتم پنی ده به ستی و با وه پری
 پیمه و، له هه ر شوینیک دا بیه ویت ده توانیت به و عه سایه ئاوه هه ل بقولینیت، ئه و اتوی
 مرؤفیش گه ر پشت به یاسا کانی میهره بانیم بیه ستیت، ده توانیت به هه مان جۆر ئامیرنکی
 هاو وینه ی ئه و عه سایه دا بهینیت. ده سا ههول بده با ئه و ئامیره ت ده ست بکه ویت).

ده بینیت که چۆن ئه م ئایه ته به که م پشیره و بووه بۆ پهیدا کردنی ئامیرنیک که مرؤف
 ده توانیت به هؤیه وه له زۆربه ی شوین دا ئاوی له زه وی پنی ده ر بهینیت. ئه و ئامیره ی که
 به کی که له هؤ کاره کانی به ره و پش چوونی ژبانی مرؤفایه تی. ته نانه ت ئه م ئایه ته پیرۆزه هیللی
 دو اسنوور و ئه و په پری توانای به کارهینانی ئه و ئامیره ی ده ست نیشان کردوه، به وینه ی
 ئایه تی پشوو که دوا خاله کانی کۆتایی و ئه و په پری توانای فرۆکه ی نوینی ده ست نیشان کرد.
 ○ نمونه یه کی تر: ﴿وَأُتْرَى الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأَخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (آل عمران: ۴۹).

قورئانی پیرۆزه ههروه که به "پاشکاو ی" هانی مرؤفایه تی ده دات که شوینی خووره وشته
 پیغه مبه ری به به رزه کانی چه زه ته ی عیسا بکه ون - دروودی له سه ر بیت - به "هیماش" بۆ ئه و
 خووره و شتانه هانیان ده دات کاتی که سه رنجیان بۆ لای ئه و پش په پیرۆز و بزیشکی به
 په روه ر دگاری به مه زنه ی چه زه ته ی عیسا - دروودی له سه ر بیت - راده کیشیت.

وه که بلی ئه م ئایه ته پیرۆزه ئامازه ده کات بۆ ئه وه ی که:

ده گونجی ده رمانیک بدۆزیته وه که سه خت ترین نه خۆشی و ده ردی پنی چاره سه ر بکات.
 که واته ئه ی مرؤف! بێ هیوا مه به.. ئه ی گرفتار و گیرۆده ی نه خۆشی! نا ئومید مه به.. چونکه
 هه موو ده ردیک ده رمانی هیه و ده گونجی چاره سه ر بکرتیت. ده سا به شوینی دا بگه پنی و
 بیدۆزه ره وه. ته نانه ت ده گونجیت له رینی جۆره ژبانیکی کاتی به وه چاره سه ریی خودی
 مردنیش بکرتیت.

خوای گه و ره له رینی "واتای ئامازه یی" ی ئه م ئایه ته پیرۆزه وه ده فهر مویت:

(یه کی که له به نده کاتم له پیناوی من دا ده ستی له دنیا هه لگرت، منیش دوو دیاریم
 پنی به خشی. یه کیکیان: ده رمانی ده رده معنه وی به کان و، ئه وی تریشیان: چاره سه ریی
 نه خۆشی به ماددی به کانه. ئه و هه تادله مردوه کان به نووری هیدایه تی ئه و زیندوو ده بنه وه و،
 ئه و نه خۆشانه ش که له حوکمی مردوان دان ته نها به فوویه کی ئه و چاک ده بنه وه. توی
 مرؤفیش ده توانیت له ناو ده رمانخانه ی حیکمه تی من دا ده رمانی هه موو ده رده کانت
 بدۆزیته وه. ده سا له م پیناوه دا تی بکۆشه و ئه و ده رمانه بدۆزه ره وه که بێ هیچ گومانیک به
 ده ستی ده خهیت و ده ی دۆزیته وه).

بهم جزره ده بینیت که چۆن ئەم ئایه ته پیرۆزه ئەوپه پری ئامانجه دورره کانی ئەو پیشکەوتنه ی ده ستیشمان کرد که زانستی پزشکی مرؤف ئاواته خوازه پینی بگات.

که واته ئەم ئایه ته ئاماژه بۆ ئەو ئامانجه ده کات و هانی مرؤف ده دات به ده ستی بهیئت.

○ نموونه یه کی تر: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ (سبأ: ۱۰).

﴿وَأَتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ (ص: ۲۰).

ئەم دوو ئایه ته تابه تن به موعجزه ی حه زه رته ی داوود - دروودی له سه ر بیته - و، ئایه ته ی: ﴿وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ﴾ (یش (سبأ: ۱۲) تابه ته به موعجزه ی حه زه رته ی سوله یمانه وه، دروودی له سه ر بیته .

ئەم ئایه تانه ئاماژه ده که ن بۆ ئەوه ی که:

نهرم کردنی ئاسن نیعمه تینکی به رزی خواوه نده، چونکه خوای گهوره لهم رنی یه وه فهزل و گهوره یی پیغه مبه رینکی مه زن ده رده خات. ئەوه تا نهرم کردنی ئاسن به چه شنێ هه ویره، توانه وه ی مس و، دۆزینه وه و په یدا کردنی کانزاکان، سه ره تا و بناغه ی سه ر جه م پیشه سازی یه کانی مرؤفن و، لهم رووه وه کانگا و سه رچاوه ی پیشکەوتنی شارستانیتین.

ئەم ئایه ته پیرۆزه ئاماژه بۆ نیعمه تی گهوره ی خواوه نده ده کات له: نهرم کردنی هه ویره ئاسای "ئاسن" و "مس" دا و گۆرینیان به چه ند ته لیکێ باریک، که دوو ته وه رن بۆ زۆره ی پیشه سازی یه گهوره کان. چونکه خوای گهوره له شیوه ی موعجزه یه کی مه زنی پیغه مبه رینکی گهوره و جی نشینکی مه زنی زه وی دا به خشیونی و باسی کردوون. جا ماده م خواوه نده بهم ئایه ته ریزی له که سینک ناوه که له یه ک کات دا پیغه مبه ر و جی نشینه و، نیعمه تی دانایی و چاره سه ر کردنی کیشه کانی به زمانی ئەو به خشیوه و، ئەم سنعه ته پیشکەوتنه وه شی به ده ستی ئەو سپاردووه و، به راشکاوی هانی مرؤفایه تیبی داوه، چاوه له و نیعمه ته بکه ن که به زمانی ئەو پیغه مبه ره به خشراوه. ده یی قورئان ئاماژه یه کی ئەو توشی تیندا بیته که هانیان بدات چاوه له و سنعه ت و کارامه یی یه ی ناو ده ستیشی بکه ن!

واته: خوای گهوره له رینی "واتای ئاماژه یی" ی ئەم ئایه ته پیرۆزه وه ده فه رمویت:

(ئە ی نه وه ی ئاده م! یه کینک له به نده کاتم که ملی بۆ داخوازی یه کاتم که چ کرد و، گوێ راپه لیبی فه رمانه کاتم بوو، توانای گفتم و گۆیه کی وام به زمانی به خشی که بتوانیت چاره سه ربی کیشه کانی پین بکات و، دله که شیم به زانستیک پر کرد که هه موو شتیک به پروونی له یه کتر جیا بکاته وه .. حه قیقه تینکی هینده ره نگینشیم له ناو ده ستی دا دانا که ئاسن له ده ستی دا وه کو مۆمی لێ ده هات و به هه ر شیوه یه ک بی و یستایه شیوه و شکلی ئەو ئاسنه ی ده گۆری و، هیزینکی مه زنی بۆ جینگیر کردنی پایه ی خه لافه ته که ی و سه رده و امبوونی فه رمانه وایه تیبی ده ولته که ی لێ وه رده گرت. جا ماده م ئەم کاره له توانادا هیه و له

واقعیش دا پرووی داوه و بۆ ژبانی بکۆمه لایه تیشتان گرنگی به کی له راده به دهری هیه، نهوا ئیوهش - نهی نهوهی ئادهم! - نه گهر گوئی رایه لیبی فهرانه ته کوینی به کانم ببن، نهوا نهو دانست و سعه ته تان ده دریتی و ده توانن به درژیایی رۆژگار لییان نزیك بینهوه و پینان بگهن! نهو تا گه شتنی مرۆف بهوپه ری ئاواته کانی له بواری پیشه سازی دا و به ده ست هینانی توانستیکی له راده به دهر له لایه نی هیزی ماددی یهوه، ته نهها به هۆی نهرم کردنی ئاسن و توانوهی مسه وه بوو. جا ئه م ئایه ته پیرو زانهش سه ربجی مرۆفایه تی - به گشتی - بۆ لای ئه م راستی به راده کیشن و، ئاورپی پیشینان و ته مبه لانی ئیستاشی بۆ لاده نه وه و، له م ری یه وه نهوانه بیدار ده که نه وه که تا ئیستا بایه خی شایسته یان به م راستی به نه داوه.

○ نمونه به کی تر: ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ اَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ اَنْ يَرْتَدَّ اِلَيْكَ ظَرْفُكَ فَلَمَّا رآه مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ...﴾ (النمل: ۴۰).

ئهم ئایه ته، ئامازه ده کات بۆ نه وهی که: هینان و ئاماده کردنی شتان، چ خودی خۆیان چ شکل و شیوه یان، له چه ندان ماوهی دووره وه، کاریکه له توانادا هیه. ئه مهش له و پرووه وه که بوو به به لگه له سه ر ئه و پرووداوه ده راسایه ی له کۆری چه زره تی سوله یمان دا - دروودی له سه ر بیست - پرووی دا، کاتی یه کیلک له وه زیره کانی، که زانیاری یه کی زۆری له "زانستی ئاماده کردن" دا پنی درابوو، به چه زره تی سوله یمانی وت: من عهرشی به لقیست بۆ ده هینم! خوای گه وه "پادشایی" و "پهغه مبه ریئی" ی پینکه وه به چه زره تی سوله یمان به خشیبوو. جگه له مانهش بۆ مه به سستی ریزلینانی ئه و، موعجزه یه کی ئه و تۆی پنی دابوو که ده یوانی به هۆی ئه و موعجزه یه وه راسته و خۆ پنی هیچ قورسی و ئه ر کیلک چاوی له بارو دۆخی ژبانی ره عیه ته که یه وه بیست و سکا لایان بیستیت. هه ر ئه م موعجزه یه ش بوو که چه زره تی سوله یمانی ده پاراست له هه ر هه له یه که له کارو باری ره عیه ت دا و، هۆ کاریکه به هیزیش بوو بۆ بلاو کردنه وهی عه داله ت و هه لکردنی ئالای داد گه ری له هه موو جینگایه کی ولاته که ی دا.

کهواته هه ر که سینک پشت به خوای گه وه به ستن و پالی پیوه بدات و، به زمانی توانا و لیها ته کانی سه روشتی خۆی لیبی پپارپته وه و، له ژبانی شسی دا به پنی یاسا خوایی یه کان و چاودیری پهره ر دگار هه نگاو بنیت، ده گونجی ئه م دنیا فراوانه ی له به رده م دا وه ک شاریکی ریلک و پینک لنی بیست، وه که نه وهی بۆ چه زره تی سوله یمان پرووی دا کاتی که به زمانی پیغه مبه رایه تی خاوین و پنی گه رد داوای کرد: عهرشی به لقیسی بۆ ئاماده بکریت و، ئنجا ئه و عهرشه ی چ خۆی چ شیوه که ی له ولاتی یه مه نه وه بۆ ولاتی شام له به رده م دا ئاماده کرا. پنی گومان ده نگی پیاوانی ئاماده بووی ده وری ئه و عهرشه ی له کاتی هینانی دا بیسترا هه ر وه ک شیوه و روخساریشیا ن ده بیسترا!

ثم ثابته تامازہیہ کی رہنگین ده کات بز ناماده کردنی دہنگ و رہنگہ کان لہ چہندہہا ماوہی دوورہوہ. کہواتہ ثم ثابته دہدہفہرموی:

(ثمی کاربہدہستان! ثمی ثموانہی کاروباری ولانتان لہ ثمستو گرتوہ! ثم گہر دہتانہوینت "دادگہری" ہممو لایہ کی ولاتہ کہتان بگریتہوہ. ثموا چاولہ ہزرہتی سولہیمان بکہن و وک ثم ثمومول بدن ہممو ثم شتانہ ببینن و بزائن کہ لہ سہرانسہری زہوی دا روو دہدن. چونکہ ثموم فہرمانرہوا دادگہری کہ دہیہوینت ثالای دادگہری لہ ہممو گزوشہیہ کی ولاتہ کہی دا بشہ کیتہوہ و ثموم پادشایہش کہ بہ میہرہبانی و بہزہییہوہ چاودیریبی کاروباری ہاوولاتی یانی دہکات، ناگات بہ نامانجہ کانی ثم گہر نہتوانینت -ہر کات بیسہوینت- ناگاداری ہممو ہرینم و لایہ کی ولاتہ کہی بیئت. خو ثم گہر توانیبی ہموم چہشنہ ناگادار بیئت، ثموم عدالت بہ تمواوتہتی. گشت لایہک دہگریتہوہ و، خویشی لہ موحاسہبہ و لپہر سینہوہی مہعنہوی رزگار دہکات).

خوای گہورہ بہ (واتای ہینما)ی ثم ثابته پیروزہ لہ گہل مروثدا دہدوینت و دہفہرموی:
(ثمی نہوہی ئادہم! حوکمرانیسی ولاتینکی یہ کجار فراوانم دایہ دہست یہ کنی لہ بہندہ کانموم، ناگادار بوونی راستہ خویشم بی بہخشی سہبارہت بہ بارودوخ و رووداوہ کانی زہوی، تاکو بتوانینت بہ تمواوتہتی دادگہری جئی بہجئی بکات. ثمجا مادہم توانا و لیہاتینکی سروسٹیم بہ ہممو مروثیک بہخشیوہ بو ثموم بیئت بہ جئی نشین لہ زہوی دا، ثموم بی گومان بہپنی داخوایسی حکمہتی خویم ثموم بہرہ و توانا و لیہاتہشہم داوتہتی کہ بتوانینت بہہزیانہوہ سہیری ہممو گزوشہ و لایہ کی زہوی بکات و پہی بہ رووداوہ کانی بیات. خو ہموم چہندہ مروث بہ "تا کہہ کسی" ناتوانینت بگات ہموم پلہیہ، بہلام دہتواننی بہ "جور" و ہاورہ گزہ کہی پنی بگات.. گہر نہتوانینت لہ رووی ماددیہوہ ثموم پلہوپایہیہ بہ دہست بہینیت، دہتواننی بہ شیوہیہ کی مہعنہوی - بہ وینہی ثموم بو ثمولیا و پیاوچاکان روو دہدات - پنی بہرہمہند بیئت. کہواتہ ئیوہ دہتوانن سوودلہم نیعمہتہ و ہر بگرن کہ پیتان بہخشاوہ. دہسا خیرا کہن کاری گہرم و گور ثمونجام بدن و بہ چوست و چالاکنی لنی برین تاکو گزی زہوی بہ وینہی باخچہیہ کی بچوو کی رہنگین بخہملینن و ہاتوچوی تیدا بکہن و ہممو رووہ کانی ببینن و ہموال و رووداوہ کانی ہممو شوینیکی تر بیستن، بنی ثمومہی ثموم کی بہندایہتیتان لہ یاد بجیت).

ہر وہا سہرنج لہم ثابته پیروزہ بدن کہ دہفہرموینت:

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ

التُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵).

بەم جۆرە بێنیمان کە چۆن ئەم ئایەتە پێرۆزە ی سەرەتای ئەم ئمۆنە، هیممەتی مرۆف دەبروینیت و بایەخیشی تێدا دەبووژینتەووە بۆ دۆزینەووی هۆکار و ئامیریک لە نیوان وردترینی پیشەسازییەکانی دا، کە بە هۆیەووە بتوانیت لە دوورترین شوینەووە رەنگەکان ئامادە بکات.

○ ئمۆنەیه کی تر:

﴿وَأَخْرَجْنَا مَقْرَبِينَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ (ص: ۳۸).

﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ﴾ (الانباء: ۸۲).

ئەم ئایەتە پێرۆزانه ئەو دەگەیهنن کە: جیننی و شەیتانەکان و پۆحیانەتە چەپەلەکان، بۆ حەزرەتی سولەیمان - دروودی لەسەر بیت - ژێربار و ملکه چ کرابوون و پڕی لە شەپ و خراپکارییان گیرابوو، لە چەندین کاروباری بەسووددا بە کارهێنرابوون. کەواتە ئەم ئایەتانه دەتێن:

تاقمی جیننی، کە لە نیوان سەرنیشانانی خاوەن هەست و شعوری گۆی زەوی دالە دواى ئادەمیزادەووە دین و لە گەرنگی و بایەخدا پلەى دووھەمیان هەبە، دەگوئجی بکرین بە خزمەتگوزاری مرۆف و پەيوەندییان لە گەل بیهسریت و چاوپینکەوتیان لە گەل دا سازبکریت. تەنانەت دەگوئجی کە شەیتانەکان دۆزناپەتییان لە گەل مرۆف دا بچنە لاو و ناچار بکرین خزمەتی مرۆف بکەن. هەرۆک خوای گەورە ژێربار و ملکه چى کردن بۆ یەکیک لە بەندە ملکه چ و گۆی راپەلەکانی فەرمانی خۆی.

واتە خوای گەورە، بە "واتای هیما" ی ئەم ئایەتانه، رووی گوفتار لە مرۆف دەکات و دەفەر مویت:

(ئەى مرۆف! من جیننی و شەیتانەکان و خراپکارانیانم بۆ بەندەیه کی گۆی راپەلە خۆم ملکه چ و ژێربار کرد. تۆش ئەگەر "نەفس" ی خۆت بۆ گۆی راپەلەیی فەرمانەکانی من ژێربارو ملکه چ بکەیت، ئەوا گەلێ بوونەوهری زۆرت تەنانەت جیننی و شەیتانەکانیشت بۆ ژێربار دەخەم).

کەواتە ئەم ئایەتە پێرۆزە هیللی دواسنوور دەکیشیت و باشترین رینگای بەکەلکی سوودلێوهر گرتن دەستیشان دەکات. تەنانەت رینگایە کیش دەکاتەووە بۆ "ئامادە کردنی گیانەکان" و "گفت و گوژ کردن لە گەل جیننی" دا، کە دەرهنجامی تینکەل بوونی هونەر و زانستەکانی مرۆفە و لە هیز و هەست و نەستە ئاتاسایییە ماددی و مەعنەوی بەکانیەووە دەرکەوتوو و سەری هەلداووە. بەلام نەک بەو جۆرە ی کە لەم سەرەدەمە ی ئیستا بەکار دەهینریت. چونکە ئەو مرۆفانە ی کە ئیستا لەم بوارانەدا کار دەکەن بوون بە گالته جار و مایە ی پێر اباردن لە لایەن ئەو جنۆکانەووە کە هەندێ جار ناوی کەسانی مردوو لە خۆیان

ده نین و به پیچه وانای مه به سته وه خویمان بوون به گوپړایه ل و پامکراوی شهیتانه کان و رۇحیانه ته چه په له کان! نه وه ی نیمه لئی دواين جیاوازه له مانه و، تنهها له و رینگایه وه ده بیټ که به هوی نهینی په کانی قورئانی پیروزه وه ملکه چ بکرین و ژر بار بحرین و له خراپه و زیانه کانیشیان مرؤف دهر باز بکریت!

○ پاشان هم نایه ته پیروزه:

﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَمَثَلْ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ (مریم: ۱۷) ..

هروه ها نایه ته کانی تری هاوچه سنی که نامازه بؤ به رجه سته بوونی رۇحیانه ته کان ده که ن و، همو نایه تانه ش که نامازه یان تیدایه بؤ هیئان و ژر بار خستی دیوه کان له لایه ن حه زره تی سوله یمانه وه - دروودی له سهر بیټ - ههروه ک نامازه بؤ به رجه سته بوونی رۇحانی په کان ده که ن، له هه مان کاتیش دا نامازه یان تیدایه بؤ ناماده کردنی گیانه کان (تحضیر الأرواح). به لام وریابه! ناماده کردنی گیانه خاوینه کان، که همو نایه تانه نامازه یان بؤ ده که ن، به و شیوه یه نی په که هاوچه رجه کانمان گیانه کان بؤ شوینی گمه و گالته ی خویمان ده هیئان و کاریکه سهر تاپا گالته پیکردنیکی سووک و رسوای نهو تویه که له گه ل شان و شکوی نهو رۇحیانه ته جیددی و به ریز و خاوه ن و یقارانه دا ناگو نجی، هموانه ی که جیهانیکیان ناوه دان کردو وه ته وه که په کپارچه کاری جیددی په و جینی گمه و گالته ی تیدا نایته وه ..

به لئی مه به ست همو نی په، به لکو مه به ست همو په که ده کری "گیانه کان" به جوړیکی تر ناماده بکرین، به ونه ی همو ی چهند نهو لیا په کی پیاوچاک بؤ مه به ستنکی گرنګ و نامانجیکی بهرز و پیویست نه نجمیان دا. وه که سانی هاووننه ی شیخ محی الدینی عمره بی، که هه ر کات بیان ویستایه چاوپن که متیان له گه ل همو رۇحیانه ته خاویانه دا ساز ده کرد و، همان به ره و لای همو رۇحیانه تانه کیش ده بوون و په یوه ندی یان له گه ل دا ده به ستن و بؤ شوینه کانی هموان ده پرضتن و له جیهانه که یان نریک ده بوونه وه و سوودیان له رۇحیانه تی هموان وهرده گرت. تنهها هم ناماده بوونی رۇحه په که همو نایه ته پیروزانه نامازه ی بؤ ده که ن و، له نامازه یه ش دا هه ست به هانندان و تاسه بزواندننی مرؤف ده کریت و، له هه مان کاتیش دا هیلی دوا سنووری هم چه سنه زانست و کارامه ی په په نهانه ده کیشیت و، جوانترین و باشترین شیوه شیان پیش چاو ده خات.

○ نمونه په کی تر: ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحُن بِالْعَشِيِّ وَالْإشْرَاقِ﴾ (ص: ۱۸).

﴿يَا جِبَالُ أَوْبِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالْحَدِيدُ﴾ (سبا: ۱۰).

﴿عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل: ۱۶).

هم نایه ته پیروزانه ی که موعجزاتی حه زره تی داوود - دروودی له سهر بیټ - پاس ده که ن، به لکه ن له سهر همو ی که خوا ی گه وره هینده هیزی مه زن و ده نگ و ساوازی

خۆش و جوانی به ذیکر و تهسیحاتی حهزرهتی داوود به خشیوو که ته نانهت چیا کانیشی دههینایه حال و جهزه به شوق و تاسمه نندی، به رادهیهك که دهتوت چیا کان گرامافونیکي گهوره و زایه لهی ذیکر و تهسیحاتی ئه وه ده لینه وه، یاخود دهتوت مرؤفیکي گهوره له ناو تهلقه ی ذیکرک دا که له دوا ی سهر گهوره ی ئه وه تهلقه ی وه ذیکره کان دوویات ده که نه وه!

- نایا ئه مه حقیقه ته؟ یا نایا ده گونجی شتی واله راستی دا روو بدات!؟

- به ئی، راستی به کی بن گومانه. چونکه نایا ناگونجی که ههر چیا بهك تهشکهوتی تیندا بیئت له گه ل هه موو مرؤفیک دا به زمانی ئه وه مرؤفه بدوی و به چه شنی "تووتی" گوفتاره کانی ئه وه که سه دوویات بکاته وه؟ خۆ ئه گهر له بهردهم ههر شاخیک دا وت: "الحمد لله" ئه ویش له رینی زایه له وه دهنگدانه وه ی دهنگه که ی تووه ده لیت: "الحمد لله" ..

جا مادهم خوا ی گهوره ئه م توانا و لیهاته نه ی به چیا کان به خشیویت، ئه وا ده کریت ئه و توانا و لیهاته نه پتر ده رنجریت و بکه ویته روو. خۆ له بهر ئه وه ی خوا ی گهوره جگه له "پهغه مبه رایه تی" جی نشینی زه ویشی - به تایه تی - به حهزره تی داوود به خشیوو، ئه وا تووی ئه و توانا و لیهاته نه ی که لای ئه وه ده ری خست، پتر گه شه ی پی سهند و به جۆریکی ئیعجاز به خش خسته ی روو، به شیوه یهك که له گه ل کاروبار و ئه رکی فراوانی "پهغه مبه رایه تی" و "فه رمانه وه یه تی" ی ئه ودا بگو بخت، به راده یهك که چیا سه خت و گهر دن که شه کانیش، وه کو ههر سه ربازیکی گو ئی رایه ل و به وینه ی ههر شاگردینکی گو ئی بیست له بهرده ستی دا و چه شنی ههر موریدینکی خاوه ن نه وازش له تهلقه ی ذیکری دا، ملکه چی فه رمانه کانی ئه و بوون. به م پی یه. - چیا مه زانانه به زمان و فه رمانی حهزره تی داوود - دروودی له سه ر بیئت - تهسیحات و سوپاسگوزاری به ده یهینه ری مه زنیان پشکهش ده کرد و، ههر که حهزره تی داوود - دروودی له سه ر بیئت - ذیکر و تهسیحاتی ده ست پی ده کرد، یه کسه ر چیا کانیش له گه ل ئه ودا هه مان ذیکر و تهسیحاتیان ده و ته وه!

به ئی، سه ر کرده ی سوپا ده توانیئت له رینی ئامیره کانی په یوه نندی و هۆکاره کانی ته له فۆنه وه زمانی سه ربازه په رش و بلاوه کانی خۆی له ناو چیا کان دا به ذیکری "الله اکبر" بخاته گهر، به راده یهك ده لینی شاخه کان خۆیان سه رگه رمی ته هلیله و وتی "الله اکبر"!

جا ئه گهر سه ر کرده یه کی ئاده می بتوانیئت چیا کان له شیوه یه کی مه جازی دا و به زمانی سه ر نیشنانی، بخاته گوفتار، ده پی سه ر کرده یه کی به سام و شکۆی هه لبارده ی خوا ی گهوره چۆن بیئت؟ نایا ناتوانیئت به شیوه یه کی حه قیقی ئه و چیا و شاخانه بخاته گوفتار و تهسیحاتی راسته قینه؟ .. ئه مه سه ره رای ئه وه ی که له و ته کانی پشوو دا روونمان کرده وه: هه موو چیا بهك خاوه نی که سایه تی به کی مه عنه ویی تایهت و تهسیحاتینکی گونجاوی تایه تی و عیباده تینکی شایسته ی تایهت به خۆیه تی. که واته ههروهك به دهنگدانه وه و زایه له ی دهنگه کانی مرؤف

هممو چپايه ك ته سبيحات ده كات، هر بؤ خؤيشى، به زمانه تايه تى په كانى، ته سبيحاتى تايه تى پيشكەشى به ديهينه رى شكز مه ندى خؤى ده كات.

○ ههروه ها: ﴿وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً﴾ (ص: ۱۹).

﴿عَلَّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ﴾ (النمل: ۱۶).

ئهم تايه تانه ده رى ده خه ن كه: خواى گه و ره حه زره تى داوود و سوله يماني فيرى گوفتارى هممو جؤره بالنده كان كردووه و، له زمانى توانا و ليها تيشيان شاره زاي كردوون. واته لهو كارانه سى كه له گه ليان دا ده گونجى و چؤنيتى سوود لسى وهر گرتيان، ئاگادارى كردوونه توه.

به لى، ئهم حه قيقه ته راستى په كى مه زنه. چونكه ماده م پرووى زهوى سفره و خوانى كى خواوه ندى ميهره بانه و بؤ مه به ستى ريزنان له مرؤف راخراوه، ئه واده گونجى زؤر به سى ئه و تاژهل و بالنده نه سى كه سوود له م سفره وخواه وهر ده گرن، له خزمه تى مرؤف دا بن و بؤ تيش و كاره كانى ئه و ژير بار خرابن..

چونكه ئه و مرؤفه سى كه خزمه تكاره بچوو كه كانى چه شنى ههنگ و كرمى ئاوريشمى بؤ خؤى خستووه ته كار و، سوودى له ئيلهامه خوايى په كانى ئه وان وهر گرتووه .. كؤترى نامه به رى له هه ندى كاروبارى خؤى دا به كار هيناوه .. تووتى و بالنده كانى هاو چه شنى هيناوه ته قسه و گوفتار و، به م كاره سى گه لسى كرده و سى جوانى نويى خستووه ته سهر شارستانيتى خؤى .. ئهم مرؤفه، ههروهك سوودى له تاژه له مالى و پامكراوه كان وهر گرت، ده شتوانيت گه لسى سوودى زؤرى ترى ده ست بكه و ئت گهر شاره زاي زمانى توانا و ليها تى سروشتى بالنده كان و تاژه له كانى تر بيت. چونكه بالنده و تاژه له كان گه لسى په گه ز و جؤرى زه بنده و جياوازيان هه يه. بؤ نمونه: گهر مرؤف فيرى زمانى توانا و ليها تى ئه و چه شنه چؤله كانه بيت كه له جؤرى ريشؤله ن و كولله ده خؤن و رى له زياد بوونى ده گرن و، گهر بتوانيت كاره كانى ئهم چه شنه چؤله كه يه ريك بخت و كؤنترؤلى بكات، ئه واده توانيت بؤ قه لاچؤ كردنى كولله به كار يان به ئيت! واته ئه و كاته مرؤف توانيو به تى سوود له م جؤره بالنده يه وهر بگريت و له چه ندين كاروبارى گرنگ دا يانغا ته كار.

جا ئهم چه شنه سوود لسى وهر گرتن و به كار هينانه سى توانا و ليها تى بالنده كان و خسته قسه سى بئى گيانه كان (چه شنى ته له فؤن و گرامافؤن) تايه ته پيروزه كه سى پيشوو هيلى دواسنورى بؤ كيشاون.

كه واته خواى گه و ره به "واتاى هيما" سى ئهم تايه ته پيرو زانه ده فهر مويت:

(ئهى نه و سى ئاده م! په كيك له بنده موخليس و بيگرده كام، كه هاو ره گه زى ئسوه بوو، گه لسى به ديهاتووى مه زئم له مولكى خؤم دا بؤ ملكه چ و گوى رايه ل كرد و خسته مته قسه بؤى و كردمن به چه ند خزمه تگوزار و سهر بازى كى ده ست پاك و گوى رايه ل له خزمه تى

ئەودا، تاكو پيغەمبەر ايه تي به كەي و داد گەري به كەي لە سنووری فەرمانرە وایي دەولەتە كەي دا پارێزن. هەریەك لە ئیوێش چەندین توانا و لیھاتن و بەھرم پێ بەخشییون تاكو بێن بە جێ نشینی زەوی و، ئەمانە تێکی هیندە مەزەم پێ سپاردوون كە ئاسمانە كان و زەوی و چیا كان ئەیان توانی بیخەنە ئەستۆی خۆیانەو. كەواتە دەبێ ئیوێ ملەكە چ و فەرمانبەر داری فەرمانە كانی ئەو خواوەندە بن كە جەلەوی ئەم بوونە وەرانی لە دەست دایە، تاكو بوونە وەرە پەرش و بلاوێ كانی ناو مولکی ئەو، جەلەوی خۆیان بدەنە دەستان. كەواتە ئیوێ ئەم رینگایە تان بۆ تەخت كراوێ و دەرگاتان بۆ خراوێ تە سەر پەشت، گەر بتوانن بە ناوی بەدیهینەری مەزنەوێ جەلەوی ئەو بوونە وەرانی بگرنە دەست و، بۆ پلەبە كی ئەوتۆ بەرز ببنەوێ كە شایانی بەھەرە و لیھاتنە كاتان بیت.

مادەم حەقیقەت بەم جۆرە، ئەو اتۆش ئەي مرۆف! بە گائەو گەپ و کاری بێ و اتا و بێ سوودی (چەشنی گرامافۆن و كۆتر و تووتی) بەوێ خۆت خەریك مە كە، بەلكو لە پیناوی بەدەست هینانی گەمە و گائەبە كی یە كجاریان و خاویندا هەول بدە و، تامی خۆشترین و بەلەزەتترینی جۆرە كانی "تەسلیە" و دلارامی بچێژە و، وەك حەزەرتی داوود - دروودی لەسەر بیت - چیا كان بكە بە گرامافۆنی دەنگدەرەوێ ذیكەر كانت و، بە ئاوازی ذیكەر و تەسبیحی درەخت و رووێ كە كانیش ئاوی گوینی خۆت بدە، ئەوانەي كە هەر ئەوێندەي سەرۆبە كیان بەر دە كەوێت یە كسەر بە وینەي ژێی ئامیرە دەنگی یە كان، دەنگی سازگار و ئاوازی نەرم و ناسكیان لێ بەرز دەبیتەو.

بەم ذیكەر بێند و بەرزە، چیا كان هەزاران زمانی ذیكەر گۆی تەسبیحات گوزارت بەرچاو دەخەن و، لە ماھییەت و ناوەرۆكینی گەلێ سەیری ناو بوونە وەرە سەر سوورپەھینە كان دا دەردە كەون. ئەو كاتە زۆر بەي بانئەدە كان بە وینەي پەپرووی حەزەرتی سولەیمان، علیە السلام پۆشاکی هاوڕینی ئازیز و هاو دەمی خۆشەوێست دەپۆشن و، دەبێ بە خەزمەتگوزاری گۆی پراپەل بۆت و، دلارامی و تەسلیەي بێ گەرد و گائەبە و گەبی خاوینت پێ دەبەخشن. ئەمە سەرەرای ئەوێ كە ئەم ذیكەر بەرز و بێندە دەنگەبەیتە ئەوێ كە توانا و لیھاتن و بەھەرە شارراوێ و ئەسپەر دە كراوێ كانی ناو ماھییەت بیوژینەوێ و، لەم رێی بەوێ نایەلن لە پلە و پایەي بەرزێ ماھییەتی مرۆفانەت بكەوێتە خوارەوێ. ئیتر دواي ئەوێ، جۆرە كانی گەمە و گائەبەي بێ كەلك و بێ سوود بەرەو بێنکی شیو و دۆلی پلە نزمە كان كێشت ناكەن!

○ نمونەبە كی تر: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَي اِبْرَاهِيمَ﴾ (الانبیاء: ۶۹).

ئەم ئایەتە پیرۆزە موعجزەي حەزەرتی ئیبراھیم - دروودی لەسەر بیت - دەردەخات و سنی ئاماژەي ناسكیشی تێدایە:

یە كەمیان: ئاگر - وەك هەموو هۆكارینکی تر - جەلەوی خۆی بە دەستی خۆی نی یە و بە هەرەمە كی و ئارەزووی خۆی كار ناكات، بەلكو بە پێی ئەو فەرمانەي بەسەری دا

دهسه پینریت، هر کی ته ستوی راده پیرنیت. نهوه بوو حه زره تی ئیراهیمی نه سووتاند، چونکه فرمانی نه سووتاندنی نهوی پی در.

دووه میان: پلهیه که له ناگره هیه که به هزی ساردبونی له راده به دهری، شتان ده سووتینیت! واته کاریگری چه شنی سووتانی لئ ده بیته وه. نهوه تا خوی گه وره به وشه ی ﴿سَلَامًا﴾^(۱) له گه ل پلهی "ساردی" ی ناگره که دا ده دینت و پنی ده فهرمویت: ههروه که "گرمی" ئیراهیمی نه سووتاند، توش مه سووتینه. واته ناگر له و پلهی ساردی یه دا دارای کاریگری یه کی چه شنی سووتاندنه. که واته له یه که کات دا ناگریشه و ساردیشه!

به لئ، وه که له زانستی "طبیعیات" دا باس کراوه، ناگر چه ند پلهیه کی جیا جیا و جزواو جزوی هیه. یه کی که له و پلانه له شیوهی ناگریکی سبی دایه، گرمی یه که ی بلاو ناکاته وه، به لکو گرمی له دهوروبه ری خوی به ده ست ده هینیت و به م حاله ته شی شله مهنی یه کانی دهوروبه ری ده خاته دؤخی به ستنه وه! وه که بلینی به ساردی یه که ی شتان ده سووتینیت! "ز مههریر" یش جزویکی ناگره و به ساردی یه که ی شت ده سووتینیت. که واته له دوزه خ دا که هه مو پله و جزوه کانی ناگری تیدایه، بوونی ز مههریر کاریکی پیویسته.

سیهه میان: ههروه که "ئیمان" که "ماده هیه کی معنه وی" یه و ری له کاریگری ناگری دوزه خ ده گریت و موسلمانانی لئ رزگار ده کات.. ههروه ها وه که "ئیسلام" یش که زری یه کی پاریزه و قه لایه کی قایم و مه حکمه، موسلمانان له ناگر ده پاریزیت.. به هه مان جزو، "ماده هیه کی ماددی" ش هیه که وه که زری ری له کاریگری ناگری دنیا ده گریت. چونکه خوی گه وره له م دنیا یه دا، که خانه ی دانسته، له سه ر داخوای ناوی "الحکیم" ی خوی و له ژیر په رده ی هؤ کاره کان دا کاره کانی به ری ده کات. له بهر نه مه، نهو ناگره ی که بؤ حه زره تی ئیراهیم - درودی له سه ر بیت - ساز کرا، ههروه که جهسته ی حه زره تی ئیراهیمی نه سووتاند، بهرگ و پؤشا که کانیشی نه سووتاند! که واته نه م نایه ته پیروزه هیما یه بؤ نهوه ی که:

(نه ی شوین که وتوان و میلله تی ئیراهیم! چاو له ئیراهیم بکه ن.. با "ته قوا" پؤشا کتان بیت که پؤشا کی ئیراهیم بوو.. له بهرامه ر دوژمنه مه زنه که تان، که ناگره له دنیا و قیامت دا، ته قوا بکه ن به زری پاریزه و قه لای مه حکمه تان. جا ههروه که نه گه ر پؤشا کی ته قوا و ئیمانان به بالای رؤحان پؤشی له شه ری ناگری دوزه خ رزگارتان ده کات، به هه مان جزو، خوی گه وره چه ند ماده هیه کی له ناو زه ویش دا حه شار داوه که له زیانی ناگر ده تان پاریزن. ده سا خیرا که نهو ماده دانه بدؤزنه وه که ری له گرمی ده گرن و له ناو زه وی دا ده ریان بهینت و له بهریان بکه ن).

(۱) یه کی که له تفسیره کان ده لیت: نه گه ر خوی گه وره نه یفه ر موا یه: ﴿سَلَامًا﴾ نهوا ساردی ناگره که حه زره تی ئیراهیمی ده سووتاند! (دانه ر)

بهم جوړه، مروّف له ښه نجامی باس و لیکولینه‌وه و دوزینه‌وه کانی‌دا، مادده‌یه کی دوزی‌یه‌وه که ښاگر نایسووتینیت، به‌لکو بهرگری له ښاگر ده کات و، مروّف ده‌توانیت بهرگ و پوښاکي بؤ خوی لى بدووریت.

رادهی بهرزی و بلندیی ښم ښایه‌ته پیروزه له گهل دوزینه‌وه‌ی ښم مادده دژ به ښاگره‌ی که مروّف دوزیویه‌تیه‌وه بهر اوږد بکه و، ښجا بزانه که چون ښم ښایه‌ته پوښاکیکي په‌نگینی ده‌رخست که له کارگه‌ی: "حنيفاً مسلماً" دا چنراوه و، هر گیز اوهر گیز نادپریت و هه‌تاهه‌تایه پاریز گاریی قه‌شه‌نگی و جوانی‌یه‌که‌ی خوی ده‌کات!

○ نمونونه‌یه‌کی تر: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة: ۳۱).

ښم ښایه‌ته پیروزه موعجزیه‌ی هره مه‌زنی حه‌زرتی ښادم - دروودی له‌سهر بیت - له ده‌عوای "خه‌لافه‌تی هره مه‌زن" دا ده‌رده‌خات، که بریتی‌یه‌له: فی‌ر کردنی ناوه‌کان (تعلیم الأسماء)..

جا هره‌وه‌ک موعجزاتی پیغه‌مبه‌رانی تر - علیهم السلام - هیما بوون بؤ چهند کاریکی ده‌راسا و تاییه‌ت بوون به هره‌یه‌ک له‌و پیغه‌مبه‌رانه، موعجزیه‌ی باوکی پیغه‌مبه‌ران و فاتیحی دیوانی پیغه‌مبه‌رایه‌تی: حه‌زرتی ښادم‌میش - دروودی له‌سهر بیت - ښمازه‌یه‌کی ته‌واو نریک له راشکاوی‌یه‌وه بؤ ښه‌وپه‌ری که‌مالی به‌شهری و پیشکه‌وته کانی و دوا ښامانچ و مه‌به‌سته کانی، ده‌کات. وه‌ک بلایی خوای گه‌وره له‌رینی "واتای ښمازه‌یی" ی ښم ښایه‌ته پیروزه‌وه، ده‌فهرمویت:

(ښی نه‌وه‌ی ښادم! سهر که‌وتنی باو که ښادم‌تان - له ده‌عوای خه‌لافه‌ت‌دا - به‌سهر مه‌لائیکه‌تان‌دا به‌هوی فی‌ر بوونی هه‌موو ناوه‌کانه‌وه بوو که من فی‌رم کردبوو. خو ښووه‌ش نه‌وه و میراتگری توانا و به‌هره کانی ښمون. ده‌سا هه‌موو ناوه‌کان فی‌ر بین، تا‌کو له به‌رده‌م هه‌موو بوون‌ه‌وران‌دا شایسته‌یی‌تان بؤ هه‌ل‌گرتنی ښمانه‌ته هره مه‌زنه‌که بچه‌سپینن.. ښه‌وتتا ریگاتان بؤ ته‌خت کراوه که بگهن به به‌رزترینی پله‌وپایه کانی ناو گه‌ردوون و، ښم زه‌وی‌یه به‌دیها‌تووه زه‌به‌لا‌حه‌شتان بؤ رام و گوئی‌پایه‌ل کراوه.. ده‌سا پاپه‌رن و هه‌نگاو بنینن.. ریگاتان له به‌رده‌م‌دا کراوه‌ته‌وه.. ده‌ست به هه‌موو‌یه‌کیک له ناوه‌جوانه‌کانه‌وه بگرن با به‌رز بینه‌وه. به‌لام وریا بن! شه‌یتان په‌ک جار باو کتسانی له‌خسته‌برد و له‌و پله به‌رزیه به‌هه‌شته‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی کاتی، هی‌نرایه‌خوار بؤ زه‌وی. که‌واته نه‌که‌ن له پیشکه‌وتن و به‌ره‌ویش چوونتان‌دا شوین‌پیی شه‌یتان هه‌ل‌گرن. چونکه ده‌بیت به‌مایه‌ی پی‌ترازان و که‌وته‌ه خواره‌وتان له ښاسمانه کانی حیکه‌متی خواوه‌نده‌وه به‌ره‌و گومرایسی ماددی سر‌وشتی.. سهر‌تان به‌رز بکه‌نه‌وه و روانین و بیر‌تان به وردی ښاراسته‌ی ناوه‌جوانه‌کام بکه‌ن و، زانست و پیشکه‌وتنتان بکه‌ن به چهند په‌یژه و پلیکانه‌یه‌ک بؤ مه‌به‌ستی سهر که‌وتن به‌ره‌و ښه‌و ښاسمانانه.

تا کو بگن به "حقیقت"ی که مال و راستی و سه‌چاوه نه‌سلی و سه‌سنه‌کانی زانسته کانتان که ناوه جوانه کانمن. ئەو کاتەش به چاویلکە‌ی ئەو ناوانه و به‌صیره‌تی دلە کانتان بۆ په‌روه‌ر دگارتان پروانن).

پروونکردنه‌وی سه‌رنجیکی گرنگ و نه‌ینی‌یه‌کی گرنگت

له‌و په‌روه‌وه که خوی گه‌وره چه‌نده‌ها توانا و لیهاتنی له‌ مرؤف‌دا کۆ کردوه‌ته‌وه، ئەوا هه‌رچی که‌مالی زانستی و پیشکەوتنی هونه‌ری و کاره‌ده‌راسا‌کانی دۆزینه‌وه و ته‌کنۆلۆژیای مرؤف‌هه‌ن، ئەم‌ثایه‌ته‌په‌روژه به‌تعبیری "ناوفیرکردن": ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ هه‌موویانی ده‌رپه‌روه. ئەم‌تعبیر و شیوه‌ده‌رپه‌رینه‌هیمایه‌کی به‌رز و وردی تێدایه‌که بریتی‌یه‌له‌وه‌ی:

هه‌موو که‌مال و، زانست و، پیشکەوتن و، هونه‌ریک - هه‌رچی‌یه‌که یئست "راستی"‌یه‌کی به‌رز و بلندی‌هه‌یه، ئەو راستی‌یه‌ش پالی به‌یه‌کیک له‌ ناوه‌جوانه‌کانی خوی گه‌وره‌وه‌داوه، به‌م‌پال‌دانه‌وه‌یه‌شی به‌و ناوه‌ی که‌دارای چه‌ندین په‌رده‌ی جیا‌واز و جو‌راو‌جو‌ر و بازنه‌ی جیا‌جیای ده‌رکه‌وته، هه‌ر‌یه‌که له‌و هونه‌ر و که‌مال و سنعه‌ته، که‌مالی خۆی ده‌ست‌ده‌که‌وێت و ده‌بیست به‌ راستی‌یه‌کی په‌سه‌ن و راسته‌قینه. ده‌نا هه‌ریه‌که‌یان سه‌یه‌ریکی ناته‌واوی، فرتاوی، کزی، تیکه‌ل‌و‌پیکه‌ل‌ده‌رده‌چیت.

بۆ نمونه: ئەندازه‌(الهندسة)‌یه‌کیکه له‌ زانسته‌کان. "راستی" و "ئه‌وپه‌ری‌ئامانجی" ئەم زانسته له‌گه‌شتن‌دایه به‌ ناوی جوانی "العدل والمقدر"ی خوی گه‌وره‌وه، بینه‌ی دره‌وشانه‌وه په‌ر له‌ دانایی‌یه‌کانی ئەو ناوه‌په‌روژه - به‌هه‌موو مه‌زنی و سامیکیه‌وه - له‌ ئاوینه‌ی زانستی "ئەندازه‌دا".

هه‌روه‌ها - بۆ نمونه - "پزیشکی" (الطب) زانست و کارامه‌یی و پیشه‌یه له‌ هه‌مان کات‌دا. ناوه‌رۆک و راستی ئەم زانسته پالی به‌یه‌کیک له‌ ناوه‌جوانه‌کانی خوی گه‌وره‌وه‌داوه که‌ناوی: "الشافي"‌یه. جا به‌ بینه‌ی دره‌وشانه‌وه‌میه‌ره‌بانه‌کانی ناوی: "الشافي"‌ی خوی گه‌وره له‌ ده‌رمانه‌په‌رش‌وبلاوه‌کانی په‌رووی زه‌وی‌دا - که‌ ده‌رمانخانه‌یه‌کی مه‌زنه - ئەم زانستی پزیشکی‌یه به‌ که‌مالی خۆی ده‌گات و ده‌بیست به‌ راستی‌یه‌کی راسته‌قینه.

هه‌روه‌ها ئەو زانستانه‌ی که له‌ راستی‌یه‌کانی بو‌ونه‌وه‌ران ده‌دوین، وه‌ک: (فیزیا و کیمیا و په‌روه‌کرانی و زینده‌وه‌رزانی) که‌ چه‌ند زانستیکن له‌ راستی‌دا (دانستی‌شتان)ن... ده‌گوونجی ئەمانه‌ببن به‌ "زانستی راسته‌قینه". ئەمه‌ش به‌ بینه‌ی دره‌وشانه‌وه‌هه‌ره مه‌زنه‌کانی ناوی: "الحکیم"ی خوی گه‌وره له‌ شتان‌دا، وه‌ک دره‌وشانه‌وه‌کانی: کارسازی و، په‌روه‌رده‌وه،

چاودیری و، بینینی سوود و به‌رژوه‌ندی‌یه‌کانی ئەم دره‌وشانه‌وانه‌له‌هه‌موو شتیك‌دا. واته:
به‌پالئدانه‌وه‌ی ئەم زانستانه‌به‌ناوی "الحکیم" ی‌خوای گه‌وره‌وه‌ئەو دانسته‌ده‌بیئت‌به‌دانایی
راسته‌قینه.. ده‌نایان‌ده‌بن‌به‌چەند‌خورافه‌تیك‌که‌هیچ‌که‌لك‌و‌سوودیکیان‌نه‌بیئت، یان‌ری
بۆ‌گومرایی‌ته‌خت‌ده‌که‌ن، وه‌ك‌ئەوه‌ی‌له‌فەلسه‌فه‌ی‌ماددیی‌سروشتی‌دا‌به‌دی‌ده‌کریت.
واتەم‌سێ‌ئموونه‌یه‌مان‌بۆ‌باس‌کردیت. تۆیش‌بۆ‌خۆت‌زانست‌و‌هونه‌ر‌و‌که‌مال‌اته‌کانی
تریان‌له‌سه‌ر‌قیاس‌بکه.

بەم‌جۆره، قورئانی‌پیروژ‌بەم‌ئایه‌ته‌پیروژه‌ی‌خۆی، ده‌ستی‌هاندان‌و‌ته‌شویق‌به‌سه‌ر‌پشتی
گرۆی‌مرۆف‌دا‌ده‌هینیت‌و، ئاماژه‌بۆ‌به‌رزترین‌و‌دوورترین‌سنوور‌ده‌کات‌که‌له
پیشکەوتنی‌ئێستای‌دا‌گه‌لنی‌که‌متر‌خه‌میی‌تیدا‌نواند‌و‌پیان‌نه‌گه‌یشت. وه‌ك‌بلیتی‌قورئانی
پیروژ‌به‌گرۆی‌مرۆف‌بلیت: خیراکه.. پیشکەوه.. هه‌نگاو‌ینی!
لی‌ره‌دا‌بەم‌گه‌وه‌ره‌به‌تر‌خه‌ی‌گه‌نجینه‌هه‌ره‌مه‌زنه‌که‌ی‌ئەم‌ئایه‌ته‌پیروژه، واز‌ده‌هینین‌و
ئەم‌ده‌ر‌گایه‌داده‌خه‌ین.

ئموونه‌یه‌کی‌تر: کۆتایی‌هینەر‌به‌دیوانی‌په‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌و‌پیشه‌وای‌په‌غه‌مبه‌ران ﷺ که
سه‌ر‌جەم‌موعجیزاتی‌هه‌موو‌په‌غه‌مبه‌رانی‌تر‌به‌ته‌نها‌یه‌ك‌موعجیزه‌ی‌ئەو‌داده‌نرین‌و.. که
مایه‌ی‌شانازی‌هه‌موو‌جیهانه‌کانه‌و.. ئایه‌تی‌ئاشکرا‌و‌پروونکه‌ره‌وه‌ی‌سه‌ر‌جەم‌پله‌و
پایه‌کانی‌ناوه‌جوانه‌کانی‌خوای‌گه‌وره‌یه، ئەو‌ناوانه‌ی‌که‌به‌کورتی‌و‌پوختی‌خوای‌گه‌وره
حه‌زهره‌تی‌ئاده‌می‌لسی‌فیر‌کردن.. ئەم‌محمد‌په‌غه‌مبه‌ر‌و‌خۆشه‌ویسته‌ی‌خۆی ﷺ که‌به
شکۆمه‌ندی‌(جلال)ی‌خوای‌گه‌وره، په‌نجه‌ی‌خۆی‌به‌رز‌کرده‌وه‌و‌مانگی‌دوولت‌کردو،
هه‌ر‌هه‌مان‌په‌نجه‌شی‌نزم‌کرده‌وه‌و‌به‌جوانی‌(جمال)ی‌خوای‌گه‌وره، ئاوی‌که‌وسه‌ر‌ئاسای
هه‌لقولاند‌و.. گه‌لنی‌موعجیزه‌ی‌تری‌وه‌ك‌ئەمانه‌ی‌که‌له‌هه‌زار‌تێپه‌ر‌ده‌بن، ئاشکرا‌کرد..
ئەم‌په‌غه‌مبه‌ره‌ئازیز‌و‌گه‌وره‌یه ﷺ قورئانی‌پیروژی‌به‌چه‌شینی‌موعجیزه‌ی‌گه‌وره‌ی‌خۆی
خستوو‌ته‌روو، ته‌حه‌ددای‌جیننی‌و‌ئاده‌میزادیشی‌بەم‌قورئانه‌کردوو‌ه‌که‌ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِئْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ يَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَاَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا﴾ (الاسراء: ۸۸).

جا‌ئەم‌ئایه‌ته‌پیروژه‌و‌ئایه‌ته‌کانی‌تری‌هاو‌چه‌شینی، سه‌رنجی‌جیننی‌و‌ئاده‌میزاد‌بۆ
دره‌وشاوه‌ترین‌و‌زه‌قترینی‌پرووه‌کانی‌ئیعجاز‌لەم‌موعجیزه‌نەمره‌هه‌میشه‌یی‌یه‌دا‌پاده‌کیشنو،
ئاورپیان‌پێ‌ده‌ده‌نوه‌و‌بۆ‌لای‌ئەو‌په‌روانی‌یه‌حه‌ق‌و‌راسته‌قینه‌یه‌ی‌که‌له‌پروونکرده‌وه‌کانی‌دا
هه‌یه‌و‌ئەو‌په‌وانبێژی‌یه‌به‌رزه‌ی‌که‌له‌ده‌رپه‌نه‌کانی‌دا‌به‌ئاشکرا‌دیاره‌و، ئەو‌شموول‌و
هه‌مه‌لایه‌نگیری‌یه‌ی‌له‌واتا‌کانی‌دان‌و‌ئەو‌به‌رزگی‌و‌سازگاری‌یه‌ش‌که‌له‌شی‌وازه
جۆراو‌جۆره‌کانی‌دا‌ده‌رده‌که‌ون. ئەوه‌تا‌قورئانی‌پیروژ‌له‌کاتی‌نازل‌بوونی‌هه‌و‌تائێستا‌و‌تا

دنیاش دنیایہ، تہ حدادای سہر جہمی جیننی و ثادہ میزاد دہ کات و، شہوق و تاسہ مہندی لایہ نگرانی دہ بزوینیت و، سہر سہختی و عینادی نوستوی دوژمنانی بہ خہبہر دینیت و، بہ شہوقیکی گہورہ و ہرہ شہیہ کی توندوتیز ہانی ہمہ موویان دہ دات کہ لاسایی بکہ نہوہ و ہاوینہی قورثان پیدای بکہن. تہ نانت خوای گہورہ ہم موعجزہ ہرہ مزنہ لہ جیگایہ کی ہرزدا دہ خاتہ پیش چاوی خہلکی. و ہک بلئی تاکہ ٹامانجی ہاتنی مرؤف بؤ دنیا ٹوہ بیت کہ ہم موعجزہ ہرہ مزنہ بکات بہ دہ ستوری ژیان و ٹامانجی ٹاواتہ کانی.

لہمانہی پیشہوہ دہ گہینہ ٹوہ ٹہجامہی کہ:

ہرہ کہ لہ موعجزاتی پیغہ مہران - دروودیان لہ سہر بیت - ٹامازہ بؤ بہ کیٹک لہ کارہ دہر اساکانی تہ کنولوزیای مرؤف دہ کەن. بہ لام موعجزہ کہی حہزرتی ٹادہم - دروودی لہ سہر بیت - ٹامازہ بؤ پیرستی سہر جہم کارہ دہر اساکانی کہ مالآت و ہونہر و زانستہ کان دہ کات و، شہوقی مرؤف بؤ ہمہ موویان دہ بزوینیت، جگہ لہوہی کہ زور بہ پوختی ٹامازہ شی تیدایہ بؤ بناغہ کانی پیشہ سازی.

موعجزہ ہرہ مزنہ کہی پیغہ مہری مہزن حہزرتی محمدیش ﷺ کہ قورثانی پیروزی خواوہن روونکردنہوہی ٹی عجاز بہ خشہ، لہبہر ٹوہی راستی فیہر کردنی ناوہ کان (تعلیم الاسماء) ی بہوپہری روونی و دریزہ پیدائیکی تہواوہتی تیدا دہر کہوتوہ، ٹہوا ٹامانجہ راستہ کانی ہونہر و زانستہ راستہ قینہ کان و کہ مالآت و بہختہ و ہری ہر دوو دنیای زور بہ ٹاشکرای پیرون کردوہ تہوہ و، مرؤفیان بؤ لائراستہ دہ کات و پہ غہت و ٹارہ زروی توندیان تیدا دہرووژینیت. بہ رادہیک کہ بہ شیوازی ہاندان و تہ شویق روونی دہ کاتہوہ کہ:

(ٹہی مرؤف! ٹامانجی ہرہ بہرزی بہ دہینانی گہردوون بریتی بہ لہوہی کہ تو لہ بہر امہر دہر کہوتنی پەرہر دگاریتی خواوہندہوہ، بہ ندایہ تی بہ کی گشتی و ہمہ کی ٹہجام بدہیت.. ٹامانجی سہرہ کیی بہ دہیہانتی توش لہوہدایہ کہ لہ رینی زانست و کہ مالآتہ کانہوہ بگہیتہ پلہوپایہی ٹوہ بہ ندایہ تی بہ)!

قورثانی پیروز - لہم ہوارہدا - گہلنی دہر برینسی جوراوجوری پہ رنگین و ٹی عجاز بہ خشی ہمیہ و، ٹامازہ یان پی دہ کات بؤ ٹوہی کہ:

گرؤی مرؤف، لہ دوارؤژ گارہ کانی ژیانی سہرزہوہی دا، روو لہ زانستہ کان دہ کات و ٹاوپ لہ ہونہرہ کان دہ داتہوہ و ہمہوہی زکی لہوہونہر و زانستانہوہ و ہرہ گریٹ و، لہوہی پہوہ "زانست" جلہوی ہیز و فہرمانہروایی دہ گریٹہ دہست.

ٹنجا دہ بینیت قورثانی پیروز لہ پیش دا پہوانی "بہیان" و پہوانیژی "گوفتار" پیش دہ خات و زور جار دووپاتیان دہ کاتہوہ، و ہک بلئی بہم کارہی ہمیا دہ کات بؤ ٹوہی کہ

رەوانىيۇى و رەوانىي گوفتار - كە درەخشانتىنى ھونەر و زانستە كانن - لە ئاخىر زەمان دا جوانترىن پۇشاك و رەنگىن ترىن شىۋەيان دەپۇشن، بە رادەيەك كە خەلكى ئەو سەردەم و رۇزگارە تىژترىن چە كى خۇيان لە رەوانى و سىحرى "بەيان" دا بەدەست دەھىنن و، سامنا كترىن ھىزىشىيان لە رەوانىيۇى گوفتار و دەرپىن دا وەردە گرن، كاتى كە بىر و باو رە كانيان روون دە كەنەو و دەيانەوئىت قەناعەتەش بە كەسانى تر بىەخشن، يان كاتى كە را و بربارە كانيان لە زەمىنەى واقىع دا پىادە و جى بەجى دە كەن!

پوختەى ئەمانەى پىشوو:

زۆر بەى ئايەتە پىرۆزە كان، كلىلى خەزىنەى كەمالىكى بەرز و گەنجىنەى كى زانستى مەزنن. گەر حەز دە كەيت بگەيتە ئاسمانە كانى قورئانى پىرۆز و ئەستىزەى ئايەتە كانى، ئەوا ھەر (بىست و تە كانى پىشوو) بگە بە بىست پلەى پلىكانەيەك تاكو بگەيتە ئەوئ^(۱) ئنجا بەم بىست و تەيە مەوداى درەخشانىي خۇرى قورئانى پىرۆز بىنە و، سەرنج بدە و بزانه كە چۆن قورئانى پىرۆز رووناكىي خۇى بەسەر حەقىقەتە كانى ئولووھىيەت و حەقىقەتە كانى بوونەو ھەران دا پەخش دە كات و، چۆن رووناكىي بە درەخشانە كەى سەر جەمى بوونەو ھەران دە گرىتەو.

ئەنجام:

مادەم ئەو ئايەتەنەى كە تايەتن بە موعجىزاتى پىغەمبەرانەو - درووديان لەسەر بىت - جۆرە ئامازەيە كىان بۇ كارە دەراسا كانى پىشكەوتن و زانستى و پىشەسازىي ئىستا تىدایە و، جۆرە تەعبىرنىكان بە كار ھىناو دەلئىي دوا سنوورى ئەو زانست و پىشەسازىيانە دەست نىشان دە كەن.. مادەم بى ھىچ گومانىكىش چەسپاوە، تەنانت زانايان راو بۇچوونيان لەو دەياە كانگىر بوو كە ھەموو ئايەتەك داراى گەلنى دەلالەتن لەسەر چەندىن واتاى جۇراو جۇر.. مادەم چەندەھا فرمانى رەھا بۇ مرۇف دەر كراو كە شوپن پىي پىغەمبەران درووديان لەسەر بىت ھەلبىگرن و چاويان لى بگەن.. ئەوا دەتوانرئىت بو ترئىت:

ھاو دەم لە گەل ئەو واتا راشكاوانەى كە ئايەتە كانى پىشوو دەياندەن بە دەستەو، بە شىۋازى "ئامازە" ش گەلنى دەلالەتى شەوق بەخش و ھاندەرىشىيان تىدایە بۇ گرنگترىن زانست و تەكنۆلۇژىي ئادەمىزاد.

(۱) تەنانت ھەر سى وسنى وتە و سى وسنى مەكتوب و سى وىەك برىسكە و سىازدە تىشكە كان، پەيزەيە كى سەدو بىست پلىكانەى پىك دەھىنن بۇ ئەو بەرز بوونەو ھە. (دانەر)

دوو ۋەلامى گرنىگ بۇ دوو پىرسىياري سەرنج پراكىش

❖ پىرسىياري يەكەم:

ئەگەر دەلىتت: خۇ قورئانى پىرۇز لەبەر مرۇف نازل بوو، ئەدى بۇچى بە پاشكاوى لە كارە دەراساكانى شارستانىتى نوې نادوئت، كە بەلاى مرۇفەوۋە زۇر گرنىگن.. بەلكو تەنھا بە "ھىمايە كى سادە" يان "ئامازەيە كى پەنھان و ناسك" يان "بىدارى يە كى لاواز" بە سەريان دەكات؟

ۋەلام:

كارە دەراساكانى شارستانىتى مرۇف بەلاى قورئانەوۋە شايانى لەوۋە زىياتر نىن. چونكە ئەركى سەرە كىيى قورئانى پىرۇز برىتى يە لەوۋە كاروبار و كەمالاتى "بازنەى پەرورەدگارنىتى" و كارمەندى و ئەرك و حالەتە كانى "بازنەى بەندايەتى" فېرى گرۇى مرۇف بىكات.

لەبەر ئەوۋە، ماف و بەشى كارە دەراساكانى مرۇف لەو دوو بازنەيەدا، جگە لە ھىمايە كى لاواز و ئامازەيە كى پەنھان چىيى تر نى يە. دەنا گەر ئەو كارە دەراساكانە داواى مافى خۇيان لە: "بازنەى پەرورەدگارنىتى" بىكەن، تەنھا ماف و بەشىكى كەمىيان دەكەوئت.. بۇ نمونە: ئەگەر فرۇكەى دەستكردى مرۇف^(۱) داوا لە قورئانى پىرۇز بىكات و بلىت:

- "مافى باس كردن و جىنگايە كم لە نىوان ئايەتە كاندا بەدرئى"..
ئەو فرۇكە كانى بازنەى پەرورەدگارنىتى - كە زەوى و مانگ و سەرجم ھەسارە گەرۇكە كانن - لىيى رادەپەرن و، بە زمانى قورئانى پىرۇزەوۋە پىيى دەلئىن:
- (تۆ تەنھا بە ئەندازەى قەبارە كەت دەتوانىت جىنگاي خۇت لىرەدا بگرىت، نەك زىياتر).
ھەرۋەھا ئەگەر كەشتىيى بن دەريايى (غواصۋە) ى دەستكردى ئادەمىزاد بىيەوئت لە نىوان ئايەتە پىرۇزە كاندا جىنگايەك بۇ خۇى پەيدا بىكات، ئەو اغەوۋاۋە كانى ئەو بازنەيە (كە برىتىن لە گۇى زەوىيى مەلەوانى ناو زەرياي ھەوا و، ئەو ئەستىرانەش كە سەر دەرياي "ئىر" كەوتون) لىيى دېنە پىش و پىيى دەلئىن:

- (جىيى تۆ لە نىوان ئىمەدا ھىندە بچوو كە ۋەختە ھەر بە چاۋ نەبىنرئت!)
ھەرۋەھا ئەگەر "كارەبا" بە خۇى و چىرا پىرشنگدارە كانىەوۋە، كە ۋەك ئەستىرە وان، بىيەوئت بىرواتە ناو ھەرەمى ئايەتە كانى قورئانەوۋە، ئەو چىراكانى ئەو بازنەيە - كە برىتىن لە خۇر و گەلەستىرە و ئەستىرە كانى رازىنەرى ئاسمان - بەرپەر چى دەدەنەوۋە و دەلئىن:

(۱) لەم بازنە و باسە جىددى يەدا قەلەم - بىن وىستى خۇم - بەرەو ئەم گەف گۇ نىانە مىلى ناو، مېنىش وازم لىن ھىنا. ھىوادارم نىيانى ئەم شىوازە جىددىيەتى بابەتە كە نەشىۋىنى. (دانەر)

- (تۆ تهنها به ئەندازه‌ی پروناکی‌یه‌که‌ی خۆت ده‌توانیت له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا بیته‌ ناو باس و لێدوانه‌کانی قورئانه‌وه)!!

هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر کاره‌ ده‌راسا‌کانی شارستانی، به‌ زمانی سنه‌ته‌ ورده‌ کان، داوای مافی خۆیان بکه‌ن و جیگایه‌کیان بویت له‌ نیوان ئایه‌ته‌کان‌دا، ئه‌وا تهنها یه‌ك دانه‌ می‌ش ده‌چیت به‌ گزیان‌دا و، ده‌لیت:

- بێده‌نگ بن! ئیوه‌ تهنانه‌ت به‌ ئەندازه‌ی یه‌ك دانه‌ بالیشم مافی قسه‌تان نی‌یه‌! چونکه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رجه‌می داهینان و سنه‌ته‌ کانتان، که‌ به‌هۆی ده‌ستکه‌وتی ویستی هه‌نده‌کیی مرۆقه‌وه‌ دۆزراونه‌ته‌وه‌، هاو‌ده‌م له‌ گه‌ڵ هه‌موو ئامراز و ئامیره‌ ورده‌ کانتان‌دا کۆ بینه‌وه‌، هیشتا به‌ ئەندازه‌ی ناسکیی کۆئه‌ندامه‌ کان و ورده‌ کاریی سنه‌ته‌ی جه‌سته‌ی من سه‌ر سوور هینه‌تر ده‌رناچن! ئه‌وه‌تا ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی خواره‌وه‌ هه‌مووتان بێ ده‌نگ ده‌کات:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج: ۷۳).

ئهنجا ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ ده‌راسایانه‌ بۆ "بازنه‌ی به‌ندایه‌تی" بروانن و داوای مافی خۆیانی لێ بکه‌ن، ئه‌وا وه‌لامیکی وه‌ك ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گرن:

- (په‌یوه‌ندیی ئیوه‌ له‌ گه‌ڵ ئێمه‌دا زۆر که‌م و لاوازه‌. ئیوه‌ ناتوانن به‌ ئاسانی بیته‌ ناو بازنه‌ که‌مانه‌وه‌، چونکه‌ رێبازی ئێمه‌ بریتی‌یه‌ له‌ وه‌ی که‌:

دنیایا میوانخانه‌یه‌ و، مرۆف بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ میوانی تیا‌ی‌دا ده‌مینێته‌وه‌. له‌و ماوه‌ که‌مه‌ش‌دا گه‌لێ ئه‌رکی زۆری خراوته‌ ته‌ستۆ و ده‌بێ له‌م ته‌مه‌نه‌ کورته‌دا سه‌رجه‌م پێداویستی‌یه‌کانی ژبانی هه‌تاهه‌تایی ئاماده‌ بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌، ده‌بێ مرۆف ئه‌و شتانه‌ پێش بخات که‌ له‌ هه‌موو شتیکی تر گه‌رنگ‌تر و پێویست‌ترن..

که‌چی روخساری زۆربه‌ی ئیوه‌ وا دیته‌ پێش‌چاو که‌ له‌ ژیر په‌رده‌ی غه‌فله‌ت و گالته‌و‌گه‌پی بێ هووده‌دا به‌ خۆش‌ویستی دنیا چنرا‌ییت. وه‌ك بێتی دنیا به‌لاتانه‌وه‌ خانه‌ی مانه‌وه‌ و مه‌لبه‌ندی نهمری بیت. له‌به‌ر ئه‌وه‌، به‌شی ئیوه‌ له‌ ناوه‌ندی "بازنه‌ی به‌ندایه‌تی" دا - که‌ له‌ سه‌ر بناغه‌ی رێنمایی حه‌ق و بیرکردنه‌وه‌ له‌ ئاسه‌واره‌کانی دوا‌رۆژدا بنیات نراوه‌ - زۆر زۆر که‌مه‌.

به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ ناو ئیوه‌دا یان له‌ پشتی ئیوه‌وه‌ چه‌ند پێشه‌سازینکی کارامه‌ و چه‌ند داهینه‌ریکی خاوه‌ن به‌هره‌ و ئیله‌هام‌بۆ‌کراوه‌ین - که‌ ئه‌مانه‌ش زۆر که‌من - و کاره‌کانیان به‌ بێ‌گه‌ردی و به‌ مه‌به‌ستی سوودگه‌یاندن به‌ به‌نده‌کانی خوا، ئه‌نجام‌بدن - که‌ ئه‌مه‌ش به‌ندایه‌تی‌یه‌کی به‌نرخه‌ - و له‌به‌ر جه‌وانه‌وه‌ و به‌رزه‌وه‌ندیی خه‌لکی و ئامانجی پێشکه‌وتن و که‌ماتی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی ماندوو‌بین و بۆ کاره‌کانیان لێ بپه‌ڕین، ئه‌وا ئه‌م هێما و رێنمایی‌یانه‌ی قورئانی پیرۆز بێ هیچ گومانیک سه‌روزیا‌دی ئه‌و مرۆقه‌ هه‌ست ناسکانه‌یه‌ و به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ رێز له‌ کارامه‌یی ئه‌وان بنیت و بۆ تیکۆشان و ماندوو‌بوون له‌و بوارانه‌دا هانیان بدات).

❖ پرسیاری دووهه م:

نه گهر ده لئیت: (دوای هم لیکولینه و هیه هیچ گومانیکم له دل دا نه ما. چونکه به دنیایی یهوه بوم چه سپا و به دل ته سدیقی نهوم کرد که: قورثانی پیروز سرجهم پیداو یستی یه کانی به خته و هری دنیا و قیامه تی تیدایه، هه ریه که یان به گویره ی نرخ و گرنگیی خوی. نه و تا گه لئی همما و ناماژه له قورثانی پیروز دا هه ن سه باره ت به کاره دهراسا کانی شارستانیتی نوی. ته نانه ت سه رباری راستی یه گرنکه کانی، ناماژه شی تیدایه بؤ گه لئی راستی تری جگه له وانه ش. به لام ثایا بؤچی قورثانی پیروز به راشکاری ته و او له و کاره دهراسایانه نادویت، تاکو کافره سه سه خته کان ناچاری ته سدیق و باوهره یسان بکات و، دلی نیمه ش دلتیا بییت و بجه و یته وه؟)

وه لام:

"لینن" نیمتیه حانه و، داخوازی و ته کلیفه کانی خوی گه وره ییش تاقیکردنه و، تاکو رۇحیانه ته "هرز" و "نر مه کان" پیشپر کئی بکه ن و له نه بجام دا له یه ک جیا بینه وه!
به لئی، ههروه ک کانزا به ناگر تاقی ده کرینته وه تاکو "هلماس" له "خه لوز" و "زیر" یش له "گل" جیا بکرینته وه، داخوازی و ته کلیفه کانی خواوه ندیش له م خانه ی تاقیکردنه و هیه ی دنیا دا، به هه مان جۆرن، تاکو هم دنیا یه بییت به بواری تاقیکردنه وه و مهیدانی پیشپر کئی بؤ نه وه ی گه و هه ره گرانه ها کانی کانگای فیطره تی مرؤف له کانزا بئ نرخه کان جیا بکرینته وه!
جا ماده م قورثانی پیروز له م خانه ی تاقی کردنه و هیه ی دنیا دا له شیوه ی نیمتیه حان دا بؤ مرؤف نازل بووه، تاکو له م مهیدانی پیشپر کئی یه دا خوی بئ بگه یه نیت، نه و اده بئی ته نها به ناماژه کردن له و کاروباره غیبی یانه ی دنیا بدویت که له پاشه رۇژدا به ناشکرا بؤ هه موان دهرده که ون.. دهر گایه کیش بؤ عه قل ده کاته وه که به نه اندازه ی چه سپاندنی به لگه کانی بییت..

ده نا گهر قورثانی پیروز نه و شتانه ی بئ په رده و راسته و خؤ باس بکر دایه، نه و ا "حیکمه تی ته کلیف" نه ده ما و، نه و شتانه ش دهبوون به ناسایی و به دیه یی، وه ک نه وه ی به ناشکرا له ناسمان دا به نه ستیره کان "لا إله إلا الله" بنو سرایه! چونکه نه و کاته خه لکی، بیان ویستایه و نه یان ویستایه، ناچار دهبوون ته سدیقی بکه ن! دیاره نه و کاته ش هیچ پیشپر کئی و تاقی کردنه و هیه ک و نجا هیچ لیک جیا کردنه و هیه ک له گۆرئ دا نه ده بوو، پاشان نه و رۇحه ن زمانه ی که چه شنئی خه لوزون، له رۇحیانه ته به نرخه هلماس ناسا کان جیا نه ده کرانه وه^(۱)!

(۱) نه و کاته نه بووجه لئی له عه تی و نه بوو به کری صیددیق - خوی لئی رازی بییت - له یه ک ناستدا دهرده که و تن و ته کلیف له گۆرئ دا نه ده ما. (دانه)

به پوختی:

قورناتی پیروز دانایه، هممو شتیک پله و پایه ی خوی بز داده نیت و، له پیش سنی سه دو په نجا سال و له پستی پرده ی غه یه وه نهو به رو بو و مانه ی پیشکوه تنی شارستانی تی مرؤقی - که به تاریکایی ناینده دا پو شرابون - زور باشز و روون تر بینوه له وه ی که نیستا خومان ده یانینین. که واته قورناتی پیروز گو فتاری که سیکه که له یه کات دا سه رجه م زه مانه کان و کاروبار و شتانی ناویشیان پیکه وه ده بینیت.

نمه بریسکانه وه ی ئیعجازی قورناتان سوو، که به رووی موعجزاتی پیغه مبه رانه وه ددره و شایه وه.

اللهم فَهَمْنَا أَسْرَارَ الْقُرْآنِ وَوَقَفْنَا لخدمته فِي كُلِّ آن وَزَمَانِ.
 ﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾
 ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾

اللهم صلِّ وسلِّم وبارك وكرِّم على سيدنا ومولانا محمد، عبدك ونبيك ورسولك النبي الأمي وعلى آله وأصحابه وأزواجه وذرياته، وعلى النبيين والمرسلين والملائكة المقربين والأولياء والصالحين، أفضل صلاة وأزكى سلام وأتمى بركات، بعدد سور القرآن وآياته وحروفه وكلماته ومعانيه وإشاراته ورموزه ودلالاته، واغفر لنا وارحمنا والطف بنا يا إلهنا يا خالقنا بكل صلاة منها، برحمتك يا أرحم الراحمين.

والحمد لله رب العالمين.

آمين.

پاشکوی چوارهم

وتهی دوازدههه می کتیبی وته کان

بسم الله الرحمن الرحيم
﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (البقرة: ۲۶۹).

(نم وتهیه نمازه بۆ بهراودیکی ورد ده کات، له نیوان حکمهتی پیروزی قورنان و حکمهتی
فلسه فهدا، ههروهک نمازه بۆ کورته و بوختهیه کی پهروهدهی حکمهتی قورنانی پیروزی
ده کات، که چۆن مرۆف له زیانی خزی و کۆمه لایه تی دا، به پهروهدهی خزی بی ده گه یه نیت.
جگه له وهی که نمازه شی تیدایه بۆ بهرزی و بلندی و گه وهی قورنانی پیروز به سهر هموو
فهرمایشیکی خواوند و سهرجم قسه و گوفتاره کان دا. واته نم وتهیه چوار بنچینهی له خۆ
گرتوه).

□ بنچینهی یه کهم:

له روانگی ئەم چیرۆکهی خواره وه سهیری جیاوازی یه کانی نیوان حکمهتی قورنان و
حکمهتی زانسته کان بکه:

فهرمانه وهی که ناودار و خواوند ته قوا، ویستی قورنانی پیروز به شیوه یه که بنووسیتوه که
شایانی پیروزی و اتا بهرزه کانی بیست و، له گه ل ئیعجازه ناوازه که ی دا، که له وشه کانی دا
ههیه، گونجاو بیست. که واته ویستی بهر گیککی قه شهنگی بی وینهی و ابکاته بهر قورنان که
له گه ل ئیعجازه که ی دا بگوئجی.

بهه جۆره، ئەم فهرمانه وه هونه رهنه مند و نهخش و نیگار کیشه لیها توه دهستی به
نووسینه وهی قورنان کرد، نووسینیکی تابلایی سه رسوور هینه ر، به جۆر نیکی و ا که له هه موو
جۆره گه وه ره به نرخه کان و بهرده گران به ها کانی تیدا به کار هینا، تا کو به مه ئامازه بۆ
جۆراو جۆری حه قیقه ته بهرزه کانی قورنان بکات.. ئەوه بوو هه ندی له پسته بهر جهسته کانی
ئوه قورنانه ی به: ئەلماس و زمرووت و، هه ندیکی تری به: مرواری و مهرجان و، به شیککی
تری به: گه وه ره و یاقووت و، جۆر نیکی تری به: زیپر و زیو نووسی یه وه. تا وای لی هات
ئوه ونده جوانی بی به خشی که سه رنج رابکیشیت و هه ر کهس بیبیت چ خوینده وار و چ
نه خوینده وار، سه ری سوور مینیت و، هه موان له بهرده م ئەم نووسینه بی ها و تابه دا به
سه رسوور مان و سه رسامی یه وه راده وه ستان، به تایهت عه ودالانی "راستی" که له هه موان
زیاتر به سه رسوور مان و سه رسامی یه وه سه یریان ده کرد، چونکه ده بیان زانی ئەم جوانی به

سہرنج را کیشہ، جوانی ناورہ و کہ کانی دہرہ پرنٹ کہ لہو پہری تام و چیڑو درہو شاوہی دایہ.

پاشان ہم فہرمانہوا گہورہیہ، ٹہو قورناتہی - کہ تابلیی جوان نووسراوہتہوہ - خستہ بہرہست فہیلہ سووفیکی بیانی و، زانایہ کی موسلمان. ٹنجا فہرمانی بین دان و وتی:
(ہرہیہ کہتان لہ بارہی حکمہتی ہم قورناتہوہ کٹییک بنوسیت). نامازہی بؤ ٹہوہش کرد کہ ہمہ تاقیکردنہوہیہ، لہ ٹہنجامدا پاداشتی بہرہمہ باشہ کہیان دہداتہوہ.

فہیلہ سووفہ کہ کٹییک نووسی و، زانا موسلمانہ کہش کٹییک. کٹییک فہیلہ سووفہ کہ تہنہا باسی نہخش و نیگار و جوانی پیتہ کان و، پہیوہندی یان بہیہ کترہوہ و، بارودوخ و، تاییہ تکاری و سیفہتی ہرہیہ کہیانی دہ کرد. ٹیتر لہ کٹیہ کہی دا بہ ہیچ جوری خوی لہ قہری و اتا کانی ٹہو قورناتہ گہورہیہ نہدابوو. چونکہ دانہرہ کہی ہیچ شتیکی لہ بارہی زمانی عہرہبیہوہ نہدہزانی، تہنانت ہر نہشی دہزانی کہ ٹہو قورناتہ بینہیہ کٹییک گہورہی ٹہوتویہ کہ پیتہ کانی و اتا بہرزہ کانی رادہ گہینن. بہلکو ہموو پروانینیکی خوی تہنہا ناراستہی جوانیہ ناوازہ و بینہیہ کہی پیتہ کان کردبوو. لہ گہل ٹہمش دا، ہم دانہرہ: ٹہندازاریکی لیہاتوو و، وینہ کیشیکی ہونہرمہند و، کیمیا گہریکی لیزان و، زہرہنگہریکی تازا بوو، کٹیہ کہشی بہپی ٹہو ہونہر و زانستانہ دانابوو کہ شارہزایی تہواوی تیایاندا ہہبوو.

بہلام زانا موسلمانہ کہ، ہر کہ چاوی بہو نووسینہ جوان و ناوازہیہ کہوت، یہ کسہر زانیسی ٹہوہ قورناتی پیروزی پر لہ گہنجینہی حکمہتہ. ٹیتر گویسی بہ زرق و برقہ پروالہتی یہ کہی نہدا و بہ ہیچ جوری خوی بہ نہخش و نیگاری پیتہ جوانہ کانی سہرقال نہ کرد، وہ کو فہیلہ سووفہ کہ. بہلکو ہم زانا موسلمانہی کہ تامہزرؤی "راستی" یہ، یہ کسہر پرووی کردہ ٹہو شتانہی کہ بہ ملیؤنان جاریش بہرزتر و بہنرختر و بہسوودتر و جوانتر نہوہی کہ فہیلہ سووفہ کہ خوی پیانہوہ سہرقال کردبوو. ٹہوہبوو بہ وردی کہوتہ لیکو لینہوہی ٹہو "راستی" و، نہینی یہ بہرز و ورد و بینہیہ و جوانانہی کہ لہ دووتویی ٹہو نہخش و نیگارہ جوانانہدان. بہم جوڑہ تا کو بلیی تہفسیریکی بہنرخی بؤ ہم قورناتہ خواہن دانایی و پیروڑہ، نووسی.

ٹنجا ہرہیہ کہ ہم دوانہ نووسینہ کہی خوی خستہ بہرہست فہرمانہوا گہورہ کہ. فہرمانہواش لہ پیش دا دانراوی فہیلہ سووفہ کہی و ہرگرت و بہ وردی تہماشای کرد، بینسی ہم مرقفہ لہ خورازی و سروشت بہرستہ، تہنانت یہ کہ حکمہتی راستہقینہی نہنوسیوہ! ہرچہندہش دریغی نہ کردووہ و چیی لہ توانادا بووہ بہ کاری ہیناوہ، چونکہ ہیچ کام لہ و اتا کانی تی نہ گہیشتووہ، بہلکو لہوانہیہ سہریشی لی تیک چوویت. جا لہ بہر ٹہوہی ٹہو

فہیلہ سووفہ لای و ابوہ ثم قورثانہ تنہا بریتی یہ لہو نہ خش و نیگارہ جوان و بی وینانہ و، بایہ خی بہ و اتا بہرزہ کانی نہدا، ئەوا بہم کارہی ئەوہی دەر پری کہ ہیج رینزکی لہو قورثانہ نہ ناوہ و لہ راستی دامافی خۆی نہداوہتی. لہ بہر ئەوہ، فەرمانرہوا دانا کہ دانراوی ئەو فہیلہ سووفہی وەر نہ گرت و دایہوہ بہ سەر و چاوی دا و لہ کۆرہ کہی خۆی دہری کرد.

پاشان دانراوی زانا موسلمانہ لیکۆلەرہ و ردہ کارہ کہی ہلگرت و سہیری کرد. بینی تەفسیرینکی تابلیی بہرز و بہ نرخہ. لہ بہر ئەوہ پیروزبایی لئی کرد و رینزی لہ کارہ کہی ناو، وتی:

حیکمەتی راستەقینە ئەمەییە و، لہ راستی داناوی: "دانا" و "زانا" دەبی تەنہا لہ خواہنی ئەم کتیبہ بنریت، نەک ئەوی تر. چونکہ ئەوی تر تەنہا ہونەر مەندینکی لیزانہ و، لہ دەرہوہی باز نہی ئەو شتانہی دەیان زانیت ہەرچی بلیت، لہ سنووری خۆی دەر دہ چیت.

لہ پاش ئەمہ، فەرمانرہوا پاداشتی باشی زانا کہی دایہوہ و، فەرمانی دەر کرد کہ لہ بہر امہر ہەر پیتیکی ئەو کتیبہی دایاوە "دە" لیرہی زپرینی خەلات بکریت.

برای بہریم!

ئەگەر لہ ہەموو لایەنہ کانی ئەم چیرۆ کہ تی گەشتوویت، ئەوا فەر موو سہیری پروہ راستەقینە کہی بکہ:

ئەو قورثانہ جوان و رازاوہیہ، ئەم گەردوونہ بی وینہ و ناوازہیہیہ و، مەبەست لہو فەرمانرہوا گەورہ و بہ ہەییہ تەش، فەرمانرہوای ئەزەل و ئەبەدہ کہ خوای گەورہیہ..

ئەو دوو پیاوہیش: بیانییہ کہیان بریتی یہ لہ زانستی فەلسەفہ و دانایانی ئەو رینگایہ.. ئەوی تریشیان قورثان و قورتاییانی قورثانن..

بەلئی، قورثانی پیروز (واتە ئەو قورثانہی کہ دەخویندریتەوہ) بەرزترین و گەورەترین تەفسیر و پەوانترین و پروونترین تەر جومانی ئەم گەردوونہ بی وینہیہیہ، کہ ئەویش (واتە گەردوون) خۆی لہ خۆی دا قورثانینکی تری بہر جەستە و (بیراوە).

بەلئی، تەنہا ئەو قورثانہ پر لہ حیکمەتەییہ کہ جیننی و ئادەمیزاد رینمایی دە کات بۆ ئەو ئایەتە گەردوونیانہی کہ قەلەمی توانستی خواوەند لہ سەر لاپەرہ کانی گەردوونی فراوان و لہ سەر پەرہی کات و سەردەمە کان دا نووسیونی و، ہەر تەنہا قورثانہ کہ لہ روانگەیی "واتای حەرفی" یەوہ دەر وانیتہ بوونەوہران، کہ ہەر یہ کہیان پیتیکی پر لہ واتان. واتە: لہو گۆشەییہوہ تەماشای بوونەوہران دە کات کہ دہری دەخات ئەم بوونەوہرانہ بەلگن لہ سەر بەدییەنہری مەزنی خۆیان، جا کہ لہم گۆشەییہوہ سہیری کردن، دەلیت: (چەندە جوان و پەرہنگین بەدی ہینراون و، چەندە بہ جوانی و پروونی دەبن بہ بەلگە لہ سەر بەدییەنہری خۆیان).

بەم جۆرہ قورثانی پیروز، جوانیی راستەقینہی بوونەوہران دەر دہخات.

به لام ئه وهی پئی ده لئین "زانستی حکمت" که فلسفه فهیه، ئه واله سه رنج دانی ئارایشکاری پیته کانی بوونه وهران دا نوم بووه و، ئه ونده له بهردهم په یوه ندی به کانی نیوان ئه م پیتانه دا سه رسام ماوه که ئاگای له ناوهرۆک و حقیقه ت نه ماوه و لییان دوور که وتوه ته وه و پئی ون کردوه! چونکه کاتی که ده بوو سه یری بوونه وهرانی واکردایه که هه ریه که یان پیتکن و به لگه ن له سه ر نو سه ره که یان، که چی وای نه کرد، به لکو به "واتای ئیسمی" سه یری کردن. ئه مهش ئه وه ده گه یه نیت که گوایا: بوونه وهران دارای واتای سه ربه خۆن و، له م روانگه یه وه له باره یانه وه ده دویت و، له بریی ئه وهی بلیت: "چه نده جوان به دی هئراوه!" ده لیت: "چه نده جوانه!". به م و ته مهش جوانیی راسته قینه له و شته داده مالتیت که باسی ده کات، به م کاره شی، که گپزانه وهی جوانیی شتانه بۆ خودی خۆیان، له ریزی هه موو بوونه وهران داده گریت و، وایان لئ ده کات که هه ر هه موویان له قیامه ت دا سکالای له ده ست بکه ن.

به لئی، ئه و فلسفه فهیه ی که واکه به م چه شنه مولحیدانه یه بیر ده کاته وه، له راستی دا چاوبه ست (سفسطه) ئیکی ئه وتویه که هه یج بناغه یه کی راستی نی یه و، بریتی یه له بئ نرخی کردنی هه موو بوونه وهران به گشتی.

□ بنچینه ی دووهم:

بۆ ئه وهی بگه یه راده ی جیاوازی به کانی نیوان ئه و په ره وهرده ره وشتی یانه ی که قورئانی پیروز قوتابی به کانی خۆی له سه ر په ره وهرده ده کات و، ئه و وانه یه ش که حکمه تی فلسفه به شوینکه و تووانی خۆی ده لیته وه، واکه به راوردیک له نیوان هه ردوو کیان دا ده که یین:

ده بینین:

قوتابی به دلسوژه که ی فلسفه فهیره و نیکه بۆ خۆی، به لام فیره و نیکه زه لیله! چونکه له پیناوی به رژه وه ندی خۆی دا بئ نرخی ترین شت ده په رستی و هه ر شتیک سوودی پئی بگه یه نیت ده یکات به په رستراوی خۆی!

پاشان ئه و قوتابی به سه رسه خته ی فلسفه فهیره همیشه له عینادی و سه رینچی دایه، به لام سه رینچی کاریکی هه ژاره! چونکه له پیناوی ئه وهی له زه تینکی ده ست بکه ویت، به و په ری زه لیلی رازی ده بیست.. هه ره وها تابلئی عینادی ده کات، به لام له گه ل ئه وه ش دا گه لئی بئ نرخی! چونکه زه لیلی و ملکه چی بۆ که سانیک قبول ده کات که وه که شه یان وان، ته نانه ت قاجیشیان ماچ ده کات!

پاشان ئه و قوتابی به مولحیده ی فلسفه فهیره، مرؤفیکی له خۆبایی و خۆبه زل زانه، به لام خۆبه زل زانیکی واکه ئه و په ری کۆله واری له خۆی دا شک ده بات، چونکه له دللی خۆی دا هه یج که سیک شک نابات پستی بئ به ستیت و پالی پیوه بدات.

پاشان ئهو قوتابی بهی فلسفه ههله پرسته و، تهنها به دوای بهرزه وهندی خۆی دا ده گهریت و، جگه له خۆی کەس نابینیت و، ئهو پهری لیسپان و ئاواتی ئهوه به که ئارهزووه کانی "نهفس و سک و فهرج"ی دابین بکات. ئنجا له مهش دا فیلبازه، چونکه له ناو بهرزه وهندی نهتهوه دا به شوین بهرزه وهندی به تابهتی به کانی خۆی دا ده گهریت!

به لام قوتابی دلسۆزی قورئان: بهندهیه (واته بهندهی خوا) به لام بهندهیه کی تابلیی سهر بهرزه، بۆ گهورهترین بهدیهینراویش سهری دانانهوینیت و زهلیلی قبول ناکات. پاشان قوتابی به کی لهخۆ بورده و نهروموانانه، به لام جگه له بهدیهینهری گهورهی خۆی و فهرمانه کانی، هیچ کاتیک به ویستی خۆی، له بهردهم هیچ کەس و هیچ شتیك دا خۆی زهلیل و رسوا ناکات و سهری بۆ دانانهوینیت.

پاشان قوتابی به کی ههزار و لاوازه و، دلتیاشه له ههژاری و لاوازیی خۆی. به لام له بهرامهر ههموو شتیکهوه - جگه له خوا - دهوله مهنده و، دلتیایه که خاوه نه سه خاوه ئه مهنده کهی له قیامهت دا گه بنجینهی هه میسهی له بن نه هاتووی بۆ پاشه کهوت کردووه..

ئنجا ئهم قوتابی بهی قورئان بههیزه! چونکه پالی به هیزه پهها و بی سنوره کهی خوای گهورهی خۆیهوه داوه و پشتی پی بهستووه.

پاشان هر کاریک ئه بنجام بدات، تهنها له پیناوی رهزامهندی خوادا ده بکات. تهنا نهت کاتی ههول بۆ پینگه یستن و بلاو کردنهوی چاکه و رهوشت بهرزی ده دات، ئهواته نهها له باز نهی رهزامهندی به کانی خوادا ئهم ههول و تهقه لایه ده دات.

بهم چه شنه و، له ئه بنجانی بهراوردی نیوان قوتابی یانی ئهم دوو حیکمه تهوه، لهو دوو جزره پهروه دهیه تی ده گیت که ئهم دوو حیکمه ته قوتابیانی خۆیانی له سهر پهروه ده ده کهن.

□ بنجینهی سی ههم:

ئنجا ئهو پهروه دهیهش که حیکمه تی فلسفه و حیکمه تی قورئان به کۆمه لگای مروفتی ده به خشن، بهم جزرهی خواره وهیه:

حیکمه تی فلسفه له ژبانی کۆمه لایه تی دا "هیز" به خالی پشت پی به ستن داده نیست و.. له هه موو شتیك دا "سوود"ی مه بهسته و.. "مشت و مر" ده کات به ده ستووری ژبان و.. "ره گهز په رستی" و "قهومییه تی سه لپی" ده کات به په یوه ست و په یوه ندی ده ری نیوان کۆمه لانی مروفت.

ئنجا به رو بوومی ئهم حیکمه تهی فلسفه فش بریتی به له: تیر کردنی ئهو په رغبهت و خواست و ئاره زووه په نهانانهی که زیاتر ئاره زووی "دهروون" ده ورووژینن و په تی پی ده بچرن و به ته وای به ره لای ده کهن.

شیتیکې ټاشکرایشه که "هیز" نه نجما که ی: "له سنورده رچوون" ده بیت و.. "سوود" یش "پالپالین" ی لئ په یدا ده بیت، چونکه به شی دابین کردنی پیداویستی و ټاره زووه کانی همومان ناکات و.. "مشت و مړ" یش زور انکاری لئ دهو شیتوه و.. "ره گزه پهرستی" ش "له سنورده رچوون" ی لئ په یدا ده بیت و، بهم چه شنه ره گزه ایه تی په که گه شه ده کات و به هه ل لوو شینی په کتر پهره ده سینیت و له سهر حسابی ره گزه کانی تر فراوان ده بیت!

ټالیر هوه بومان ده رده که ویت که بزچی به خته وهری له گروزی مرفایه تی سه ندر او هتوه و له بهری دامالراوه؟ هؤ که ی تنها هه لپه و را کردنه به دوا ی ثم حکمه ته ی فلسفه دا!

به لام حکمه تی قورئانی پیروز له بری هیز "حق" داده نیت به خالی پشت پی به ستن و.. له بری سوود "ره زامه ندی خوی گوره" ده کات به ټامانج و مه به ست و.. له جیاتی مشت و مړ "یارمه تی و هاو کاری" ده کات به ده ستور و بناغه له ژیان دا و.. له بری ره گزه پهرستی و قهومیه تی سه لبیش ده ست به "ټاین و نیستمان و پیشه" وه ده گریټ، تا کو بیانکات به په یوه ندی دهری نیوان کؤمه لان.

ټنجا سنور دانا ن بؤ ده ست درژی و له سنور ده رچوونه کانی "ده روون" و.. هاندانی "گیان" بؤ رژی ستن و په رواز بوون به ره و کار و ټاقار و ټامانجه بلنده کان و.. دابین کردنی هه سته به رزه کانی "گیان"، ده کات به مه به سستی گوره و ټامانجی گشتی خوی، تا کو مرؤف به ره و که مال و په وشته به رزه کانی ببات و سهری بخت.

چونکه:

ټه نجما "حق"، "یه کگرتن" ه و.. هی "ره وشته به رزی" ش "پشتگیری" یه و.. ده ستوری: "یارمه تی و هاو کاری"، "فریا که وتنی په کتر" ی لئ دهو شیتوه و.. "ټاین" یش "برایه تی و پشتگیری" یه کتری لئ په یدا ده بیت و.. ټنجا "له غاو کردنی نفس و هه لپه کاری په کانی" و، "سه به ست کردنی گیان و هاندانی به ره و که مال"، هه مو ټه مانه ده بن به هوی: "به خته وهری هه ر دوو دنیای مرؤف!"

□ بنجینه ی چواره م:

ټه گه ر ده ته ویت تی بگه یت له وه ی که چون قورئانی پیروز به سهر هه مو و ته و فرمایشته کانی تری خوی گوره و هه مو و گو فتاریک دا بلندتره و، ده ته ویت بزایت چون له هه مو و ته یه ک به رزتره، ټهوا به وردی سهرنجی ټم دوو نمونه یه ی خواره وه بده: نمونه ی یه که م:

پادشا دوو جوز گو فتار و فرمایشتی هه یه:

یه که میان: گو فتاریکی تایه تی یه که به هوی ته له فزنیکی تایه تی یه وه له گه ل یه کیک له هاوولاتی یان دا سه باره ت به کاریکی ههنده کی و ټیشیکی تایه تی خویه وه، ده یکات.

ئەوی تریان: قسە کردنە بە ناوی پادشایەتی پر شکۆی خۆی و بە ناویشانی خەلافەتی گەورە و بە چۆنیەتی فەرمانرەوایی گشتی و بە مەبەستی بلاو کردنەوێ هەمانە پادشایی یەکانی لە هەموو لایەکدا. واتە ئەم یەکان گوفتاریکە لە گەل کە سێک لە نێرراوانی خۆی یان یەکیک لە فەرمانبەرە گەورەکانی دا. کەواتە ئەم گوفتارە سەبارەت بە شتیکی گەورەییە و، پەییوەندیی بە هەمووانەوێه.

نمونهی دووهم:

پیاویک ئاوینەییە کێ بە دەستەوێه و ڕوو و "خۆر" رای گرتوو. دیارە ئاوینە کە بە ئەندازە ی گەورە و بچوو کێی خۆی ڕووناکی یەک وەر دەگرت کە هەر حەوت ڕەنگەکانی شەبەنگی خۆری تێدایە. کەواتە ئەم پیاو بە پێی ئەندازە ی ئەو ئاوینەییە سوود لە خۆر وەر دەگرت، وەک ئەو ی ڕووناکیی ئاوینە کە ی ئاراستە ی زوورە تاریکە کە ی یاخود "شەتلگا" تاییەتی و بچوو کە سەرگیراوە کە ی خۆی بکات. ئەو ئەندە هەییە ئەو سوودە ی کە لە خۆرەو وەری دەگرت سوودینکی کەمە، چونکە تەنها بە پێی توانای ئاوینە کە ی سوود لە ڕووناکیی خۆر وەر دەگرت، نەک بە ئەندازە ی گەورە یی خۆر.

لە هەمان کاتدا پیاویکی تر واز لە ئاوینە دەهێنیت و، راستە و خۆ ڕوو دە کاتە خۆر و سەیری شیو و گەورە یی خۆر دە کات، ئنجا دەروا تە سەر چیا یە کێ بەرز و بلند و سەیری درە و شانەو ی دەستە لاتداریی فراوان و شکۆ مەندیی خۆر دە کات و بێ پەردە ڕوو بە ڕوی ڕادەو سستیت. پاشان دە گەڕیتەو لە خانووە بچوو ک و "شەتلگا" سەرگیراوە تاییەتی یە کە ی خۆی دا چەند کلاو ڕۆژنە یی کێ فراوان ڕوو و خۆر دە کاتەو و، بەم بێ یە ڕینگایەک دەدۆزیتەو بۆ سوودەر گرتن لەو خۆرە ی کە لەو جینگ بەرز و بلندە ی ئاسماندایە. ئنجا ئەم پیاو لە گەل خۆر و ڕووناکی یە کە ی دا - بە زمانی حال - ئەم وتوو یێژە سوپاسگوزاری یانە یی دە کات:

(ئە ی ئەو خۆرە ی کە لە سەر تەختی جوانیی جیهان دا دانیشتوو ییت! ئە ی گولی گەشاو ی ڕوی ئاسمان! ئە ی ئەو خۆرە ی کە جوانی و ڕووناکی ت بە زەوی و، خەندە و شادیت بە گولان بە خشیو! هەر وەک گەرمی و ڕووناکی ت بە گشت لایە کێ جیهان دا بلاو کردوو تەو، مال و شەتلگا بچوو کە کە ی منیشت بە سەر کردوو و لە گەرمی و ڕووناکیی خۆت بێ بە خشیون).

ئەم پیاو دەتوانیت، بە زمانی حال، ئەم چەشنە گفتم و گۆیە لە گەل خۆر دا بکات، بەلام خاوەنی ئاوینە کە ناتوانیت بەم شیوازە ئەم گفتم و گۆیە ی لە گەل دا بکات، چونکە شۆینەواری ڕووناکیی خۆر بە پێی سنووری ئاوینە کە ی دە ییت و بە ئەندازە ی توانای ئەو ئاوینە یی ڕووناکیی دەست دە کویت.

ئنجا - دواي ئمه - وهره له پروانگه‌ی ئهم دوو نمونه‌یه‌وه ته‌ماشای قورثانی پیروز بکه، با هه‌ست به ئیعجازه بلند و پایه‌داره که‌ی بکه‌یت. به‌لسی، قورثانی پیروز ده‌فهرموی:

﴿وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (لقمان: ۲۷).

به‌خشینی پله‌ی هه‌ره به‌رز به قورثانی پیروز له نیوان هه‌موو وته له‌سنووره‌به‌ده‌ره‌کان‌دا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که قورثانی پیروز له عه‌رشه‌ی ئه‌عه‌زم و، له ئیسمی ئه‌عه‌زم و، له پله‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی هه‌موو یه‌کیک له ناوه‌جوانه‌کانی خوای گه‌وره‌وه، نازل بووه. که‌واته قورثانی پیروز بریتی به‌له:

"فهرمانی خوای گه‌وره" به‌و سیفه‌ته‌ی که خوای گه‌وره "خوای هه‌موو بوونه‌وره‌انه" و..
 "فهرمايشتی ئه‌و" به‌و سیفه‌ته‌ی که "به‌دیهینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه‌کانه" و..
 "فهرمووده‌ی به‌رز ی ئه‌و" به‌و سیفه‌ته‌ی که په‌روه‌دگاری ره‌هايه له بوونه‌وره‌دا و..
 "فهرمايشتی ئه‌زه‌لسی ئه‌و" که به‌ناوی پادشایه‌تی و ده‌سته‌لاتداری هه‌مه‌لایه‌نه و مه‌زنه‌وه فهرموویته‌ی و..

"تۆماری ریزلینانی خواوه‌ندی میهره‌بان" ه که له‌و به‌زه‌یی به‌فراوانه‌وه هه‌لقولاه که هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه و..

"کۆمه‌له‌نامه‌یه‌کی په‌روه‌دگاری یانه" ی ئه‌و تۆیه که مه‌زنی خویه‌تی ئه‌و پروو ده‌که‌نه‌وه، چونکه له سه‌ره‌تای هه‌ندی له‌مانه‌دا چه‌ند هه‌ما و په‌رله (شفره) به‌که به‌کاره‌ینراوه که ئه‌مه ده‌گه‌یه‌ن و..

هه‌روه‌ها ئه‌و کتێبه‌ پیروزه‌یه که دانایی لئ ده‌باریت.

له‌به‌ر ئهم هه‌موو نه‌ینی یانه‌یه که ناوینکی شایانی خۆی لئ نراوه، ئه‌وه‌تا پینی ده‌وتریت:
 "کلام الله" واته: گوفتار و فهرمايشتی خوا!

به‌لام فهرمووده‌کانی تری خواوه‌ند به‌شیکیان به‌بايه‌خپیداينکی تایه‌تی و، به‌ناوینشانینکی هه‌نده‌کی و، دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی هه‌نده‌کی ناوینکی تایه‌تی و، په‌روه‌دگارینتی به‌کی تایه‌تی و، ده‌سته‌لاتینکی تایه‌تی و میهره‌بانی به‌کی تایه‌تی به‌وه، هه‌لقولاون.

که‌واته به‌پینی "تایه‌تی" و "هه‌نده‌کیتی" ی ئهم فهرموودانه، پله‌کانیان جیاواز ده‌بن. زۆربه‌ی ئیله‌هامه‌کان له‌به‌ش، به‌لام له نیوان خۆیان‌دا پله‌کانیان تابلینی جیا‌جیا‌یه.

بۆ نمونه: ئاسایی‌ترین و هه‌نده‌کی‌ترینی ئیله‌هامه‌کان هه‌ی ئاژه‌ل و زینده‌وره‌انه، پاشان هه‌ی خه‌لکی عوام، ئنجا هه‌ی زۆربه‌ی مه‌لائیکه‌ته‌کان، ئنجا ئیله‌هامی ئه‌ولیاکان، پاشان ئیله‌هامی گه‌وره‌مه‌لائیکه‌تانی خواوه‌نده.

لهم نهینی په ویه که هندی جار له وه لیه که ده بیستیت ده لیت: "حدثني قلبي عن ربي". واته: (دلتم له خوی په روهر د گارمه وه بوی گیرامه وه...) واته بهو ته له فونهی که له دلی دا هیه، به بی بوونی هیچ هژ کارنیک له مه لایکه تان. که چی لینی نایستیت بلیت: "په روهر د گاری جیهانیان بوی گیرامه وه". یان ده لیت: "دلتم عه رش و ثاوینه یه که بوز دره و شانوه کانی په روهر د گارم"، که چی نالیت: "عه رشی په روهر د گاری جیهانیان". چونکه بهینی لیها تویی و توانای خوی و به هه لدانه وهی نزیکه ی حفتا هه زار په رده، ده توانیت به شیکلی له گوفتارنیکي په روهر د گاری خوی ده ست بکه ویت.

به لئی، به نه ندازه ی به رزی گوفتارنیکي پادشا که له روانگه ی پادشایه تی په که یه وه کردیئی، به سر گوفتارنیکي تری خوی که له گه ل په کیک له هاوولاتی یانی دا ده یکات و.. به گویره ی زوری نهو سووده ی که راسته و خول په رووناکیی خوری ناو جهرگه ی ئاسمان وهرده گیریت، له چاو نهو رووناکیی یه ی که له ثاوینه که دا دره و شایه وه.. بهم نه ندازه یه، ده تانین تی بگین له: به رزی قورثان به سر هه موو گوفتار و فرمووده کانی تری خواوهند و کتیه ئاسمانی په کانی تر دا.

که واته هه موو کتیب و صوحوفه ئاسمانی په کان له دوای قورثانه وه دین و له پله ی دوو همدان و، هه ریه که یان پله و پایه ی بلندی خوی هیه و به شیکلی له و نهینی و به رزی یه تیدایه. خول نه گهر هه رچی و ته ی رنیک وینک و جوانی به رهی جینی و ئاده میزاد هه ن - که له قورثان وهر نه گیراین کوز بینه وه، نهوا هه رگیز ناتوانن نزیکه ی نهو پله یه بینه وه و بگه نه نهو ئاسته ی که بین به هاوچه شنی قورثانی پیروز.

جا نه گهر ده ته ویت شتیک تی بگیت له وهی که قورثانی پیروز له "ئیسمی نه عزم" و له پله ی هه ره گه رهی هه موو په کیک له ناوه جوانه کانی خوی گه روه نه نازل بووه، نهوا سرنجی "آیه الکرسی" و نهم نایه ته پیروزانه ی خواره وه بده و، به وردی بیر له و اتا گشتی و به رزه کانیان بکه روه:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ﴾ (الأنعام: ۵۹).

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمَلِكِ﴾ (آل عمران: ۲۶).

﴿يَغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ﴾ (الأعراف: ۵۴).

﴿يَا أَرْضُ اْبْلَعِي مَاءَكَ وَيَا سَمَاءُ اَقْلَعِي﴾ (هود: ۴۴).

﴿تَسْبِخُ لِه السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ (الإسراء: ۴۴).

﴿مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَفْئِيسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (لقمان: ۲۸).

﴿أَنَا عَرَضْنَا الْأُمَمَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ (الأحزاب: ۷۲).

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾ (الأنبياء: ۱۰۴).

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (الزمر: ۶۷).

﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ...﴾ (الحشر: ۲۱).

هر ووه ها ټايه ته کانی تری هاو چه شنيان .

پاشان به وردی سهرنج لهو سووره تانه بده که به ﴿الحمد لله﴾ و ﴿تسبح...﴾ ده ست
بڼ ده کڼ، تا کو تيشکی ټم نهڼنی په گه وره په بينيت . پاشان سه یری ټو سووره تانه بکه که
به: ﴿الم﴾ و ﴿الر﴾ و ﴿حم﴾ ده ست بڼ ده کڼ، تا کو تنی بگه یت له راده ی گرنکیی قورئان
له لای خوای گه وره ی په روه رد گاری جیهانیان .

جا ټه گه ر له م نهڼنی په وردی ټم بنچینه ی چواره مه تنی گه شتیت، ټه و ده توانیت له و
نهڼنی په ش تنی بگه یت که زړ به ی ټو "وهی" یانه ی بؤ پیغه مبه ران درو و دیان له سه ر بیت
نازل بوون، به هؤی مه لایکه ته وه بووه، به لآم "ټیلهام" به بڼ هیچ هؤ کاریک روو ده دات ..
هر ووه ها له نهڼنی ټه وه ش تنی ده گه یت که گه وره ترین "وهی" ناگاته ټاستی هیچ کام له
"پیغه مبه ران" ..

هر ووه ها له مه زنی و پیروزی قورئان و پایه داریی ټبع جازه که ی تنی ده گه یت ..
هر ووه ها تنی ده گه یت له نهڼنی و حکمه تنی پیوستی "میعراج" . واته: تنی ده گه یت له
نهڼنی روشتنی پیغه مبه ر ﷺ بؤ ټاسمانه به رزه کان و "سدره المنتهی" و، "قاب قوسین أو
أدنی" و، گف و گو کردنی له گه ل خواوه نددا، هر چه نده ش خوای گه وره له ره گی لامل
لییه وه نزیک تره و، پاشان گه رانه وه ی بؤ جڼی خؤی له ماوه ی چاو تروو کاندنیک دا .
به ټی، هر ووه ک "له ت کردنی مانگ" موعجزه په که بؤ چه سپاندن و روونکر دنه وه ی
پیغه مبه ر ټی ټو پیغه مبه ر ﷺ بؤ گرو ی جڼنی و ټاده میزاد .. "میعراج" یش موعجزه ی
به ندایه ټی پیغه مبه ر ﷺ بؤ خواوه ند و خؤشه ویستی ټه وی لای خوای گه وره بؤ رو حانیات و
مه لایکه تان ده ر خست .

اللهم صل وسلم عليه وعلى آله كما يليق برحمتك وبجمرته. آمين.

پوختەى چەند لایەنئىكى زىانى دانەر:

بدیع الزمان مامۇستا سەئیدی نوورسى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

* لە نیوان چیا بلنڧە كان و لە بەرە بەیانی یە كیك لە رۆژە كانى سالى (۱۲۹۴ك - ۱۸۷۶ز) لە گوندى "نوورس"ى سەر بە پارىز گەى "بەدلىس"ى كوردستانى ژىر دەستە لاتی تور كیا "بدیع الزمان مامۇستا سەئیدی نوورسى" لە بنەمالە یە كى كوردى دیندار لە داىك بوو.

* "صوفى میرزا"ى باوكى بە خوا بەرستى و پیاوچاكى بە ناوبانگ بوو و ھەر خۆرا كیك ھەلال نەبوویت ھەر خواردى منالە كانى نەداوہ.. خاتوو "نوورىە"ى داىكىشى بە پاك و خاوینى و دەستوێژووە نەبوویت شیرى بە منالە كانى نەداوہ!

* ھەر لە قۇناغى منالى یەوہ ھەلكە و توویى و زیرە كیى پینوہ ديار بووہ و، لای زانا بە ناوبانگە كانى ژینگە و سەردەمى خۆى زانستە ئىسلامى یە كانى خویندووہ و، بە شىكى زۆرى كاتە كانى بە تاوتوئى كردن و لىكۆلینسەوہى دياردە كانى دەور و بەرى بە سەر بردووہ و، لە گەل زانایان دا كەوتووہ تە و ویز و گفە و گۆى زانستى یەوہ. تالە تەمەنى چوار دە سالى دا پروانامەى "عالى"ى وەر گرتووہ!

* ھەر لە تافى لاوى و لە خەوئىكى راست دا بە خزمەتى پیغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - شەرە فمەند بووہ و داواى (زانستى قورئان)ى لى كرددوہ، ھەرزە تیش لەو خەو نەدا مژدەى داوہ تى كە: "سيوہبُ لك علمُ القرآن ما لم تسألُ شيئاً من الأمة" واتە زانستى قورئانت پى دە بە خشرىت بە مەر جىك "سوئال"ى ھىچ شتىك لە نەتەوہ كەم نە كەیت. ئەویش تالە ژيان دا ما سوئالى لە كەس نە كرد، نە بە واتاى "پرسيار" و نە بە واتاى "سوأل" كردن، تەنانەت لە موحتاجت زىنى كاتە كانى تەمەنى دا ديارى و سەدەقە و زە كاتىشى لە خەلكى وەر نە گرتووہ!

* زیرە كى و زە پىن رۆشنى و تواناى لە بەر كردنى ھىندە كەم و پىنە و لە رادە بە دەر بووہ كە توانىو پەتە نزیكەى "نەوہد" كىبى مەنتە سەرە كى یە كان لە بەر بكات، لە بابەتە كانى: (نەحوو، صرف، تەفسیر، ھەدىس، مەنتىق، فىقھى ئىسلامى... ھتد). جگە لە مانەش ھەر لە سەرەتای فەرھەنگى بە ناوبانگى "قاموس المحيط" وە تا دە گاتە "باب السین"ى ئەو فەرھەنگەى لە بەر كردووہ و، ئنجا بە ماوہى یەك ھەفتەش كىبى "جمع الجوامع"ى سەر بە زانستى ئوصولى فىقھى خویندووہ و لە بەریشى كردووہ!

* بۆ مه‌به‌ستی موتالا کردن و خویندنه‌وه‌ی ئەو کتیبانه‌ی پێوستی بھون سوودی له کتیبخانه پر له کتیبه‌کانی "عمر پاشا"ی والیی "وان" و "تایهر پاشا"ی والیی "به‌دلیس" وهر گرتوه که ریزی زوریان لێ ناوه و بایه‌خیان پین داوه.

* له ئەبجامی موناژه‌ره و وت و ویتزی له گه‌ل هه‌ندئ مامۆستای زانسته نوئ کانی سه‌رده‌م‌دا هه‌ستی کردوه که پێوستیی به‌و زانستانه هه‌یه، بۆیه له شاری "وان" ده‌ستی به خویندنه‌وه و لیکۆلینه‌وه‌ی کتیبه‌کانی ئەو زانستانه کردوه، وه‌ک: (بیرکاری، فه‌له‌ک، کیمیا، فیزیاء، زه‌وی ناسی، فه‌لسه‌فه، میژوو، جوگرافیا... هتد" ته‌نانه‌ت توانیوه‌تی له هه‌ندیکیشیان‌دا کتیب دابینت!

* له‌به‌ر ئەم زبیره‌کی‌یه بێ‌وینه‌یه‌ی، ناوبانگی به: (سه‌عیدی مه‌شه‌وور) و پاشان به: (بدیع الزمان) بلا‌وبوه‌ته‌وه.

* له‌سالی ۱۸۹۷ ز‌دا مامۆستا "بدیع الزمان" هه‌والیک‌ی له‌ رۆژنامه ناوخوئ‌یه‌کان‌دا خوینده‌وه که بریتی بوو له‌وه‌ی: "گلا‌دستۆن"ی وه‌زیری موسته‌عمه‌راتی به‌ریتانیا له‌ په‌رله‌مانی و لاته‌که‌ی‌دا نوسخه‌یه‌کی قورئانی پیرۆزی به‌ ده‌سته‌وه گرتوه و به‌ ئەندامانی په‌رله‌مانی وتوه:

"هه‌تا ئەم قورئانه له‌ناو موسولمانان‌دا بمینت ئیمه‌ ناتوانین حوکم‌رانیان بکه‌ین، که‌واته چار ته‌نها ئەوه‌یه که قورئان له‌سه‌ر زه‌وی‌دا نه‌هیلین، یاخود په‌یوه‌ندی موسولمانه‌کانی پێوه بچهرین!"

ئهم هه‌واله‌ ته‌زووی به‌ جه‌سته‌ی "بدیع الزمان"‌دا هینا و حه‌وانه‌وه و سه‌ره‌وتی لێ بری و، بۆ هه‌موو که‌سانی ده‌رووبه‌ری خوئ به‌ ئاشکرا راگه‌یاند که:

"ده‌بێ به‌ به‌لگه‌ بۆ هه‌موو جیهانی بچه‌سه‌پنم و پێیان سه‌لمینم که قورئانی پیرۆز خۆرنیکی مه‌عنه‌وی‌یه، تیشکی ئەو خۆره‌هر گیز کز نایت و پروناکی‌یه که‌شی به‌ هیچ که‌سیک ناکوژیتوه".

دوای ئەم پروداوه‌ پۆشت بۆ ئەسته‌مبوول و پیرۆزه‌ی دامه‌زراندنی زانکۆیه‌کی ئیسلامیی له‌ کوردستان‌دا به‌ ناوی "زانکۆی زه‌هرا" - به‌ وینه‌ی زانکۆی ئەزه‌ری پیرۆز - پێشکه‌شی کاربه‌ده‌ستان کرد، زانکۆیه‌ک که‌ ئه‌رکی بلا‌و کردنه‌وه‌ی راستی‌یه‌کانی ئیسلام بگریته‌ ئەسته‌وی و، زانسته‌ئایینی و زانسته‌ گه‌ردوونی‌یه‌ نوێکانی پێکه‌وه‌ تیدا بخوینرین، به‌ پێی نه‌خشه‌ و بۆچوونی ئەو وته‌ به‌ناوبانگی خوئ که‌ تیبای‌دا ده‌لیت:

"پروناکیی دل: زانسته‌ ئایینی‌یه‌ کانه و، نووری عه‌قلیش: زانسته‌ گه‌ردوونی‌یه‌ نوێکانه. به‌ تیکه‌لکردنی ئەم دوانه‌ "راستی" ده‌رده‌که‌وت و، به‌ لیک‌جیا‌بوونه‌وه‌شیان، له‌میان‌دا فرۆقیل و گومان و، له‌ویشیان‌دا ده‌مارگیری بێ‌که‌لک و نه‌فهره‌تی کراو، سه‌ره‌هل‌ده‌دات!"

له‌م هه‌ولیه‌ی ئەم جاره‌ی‌دا و له‌ هه‌ولیک‌ی تریش‌دا که‌ له‌ سالی ۱۹۰۷ ز‌دا بۆ هه‌مان مه‌به‌ست پۆشت بۆ ئەسته‌مبوول و هه‌ول و ته‌قالای خوئ خسته‌ کار، هیچ سه‌رکه‌وتنیک‌

بەدەست نەهینا، بەلام لە سالی ۱۹۱۱زدا توانی قەناعت بە سولتان رەشاد بکات و، سولتانیش بریک پارهى بۆ ئەو پرۆژە تەرخان کرد و، لەسەر لیواری "دەریاچەى وان" دەست کرا بە کار کردن لە بنیاتنانى ئەو زانکۆیەدا، بەلام هەلگیرسانی جەنگى یەكەمى جیهانىیەى ئەو تەواو کردنى پرۆژەى كەى خست.

* هەر لە سالی ۱۹۱۱زدا سەردانى ولاتی "شام" ی کرد و، لەسەر مینبەرى مزگەوتى ئەمەوى و تاریكى گرنكى بە زمانى عەرەبى ئاراستەى زانیانی ئەو ولاتە کرد که دوایی بە ناوینشانى "الخطبة الشامیة" (واتە وتارى شام) چەند جارێك چاپ کرا و، پاشان هەر خۆى بە درێژە پێدانهوه وەرى گیرا بۆ زمانى تورکى و ئەم دەقەى دواییش سەرلەنوی چەندین جار کراوه تەوه بە عەرەبى و بۆ چەند زمانیکى تریش وەر گیراوه.

* هەر چەند پرای مامۆستا سەعیدی نوورسى لە یەكەمین جەنگى جیهانى دالە گەل ئەوه نەبوو که دەولەتى عوسمانى بە جەنگەوه بگلیت، بەلام هەر ئەوه ئەندەى بەشداریی دەولەتى عوسمانى لە جەنگدارا گەیهنرا، یەكسەر خۆى و قوتاییانى هاوبەشیان لەو جەنگەدا کرد دژی روسیای قەیسەرى، که لە بەرهى قەفقاسەوه هێرشى بۆ شارە سنوورى یەكەمى کوردستان دەبرد. فەرماندەى سوپایش سەر کردەبى (هیزە یارمەتى دەره کان) ی پێ سپارد که لە قوتاییانى نوورسى و خۆبەخشەران پێك هاتبوون.

* "بدیع الزمان" و هیزە کەى لە چەندین جەنگى گرنگدا لە دژی رۆوسە کان بەشداریی ئازا و بەجەرگانهى جیهادیان کرد و، هیندە ئازایەتى و توانا و لیهاتنى لەو جەنگەدا نواند که سەرنجی فەرماندەى سوپا و تەنانت چاودێرە بیانی یەكەمى پراکیشابووا

* کاتیک که سوپای رۆوس بە ژمارەیه کى زۆر زیاتر لە سوپای بەرگری کەران پڑانە ناو شارى بەدلیسەوه "بدیع الزمان" و قوتاییانى بەرگری یەكەمى مەردانە و فیداکارانەیان لە شارە کەیان دە کرد، تالە ئەنجامدا بە سەختى پێکرا و لە هۆشى خۆى چوو، ئنجا رۆوسە کانیش لە ۲/۳/۱۹۱۶زدا بە بریندارى "دیل" یان کرد و بردیان بۆ بەندیخانەى ئەفسەرە دیلە کان لە شارى "کۆستوما" ی سبیریا.

* لە ماوهى "دیلى" دا بەر دەوام و ئەنى ئیمانىی بە ئەفسەرە دیلە کانى هاوڕێی دەوت، که ژمارەیان نەوه دانه بوو.

* هەر لەو ماوهیدا و لەبەر نواندنى هەلوێستیکى بەجەرگانهى ئەوى زانا و موحاهید و خاوەن عیززەتى ئیسلام و، هەلنەسانی لەبەر سەر کردەیه کى گەورەى سوپای رۆوس که خالى قەیسەر و سەر کردەى بەرهى قەفقاس بوو، لە پەتى سیدارە و بەدەست هینانى "پلەى شەهیدى" نزیك بووهوه، بەلام خواى گەوره لەبەر ئەوهى بۆ ئەرکینى گەلێ گرنگ و گەورەتر هەلێ گرتوو، لەو تاقى کردنەوه یەكسەر بەرزهوه هینایەدەر و لە حوکمى ئیعدام رزگارى کرد!

* پاشان به جزیریکی گه‌لنی سدر سوور هینهر و ناوازه و به چاودیری به کی ناشکرای پروه‌ردگار له دلیله هه‌لهات و، له ربی (وارشۆ - ئەلمانیا - فیهننا) وه گه‌رپایه‌وه ولات. که له به‌رواری ۱۷/۶/۹۱۸زدا گه‌یشته‌وه ئەسته‌مبوول "مه‌دالیای جه‌نگ"ی خه‌لات کرا و، له لایه‌ن خه‌لیفه و شیخو‌لئیسلامی ده‌وله‌تی عوسمانی و سه‌ر کرده‌ی گه‌ستی سوپا و قوتاییسانی زانسته شه‌رعی به‌کانه‌وه پیشوازی به‌کی ناوازه و په‌نگینی لنی کرا. هه‌روه‌ها کار به‌ده‌ستان داویان لنی کرد که هه‌ندی کار مه‌ندی به‌رز له ده‌وله‌ت دا بگریته ئەستوی خۆی، به‌لام مامۆستا هه‌چانی نه‌ویست جگه له ئەندامی (دار الحکمة الإسلامیة) که ده‌ز گایه‌کی زانستی ئەوتۆ بوو ته‌نها گه‌وره زانایانی تیدا ده‌کران به‌ئندام.

* له ماوه‌ی ئەم ئەندامی به‌ی دا زۆربه‌ی نووسراوه‌یه‌یه‌کانی خۆی چاپ کرد، وه‌ک: ته‌فسیره به‌نرخه‌که‌ی که ناوی "إشارات الإعجاز في مظان الإيجاز" ه‌وه له گه‌رمه‌ی جه‌نگ دا داینا بوو (که ئیستا له به‌شی خویندنی دوکتۆرای وانیه‌ی "ته‌فسیر" له زانکۆی ئەزه‌ره‌ به‌ده‌رس ده‌خوینرت). هه‌روه‌ها به‌و مووچه‌یه‌ی که له لایه‌ن ئەم ده‌ز گایه‌وه وه‌ری ده‌گرت، یه‌ک به‌یه‌کی نامیلکه‌کانی کۆمه‌له‌ په‌یامی "المثنوي العربي النوري"ی له‌چاپ دا و به‌خۆرایی به‌سه‌ر موسولمانان دا دابه‌شی کرد!

* ئنجا هه‌ر که شاری ئەسته‌مبوول له به‌رواری ۱۸/۳/۹۲۰زدا له لایه‌ن دوژمنانی ئیسلام به‌تایه‌ت ئینگلیزه‌وه داگیر کرا، مامۆستا نوورسی هه‌ستی کرد که تیریکی گه‌وره و جه‌ر گه‌ر ئاراسته‌ی جیهانی ئیسلامی کراوه. له‌به‌ر ئەوه، قۆلی لیب‌رانی لنی هه‌ل کرد و نامیلکه‌ی "خطوات سته‌ی" دا نا که زۆر به‌توندی هه‌رشه‌ی تیدا کرد بووه سه‌ر داگیر که‌ران و، هۆکاره‌کانی ناو می‌دیی تیدا پوو چه‌ل کرد بووه وه که زۆر که‌س له‌و پوژگاردا دوو چاری بوو بوون، ئەم نامیلکه‌یه‌شی چه‌ند جارێک به‌نه‌ینی له‌چاپ دا و بلاوی کرده‌وه و، کاریگه‌ری (تائیر) یکی گه‌لنی گرنگی له‌ دل و ده‌روونی خه‌لکی - له‌و بارو دۆخه‌دا - به‌جی هه‌شت.

* ئنجا له‌به‌ر ناوبانگه‌ فراوان و جیهاده‌ به‌رده‌وامه‌که‌ی، دوو جار له لایه‌ن سه‌ر کرده‌کانی بزوو ته‌وه‌ی ئازادینخوازه‌وه، بۆ شاری "ته‌نقه‌ره" بانگ کرا. هه‌ر چه‌ند یه‌کسه‌ر له‌و کاته‌دا به‌ده‌م خواسته‌که‌یانه‌وه نه‌رۆشت، به‌لام دوابی له‌ ربی گه‌رپانه‌وه‌ی دا بۆ "وان" سه‌ری لنی دان. ئەوه‌بوو له‌ سالی ۱۹۲۲زدا رۆشت بۆ ئەوی و له لایه‌ن گه‌وره‌پساوانی ده‌وله‌ته‌وه له ئیستگای شه‌مه‌نده‌فه‌ر پیشوازی لنی کرا. به‌لام هه‌نده‌ی نه‌خایاند له‌م کار به‌ده‌ستانه‌ی "ته‌نقه‌ره"ش ناو می‌د بوو، چونکه سه‌رنجی دا زۆر به‌یان فه‌رز و ئه‌ر که تایینه‌ی په‌کانیان جی به‌جی نا‌که‌ن.. له‌به‌ر ئەوه، و تاریکی ئاراسته‌ی ئەنجومه‌نی په‌رله‌مان (مجلس مبعوثان) کرد، که به‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی خواره‌وه سه‌ره‌تای وتاره‌که‌ی دا رشتبوو:

(یا ایها المبعوثون! "إنکم لمبعوثون لیوم عظیم...")!

هەر له‌وئیدا جارنیکی تر پرۆژه‌ی دامه‌زراندنی زانکۆ‌که‌ی شاری وانێ پیشکەش کردن و خستیه پیش چاوی به‌رپرسانی نوێ، ئەوانیش به‌ئێیان بێ دا که به‌دهم خواسته که‌یه‌وه برۆن، به‌لام چهنده بارودۆخیکی رامیاری رینی له هینانه‌دی پرۆژه که گرت.

* له سالی ۱۹۲۳زدا "بديع الزمان" له ئەنقەرەوه گه‌رینه‌وه بۆ کوردستان و رۆشت بۆ شاری (وان) و له‌سه‌ر چيای "ئه‌ره‌ك" ی نزيکی شاردا ماوه‌ی دوو سالی به‌خواپهرستی و بێر کردنه‌وه و گۆشه‌گیری و ده‌رس و تنه‌وه به‌قوتابییانی برده‌سه‌ر، که‌چی هیشتا هه‌ر له‌پریشکی کاره‌سات و پرووداوه‌کان رزگاری نه‌بوو، چونکه له‌گه‌رمه‌ی شۆرشه‌که‌ی شیخ سه‌عیدی پیراندا، ئەمیش (وه‌ك زانا و که‌سایه‌تی‌یه‌کی گه‌وره‌ی کورد) له‌گه‌ڵ که‌سانیکێ تری زۆر له‌به‌رواری ۲۵/۲/۱۹۲۵زدا، ره‌هه‌نده‌(نه‌فی)ی شاری "بوردوور" له‌باشووری خۆرئاوای تورکیا کراو، پاشان به‌تنه‌ها خۆی بۆ شارۆچکه‌یه‌کی دوور ره‌هه‌نده‌ کرا که‌ ناوی "بارلا"‌یه و له‌به‌رواری ۱/۳/۱۹۲۷زدا گه‌یشته‌ ئه‌وئێ.

* دوژمنانی "ئیمان" بییان وابوو که‌ له‌ "بارلا"دا مامۆستا نوورسی له‌ناوده‌چیت و ناوی کویر ده‌بیته‌وه و له‌بیری خه‌لکی ده‌چیته‌وه و ئەم کانی‌یه‌ به‌خوهره‌می زانست و ئیمان و شک ده‌کات..

به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وزه‌خواه‌نی سۆز و به‌زه‌یی و نه‌رم‌وینایی‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ به‌نده‌ پاک و دلتسۆزه‌کانی، ئەوا نیازه‌ چه‌په‌له‌که‌ی ئەوانی پووچه‌ڵ کرده‌وه و، ئەم به‌نده‌ زانا و پاکه‌ی به‌فەزڵ و به‌خشایشی خۆی و هه‌ا چاودیری کرد که له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌ودا "بارلا"‌ی کرد به‌سه‌ر چاوه‌ی به‌خشانده‌نی تیشکیکی گه‌وره‌ی نووری قورئانی پیرۆز. چونکه مامۆستا نوورسی زۆربه‌ی "په‌يامه‌کانی نوور"‌ی له‌وئێدانا و، ئنجا به‌شیوه‌ی ده‌ست‌نووس له‌سه‌ر انسه‌ری تورکیادا بلازبوونه‌وه! ئه‌وه‌بوو هه‌ر که مامۆستا نوورسی - به‌دریژیی چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌ك - له‌م شاره‌وه بۆ ئه‌و شار ره‌هه‌نده‌ ده‌کرا و له‌زیندان و به‌ندیخانه‌کانی گه‌لنی پارێزگای تورکیادا دوو چاری به‌ندی و گرتن ده‌بوو، خوای گه‌وره‌که‌سانیکێ دلتسۆزی بۆ نووسینه‌وه و له‌به‌ر گرتنه‌وه‌ی ئەم په‌يامانه‌ ده‌ره‌خساند و ئەم رێژنه‌ به‌پیت و به‌ره‌که‌تانه‌ی ئیمانیاں بلاو ده‌کرده‌وه، تا کو گیانی نوستووی ئیمانیاں لای ئیمانداران بیدار کرده‌وه و له‌سه‌ر چه‌ندين ستوون و پایه‌ی زانستی و مه‌نتیقی و، به‌ره‌وانیژی‌یه‌کی به‌رز، دامه‌زراند. به‌چه‌شنيك که‌سانی عه‌وام لێی تی‌ده‌گه‌ن و مرۆفانی تایبه‌تمه‌ند و شاره‌زایش به‌هره‌مه‌ندی تیشوو لێ‌وه‌ر گرتی ده‌بن.

* پاش ئه‌وه‌ی هه‌شت سال و نیوی به‌ره‌هه‌نده‌یی له‌ بارلادا برده‌سه‌ر، له‌چه‌ند جیگایه‌کی تری وه‌ك شاری "ئیسپارته" و "قه‌سته‌مۆنی" و شارۆچکه‌ی "ئه‌میرداغ"دا به‌"ره‌هه‌نده‌یی" و "ده‌ست به‌سه‌ری" و، له‌شاره‌کانی: "ئه‌سکی شه‌هر و ئه‌فیوون و ده‌نیزلی"‌یش‌دا به‌"به‌ندی" ژبانی به‌سه‌ر بردوه. که‌ ئەمانه‌ش چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌ك له‌ ژبانی پر له‌ ناسۆر و ئەشکه‌نجه‌ و جیهادی مه‌خنه‌ویی ته‌مه‌نی ئەم زانا پایه‌داره‌ ده‌گرنه‌وه.

* بہم جۆرہ، مامؤستا نورسی له سہرہ تاي رۆشتیہوہ بؤ "بور دوور" (۱۹۲۶) و پاشان بؤ "بارلا" (۱۹۲۷) ہتا سالی ۱۹۵۰ز له نووسینی "پہیامہ کانی نور" دا بہر دہوام بوو، تا کو له (۱۳۰) پہیام (کتیب و نامیلکہ) تپہریان کرد و، ہہموویان له ژبیر ناوینشانی "سہر جہمی پہیامہ کانی نور" دا کۆ کرانہوہ و، بریتین له چہند کۆمہلہ پہیامیکی سہرہ کی کہ ئەمانہن:

- ۱- (سۆزلەر) واتہ "وتہ کان" ..
- ۲- (مہ کتووبات) واتہ "نامہ کای" ..
- ۳- (لہ معلەر) واتہ "بریسکانہوہ کان" ..
- ۴- (شوعاعلەر) واتہ "تیشکە کان"
- ۵- (لاحیقہلەر) واتہ "پاشبہندہ کان" ..

ہہرہوہا کۆمہلہ پہیامہ کانی تری جگہ لہمانہش، کہ ہہر ہہموویان تا سالی ۱۹۵۶ز رپی چاپخانہ کانیان بہ سہر بہستی بؤ نہ گیرایہ بہر، بہلام لہم بہر وارہوہ، بریاری سازادی لہ چاپ دانیان دہر کراو، مامؤستا نورسی خۆی سہر پەرشتیی لہ چاپدانی کردن ہتا ہہموویانی لہ چاپ دا و، پینش مالٹاواپی کردنی لہم ژبانی دنیاہ، بہو شیوہیہی نیستا و بہ رہزمانندی و چاودیری خۆی سہر جہمی پہیامہ کانی لہ چاپ دان.

* گرنگترین تاییہ تکاریی ئەم پہیامانہ لہوہ دایہ کہ بہ "موسووعیہ کی ئیمانی" ی باہہ خدار دادہ نرین و، بہدہم خواستہ ئیمانی بہ کانی سہر دہمہوہ دہرؤن و، ئیمانی تہ حقیقی لہ دل و دہروون و بیر و ژیری مرؤفی ہا و چہر خدا دادہ مہزرتین و، بینای کوفر و ئیلحاد لہ بنج و بیخ دا دہرووختین و، قہلای مہ حکمہن بؤ ئیماداران و، گرنگترین چہ کی پیشکەوتووی "ئیمان" لہم سہر دہمہدا، کہ نوئترین چہ کی فرت و فیلی کوفر و ئیلحادی تیدا بہ کار دہہیریت.

* لہ سہعات سڻ و نیوی شہوی قہدری مانگی رہمہزانی پیروزی سالی ۱۳۷۹ک بہرامبہر ۲۳/۳/۱۹۶۰ز بہدہم بانگی پەروردگار یہوہ رۆشت و کۆچی مالٹاواپی لہم دنیا فانی بہ کرد. خواہ گہورہ نوقمی میہرہ بانیی فراوانی خۆی بکات و بہ بہہشتی بہرین شادی بکات. نامین.

* چہند مانگیک دواہی کۆچی دواہی، کار بہدہستان لہ گۆرہ کەئ دہریان ہینا و لہ شوینیکی نەزانرودا ناشیانہوہ!

* دواہی و فاتی خۆی، قوتایی بہ دلسۆزہ کانی "پہیامہ کانی نور" یان بہ خەلکی گہیاند و، بہ ئاستہ زانستی و فیکری بہ کانی ناوخۆ و جیہانیان ناساندن و گہورہ بیراران (مفکرین) ی ئیسلامی و جیہانیان پین ئاشنا کردن.

* تا ئیستا پینج کۆنگرہی جیہانی لہ تورکیا و دہیان کۆر و سیمیناری ناوخۆیی لہ سہر ژبان و بیرى مامؤستا نورسی گیراوه. ہہرہک لہ چہندین شوینی تری جیہان دا وەک

(میسر و مہ غریب و ٹہردہن و مالیزیا و ٹہندونیسیا و ٹوستورالیا) کونگرہی جیہانی و کور و سیمیناری زانستی لہ ٹاستہ ٹہ کادیمی یہ کان دا لہ سہر پیشکھش کراوہ. جگہ لہو دہیان لینکولینہوہ و باس و کٹیبانہی کہ بہ زمانہ جیا جیا کان بو ٹہم مہ بہستہ نووسراون و، جگہ لہو نامہ زانکوی و ٹہ کادیمی یانہش کہ بو و ہر گرتنی پروانامہی بالآ (ماستہر و دکٹورا) لہ چہندہا زانکوی ناوخو و جیہانی دا (ہہر لہ مالیزیاوہ تا دہ گاتہ فہرہنسا) لہ سہر ژبانی نوورسی خوئی و لہ سہر پھیامہ کانی. نووسراون و ٹامادہ کراون.

* کہسانی دیار و بہناوبانگی گورہ پانی زانست و فیکری ٹیسلامی سہردہم چ لہ ٹاستی کوردستان و چ لہ ٹاستی عیراق و ولاتہ عہرہبی و ٹیسلامی یہ کان و چ لہ ٹاستی جیہان دا لہ پیشہنگی تویر و نووسہر و لینکولہرانی ژبان و نووسینہ کانی ماموستا "نوورسی" دان، کہ لیبرہ دا بو ٹہوونہ تہنہا ناوی ہندیکیان پیش چاو دہخہن، و ہک:

(د. محسن عبد الحمید، د. محمد سعید رہمہزان بوٹانی، د. علی محی الدین قہرہ داغی، د. جلال جلالی زادہ، د. عماد الدین خلیل و، ماموستا ٹہ بولحہ سہن نہدوی، د. شریف ماردین و.. جگہ لہ مانہش دہیان زانا و پروفیسوری تر لہ زانکوی ٹہ زہرہر و زورہی زانکو کانی جیہانی ٹیسلامی و تہنات خورہ لاتناسانی چہند زانکویہ کی خورٹاوایش) خوینہری بہر یز بو خوئی دہ توانیت لہ سہر چاوہ کان و لہ رپی ٹہو کٹیبانہوہ کہ لہ بارہی ٹہو کونگرانہوہ دہدوین و ٹہو باس و بابہ تانہش کہ لہم بارہوہوہ پیشکھش کراون، بہ نووسینہ کانی ٹہو زانا و بیریارانہ و کہسانی تریش ٹاشنا بیٹ.

* کاری و ہر گپرائی "پھیامہ کانی نوور" بو زمانہ کانی تری جیہان ہہر بہردہوامہ. ٹہوہ تا - سوپاس بو خوا - و ہر گپرائی سہزجہمی پھیامہ کان بو (زمانی عہرہبی) تہواو بووہ و، لہ نو دانہ بہرگی قہشہنگ و رہنگین دا و لہ ہہردوو شاری ٹہستہ مہوول و قاہیرہ بلاو کراونہوہ. بہشینکی زوریشیان کراون بہ زمانی ٹینگلیزی و تا ٹیستا چوار بہرگی گہورہیان بہ چاپی جوان و رہنگین بہو زمانہ لئی بلاو کراوہ تہوہ.

سوپاسی بی کوتابی بو خواوہندی میہرہبان کہ یارمہتی و تہوفیقی نووسہری ٹہم چہند دیرہشی دا کہ بہشینکی زورمان لہو پھیامانہ کرد بہ کوردی و تا ٹیستا و لہ ماوہی شازدہ سال دا (چل و چوار) پھیامان لہو و ہر گپراوہ کوردی یانہ لہ کوردستانی عیراق دا و لہ دووتوی (بیست و شہش) نامیلکہ و کٹیبا بلاو کردوہ تہوہ و، دہیان پھیامی تریش ٹامادہی چاہن. لہ نیازیش دایہ - خوا یار بیٹ - لہ شیوہی بہرگی گہورہ و نیابیش دا ٹہم کوردی یانہ - و ہ کو تورکی و عہرہبی و ٹینگلیزی یہ کان - بلاو بکریٹہوہ. بہشینکی زوری ٹہم پھیامانہ بو ٹہم زمانانہی خواوہوش و ہر گپراون، کہ تا ٹیستا کاری و ہر گپرائی تیایان دا ہہر بہردہوامہ:

ٹہلمانی، فہرہنسی، پرووسی، ٹوردی، فارسی، ٹیتالی، کوجاراتی، مہلایا، رومانی، بوسنی... ہہروہا گہلئی زمانی تریش.

الخامس له مه‌غریب و، زانکۆی ئیسلامیی جیهانی له مالیزیا.

* هیوادارم گه‌لی کوردمان - به تایبەت توێژی زانا و خوێنەرانیان - پتر ئاوپر له‌م که‌سایه‌تی‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ی نه‌توه‌ که‌ی خۆیان بده‌نوه‌ و زیاتر به‌ ژبان و نووسینه‌کانی ئاشنا بین و، له‌م پرۆوه‌ ئیمه‌ی کورد له‌ گه‌لانی تر دوانه‌ که‌وین. زۆر به‌ دلنیا‌یی‌یه‌وه‌ ده‌لیم: گه‌وره‌ پیاوانی نه‌توه‌کانی‌تر هینده‌ی به‌شیک‌ی که‌می زانایی و گه‌وره‌یی مامۆستا نوورسی زیره‌کی و بلیمه‌تی و زانست و ئازایه‌تی و ئیماندار‌ی و دل‌سۆزی‌یان نه‌نواندوه‌وه‌، که‌چی نه‌توه‌کانیان له‌ شان و بال‌ی ئه‌وانیان به‌رز کردوه‌ته‌وه‌ و به‌ جیهانیان ناساندوون و له‌ ئاستی جیهان‌دا شانازی‌یان پێوه‌ ده‌که‌ن، به‌لام هیشتا ئیمه‌ ئاوپر پێوستمان له‌م گه‌نجینه‌ زێر و گه‌وه‌ه‌ران‌ه‌ی خۆمان نه‌داوه‌ته‌وه‌. له‌ گه‌ل ئه‌وه‌ش دا زۆر هیوادارم که‌ رۆژگارانی ئاینده‌ به‌ زیادبوونی سه‌ره‌ستی‌ی فیکری و به‌رز بوونه‌وه‌ی ئاستی رۆشن‌بیری و زانستی لای هه‌موو توێژ و چینه‌کانی گه‌له‌که‌مان، پتر نرخ و به‌های به‌خششه‌ فیکری و زانستی و ئیمانی‌یه‌کانی ئه‌م که‌له‌ زانایه‌ی نه‌توه‌که‌مان ده‌رده‌که‌وێت و، سوودی زیاتری لێ وهرده‌گیرێت.

* له‌ خوای گه‌وره‌ داواکارم که‌ به‌ فەزل و مه‌رحمه‌تی خۆی ئیمه‌ش له‌ ته‌واو کردنی وهرگیران و بلاو کردنه‌وه‌ی سه‌رجه‌می په‌یامه‌کان‌دا بو‌ زمانی کوردی سه‌رکه‌وتوو بکات و، نیازی خاوین و گیرابوونی لای خۆیمان پێ به‌خشیت و، له‌ خۆم و دایک و باوکم و خیزان و منال و یارمه‌تی‌ده‌راتم له‌م خزمه‌ته‌ پیرۆزه‌دا و له‌ سه‌رجه‌م موسلمانان خۆش بییت. ئه‌ه‌ علی‌ ما یشاء‌ قدیر.

فاروق رسول یحیی
سلیمانی

فەرھەنگۆکی چەند زاراوہیہ کی پھیامی "موجیزاتی قورناتی"

روخسار (روخساری پیکھتەر):	هيئة (الكلام).
رۆشنایی:	الشعلة
تیشک:	الشعاع
پاراوی:	الجزالة
قایی، مەحکەمی، پتەوی:	الْمَتَانَة
ناوازیہی:	البداعة
تەواوی:	البراعة
شەوق:	القبس (له تورکی یە کەدا "شوق" ه بەلام له عەرەبی یە کەدا کراوه به: "قبس" من وهك تورکی یە کەم کرد)
زمانپاراوی:	الفصاحة.
رەوانی:	السلاسة
رەوانبیزی:	البلاغة
زمانپاراو:	الفصحیح
رەوانگۆ:	البليغ
گوزارە کاری:	المعاني (علم)
رەوانکاری:	البيان (علم)
جوانکاری:	البدیع (علم)
بەرەنگار بوونەو:	المعارضة (معارضة الناس للقرآن)
رووناکی:	الضوء، الضياء
نور:	النور
جیلو:	الجلوة
بریسکە، بریسکانەو:	اللمعة
جامیعیەت:	الجامعة

تیبینی: بۆ زاراوہ بەلاغی یە کان سوووم لہ زاراوہ کانی مامۆستا (علاءالدين سجادی) وەرگرتووە لەو کتیبەدا کہ بۆ رەوانبیزی کوردی دایناوہ بە ناوی: "حۆشخوانی".

پیرست

باس

لا پهره

- ۵ به یامی موعجزاتی قورئانی
- ۹-۷ پیشه کی (پیتاسی قورئان له سی امشردا)
- رؤشنایی به کم (سی تیشکی لی بووه تهوه)
- تیشکی به کم: (ره وانیبژی قورئان موعجزه به):
- (نیعجاز له ره وانیبژی قورئان دا لاسایی کردنه وهی قورئان له توانادانی به
- حیکمه تی نیعجاز له پینج خالدا: پارایی هؤینی قورئان، ره وانیبژی دهراسا
- له قورئان دا، ناوازه بی دهراسای شیوازه کانی، زمانپارایی دهراسای وشه کانی،
- تهوایی ره وانکاری قورئان له بواره کانی: ته رغیب و ته رهیب .. مه دح و زهم ..
- ۴۱-۱۰ نیشات و نیرشاد .. نیفهام و نیفحام دا)
- تیشکی دووه هم: (جامعییه تی دهراسای قورئان):
- (جامعییه تی دهراسای: وشه کانی و اتا کانی زانسته کانی باسه کانی
- ۶۰-۴۲ شیواز و کورت کردنه وه کانی)
- تیشکی سی هم: (هه والدانای له شتانی غهیی):
- ۶۱ هه والدانای له غهیی رابوردوو
- ۶۲ هه والدانای له غهیی داهاتوو
- ۶۴ هه والدانای له حقیقه ته خوایی و گهر دوونی و قیامه تی به کان
- ۶۴ لاریتی قورئان
- ۷۲ ناراسته کردنی گوفتاره کانی بو هموو چینه کانی خه لک
- رؤشنایی دووه هم (سی نووری به خشاندوه)
- نووری به کم:
- ۷۶ رهوانی و ساغی و توندوتولی رسته کانی قورئان
- نووری دووه هم:
- تایبه تکاری نیعجاز له بوخته باس و ناوه جوانه کانی خوای گموره
- له کۆتایی نایه ته کان دا

- نووری سنیہم:
- ۹۷..... ہیج گرفتاریک ناگاتہ ناستی بہرورد لہ گہل قورنان دا
رؤشنایی سنیہم (سنی رووناکیی پەخش کردووہ)
رووناکیی یە کہم:
- ۱۰۳..... ئیعجاز چۆن دەبیریت؟
رووناکیی دووہم:
- ۱۰۶..... بەرزئی حیکمەتی قورنان بەسەر فەلسەفەئی مروفدا
رووناکیی سنیہم:
- ۱۱۰..... بەرزئی حیکمەتی قورنان تەنانت بەسەر حیکمەتی قوتاییانی خویشی دا
کۆتایی.....
- پاشکۆکانی پەیامی موعجیزاتی قورنایی
- ۱۱۹..... پاشکۆی یە کہم: مەزنی قورنایی پیروز
پاشکۆی دووہم: موعجیزەئی دووبات بوونەو لہ قورنایی پیروزدا
پاشکۆی سنیہم: (دوو مەقامە)
مەقامی یە کہم:
- قورنان چەند رووادوونکی جوزئی باس دەکات، تاکو چەند دەستوورینکی
۱۴۸..... ھەمەکی یان لسی دەر بہیتت
مەقامی دووہم:
- قورنایی پیروز بریسکە یەکی ئیعجاز پیتش چاو دەخات کہ بەسەر موعجیزات
پیتە مەبرانەو دە بریسکینەوہ.....
- ۱۵۸.....
- ۱۷۷..... وەلامی پرسیارنیک لەبارەئی قورنان و زانستەکانی سەردەمەوہ
پاشکۆی چوارەم: بہروردنیک لہ نیوان حیکمەتی قورنان و فەلسەفەدا
۱۸۱.....
- بەرزئی قورنان بەسەر گوفتارەکانی تری خوائی گەورەدا
۱۸۶.....
- پوختەئی چەند لایەنیکئی ژبانی دانەر.....
۱۹۱.....
- فەرھەنگۆک.....
۱۹۹.....
- پترست.....
۲۰۱.....

پدیامه کانی نوور به کوردی

سوپاس بۆ خوای گهوره تا ئیستا له زنجیره‌ی پدیامه کانی نوور نهم پدیامانه‌ی خواره‌وه به زمانی کوردی بلاو بوونه ته‌وه:

- ۱ - پدیامی بیماران
- ۲ - پدیامی پیران
- ۳ - وته بچور که کان
- ۴ - سروشت هونه‌ره یان هونه‌مه‌ند؟!
- ۵ - مه‌لانیکه‌ت و ژبانی دواروژ
- ۶ - پدیامی ره‌م‌زان
- ۷ - حیکمه‌تی خۆ‌به‌نادان له شه‌یتان
- ۸ - پدیامی ئیخلاص و برابته‌تی
- ۹ - زلله‌ی میهره‌بانی
- ۱۰ - چاره‌سه‌ری و سه‌سه
- ۱۱ - مروّف و ئیمان
- ۱۲ - به‌ری دره‌ختی ئیمان
- ۱۳ - موعجیزاتی نه‌حمده‌ی
- ۱۴ - ئیجته‌هاد
- ۱۵ - پهنجه‌ره‌کان (له باسی ته‌وحید ده‌دو‌یت)
- ۱۶ - پدیامی حه‌شر
- ۱۷ - (من) خودی مروّف
- ۱۸ - رابه‌ری خوشکان
- ۱۹ - رابه‌ری لاوان
- ۲۰ - رابه‌ری خزمه‌تگوزارانی قورئان
- ۲۱ - راستی ته‌وحید یان ته‌حیدی راسته‌قینه
- ۲۲ - شوکرانه‌بژی‌ری
- ۲۳ - راستی‌یه‌کانی ئیمان
- ۲۴ - بینینه‌کانی گه‌شتیارێک
- ۲۵ - میعراجی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
- ۲۶ - نهم پدیامه‌ی به‌رده‌ست .

ماموستا نورسی و عبدالرحمانی برزای
له دواي جهنگي جيهاني يه کهم

ماموستا نورسی

ماموستا نورسی له سالی ۱۹۵۹

ماموستا نورسی له سالی ۱۹۲۶

زنجيره ي هزي هاوچهرخي نيسلامي

ت	اسم الكتاب	المؤلف	ناو ڪتبي	وهرگير	شهر
۱	معالم في الطريق	سيد قطب	مه شخه لي ري	ڪريڪار	۱۴۲۰
۲	الله ﷻ	سعيد حوي	خودا	سوران	۱۴۲۰
۳	العقيدة في الله	عمر سليمان الاشقر	بيروباوه رپون به خوا	نارامي گه لاني	۱۴۲۰
۴	عالم الملائكة الأبرار	عمر سليمان الاشقر	جيهاڻي فريشتان	ڙيواني گه لاني	۱۴۲۰
۵	عالم الجن والشياطين	عمر سليمان الاشقر	جيهاڻي جنوڪو و شهيتانان	ڙيواني گه لاني	۱۴۲۰
۶	الرسول والرسالات	عمر سليمان الاشقر	پهيام و پهيامبه ران	نارامي گه لاني	۱۴۲۰
۷	القيامة الصغرى	عمر سليمان الاشقر	قيامة تي گچڪه	ڙيواني گه لاني	۱۴۲۲
۸	القيامة الكبرى	عمر سليمان الاشقر	قيامة تي گه وره	نارامي گه لاني	۱۴۲۲
۹	الجنة والنار	عمر سليمان الاشقر	بهه شت و ڏوزخ	ڙيواني گه لاني	۱۴۲۲
۱۰	القضاء والقدر	عمر سليمان الاشقر	قه زاو قه دهر	نارامي گه لاني	۱۴۲۲
۱۱	مع الأنبياء في القرآن	عفيف عبدالفتاح طيارة	له گه ل پيغهمبه ران له قورناني پيرؤزدا (۱-) (۲)	ڪاوه هاوپاز	۱۴۲۱
۱۲	منهج التربية النبوية للطفل	محمد نور سويد	به رنامه ي پيغهمبه ر بو په روه رده ي مندالآن	سهام به رزنجي ريدار احمد	۱۴۲۲
۱۳	مبادئ الإسلام	أبو الأعلى المودودي	ريباري نيسلام	عمر ريشاوي جعفر مصطفى	۱۴۲۲

ت	اسم الكتاب	المؤلف	ناوى ڪتيب	وهرگير	سورچ
۱۴	الزواج الإسلامى السعيد	محمود مهدي الاستانبولي	ژن و ميڙدى نيسلامى به ختمه مهر (چاپى ۳)	نهوا محمد سعيد	۱۴۲۲
۱۵	ماذا خسر العالم بأنحطاط المسلمين	ابوالحسن علي الحسني الندوي	به داپوڄاڻي موسلمانان جيهان ۾ زيائتي ليڪهوت؟!	نارامى گه لائى	۱۴۲۲
۱۶	المصطلحات الأربعة في القرآن	أبو الأعلى المودودي	چوار زاروهه ڪي قورنان	احمد محمد قهرمني	۱۴۲۲
۱۷	الخلفاء الراشدون بين الاستخلاف والاستشهاد	د. صلاح عبدالفتاح الخالدي	خليفه ڪائي راشدين لهن نيوان خليفاهه تي و شههيد بوندا	فاتح سهنگاوى	لهڙير چاپه
۱۸	رجال حول الرسول	خالد محمد خالد		سهام بهرزنجي	لهڙير چاپه
۱۹	قصص النبئين للأطفال	أبو الحسن الندوي	به سه رهاتي پيڙهه مبهان بو مندالآن	نارامى گه لائى	لهڙير چاپه
۲۰	العمال والحكم في الإسلام	عبدالقادر عوده		ريڻبور ڪويستاني	لهڙير چاپه
۲۱	كيف ندعو الناس	محمد قطب	چون بانگه وازي خه لڪ بڪين	حمه امين احمد على	
۲۲	مع قصص السابقين في القرآن (۳ مجلدات)	د. صلاح عبدالفتاح الخالدي	له گه ل سه ربردهي پيشينه ڪان له قورناندا	ڪاوه هاوپاز	
۲۳	في ظلال القرآن	سيد قطب		ليڙنهه وهرگيران	
۲۴	مفردات القرآن باللغة الكردية	محسن جوامير			
۲۵	المفصل في أحكام المرأة	د. عبدالڪريم زيدان		ليڙنهه وهرگيران	
۲۶	جامع العلوم والحكم	ابن احمد بن رجب الحنبلي		حمه امين احمد على	

ت	اسم الكتاب	المؤلف	ناوى ڪتيب	ورگير	سڙيڪ
۲۷	فتح المجيد شرح ڪتاب التوحيد	د. عبدالڪريم زيدان		حمه امين احمد على ريڊوار ڪوئستاني	
۲۸	اصول الدعوة	محمد قطب		يوسف محمد هه وليڙي	
۲۹	المسلمون والعوالمه	وحيد الدين خان		ياسين احمد زهنگهه	
۳۰	الإسلام يتحدى	يوسف القرضاوي		محمد حسين چيا	
۳۱	ثقافة الداعية	سيد سابق يوسف		سهام بهر زنجي شوان رابهر	
۳۲	دعوة الإسلام	يوسف القرضاوي		محمد حسين چيا	
۳۳	العبادة في الإسلام	على عزت بيگوفيج		حمه امين احمد على	
۳۴	الإسلام بين الشرق والغرب	د. عبدالڪريم زيدان		زيواني گه لائي	
۳۵	السنن الإلهية	محمد قطب		اسماعيل مهلا نجم	
۳۷	مفاهيم ينبغي أن تصحح	محمد قطب		عبدالله مهلا احمد ناوا	
۳۸	معركة التقاليد	د. محمد عقله		محمد صالح شاره زوري	
۳۹	الإسلام حقيقته وموجباته	د. مصطفى محمود			
۴۰	رحلتى من الشك الى الإيمان				

هه روهه له چا پڪراوه ڪاڻي داها توومان:

نمبر	ناوى ڪتيب	داشر
۱	قاموس اوڪسفورڊ	سلام ناوخوش
۲	احتلال وتقسيم ڪورڊستان	سلام ناوخوش
۳	سيستمي وينڊوز ۹۸	ناراس مولود

لهوته به نرخه‌کانی مامۆستا نورسی

* مرۆڤایه‌تی له دوا روژی له سه‌ر زه‌ویدا خۆی به زانست هه‌لده‌داو، روو له هونه‌ر ده‌کات، گشت هه‌تزه‌کانیشی له زانست و هونه‌ر وه‌رده‌گری، جا زانست جله‌وی حوکم و هه‌تزه‌گره‌تیه‌ ده‌ست.

(المکتوبات ص ۷۱-۷۳، اللمان ص ۱۵۱، الکلمات ص ۴۶۸-۴۷۱، الشعاعات ص ۱۹۳.)

* ئەو ناینده‌یه‌ی تهنه‌ها عه‌قل و زانستی تیدا زاله، ئەوا حوکمی ئەو قورنانه بال ده‌کیشی به‌سه‌ریدا که یاسا‌کانی پشت به عه‌قل و ژیری‌ژی به‌لگه‌وه ده‌به‌ستیت.

(الشعاعات ص ۳۷۳، المکتوبات ص ۵۲-۵۵، ملحق قسطونی ص ۴۹.)

* زانست ئەو زانسته‌یه که له دلدا جی‌گیر بیه‌ت، ئەو زانسته‌ش که له عه‌قل دا جی‌گیر ده‌بیه‌ت، نایه‌ته مولکی مرۆڤ. (المکتوبات/۵۹۹.)

زانسته‌کانی ناینی رو‌شنایی دله، زانسته‌کانی نو‌تیش روناکی دله، جا به ناو‌تیه کردنیان راستیی ده‌ده‌وشیه‌وه و ویه‌ت و عه‌زمی قوتایی به هه‌ردوو بال گه‌شه ده‌کات و به‌رز ده‌بیه‌ته‌وه، به‌له‌یه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌شیان ده‌مارگیری بۆ یه‌که‌م و فیه‌ل و دوو دلی و به‌دگومانی بۆ دوو‌ه‌م دروست ده‌بیه‌ت. (صقیل الاسلام المناظرات ص ۴۲۸.)

ئاده‌میزاد بۆیه هه‌تراه‌ته ئەم جیهانه تا به زانین و نزاهه ته‌واو مه‌ند (کامل) بیه‌ت، چونکه هه‌موو شتیکی تیدا به‌ره‌و زانست ئاراسته کراوه به گو‌تیه‌ی ماهیه‌ت و ساز و ناماده‌یی، به زانینه‌وه په‌یوه‌سته. که‌واته به‌ره‌تی هه‌موو راستی و روناکی و گیانی راستی بیه‌ته له (ناسینی خوای گه‌وره) هه‌روه‌ها به‌ره‌ترین شت (به‌روا به خوا بوونه). (الکلمات ۲۵۵۳.)

* حیکمه‌ت و دانایی قورنان، بیه‌تیه له‌وه‌ی که له بری (هه‌تزه)، (هه‌ق) به خالی سه‌رچاوه‌ی ژینانی کۆمه‌لایه‌تی داده‌نی.. (ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره) و به ده‌ست هه‌تانه‌ی چاکه له بری (سو‌ده‌خشین) به تاکه مه‌به‌ست داده‌نیه‌ت.. یاساو ده‌ستوری (هاوکاری) له بری یاساو ده‌ستوری (مملاتی) به بنه‌مای ژیان داده‌نی...

(الکلمات ۱۴۵.)